

Scholars' Edition.

శ్రీ రస్తు
శ్రీ నాథకవి ప్రణీతము
శృంగారనైషధము

ఉత్పల వేంకటనరసింహఃచార్యపరిష్కృతము

చెన్నపురి:

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలుఅండ్సన్సు వారిచే

బ్రకటితము

1951

All Rights Reserved.

Printed by
V. VENKATESWARA SASTRULU
of V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS
AT THE 'YAVILLA' PRESS
Madras.—1951.

పీఠిక

శ్రీనాథుడు

ఆంధ్రవాఙ్మయమునఁ దిక్కనతరువాత నితపండితుఁడు మఱొకఁడు లేఁడు. తిక్కనవలెనే యీతఁడును గురుపీఠమటంక రించిన మహామూర్తి. సోమయాజివలెనే యీకవిసార్వభౌముఁ డును రాజభోగములన్నిటిని ననుభవించినపుణ్యశాలి. ఇతఁడు తనసమకాలముననేగాక మొన్నమొన్నటివఱకును గూడ, నీ భాషపయి దనప్రభావము నెఱపిన శక్తిమంతుఁడు; విపుల కావ్యేతిహాసములనుండి యాంధ్రరసికులదృష్టిని బ్రబంధముల వైపు మరలించిన రసికావతంసుఁడు.

శ్రీనాథునిఁ గూర్చి యెఱిఁగినంతపూర్ణముగ మనఃితర కవులఁ గూర్చి తెలియదు. శ్రీనాథుఁడు చిన్నతనముననే సమస్తవేదవేదాంగపాండిత్యమును సంపాదించెను; సాంఖ్యాది సిద్ధాంతములను, శైవవైష్ణవాగమములను, పాతంజలాది యోగసూత్రములను, న్యాయవైశేషికాదిదర్శనములను గబళించెను. ఈసమస్తవిద్యాపరిశ్రమ మాతని గ్రంథములయందుఁ గానవచ్చును. సంస్కృతకవిప్రపంచమునఁ గాళిదాసభారవి మురారిశ్రీహర్షు లతనికి గురుస్థానము. ఆంధ్రకవులందుఁ గవి త్రయమువారియెడను భీమకవియెడను నీతనిది కేవలము శిష్య భాసము. (చూ. వచియింతు వేములవాడభీమనభంగీత్యాది.) పాల్కురికి సోమనయెడనై తమీతనికి గౌరవము లేకపోలేదు. వీలన నితఁడతని ద్విపదకావ్యమైన పండితారాధ్యచరిత్రమును బద్యకావ్యముగ సంతరించి మామిడిపైగ్గడయ్యకుఁ గృతి నొసంగెను. సోమనాథునికావ్యమును గేవలము చదివి పఠి

వర్తన మొనర్చుటయేగాక తఱచుగా నందలిద్విపదలనే తనవద్యముల నెక్కించె నని పిడుపర్తిసోమన వచించియున్నవాఁడు.

కాశీఖండమున వేమభూపాలుఁడు తన్నుద్దేశించి చెప్పినట్టు లీతఁడురచించిన “ఈక్షోణిక నినుఁ బోలుసత్కవులు లేరీ నాటికాలంబునన్.” అనుపద్యార్థమెంతేని నిజము. అట్టికవి యానాఁడు లేఁడు. శ్రీనాథుఁడు కొండవీటిరాజులలోఁ బెదకొమటియాస్థానకవి. అంతేగాదు. తత్ సంస్థానవిద్యాశాఖాధికారిగనహిత ముండెను. వేమారెడ్డియాస్థానమున దిగ్దంతి వంటి సంస్కృతకవి వామనభట్టబాణుఁడను వాఁడొకఁడుండెను. ఇతఁడు విద్యారణ్యులవారిశిష్యుఁడు. వామనభట్టబాణుఁడు సంస్కృతమున వ్రాసిన గ్రంథములలో నలాభ్యుదయ మొకటి. అది నలునిచరిత్రలోఁ బూర్వభాగము. ఈరచనయే శ్రీనాథుని హర్షనైషధాంధీకరణమునకుఁ బ్రేరకమయియుండును. మైత్రికి భంగమురానివిద్యాస్పర్ధచే శ్రీనాథుఁడాకృతిఁ దలపెట్టియుండును. ఇది క్రీ. శ॥ 1415 ప్రాంతమున రచియింపబడియుండునని యూహ.

“చిన్నారిపొన్నారి చిటుతకూడఁటినాఁడు రచియించితి మరుత్తరాట్పురిత్ర” ఇత్యాదిపద్యములవల్ల శ్రీనాథుఁడు బహు గ్రంథకర్తయని స్పష్టమగుచున్నది; కాని వాన సుపలభ్యమాసములు నైషధము (1415), హరవిలాసము (1425), భీమఖండము (1430), కాశీఖండము (1441), శివరాత్రిమాహాత్మ్యము, క్రీడాభిరామము (వీధినాటకము), పల్నాటివీరచరిత్రము నను గ్రంథములే.

శృంగారనైషధము

సంస్కృతవాఙ్మయమాంధ్రపరివర్తనముఁ బొందినచరిత్రములో మూఁడవస్థాభేదములు గలవు. మొదటిది కవిత్వయమువారు ప్రారంభించిన పురాణేతిహాసపరివర్తనపద్ధతి. నామమాత్రమున నివి పరివర్తనములు, గాని మూలకథ నాథారముగాఁ గొని వారు గావించిన స్వతంత్రచరణలు మూలముతోపాటు సమానకార్యములుగ నొప్పినవి. కొన్నిఘట్టములందు వారు మూలమునకు పన్నెచ్చిన్నెలు దిద్దిరి. కావ్యకళాదృష్టిచే మూలమును దాటుమాటు చేసిరి. ఈస్వతంత్రపద్ధతి మొదటిది. ఈచరిత్రలోని రెండవయవస్థకు నైషధము తార్కాణము. ఇందు మూలమును సరణము తప్పలేదు. ముక్కకు ముక్కగాఁ దెలింగింపను లేదు. అనఁగా మూలవిధేయతయు స్వతంత్రతయు ననురెండగుణములును గలిసినసంధి. ఈస్రక్రమముకు నైషధమే మొదలు. మూఁడవపద్ధతి సంస్కృతనాటకములకు నేటికెఱుఁగునేత. ఇందు భాషాంతరీకర్తలు కేవలము మూలమునకు దాసులయిరి.

నైషధము సంస్కృతమున నెంతమహాకావ్యమైనను దక్కర్తయగు శ్రీహర్షుఁడు కాళిదాసాదులతోఁ బోల్పడగిన కవికాండం. అతఁడు మహాపండితుఁడు, శబ్దాంగకల్పనాచాతురి గలవాఁడు. కాళిదాసభవభూతులకు లభించిన యుదాత్తకవితాతత్త్వమీతనిని గోచరించును. శ్రీహర్షుని నైషధమును లోకము కొనియాడుట యింతటి పాండితివిలసనమునకును గల్గినాచాతురి కిని. ఈగ్రంథమున ననోచిత్వదోషము దొరలనతావులును గలవు. స్త్రీవిషయమున నెక్కించనలనైనను జేయుటకు వెను

దీయని శ్రీనాథుడు సైత మిందలి యనౌచిత్యములఁ జూచి కంటఁగించుకొనెను. బుద్ధిపూర్వకముగ వానిని బరిహరించితి నని తానే చెప్పుకొనెను. చూడుడు హర్షుని నలగుణవర్ణనము:—

శ్లో. సావీశ్వరే శృణ్వతి తద్దణ్డఘాక్ ప్రహస్య చేతో హరతోఽర్థశంభుః,
అఘాదపర్ణాంగుళిదుద్ధకర్ణా కదానకండుయనకై తకేన.

శ్లో. అలంసజ్ఞ ధర్మవిధే విధాతా రుణద్ధి మానస్యమిషేణి వాణీం,
తక్కుంతమాలింగ్య రసస్య తృప్తాం న పేద తాం కేదజడః నవక్రాం.

శ్లో. శ్రియస్తదాలింగనభూర్నభూతా ప్రకక్షతః కాపి పలిప్రతాయాః,
ననుస్తభూతాత్తతయా నభూకం తద్భర్తరీర్ష్యాకలుషాణునాపి.

వైశ్ణోకములలో రంభాద్యప్పరోభామినులేగాక శ్రీమూర్తులభార్యలుసైతము నలునిగుణములను విని చాచులము పోషించిరని యాతఁడు సూచించినాడు. జగన్తాతలకీదోషము సంటఁగట్టుట మిక్కిలియనుచిత మని దానిని బరిహరించి రంభావిషయమునుమాత్రము తా నిట్టులు తెలిఁగించెను.

శ్లో. అస్తత్కిలశ్రోతసుధాం విధాయ రంభాచిరంభామతులాం నలస్య,
తత్రానురక్తా తమనాప్య భేజే తన్నామగంధాన్నలకూబరం సా.

చం. వినుకలి.....చానక.

హంస దమయంతియొద్ద నలుని వర్ణించునపుడు

శ్లో. నువ్వుకైలా.....కీర్తి

అనుశ్లోకములోని “స్తరకేళికాలే” యనుననందర్శకడ ప్రయోగమును శ్రీనాథుడు పరిహరించుట లెస్స. ఆతని తెనుఁగిది.

గీ. కనకకైలంఱు దీగి.....కైకాళి కేళలండు.

ఇచ్చట “వైశాఖవేళ” యన్న దెంతసందర్భశుద్ధిగలదో రసికు లరయుదురుగదా ?

ఔచిత్యసంపాదనముకై చేసినమార్పుల నటుండనిచ్చి మొత్తముమీఁద భాషాంతరికరణవద్ధతిఁ జూచినచో శ్రీనాథుఁ డన్నట్లు నిజముగా నిది “భావం బుపలక్షించియు, రసంబు పోషించియు, నలంకారంబు భూషించియు, నౌచిత్యంబౌపాదించియు, ననౌచిత్యంబు పరిహరించియు మాత్ర క్రానుసారంబునఁ” జెప్పఁ బడినదేయని స్పష్టమగును. ఇట “భావం బుపలక్షించి” యనగా మూలకారునియభిప్రాయము గుఱుతించి యనియర్థము చెప్పవలసియుండును. కొన్ని చోట్ల నాతనియాశయములు స్పష్టముగా లేనప్పుడు ఆంధ్రకవి వానిని చక్కగా నుపలక్షించి స్పష్టపఱచినాఁడు.

శ్లో. విధి నధూన్యప్తిమపృచ్ఛమేవ తద్ద్యానయగ్గో నలకేళియోగ్యాం,

త్వన్నామవర్ణా ఇవ కర్ణవీతా మయాస్య సంక్రీడతి చక్రచక్రే.

చ. ఆడిగిరిసొక్కనాఁడు కమలానను తేరికి వాహనంబనై

నడుచుచు నుర్విలో నివధనాధునకెవ్వ తెయొక్కొ భార్య య

య్యెడు నని చక్రహోషమున వింతుక యించుకగాని యంత యే

ర్పక విసనైతి నీ వనుచుఁ బల్కినచందము దోచె మాలిని.

ఎంత మూలము ననుసరించినను మూలమునకు నితఁడు వన్నె పెట్టుట మానలేదు.

సీ. నలినసంభవు సాహిణము వారువంబులు కులము సాములు మాకుఁగువలయాక్షి
చదలేటిబంగారు జలరుహంబులతూండ్లు భోజనంబులు మాకుఁబువ్వఁబోడి
సత్యలోకముదాఁక సకలలోకంబులు నాటవట్టులు మాకు నట్టవదన [గి
మధురాక్షరములైనమామాటలువినంగ సమ్మతాంధనులె యొగ్యులనుపమాం

గి. భారతీదేవి ముంజేలిపంతులుజిలుక, నడుదగజయూర సబ్రహ్మణ్యచారి మాకు
 వేదకాస్త్రపురాణాది విద్యలెల్లఁ, దరుణి సీయూర ఘంటాపఠము మాకు.
 అను సుప్రసిద్ధపద్యము మూలార్థమునకుఁ బ్రత్యాయదేశము
 చేయుచున్నది.

కేవలము మూలానుసార మని తెలుపుటకుఁ గొన్ని
 చోటుల మూలమునందలిపదములనే పద్యమున నెక్కించవలె
 నని యితఁడుచేసినప్రయత్నము స్వతంత్రతాలక్షణముగాఁ
 దోఁచుటలేదు. అది మూలాభిమానమునకు లక్షణము. ఆ
 సంస్కృతపదముల నవలంబించుటలోఁ దప్ప్రయోగము ఆంధ్ర
 భాషావిరుద్ధమనియైన నాతఁడు దలఁచలేదు.

శ్లో. సరసీః పరిశీలితుం మయా గమికర్తృకృతశైకసీవృతా
 అభిశిత్వమనాయి సా ద్యోః సదసత్సంశయగోచరోదరీ.

వైశ్లోకమునందలి “గమికర్తృకృతనైకసీవృతా, సదసత్సం
 శయగోచరోదరీ” అనెడు రెం డపూర్వశబ్దకల్పనముగల ఒక్క
 భావమునే రెండుపద్యములలోఁ జెప్పినాడు.

మ. కమలేందీవరషండమండితలసత్కాసారసేవారతిఁ
 గమికర్తృకృతశైకసీవృతుండశై కంటిఁ విదర్భంబునఁ
 రమణిం బ్లవపాణిఁ బద్మనయనఁ, రాకేండుమింబాననఁ
 నమసీనస్తని నస్తినాస్తీవిచిత్పాహేతుకాలోదరిన్.

మ. మృదురీతిం బ్రతివాసరంబు గమికర్తృభూతకాశానదీ
 నదకాంతారపురీశిలోచ్చయండనై నైకాద్భుతక్రీడిక
 త్రిదివంబైన విదర్భదేశమున నారీరత్నముఁ గాంచితిఁ
 సదసత్సంశయగోచరోదరి శరత్సంపూర్ణచంద్రాననన్.

మూలములోని

శ్లో. అస్తివామ్యభరమస్తి కౌతుకం సాస్తి ఘర్షణలమస్తి వేషభు,
అస్తి భీతిరకమస్తి వాంఛితం ప్రాపదస్తి సుఖమస్తి పీడనమ్.

అనుష్లోకమునందలి “అస్తివామ్యభరా”ది సమాసములు. వ్యాకరణసాధ్యములును, వైయాకరణమనోరంజకములును, అంతేగాని పూర్వకవిప్రయోగార్హములు కావు. అయ్యును బండితుడయిన శ్రీహర్షుడు బ్రయోగించుటచేఁ దానును బ్రయోగింపకుండుట పరిహాసహేతువగునేమో యనిజంకి శ్రీనాగండిస వానిని యథాస్థితముగా నిట్లు వాడుకొనెను.

గీ. అస్తివామ్యభారమస్తికౌతుకాల, మస్తిఘర్షణల మస్తికంప
మస్తిభీతి యస్తివార్ష మస్తివ్యభం, బస్తవాంఛమయ్యైవపుడు రకము.

ఈయెత్తుగీతి సైనున్ననాలుగుసీసపాదములును శ్రీనాథునికల్పనమే. ఈరీతి యాసీసమునకెంతేని పన్నె పెట్టుచున్నది. సీసపద్యపు ఆనాలుగుపాదము లివి.

పతిపాణిపల్లవచ్యుతనీనిబంధనవ్యగ్రబాలాహస్తవనరుహంబు
ధవకృతాధరబింబదశనక్షతవ్యథాభుగ్నలీలావతీఖ్రాలతంబు
ధరణి నాయకభుజాపరిరంభమండలి గాఢపీడితపథూఘనకుచంబు
వరనఖాంకుర మృదువ్యాపారపులకిత సీరణాక్షీనికంబోరుయుగళి

గీ. అస్తివామ్యభార.....

మూలశబ్దానుసరణము పరమావధిని బొందిన దనుటకుఁ బయి సందాహరించిన శ్లోకములతోఁ బాటు దీనినిసూడఁ జేర్కొనఁదగును.

శ్లో. అక్రాంతశ్చ తిపాతపూతరసనావిద్యుతభూరిశ్రవా,
 జిహ్వాబ్రహ్మముఖౌఘరిష్ణీ తనవస్వర్దక్రియాకేళినా...

అనుటకు

కా. వేదాభ్యాసవిశేషపూతరసనావిద్యుతభూరిశ్రవా
 సావబ్రహ్మముఖౌఘరిష్ణీ తనవస్వర్దక్రియాకేళిచే.
 నన్నది తెలుగునేతయట.

ఇక నీ గ్రంథముఁ గూర్చి యొకటిరెండుమాటలు. ఇది లోకులనుకొనునట్లు హర్షనైషధమునకు డుముఘలు చచ్చిన యాంధ్రగ్రంథముకాదు. శ్రీనాథునిశ్లోకములలో మూలశ్లోకము లిమిడినట్లుగాఁ గనబడునుగాని మూలశ్లోకములలో నాతఁడిమిడినట్లు లగవడదు. చమత్కారార్థము గనికట్టికృతాదులగు నొండురెండుశ్లోకముల తెనుగునేతను జూచిమోక్షనయిలోకనిండలో నేమాత్రమును సత్యము లేదని నిక్కలి ప్రాధసాహిత్యముగల సంస్కృతనైషధము నటుంచి శ్రీనాథుని కృతినే చదివితిమేని మూలాపేక్షలేకయే స్వమును విశవమగును. ఇదియే దానిమూలసమప్రాధాన్యమును విశవము నేయును.

ఈకావ్యమునఁ గవితాశిల్పము చక్కగాఁ బ్రవృత్తియై మైనపట్టు నలదౌత్యఘట్టము. హంసదూత్యము దాసతనువాతిని. అందు మొదటిదానిలో నాయికానాయకులకు జగదీశ ప్రాధ సంభాషణాక్రమము, కవికిఁగల లోకజ్ఞతకును నొచితోపాఠనకును సాక్ష్యముగా నున్నది. హంసదూత్యము పింగళిసూర్య శుచిముఖిదూత్యమునకు నొరవడిగా నున్నది.

శ్రీ నాథుని శైలి

నన్నయః సుకల్పించి నాచనసోముడు కొంతవఱకుఁ గొనఁ
సాఁగించిన శయ్యాసాభాగ్యము శ్రీనాథునివలనఁ బరిణాతిఁ
జేందినది. ప్రబంధకవులకును, బురాణోతిహాసకర్తలకునుగల
ప్రధానమైనవాసి యీశయ్యయందే గలదు. తిక్కనాదు
లర్థము నారాధించిరి గాని శయ్యను గాదు. ప్రబంధకవులు
శయ్యాసంపాదనామై శబ్దము నారాధించిరి. అర్థమును
గౌణము చేసిరి. వారికి నీత్రోవచూపినవాఁడు శ్రీనాథుఁడు
కాని, శ్రీనాథునివిషయమున మాత్రము క్యాచిత్కముగాఁ
దక్క నర్థమును శబ్దమును గూడఁ బ్రధానములే. ఇతనిశయ్య
లో జిగిబిగులు రెండును గలవు. ఇతనివాక్కు మిక్కిలి భావ
భరితము కావుననే యితనిశైలి యుద్దండముగా నుండును.

శ్రీనాథునిజీవితచరిత్ర వ్రాయుటనఁగా బదు నేనవశతాబ్ది
యాంధ్రదేశచరిత్రవ్రాయుట యని శ్రీచిలుకూరి వీరభద్ర
రావుగారొకచో వచించియున్నారు. ఆకాలమున నుచ్చస్థితిలో
నున్న యాంధ్రకర్ణాటకరాజ్యములతో నతనికిఁగలసంబంధము,
నానామంజ్రలతో నతనికిఁగలమైత్రీ నానాదిశల నాతఁడొనర్చిన
సంచారము—ఇత్యాదు లతని నాంధ్రలోకకవిగాఁ జేసినవి.

ఇక మిగిలినదొక్కటి. చంద్రునకు నూలుపోగన్నట్టులు
శ్రీనాథమహాకవిచక్రనర్తిగూర్చి రెండువాక్యములు వ్రాయ
నాకవకాశమిప్పించిన శ్రీవావిల్ల వేంకటేశ్వరశాస్త్రిల వారిఁ
మిక్కిలి కృతజ్ఞుఁడను.

టీచర్స్ కాలేజి, నైదాపేట, మద్రాసు }
పుష, ఆషాఢ శు ౧. }

ఇట్లు,
గ. శ్రీ. న. ఆచార్యు.

విషయసూచిక

ప్రథమాశ్వాసము

	పుట.
విషయము.	
ఇష్టదేవతాప్రార్థనానికము	1
ఆదికవిస్తుతి	2
కృతిపతిప్రశంస	3
వ్యంగ్యతమలు	10

కథాప్రారంభము

నలుమహారాజవర్ణనము	11
దమయంతి నలునియం దనురక్తయగుట	17
నలుండు దమయంతియం దనురక్తుండగుట	19
నలునియంద్యావనవనిహారము	22
నలుండు హంసముం బట్టుకొనుట	26
ఆశ్వాసాంతము	28

ద్వితీయాశ్వాసము

హంస నలునిచే విడువఁబడి కృతజ్ఞతఁ జూపుట	30
హంస నలునికడ దమయంతి నభివర్ణించుట	32
హంస దమయంతికడకు దూతయై చనుట	38
తుండిననగరవర్ణనము	39
రాజహంసదూత్యము	42
దమయంతి నలునిఁ దక్క నన్యని వరింప ననుట	49
హంస దమయంతి వీడ్కొని నలునకు దూత్యసిద్ధిం దెల్పుట	55
హంస నలుని వీడ్కొని నత్యలాకంబున కేఁగుట	57
దమయంతీవిరహవర్ణనము	57

విషయము.			పుట.
చంద్రదూషణము	60.
మన్మథదూషణము	63
సఖులు దమయంతికి శిశిరోవచారములు నే కుంట	64.
దమయంతీస్వయంవర ప్రకటనము	65
ఆశ్వాసాంశము	65

తృతీయా శ్వాసము

సారదపర్వకు లింద్రునికడ కేతెంచుట	67
సారదుఁ డింద్రునకు దమయంతీస్వయంవరము చెల్పుట	70.
ఇంద్రాదులు దమయంతీస్వయంవరమునకుం దరలుట	73
ఇంద్రాదులు నలుం గాంచుట	75
ఇంద్రాదులు దమయంతికడకు నలుని దూతఁగాఁ బంపుట	76
నలుండు రాయబారి యై దమయంతికడ కేఁగుట	82
దమయంతికడ కింద్రాదులదూతికలు వచ్చుట	91
నలుండు దమయంతీసౌందర్యమును ప్రించుట	97
ఆశ్వాసాంశము	109.

చతుర్థా శ్వాసము

నలునిరాయబారము	111
నలుండు దమయంతికిఁ దనగామాదుల నెఱిఁగించుట	132
దూత్యము నెఱివేఱిమికి నలుండు చింతిల్లుట	133
దమయంతిమాఱుగాఁ జెలియ నలునితో ముచ్చటించుట...	135
నలదమయంతులు చింతిల్లుట	135
నలదమయంతులకడకు హంస వచ్చుట	136.
హంస సాంక్ష్యనవాక్యములఁ బలుకుట	136
నలునిమనశ్శుద్ధి	137

విషయము.		పుట.
నలువిమనశ్శుద్ధికి దేవతలు సుతోషించుట	...	138
స్వయంవరాగతవర్ణనము	...	138
భీమరాజు సరస్వతీదేవిని బ్రాహ్మించుట	...	143
సరస్వతీ సాక్షాత్కారము	...	144
అశ్వాసాంతము	...	144

పంచమూర్త్యాసము

దమయంతి స్వయంవరాస్థానమున కేతించుట	...	147
రాజులు దమయంతిసౌందర్యమున కచ్చెరువందుట	...	148
సరస్వతి దమయంతికి వరణీయల పర్ణించుట	...	150
దేవతలు	...	150
వాసుకి	...	151
పుష్కరద్వీపాధిపతి	...	153
కాకద్వీపాధిపతి	...	154
క్రౌంచద్వీపాధిపతి	...	156
కుశద్వీపాధిపతి.	...	158
కాల్పలద్వీపాధిపతి	...	159
వృక్షద్వీపాధిపతి	...	160
జామూద్వీపరాజులు	...	161
ఉజ్జయినిపతి	...	162
గౌడరాజు	...	164
చుభురాధిపతి	...	165
కాశీరాజు	...	166
అయోధ్యాధిపతి	...	167
పాండ్యరాజు	...	169

విషయ సూచిక

15

విషయము.

పుట.

కాళింగుడు	172
నేపాలరాజు	173
కామరూపాధిపతి	175
ఉత్కలదేశరాజు	176
కేకటుడు	177
చంచనలి	179
దమయంతి నలునిఁ దెలిసికొనుట	184
అశ్వాసాంతము	187

షష్ఠా శ్వాసము

నలమహారాజవరణము	188
ఇంద్రాదులు నలదమయంతులకు వరము లిచ్చుట	190
నరస్వతి నలునకుఁ జింతామణిమంత్రం బుపజేళించుట	191
నలుఁడు విడిచి కేఁగుట	194
దమయంతీకశ్యాణనేపభ్యము	196
నలునికశ్యాణనేపభ్యము	199
నలుఁడు కశ్యాణమంటవంబున కేతెంచుట	201
నలదమయంతీవరిణాయము	208
బువ్వపుటంతి	212
అశ్వాసాంతము	220

సప్తమా శ్వాసము

నలుఁడు దమయంతీసహితుఁడై నిజరాజధాని కేఁగుట	221
నలదమయంతులపురప్రవేశము	225
ఇంద్రాదులు స్వర్గమునకు మరలుట...	226
ఇంద్రాదులకు మన్మథుఁ డెదురుపడుట	229

	పుట-
విషయము.	
శ్రోధుఁ డెదురుపడుట	230
లోధుఁ డెదురుపడుట	232
మోహుఁ డెదురుపడుట	233
కలి యెదురుపడుట	234
నిషధజేశంబునఁ గలిపురుషుని దుర్వర్తనము	250
నలదమయంతీ గ్రహప్రవేశము	256
విహారసౌధవర్ణనము	257
నలదమయంతులవిహారము	259
ఆశ్వాసాంతము	270

అష్టమా శ్వాసము

ప్రాభాతవై తాళికగీతములు	271
నలుఁడు ప్రాతఃకాలకృత్యంబులం దీర్పుట	277
నలదమయంతులగోష్ఠి	280
మాధ్యాహ్నికము	289
శివపూజ	292
హరిపూజ	294
హరిస్తుతి	295
భగవద్దశావతారవర్ణనము	296
సంగీతాధిగోష్ఠి	302
సాయంసంధ్యావర్ణనము.	302
నక్షత్రవర్ణనము	304
అంధకారవర్ణనము	305
చంద్రవర్ణనము	306
ప్రబంధోపసంహారము	314
ఆశ్వాసాంతము	315

శ్రీ రస్తు
శృంగార నైషధము

ప్రథమాశ్వాసము

— ❦ —
❦ ఇష్టవేషాప్రార్థనాదికము ❦

రామాకుచమండలీమృగమద

శ్రీగంధసంవాసిత

స్ఫారోదారభుజాంతయండు ధరణీ

సంశ్లేషసంభావనా

పారీణుండు కృతార్థుఁ జేయుఁ గరుణా

పాథోధి వద్దాతుఁ డిం

పారక మామిడిపెద్దమంత్రినుతు సిం

గామాత్యచూడామణిన్.

1

మ. *తనకక్షోణిధరంబు కార్థకముగాఁ గద్రూతనూజుండు శిం
జనిగా మాధవుఁ డమ్ముగాఁ బురము లక్షీణైకదోశ్శక్తి గ
ల్పిసభో దీర్ష్యుఁ డిచ్చుఁ గాత జయలక్ష్మీసుస్థిరైశ్వర్యశో
భసముల్ పెద్దయసింగమంత్రికి జగత్ప్రఖ్యాతసత్కీర్తికిన్.
ఉ. *హరికగర్భచేతఁ గమలాససుచే జతురాస్యకంఠశృం
గాకుకవీధినాకృతవిగాహవతుశ్శృతిచేత దేవతా

* ఈ పుస్తకము లది తిమ్మనది పాఠములు.

కోటికిరీటసంఘటితకోమలపాదసరోజుచే జగ [తుల్.
 న్నాటకసూత్రచేతఁ గృతినాఘఁడు గాంచుఁ జిరాయురున్న
 శా. జే జే యంచు భజితు నిష్టఫలసంసిద్ధుల్ మదిం గోరి ని
 ర్వాణ్యజప్రాధక్యపావలంబునిఁ గటప్రస్యందిదానాంబునిం
 బూజాతత్పరదేవదానవకదంబున్ బాలకేళీకళా
 రాజత్కేతుకరంజితోరగపతిప్రాలంబు హేరంబునిన్. 4

సీ. సింహాసనము చారుసితపుండరీకంబు

చెలికత్తె జిలువారుపలుకుఁజిలుక

శృంగారకుసుమంబు చిన్ని చుక్కలరాజు

పసిడికిన్నె రవీణ పలుకుఁదోడు

నలువనెఱ్ఱాముఁదమ్ములు కేళిగృహములు

తళుకుటద్దంబు సత్కవులమనసు

వేదాదివిద్యలు విహరణస్థలములు

చక్కనిరాయంచ యెక్కిరింత

తే. యెప్పుడు నేదేవి కాదేవి యిందుకుంద

చంద్రచందనమందారసారవర్ణ

శారదాదేవి మామకస్వాంతవీధి

నిండువేడుక విహరించుచుండుఁ గాత.

5

ప. అని యిష్టదేవతాప్రార్థనంబు చేసి.

6

— ఆదికవిత్తులి —

సీ. వ్యాసవాల్మీకిసంయమివాక్సుఘాంభోధి

లోలోర్తిపంక్తుల నోలలాడి

భట్టబాణమయూరభారతీసందర్భ

సౌభాగ్యగరిమంబు సంగ్రహింపి

భాససౌమిల్లికప్రతిభాసమున్నేష
 హేలావిశేషంబు నిచ్చగించి
 మాఘభారవివచోమకరందనిష్యంద
 మాధుర్యమునకు సన్నదము నొంది

తే. కాళిదాసు మరంబులోఁ గాంచి మ్రొక్కి
 రాజశేఖరుఁ గవిరాజుఁ బ్రస్తుతించి
 ధీరమతి నన్నపాద్యునిఁ దిక్కయజ్ఞ
 శంభుదాసునిఁ గర మర్థి సన్నుతించి.

7

ప. నవనసభావాసుబంధబంధురంబుగా నొక్క ప్రబాధంబు
 నిర్మింపం దలంచి కౌతూహలాధీనమానసుండ నై తస్యహా
 ప్రబంధప్రకరంభాబుసకుం దగినపుఞ్శ్లోకపురాతనమహా
 రాజచరిత్రం బెమ్మ్యుని యొకొ యని వితర్కించుచున్నసము
 యంబున.

8

—౧౧ కృతిచరిత్రశంస ౧౧—

సీ. తనకృపాణము సముగ్రతవైరిశుద్ధాంత
 తాటంకముల కెగ్గుఁ దలంచుచుండఁ
 దనబాహుశీతంబు ధరణిభృత్కమతాహి
 సామజంబులను విశ్రాంతి యొసఁగఁ
 దనకీర్తినిర్తకి ఘనతరబ్రహ్మాండ
 భవనభూముల గొండ్లిఁ బరిఘవిల్లఁ
 దనదానమహిమ సంతానవింతారత్న
 బీమాతసురభుల సిగ్గుపఱుపఁ

తే. బరఁగుశ్రీవేమముండలేశ్వరునిమంత్రి
 యహితదుర్తంత్రినదనముద్రావతార

శాసనుడు రాయవేశ్యాభుజంగబిరుద
మంత్రి పెద్దయసింగనామాత్యవరుడు.

9

శా. పంచాంగస్థిరమంత్రక్షణకళాప్రాధుండు బాలామనః
పాంచాలుండు విరించివంశజలధిప్రాలేయభానుండు దో
శ్చంచచ్చాపకృపాణలబ్ధవిజయైశ్వర్యుండు దిక్కామనీ
కాంచీమాక్షికకీర్తి పెద్దవిభుసింగం డొక్కనాఁడిస్తులన్.

వ. మృదుమధురచిత్రవిస్తరకవితావిలాసవాగీశ్వరు లగుకవీశ్వ
రులును, పతంజలికణాదాక్షచరణపక్షిలాదిశాస్త్రసిద్ధాంతక
మలవనహంసు లగు విద్వాంసులును, భరతమతంగ దత్తల
కోహ లాంజనేయప్రణీత సంగీతవిద్యారహస్యవిజ్ఞానవైజ్ఞా
నికస్వాంతు లగుకళావంతులును, శక్తిత్రయచతురుషాయ
షాఢ్యణ్యస్త్రయోగయోగ్యవిచార లగుగాయబాంధులును,
నిఖిలపురాణేతిహాససంహితాత్పర్య పర్యాలోచనాధురం
ధరధిషణాసముత్సాహం బగు పౌరాణికసమూహంబును,
బరివేష్టించం గొలువుండి, సకల విద్యాపారీణుండు సరస
సాహిత్యగోష్ఠీవినోదప్రసంగంబున.

11

*శా. భారద్వాజపవిత్రగోత్రుని శుభాపస్తంబసత్సాత్రు వి
ద్యారాజీవభవుండు మారయకుఁ బుణ్యాచారభీమాంబకు
న్దారామైనతనూజ న న్ననఘు శ్రీనాథాఖ్యునిం బిల్చి స
త్కారం బొప్పఁగ గారవించి పలికెఁ గంభీరవాక్పాండిమన్.

శా. బ్రహ్మాదత్తవరప్రసాదుండ వురుప్రజ్ఞావిశేషోదయా
జిహ్వాస్వాంతుండ వీశ్వరార్చనకళాశీలుండ వభ్యర్థిత
బ్రహ్మాండాదిమహాపురాణచయతాత్పర్యర్థసింధుఁడత
బ్రహ్మజ్ఞానకళానిధానమవు నీభాగ్యంబు సామాన్యమే! 13

క. జగము నుతింపగఁ జెప్పితి

సై గడయ్యకు నాయసుంగుఁ బెద్దనకుఁ గృతుల్
నిగమాఝసారసంగ్రహ
మగునాయారాధ్యచరిత మాదిగఁ బెక్కుల్.

14

వ. కావున నాకు నొక్కప్రబంధంబు పుణ్యస్థోకపురాతనరాజర్షి
చరితానుబంధబంధురంబుగా రచియింపు మందును.

15

సీ. కవిరాజరాజశేఖరహీరముకుటంబు

శ్రీహీరకలకాన్ధిశిరకరుఁడు
మామల్ల దేవీకుమారరత్నంబు చిం
తామణిమం త్ర చింతనఫలంబు

కవికులాస్యప్రాధ్వగమనాధ్వనీనుండు
కాశ్చీరస్మృపసభాకమలహేళి
ఖండన గ్రంథసంగ్రంథకర్మశబ్దున్ధి
షట్కర్తృధరైకచక్రవర్తి

తే. భట్టహాస్వండు ప్రాణవాక్పాటవమున
నెద్ది రచియించె బుధలోకహితముపాంతు
నట్టినై షధసత్కావ్య మాండ్రభాష
సనఘ యొసరింపు నాపేర నంకితముగ.

16

చ. పనిపడి నారికేళఫలపాకమునం జవి యైనభట్టహా

ర్షునికవి తాసుగుంభములు సోమరిపోతులు కొంద అయ్య లా
నని కొనియాడ నేర రది యట్టిద; లేజవరాలు చెక్కు గీఁ
టిన వస వల్పుబొలకుఁడు డెదమునం గలఁగంగ నేర్పునేః

వ. అని పలికి సబహుమానంబుగాఁ గర్పూరతాంబూలం బొసంగి
జాంబూనదాంబరాభరణంబులు గట్ట నిచ్చి వీడ్కొలిపిన; నేను

నన్నహాప్రథానుని గృతినాయకుంజేసి నైషధకావ్యంబు
చెప్పం దోడంగితిఁ దత్ప్రారంభంబునకు మంగళాచారం
బుగాఁ దదీయవంశావతారం బభివర్ణించెను. 18

శృతివచనంశావతారవర్ణనము 19

శా. తోరం బై నతపోవిశేషమున సద్యోజాతనక్తంబున
స్థారీవల్లభుచేత దీక్షఁ గొనియె న్నష్టశులం దొక్కఁడై
తారావీధి నలంకరించె, గనియెం ద్రయ్యర్థసంఘాతమున్,
భారద్వాజమహామునీంద్రుఁ దగదే భక్తిం బ్రశంసింపఁగన్.

ఉ. ఆమునినాథునస్వయమునం దుదయించెఁ బయసయోనిధిన్
యామవతీకళత్రుఁ డుదయం బయిసట్లుగఁ గల్పవృక్షచిం .
తామణికామధేనుసమదాననిరూఢుండు విద్విషత్తమ
స్తోమదివాకరుండు వెదతూర్కనమంత్రి కులార్కగణ్యుఁడై.
వ. తత్సంతానక్రమంబున. 21

మ. కుటిలారాతివరూఢినీధవశిరగవట్టాకథాటీవహః
పటహాధానవిపాట్యమానదశదిగ్భాగుండు త్రైలోక్యసం
పుటవేటిపరిపూర్ణకీర్తిమయకర్పూరప్రకాండుండు శ్రీ
చిటిపెద్దప్రభుఁ డొప్పె విక్రమపురీసింహాసనాధ్యాయై. 22

క. ఆచిటిపెద్దప్రభునకు
వాచస్పతిసదృశనీతివైభవలక్ష్మీ
వైచిత్రి కధికవిమలశి
వాచారఘనుండు మామిడన్న జనించెన్. 23

ఉ. స్వామిహితంబునన్, సమదశాత్రవభంజనశక్తి, బంధురః
తామహానీయసంపద, వసంతసమాగమపుల్లవల్లికా
స్తోమతుమారపాండురయశోగరిమంబున, ధర్మశీలతన్,
మామిడిమంత్రిఁ బోల మణిమంత్రులులేరు వసుంధరాఘ్నేన్.

తే. అతనియర్థాంగలక్ష్యే యక్కాంబ గనియె
నాత్మజుల వేదమూర్తుల నబ్ధినిభుల
వెలయ శ్రీవెద్దనామాత్య వీరభద్ర
మారనప్రభు నామన మంత్రివరుల.

25

సీ. అనవద్యహృద్యవిద్యాబుద్ధిసంసిద్ధి
బినరుహణనుసుద్ధి వెద్దవిభుఁడు
భద్రనిర్మిద్రవాజ్ఞుద్రాసముద్వృత్తిఁ
గద్రూభవుఁడు వీరభద్రమంత్రి
మేరుభూధరసారధీరతాగుణాహరి
వైరిశైలబలారి మారశౌరి
స్వామిభక్తిహితైకభావవైభవభూమి
భామినీరతిరాజు నామరాజు

తే. మామిడీశ్వరసాగ రామరకుజంబు
లక్కమాంబికాశుక్తిరత్నాంకురములు
వంశపావను లగ్ధిగివాంఛితార్థ
దానశౌండులు సౌఖ్యాత్మధర్మవరులు.

26

*మ. అనతారాతివసుంధరారమణసప్తాంగావహరిక్రియా
ఘనసంరంభవిజృంభమాణపటుదోషఖర్జునాద్వితీయాఙ్గుసుం
డనవేమాధిపురాజ్యభారభరణవ్యాపారదక్షుండు పె
ద్దనమస్త్రీశుఁడు మామిడన్న సుతుఁడేతన్నాశ్రుఁడే చెప్పఁగాన్.

ఉ. హేమధరాధరేంబ్రమున కెక్కటిపెద్ద ధృతిక భుజంగమ
స్వామికి మేలుచేయి పటువాగ్విభవంబున బుద్ధిహుషదం
దామగచూలికి స్మరి ప్రధానులు దక్కినవారు సాటియే
మామిడివీరభద్రున కమాత్యశిఖామణి కివ్వసుంధరన్? 28

- ఉ. సత్యవచోనిరూఢుఁడు నిశాకరశేఖరభక్తిభావనా
సాత్యవతేయుఁ డుద్భటభుజాబలవిక్రమకేళి విక్రమా
దిత్యుఁడు కార్యఖడ్గసముదీప్లుఁడు మామిడిమంత్రిమారనా
మాత్యుఁడు వాని బోల వశమా ధరణీధవమంత్రికోటికిన్?
- శా. స్వామిద్రోహరగండలాంచసునకున్ సంగ్రామగాండీవికిన్
వేమత్త్యపతికార్యభారకలనావిఖ్యాతధీశక్తికిన్
నామామాత్యున కన్యరాజనిటలాంతర్నృస్తభాగ్యాక్షర
స్తోమాపాకరణప్రవీణునకు మంత్రు ల్సాటియే యెవ్వరున్?
- ఉ. తమ్ములు దన్ను మువ్వురును దైవముఁగాగురుఁగామహానిధా
నమ్ముఁగ దాతఁగాఁ దమమనంబుల భావన సేసి కౌల్వ భా
గ్యమ్ముల కెల్ల నెల్ల యయి కాంచె బ్రసిద్ధి నృపప్రథానర
త్నమ్మగుమంత్రి పెద్దన యుదాత్తమతిక రఘురాముడైనడిన్.
- సీ. గౌతమగోత్రవిఖ్యాతుఁ డాపస్తంబ
పరమసంయమిసూత్ర పావనుండు
గారాఘబౌత్తుండు గంధవారణు డగు
శ్రీకేతనామాత్యశేఖరునకు
వేషణిహనుమంతబిరుదాంకు లగు రాచ
వారికి నెయ్యంపువరసుతుండు
చౌహత్తమల్లుండు దోహత్తనారాయ
ణుండు ఖండియరాయచండబిరుద
- తే. మంత్రియల్లాడరాజును మహితపుణ్య
యన్నమాంబయుఁ దనకు నత్యంతగరిమఁ
దల్లియును దండ్రియును గాఁగఁ దనరునట్టి
తల్లమాంబికాదేవి నుద్వాహమయ్యె.

మ. వనితారత్నము తల్లమాంబికకు శ్రీవత్సాంకతుల్యుండు వె
 ద్దనకుం బుట్టిరి నందసుల్ విమలవిద్యాభారతీవల్లభుల్
 విసతాసూనుసమానవిక్రమనిధుల్ వీరుండు వేమాహ్వాయుం
 డునుశ్రీప్రెగ్గడదండనాథతలకుండుకొసింగనామాత్యుండున్.

వ. అం ద గ్ర జుండు. 34

సీ. కాలకంత కఠోరకంత హలంకారంబు
 చెవులు సోజనినాటిచి త్తభవుండు
 కుపితరాఘవఘనశ్రూరనారాచంబు
 తనువు నాటనినాటివనధిరాజు
 క్రుద్ధకుంభోద్భవభ్రూలతాకౌటిల్య
 వికృతిఁ గ్రుంగనినాటివింధ్యశిఖరి
 వీరభద్రోదారఘోరపీఠావేశ
 విహతిఁ గంపనినాటితుహినకరుండు

తే. చక్కడనముస గాంధీర్యసారముసను
 బ్రకటధైర్యకళాకలఁజములయందు
 దండనాయకమాడానతంస మైస
 మంత్రిమామిడి వేషనామాత్యుఁ డెలమి. 35

మ. తగుఁ డైవారమొనర్ప విక్రమకళాధారేయతాశాలి శ్రీ
 ప్రెగ్గడన్నభ్యజినీకుఁ డంబుసిధిగంభీరుండు శుంభద్విష్ణు
 న్నగరద్వారకపాటపాటనని ధానప్రాఘబాహ్యకళా
 యుగశుం డాహాసనన్యసాచి ధరలోనొక్కండు వేరుక్కునన్.

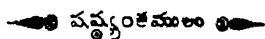
సీ. గగనకల్లాలిసీకల్లాలిమంత్రికా
 హల్లీనకములతో నపఘళించి

చరమసంధ్యాకాలసంఘల్లమల్లికా
 స్తబకపంక్తులతోడ సరస మాడి
 శరదాగమారంభసంపూర్ణపూర్ణిమా
 విమలచంద్రికలతో వియ్యమంది
 బిసరుహాసనవధూపృథుపయోధరభార
 హారవల్లరులతో ననగి పెనగి

తే. వెలయు నెవ్వానియభిరామవిమలకీర్తి
 యతఁడు త్రిభువనరాయవేశ్యాభుజంగ
 కదనగాండీవిజగనొబ్బగండబిరుద
 శాశ్వతుం డొప్పు సింగన సచివవరుఁడు. 37

మ. అరుదార న్నివిధాగ్రహారములతో నాందోళికాచ్ఛత్రచా
 మరకల్యాణకళాచికాదిబహుసమ్మానార్హచిహ్నంబు లా
 దర మొప్పారగ వేమభూవరునిచేతం గాంచెసామ్రాజ్యసం
 భరణప్రార్థుఁ డమాత్యసింగఁడు నయప్రాగల్భ్యగర్వో
 న్నతిన్. 38

వ. ఈదృగ్విధగుణాలంకారుఁ డైనయమ్మహాప్రధానశేఖరునకు.

క. శ్రీమంతున కావర్జిత
 సామంతున కహితహృదయజలజాతపనీ
 హేమంతునకును సలలిత
 భామాకంతునకు సచివభాస్వంతునకున్. 40

క. కుకురు కురు చోళ కేరళ
 శక మరు కర్ణాట లాట సౌవీర నృప

ప్రకరసభాభగణమహా

సుకవిజనానీకవినుతశుభచరితునకున్.

41

క. చెంచిమలచూరకారున, కంచితకరుణాతరంగితాపాంగునకున్
జంచలనయనాకలకిల, కించితలీలావిలాసకేళీరతికిన్.

42

క. హాటకగిరిధీరున కరి, తాటంకవతీకపోలతలకరిమకరి
పాటచ్చరకణినధను, జ్ఞాటంకారునకు మస్తథాకారునకున్.

క. శ్రీమహితు పెద్దసుతునకు, వేమక్షితిపాలరాజ్యవిభవకళార
తూమణికి సింగసచిన, గ్రామణికిం బాండ్యరాజగజకేసరికిన్.

వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధిగా నాయునర్పణబూనిన యిమ్ముహా
ప్రబంధంబునకుం గథానాయకుండు.

45

కథా ప్రారంభము

— నలకహారాజవర్ణనము —

సీ. తపనీయదండై కథపశాపపశ్రుతో

ద్దండతేజగి క్రిమండలుండు

నిర్మలనిజకథాసినిపకల్లోలిసీ

తూళితాఖలజగత్కల్మషుండు

వితతనవద్వయద్విషనానాజయ

శ్రీనధూజీసమూహిష్టభుజుండు

నిఖలవిద్యావటిస్త్వోగ్ధల

ఽఽయతనాయ మనజిహ్వోలుండు

తే. ప్రస్తుతింపంగః దగు సముచ్ఛటకతోర

చటులగుణటంక్రియాఘనస్తనితఘోష

చాపనీరదభవశ గాసారశమితే
బలవదహితతేజోదవానలుఁడు నలుఁడు. 46

చ. అలయకధీతిబోధములు నాచరణంబు ప్రచారణంబు గాఁ
గలుగునుపాధిభేదముల గాఢమతి న్నిగమాదు లైనవి
ద్యలు పదునాలుగింటికి నతం డొనరించెఁ జతుర్దశత్వముం;
దెలియఁగ లేము కారణము దీనికి నెవ్వైయుఁ జర్చ చేసినన్.

తే. అతనివిద్య జహ్నునటి శ్రుతివిధమున
నంగగుణమున నష్టాదశాత్త యగుచు
విస్తరిల్లె నవద్వయద్వీపపుథగ
శేషభూజయలక్ష్మీజిగీషబోలె. 48

తే. తాఁ ద్రినేత్రునియపరావతార మగుటఁ
దెలుపుదిక్పాలకాంశావతీర్ణుఁ డతఁడు
కామసంచారహరణప్రగల్భ మైన
శాస్త్ర మనుపేరియధికలోచనము కలిమి. 49

చ. కెరలి మహాసివేమసహకృత్వరితద్భటకొటిచాతురీ
తురి సమరాంగణంబులఁ జతుర్వర్ణిదాచరణంబులక యశోం
బరముల నేయుచుండు బహుభంగులఁ బున్న మనాఁటినిండు
చం,దురునునుసోగ వెన్నె లలతోఁ దులఁ దూఁగెడుతస్థుణం
బులన్. 50

తే. తద్దిశాజయయాత్రోత్థధరణిధూళి
దోగప్రతాపవైశ్వానరధూమ రేఖ
పాలమున్నీటిలోఁ బడి పంక మయ్యె
నమృతదీధితిమైఁ జెంది యంక మయ్యె. 51

చ. అరయిక గల్గి భూమివలయం బఖిలంబును నీతిబాధలం
 బోరయక యుండ నాన్మృతపుంగవుఁ డేలుచు సుండ నొండు
 చో, నిరవయి యుండ కుండుటఁజుమియతివర్షము లాశ్ర
 యించె ద, త్పరనరనాథయాథవనితాజనతానయనోత్ప
 లంబులన్. 52

ఉ. కొం డని వేడ్కతోఁ బనిఁడికొండ ధనాన్ధుల కెల్లఁ బంచి
 యీ, కుండుట దానధారకుఁ బయోనిధు లెల్ల వ్యయింప
 లేమి యీ, రెం డప కీర్తులం దల ధరించినవాఁడు ప్రదాన
 శీలుఁ డా,తం డిరువాయ గా ముడికి దార్చినవెండుక
 లన్నిపంబునన్. 53

చ. నియమవిచిత్రభంగి మహనీయుఁడు భూమివిభుండు మిత్రజే
 తయును నమిత్తజేతయుఁ బ్రతాపగుణంబున నీతిఁ జారదృ
 ష్టియును విచారదృష్టియు, నశే! పరిపంథిమహీశులట్లు త
 ద్భయమున భేత్తృతాగుణము వాసెనొ కాక విరుద్ధ
 ధర్మముల్. 54

మ. ధర సేకాంఘ్రికనిష్ఠికాంగుళమ యాధారంబుగా నిల్చి ని
 ర్భకలీలం గృతవేళ నెట్టన యధర్తంబుం దపస్విత్వముం
 బోరసెం దక్కినవార లెవ్వరు తపంబుల్ సేయ! రమ్మేదినీ
 శ్శేరుసామ్రాజ్యమునందు ధర్తము చతుష్పాదంబునం గ్రాలఁ
 గన్. 55.

క. ఆరణ్య విజయలక్ష్మికి
 సీతాజన మాచరించు నిర్దగదిగం
 ధారానిరాజనగరి
 దానణవై శ్వాసర ప్రదక్షిణాశిఖిలన్. 56.

చ. ఇతఁడు దరిద్రుఁడౌ ననుచు నేర్పడ నర్థిలరాటపట్టికణ
 శతధృతి వ్రాసినట్టి లిపిజాల మసన్ధము గాని యట్లుగా
 వితరణఖేలనావిభవవిభ్రమనిర్జితకల్పభూయహం
 డతఁడు దరిద్రతాగుణమునందు దరిద్రుని జేయు నాతనిన.

*తే. అతనికీర్తి ప్రతాపంబు లవనిఁ గలుగ
 నేల యివి? యంచు మదిలోన నెపుడు దలఁచు
 నపుడ పరివేషమిషమున నబ్జసూర్య
 మండలముల విధాతృండు గుండలించు. 58

చ. అన్నలుండు నళినబాంధవుండునుబోలెఁ బ్రతివినంబును
 నభ్యుదయంబు నొందుచు, గ్రమంబున శైశవంబు సతిక్ర
 మించి యశావనారంభంబున నరిదుర్లలుంతనావసరంబులం
 బోలె లోహార్థశద్ధిర్హీనతయును గోపురద్వారకవాటదుర్గ
 తిరగప్రసారితయును బాహువక్షంబులచేత బందీగ్రాహంబు
 గ్రహించి రోమకోటికపటంబున హుటకగర్భుండు పాటించి
 లిఖించిన సుగుణగణనారేఖి లవయవంబులం బొలుపార
 సంపూర్ణపూర్ణిమాచంద్రబింబంబు విడంబింపం జాలునెమ్మె
 గంబునకుం గళంకాలంకారశంక సంకురింపఁజేయంజాలు
 కోమలశ్శ్రురాజి విరాజిల్లం గండు మెఱసి రెండవకుసుమ
 కోదండుండునుబోలె విలాసినిమండలికిం గన్నులపండు
 వై వెండియు. 59

*తే. దాస్య మొనరించు విధుఁ డేతదాస్యమునకుఁ
 బల్లవము లేతదంఘ్రిసంపల్లవములు
 జలరుహములకుఁ దచ్చయచ్చాయదాయ
 నాఁగనతఁడొప్పె నవయావనాగమమున. 60

వ. అయ్యవసరంబున.

61

తే. వానిఁ గలలోనఁ గానని వనజముఖయు
వాని మాఝునఁ జేర్కొని మానవతియు
వానిఁ గా నాత్మ భావించి వరునిఁ గవయ
నప్పఱింపనిసతియు లేదయ్యె నచట.

62

ద. దరహాసితావధీరితసు ధాకరబింబము నేత్రనిర్జితాం
బుహుహము నైనయానిషధభూచరునుల్లసితాననంబుతో
సరి మఱి యొుక్లు గల్గఱికి సుశయ మేకిఁ దద్వయ్యావిజి
త్వరకమనీయవస్తురహితం బగుచ్చైచ రాచరంబునన్? 63

క. తలమెఁడుక లెగఁగట్టెడు

కొలఁదిన నాన్యపసుమారకుఁడు కడిమిమెయిన్
నలు దెసలకరులగండ

స్థలఫలకములన్ లిఖించె జయశాసనముల్.

64

తే. తరుణపాథోపహాథోవిధానములను

ధరణినాథకిరీటా గ్రధానములను

నూర్ధ్వమయ్యెడునిది యంచునొకొ విధాత

తత్పదం బూర్ధ్వరేఖాంకితంబు నేసె.

65

తే. అప్పుడు లీలావినిర్జితానంగుడైన

యతనిఁ గనియును వినియుఁ జింతాసురక్తి

స్వర్లమర్త్యపాతాళవిష్టపములందు

విబుధనరభోగికాంతలు వివశలైరి.

66

ఉ. తెప్పలు వాల్చి కప్పుడమితేనిమనోహరమూర్తి నిచ్చలుం

దప్పక చూచి చూచి విబుధప్రమదల్ ప్రమదంబు లాత్మలం

జిప్పిలుచుండ నెద్ది పరిశీలన సేసిరో యట్టియట్టెసెం
బిప్పుడు వారు చూపుదు రవేతనిమేషములైనచూపుటన్.

తే. తద్గుణాకర్ణనంబునఁ దదనిరీక్ష.
ణమున ధన్యత్వమును సధన్యతయుఁ బొంది
యభిమతానభిమత మైనయక్షయఁగఁముఁ
దాల్చుఁ జతుశ్శ్రీనఃస్త్రీకవంబకంబు. (63)

చ. † మొలచినకూర్చిఁగన్నుఁగవమోడ్చినయప్పు డజన్మభ్రామనా
బలముననాన్మపాలకునిఁబాయక చూతుట మన్మథుఁడనునా
యలికులనీలవేణులకు నమైయి నవ్విభుఁ జూచువేళలక్షణ
గలుగవు వో నిమేషపరికల్పనఁ బుట్టెడునంతరాయముల్.

సీ. కోరి లీలాగేహకుడ్యభాగంబుల
వ్రాయుదు రమృహీశ్వరునిమూర్తి
వ్రాసి కన్యాత్వగౌరవము వీసరవోవ
దర్శింతు రనురాగతరళదృష్టి
దర్శించి యతని కేఁ దగుదునొ తగనొ యం
చించుకించుక సంశయింతు రాత్మ
సంశయించి కరాంబుజములఁ గ్రొన్నించుట
ద్దము లెత్తిచూతురు తమ్ముఁ దారు

తే. రాజకన్యలు జగతి నాక్రమమునందుఁ
గందు వారలనిట్టూర్పు గాడ్పువేడి
ముకురములు చారుమోహనమూర్తి యనఁగఁ
బరఁగుదమయంతిచేతిదర్పణముదక్క.

† 'పాలుపొనఁగూడి; పాలుపొగిఁజూచి' అని సాతాంతరములు.

వ. ఇవ్విధంబునననన్యరూపలావణ్యరేఖావిలాసభాసమానయగు
భీమనందన యానరేంద్ర బృందారకునియందు డెందంబు
నిలుపుటయును. 71

తే. అప్య డనలావచుష్ఠత నారఁ గూరి
బాణపురమును బోనియాభైమిమనముఁ
బుష్పబాణాససుఁడు భోగభోజి మైస
వరవయోవిశేషంబు వార్షముగఁ దఱిసె. 72

—ॐ దమయంతి నజనియం దమరక్త యగఃపి ॐ—

వ. దమయంతియు శ్రవణప్రీతివాసనావశంబునం బ్రతిదిన
ప్రసర్థమానంబగు మనోసురాగంబు నిరూఢంబై యుండ.

మ. జనకుం గోల్వంగ వచ్చినప్పుడు తదాస్థానంబులోఁబాతకుల్
విసుతస్రౌఢి నసుంధరాధిపతులకా వేర్వేట కీర్తించుచో
వనితాసత్త్వము వీరసేనుతనయకా వర్ణింపఁగా నున్నత
స్తనభారంబుకెలంకుల న్నిసుచుఁజంచల్లీల రోమాంచముల్.

తే. మహిమ హిమవేశలందు నన్తూనవతికి
మాసరము లయ్యెడ దలఁడంగ వాసరములు
పాడవు గలిగి తపర్తుసంపూర్తియందు
సంచితాయామవతు లయ్యె యామవతులు. 75

సీ. సఖులుఁ బాఁ బుష్పాస్తు సామ్రాజ్యపదవికి
నభిషేక మొనరించు నచనినాథు
నలనామధేయ మైనతృణంబు వినబడ్డ
నధిపతిపే ర్విన్న యట్ల యలరు
శృంగార—2

నిషధదేశపువిప్రనికరంబుఁ బూజించి
 యలయక ప్రియుసుద్దియడుగఁ దలఁచు
 నభ్యాసవశమునఁ బ్రాణేశ్వరునిమీఁది
 యించుగీతములు వాయించు వీణ

తే. నేర్పు గలచిత్రకరులచే నిలయభిత్తి
 భువనమోహనాకారతఁ బొలుపు మిగుల
 మగని మగువను వ్రాయించి మదిఁ దలంచు
 నిషధరాజును దన్నుఁగా నీరజాక్షి.

76

ఉ. పువ్విలుకానితోడ సరిపోలెడుచక్కనివాఁడు భూమిలో
 నెవ్వఁడు చెప్పుడా? యనుచు నిష్టవయస్యలఁ గూర్చి
 యాత్మలో, నువ్విభులూరుచుం బలుకు; నొప్పులగుప్ప!
 నలుండు గాక యెఱు, దెవ్వఁ? డనంగ మెచ్చుఁ దరళేక్షణ
 నెయ్యము వియ్య మెట్టిదో.

77

వ. మఱియు మనోరథపరంపరాసంపరణ ప్రసూనదామంబున సమ్మ
 హీపతిం బతిఁగా వరియించియుం ద్రిభాగశేషంబు లగు
 విభావరీసమయంబు నిమిలితంబైన నేత్రయుగ్గంబును
 బాహ్యేంద్రియమానము ప్రాభిముద్రితం బైనయంతకకర
 ణంబును మొఱంగి నిద్రాసమాసీతుం డైనయారాజమనో
 జాతుతో నెంతయుం దడవు మంతనం బుండియు నిరంతర
 స్మరణసరణిధారావాహికావగాహంబున నెడనెడం బొడ
 చూపు నప్పుడమితేనిం గనుంగొని లజ్జాసాధ్యసభ్రమంబులు
 మనంబులో ముప్పిరిగొనం బ్రమోదించియు నవ్వైదర్పి
 నిర్భర మదనశరశలాకాశంకుసంకలిత వేదనాదూయమాన
 మానసయై విజృంభితమనోభవభుజావష్టంభంబులగుహిమా

రంభంబులును గాలాగరుకళంకితకామినీకంతమూలంబులగు
 శిశిరకాలంబులును గలకంత కామినీకంతకోమలకుహూ
 కాఠకోలాహలకరంబితకకుబంతంబు లగువసంతంబులును,
 సాయంతనసమయ సంఘల్లమల్లికామోదమేదురసమీరణౌ
 ఘంబు లగునిదాఘంబులును విరహిజనహృదయభయంకర
 స్తనితసందోహంబు లగుజలధరా నేహంబులును సకలజన
 మనోవికాసమయంబు లగుశారదసమయంబులును గడపు
 చుండె నవ్వేళ జలధి వేలావలయవలయితవసుంధరాభువన
 మండలాఖండలుండగునలుండును విమలనిజకీర్తిమాక్తిక
 మాలికాసంతానంబులకు నంతర్ఘటనాగుణంబులుబోలె
 బొలుచునక్కాంతాలలామంబుగుణంబులు జనపరంపరవలన
 వినయె నాసమయంబున.

78

— నలుండు దమయంతియం దసురక్షుఁ డగుట ౭ —

శా. ఆవామాక్షీమనోహరాకృతియమోఘాస్త్రంబుగాభూవరుణ
 * లావణ్యాధికు సచ్చలంబుమెయిగెల్వం బూని యిందిందిర
 జ్యోవస్థీకిణకర్కశం బయినహస్తం బుద్ధతిం జాఁపి వేమున్.
 పూవుందూపులజోదు పుచ్చుకొనియెం బుండ్రేక్షుకోదండ

క. శ్రవణావతంస మయ్యెను
 ధవళాయతనేత్రగుణము ధరణీపతికిఁ
 శ్రవణావతంస మయ్యెను
 బువ్రవింకిగుణంబు నపుడ పుష్పాస్తునకున్.

80

ఉ. ఆసనుధాధినాథుని మహాధృతిశాలి జయించు తెంపునఁ
 భావజుఁ డప్పుడున్నదనబాణము తియ్యనివింటఁగూర్చుచోఁ

గోవలసాహసంబు మదిఁ గీల్కొనఁ జేసియు నుంఁచెఁ దాఁ న్ని
 లో, కీవిజయార్జితంబు లగుకీర్తిభరంబుల సంశయాఁబుధిన్.
తే. అతనుఁ డంట జోదు! పూమొగ్గయంట శంబు!
 చించినది యంట తద్దైర్యకంచుకంబు!

నలుని దమయంతితోఁ గూర్పఁ దలఁచియున్న
 ధాతమదియె త్తికోల్తుదిఁ దాఁకకున్నె! 82

*ఉ. ఎయ్యది కారణంబుగ మహీపతియంచితదైర్యకంచుకం
 బయ్యతనుండు సింఁచె నలరమ్ములచే నది కారణంబుగాఁ
 దొయ్యలి రాజనందనునితోడన కూర్పఁ దలంచుచున్నయా
 దయ్యము నెత్తికోలు తుదిఁ దాఁకుటఁ గానఁగ నయ్యో
 నయ్యెడన్. 83

ఉ. ఏన విరి న్విరించి నొకయేటునఁ దామరపాన్పునైఁ బడం
 ద్రోసినజోదు మన్నఁకుండు దుర్వహనూత్పవియోగవేదనా
 యాసిత మైనరాజుహృదయాబ్జము గాఁడఁగ నేసె నెంత
 యుం, గాసిలి తేటితెక్క గఱి గట్టినపుష్పశిలిముఖంబులన్.

తే. లలన లజ్జాసరిద్ధర్షలంఘనమున
 రాజహృదయంబుఁ జొచ్చినక్రమముఁ జూడఁ
 దరుణిమారంభపరికల్పితంబు లైన
 వలుఁదకుచకుంభముల ప్రభావమునఁ జూపె. 85

సీ. జాగరోద్భూతదృగ్రాగంబు మాణిక్య
 కర్ణకుండలదీప్తిఁ గప్పిపుచ్చు
 రాజకార్యపరంపరాభేదమిషమున
 నిట్టూర్పుగాడ్పుల నిహ్నావింశు

ఘనసారబహుళచందనవిలేపనమున
 నాపాండుభావంబు నపలపించు
 దోరంతరన్యస్తతారహారంబుల
 నంతఃపరీతాప మవనయించు

తే. మానసీయశశాంకకోమలము లైన
 యామినీసమయములుఁ బర్యంకములును
 సాక్షులుగ నొంచువలవంత జనవిభుండు
 కన్నెకూర్చి ప్రకాశంబు గాకయుండ.

86

మ. ఇవ్విధంబున ననువరం బైన శంబరవైరివిక్రమంబు క్రమ
 క్రమంబునం బరిస్ఫుటం బగుచుండ వియోగవేదనాచిహ్నం
 బులు నిహ్నావింపం గొలంది గాక చీకాకుపడి యాకారరేఖా
 నినిర్భక్తినితమత్యైలాంఘనుండగు రాజకుమారుం డొక్క
 నాఁ డా రామవీరౌపిహారంబునం గాలక్షేపంబు నేయు
 వాఁడై ప్రభంజనాధ్యయజవంబును జంచలఖురాంచలక్షో
 విత ఊణిమండలంబును నిగాళగదేవమణి దీప్తిచ్ఛటాపటల
 శంకావహకృతాఙ్గికాధవళకేసరకేశరశ్చిసంచయంబును వల్లు
 నల్లాసుషక్తవదనతావిడంబిత వక్రస్థభుజగ వైనతేయంబును
 జలాచలప్రోథతాసుమియమాన నిజవేగదర్పప్రశంసా
 ప్రసచనోహన్యాసంబును నై సింధుజంబును శీతమహాస్పహా
 డవంబును సగుట రెండవ యుచ్చైశ్చ్రీపంబునుం బోలిన
 యాపవాహ్యంబు నారోపించి.

87

తే. ప్రమదసింహుండతరనేత్రపద్మలగుచుఁ
 జౌరజనులు విలోకింపఁ బ్రకటలీల

సముచితానల్పపరివారసహితుఁ డగుచు
నవనినాభసుతుండు వాహ్యుళి వెడలె. 83

వ. తత్ప్రదేశంబున. 89

ఉ. నేమ మెలర్పఁగా గొడుగునీడ వహించువసుంధరాఁజ్ఞచీ
సీమనె యెక్కి యాడెను విచిత్రగతిం దురగోత్తమంబు నా
భూమివిభుండు దద్భ్రములు వో యెడత్రైవ్యక యభ్యసించు
వా, త్యామయచక్రచక్రమవిహారములక సుడిఁగొట్టు
లీడ్చుచున్. 90

వ. ఇవ్విధంబునఁ గొంతతడ వతిజవనచతురతురగస్తస్తస్త్రి డాడో
లాయమానమణికుండల మరీచిమండలీసీరాజితగండ్లలుండై
వాహ్యుళివిహారంబు సలిపి వలయునమాత్యులం బరివారం
బును నచ్చోటన యుండ నియమించి యొక్కరుండుసుం
తాదచారియై ఘనచ్ఛాయంబునుం బ్రవాళరాగచ్ఛురితం
బును నగువలసకాననంబు పయోనిధానంబు నంబుజాక్షుం
డునుం బోలెఁ బ్రవేశించి. 91.

— ౧౧ నలుని యుద్యానవనవిహారము ౧౧ —

తే. పత్రములమీఁద మూఁగినభ్రమరకులము
హరవిసర్జనజనితదుర్యశముఁ బోలె
గమియ విచ్చిన గేదంగికన్నె పువ్వుఁ
గౌతుకము పల్లవింపంగఁ గాంచె విభుఁడు. 92

వ. విరహిజనహృదయచ్చేదనక్రియాక్రకచంబులు వియోగి
మర్తవిదారణవ్యాపారకర్ణినారాచంబులు పాంథజనహృషీక
సూచకశలాకలు నగుకనకకేతకీజాలంబులఁ జేరం జను దెంచి.

ప్రథమాశ్వాసము

- చ. చిలుపనికమ్మఁ దేనియలు చిప్పిలి హస్తము లస్తకంబునన్
 నిలువక నేరువాటునెడ నీయతిసాంద్రపరాగము ల్గదా
 యలరులవింటిజోదునకు నప్పటి కప్పటి కప్పళించుకోఁ
 గలిగెడు నంచు వే కనలు గైకొని దూతె విభుండు కేతకిన్.
- మ. దమయంతీ స్తనకుంభవిభ్రమముఁ బొందం గోరుటన్ ధూమ
 పాసముఁ గావించు చధోముఖంబు లగునానాకుంభముల్
 వోలె ధూపములన్ దోహద మాచరింపఁగఁ గడుం బక్వం
 బులై యున్నదాడిమముల్ సూచి నృపాలకుండు మదిఁ
 బాటించెన్ మహశాత్సుక్యమున్. 95
- తే. మస్తథుం దేయుకింశకుమార్దణములు
 చన్నుగవ నాటుటయుఁ బాంథసతియుఁ బోలెఁ
 బాటుదెంచి కీరంబులు పండ్లు గఱవ
 వణకుదాడిమిఁ జూచె భూవరుండు వేడ్క. 96
- వ. మఱియు మందానిలపరిస్పందంబునం గందళితంబు లైనమక
 రందలిందునిష్కందంబులు చిందించుగురివెందపూఁబందిరు
 లును వలరాచరాచవారికి వనదీవత లొనర్చుసీరాజనప్రదీ
 పాంకురంబులుం బోనికోమలకోరకంబులం గరంబు సొంపారు
 నంవెంగలును మదనచాఽవిముక్తంబులై మొదలం గ్రోలిన
 భవశరీరభస్మాంగరాగంబు పరాగవ్యాజంబున వెడలం
 గ్రాయుచున్న సురపొన్నలును రోలంబసకురుంబంబులకుఁ
 బానగోష్ఠీస్థానంబు లగువికస్వరస్థలకమలినీ కదంబంబులును
 గలకంఠకంఠహఁగకారంబులం బాంథులకు భయంబు సంపా
 దింపఁ జాలు క్రొమ్మావిమోకచాలును ధూమకేతుమండలం
 బులుంబోలె పిఠహిజనులగుండియ లవొయించుచుఁ జంచరిక

పరంపరాశిఖరంబులై సొంపారుచాం పేయంబులును పలయా
 కారంబునం బరిభ్రమించుభ్రమరంబులసంగతిం గేసరలేణు
 విస్ఫులింగంబులెగయ బాణోత్తేజనప్రకారంబు నంగీకరించు
 చుననంగునకుం బ్రథానశాణంబు లగునారంగంబులును
 మృదులపవమానసంపాతకంపమానకిసలయకంటక ప్రక్షేతంబు
 లై మదనము ద్రాభిముద్రితంబు లగువారాంగనాజనంబుల
 వట్టువపాలిండ్లకుం జుట్టంబులై తోరంబు లగుసూర్యులం
 బండ్లును నిఖిలయువద్వయ్యాచిత్తనిమజ్జనోచితంబు లగుసజ్జ
 కపుం బూమొగ్గులును బ్రవాళగర్భగర్హ్వరంబులంబం పాహి
 యించుచు నించువిలుకానితూణీరంబులకుం బోల్పొ బస్మైస
 కలిగొట్టుపోదలును నొండొండ చంద్రఖగడంబులు సెడలం
 గ్రక్కు రాహుమడలంబులుంబోలె గుటిలసితగుట్టలంబులు
 వ్రేలం గాఢాంధకారంబునం గాఱుకొను ముసిద్రుమంబు
 లును గనుంగొనుచు బోషిత రాజకీరంబులు కైవారంబులు
 సేయం బ్రోదికోయిలలు మంగళగానం బొనర్ప గొలంకల
 కెలంకులను బావులక్రేవలను నికుంజక్రోడంబులసీడలను
 విశ్రమించుచు బ్రసవమృదుగంధపశ్యతోహారంబులగు
 గంధవాహంబుల రాకలు వివరశ్రాంతి నపసయింప వికట
 ఘటియం త్రసలిలథారాసారణీమార్గంబులం డెక్కింబునకుం
 జక్కనిగండుమీను వెదకుమీనకేతుండునుంబోలె సుద్యా
 నం బెల్లం గ్రుమ్మరి యగ్రభాగంబున.

సీ. శేషపుచ్చుచ్చాయం జెలువారుబిసములు,
 తన్నగ్నసురదంతిదంతములుగ

నిం డారవిరిసినపుండరికశ్రేణి
 యామినీరమణారేఖాలీ గాఁగఁ
 బ్రతిబింబితోపాంతపహులపాదపములు
 గర్భస్థశైలసంఘములు గాఁగ
 నేక దేశంబున నిందివరంబులు
 కాలకూటమయాఖిండములుగ

తే. బాలశైవాలనల్లరీజాలకంబు
 బాడబానలభవధూమపంక్తి గాఁగ
 వారిరాశిగుఱబోలె గంభీర నైస
 ఘనతటాకంబుఁ గాంచె నజ్జనవిభుండు.

98

వ. కాంచి యొక్కింతతడవు మనంబునం గొనియాడుచుం దిమి
 తమింగిలధువీరులీర మత్స్యకచ్ఛవమకరనికరసంచారతరళ
 తరంగమాలికాఢోలాధిరోహ లీలావ్యాలోలకలహంససంస
 చాలాఢోలాహలముఖిరోహిణిశాభాగం బైన యమ్మహాతటా
 కంబుతీర ప్రదేశంబున.

99

సీ. విలులితజంబాలపులినభాగమున ను
 ధ్దండపద్మాతపత్రంబుసీడఁ
 గమలకాండకరోపకంటకాంకురపంక్తి
 నొయ్యనఁ గంధరంబొససికొనుచు
 నొంటికాలనె నిల్చి యూర్తిమాసుతములం
 జగురుతెక్కలతేకు లెగయుచుండ
 పుంజు పక్షుతప్పితయంబు పెడజాఱఁ
 జంచు లొకించు కామంచితముగ

తే. వరుణరాజున కిడినచామరమువోలెఁ
బొడవు మిగిలినపొందన్తిపువ్వుఁబోలె
నిబిడనిద్రాభిముద్రితనేత్ర మైన
రాజహంసంబుఁ గాంచె నారాజసుతుఁడు. 100

*క. కాంచనపక్షం బగురా
యంచం గనుఁగొని నృపాలుఁ డనురాగముతో
వంచించి పట్టుకొనియెడ
నంచుఁ దలఁచె దైవఘటన కనుకూలముగాన్. 101

—● నలుఁడు హంసముం బట్టుకొనుట లె—

తే. వామనుం డైనకైటభవైరివిధము
నభినయించు క్రమంబున నధికసుతుఁడు
నడికి నడికి యల్లల్లన నడిచి పట్టెఁ
బాణిపద్మద్వయంబునఁ బసిడియంచ. 102

వ. ఇట్లు నిషధరాజుచేతం బట్టువడి బిట్టు మేల్కొంచి యక్కాం
చనహంసంబు కంచుగీసిన లెఱంగున నెలుంగించుచు నెగయ
నుంకించుచుఁ జంచుపుటంబునం బాణిపల్లవంబులు గఱ
చుచుఁ జరణంబులు గింజుకొనుచు నఖంబుల నొత్తుచు నెలు
దిక్కులుం జూచుచు నెద్దియుం జేయునది లేక చీకాకూడం
చుండ నప్పాటన సంభ్రమసముత్పత్తతృగకులంపై కమల
పండంబు గలగుండువడియెఁ గూలంబులం గులాయంబుల
నుండి పుండరీకవనలక్ష్మీచరణనూపుర క్రేంకారంబుల సను
కరించుచుఁ గారండవబకక్రౌంచరథాంగకోయస్త్వికాదుఁలు
విహాయసంబున కెగసి కూయం దొడంగె నప్పుడు. 103

- తే. జాతరూపచ్చదచ్చటాజాతరూప
 లక్ష్మీ యిం తోప్పనే మరాశమున కనుచు
 నద్భుతం బొది తనుఁ జూచునధిపసుతున
 కిట్లనే మనుజభాషల హేమఖగము. 104
- క. తెక్కలకొనలం గలిగిన
 యిక్కాంచన మాసపడియెదే నృప! నీకే
 యక్కట దీనం దీరెడు
 నక్కట! నీహారలేశ మభికిబోలెన్? 105
- చ. ఎఱుగనె నీవు ప్రాంతమున నింతట నంతట నున్నియింత యే
 మఱుదునె నిన్ను విశ్వజనమాన్యుడ వంచును విశ్వసించియి
 త్తటి సుఖనిద్ర బొందితి వృథామతి నెట్టన యాత్మనమ్మినం,
 జెఱుగఁ దలంతురే ఘనులు చి త్తమునక బగవారి నేనియున్?
- ఉ. హింసయ నీకు వేడ్క యగునేని కృపాశ్రయ మైనయీ
 సరో,హంసముఁ జంప నేల? కఱవా తరువాత వసుంధరాధి
 పో, త్తంప! విజృంభమాణా భుజదర్ప నిరంకుశసాహసక్రియా
 మాంసలచి త్తవృత్తు లయి మ త్తిలి యుండునరాతిభూపతుల్.
- వ. ఫలకుసుమమూలమాత్రంబున శరీరయాత్ర సడపుచు మును
 లుంబోలె సలింబులలోనం దపంబు నేయుచున్నవారము
 మామీఁద దండనీతిం బ్రయోగింప నీకుం దగునె? యది
 యుసుం గాక. 108
- నీ. తల్లి మచేకపుత్రక పెద్ద కన్నులు
 గాన దిప్పుడం మూఁడుకాళ్ల ముసలి
 యిల్లాలు గడు సాధ్య యేమియు నెఱుగఁడు
 పరమపాతి సత్యభవ్యచరిత

వెనుకముందర లేరు నెన రైనచుట్టాలు

లేవడి యెంతేని జీవనంబు

గానక కన్నసంతానంబు శిశువులు

జీవనస్థితి కేన తావలంబు

తే. కృష్ణ దలంపఁ గదయ్య యోన్మపవరేణ్య!

యభయ మీవయ్య! యోతుహీనాంశువంశ!

కావఁగదవయ్య! యర్థార్థకల్పశాఖ!

నిగ్రహింపకుమయ్య! యోనిషధరాజ.

109

వ. అక్కటకటా! దైవంబ! నీకంటికిం బేలగింజయుం బెన్ద

యయ్యెనే? జననీ! ముదిసి ముప్పుకాలంబున సుతశోకసాగరం

బెబ్బంగి నీడఁగలదానవు? ప్రాణేశ్వరీ! యేవంబున

మద్విరహవేదనాదవానలంబునం దరికొనియెదన్మ? సఖు

లార! యేప్రకారంబునం బుటపాక ప్రతీకాశం బైననరుణ

రసంబునఁ బురపురం బొక్కెదరు? బిడ్డలార! యేలాగున నతి

క్షుత్పిపాసాకులంబు లై కులాయకూలంబులం గులగులం

గూసెద? రని విలాపంబు నేయుచు ద్యగ్గోళకంబుల పేడి

కన్నీరు వెడల గోలుగోలుననేచ్చినం గృహాశుండై యూర్ధ్వా

పాలుండు హస్తపల్లవంబులు వదలి రాజహంసంః! పాన్తు

సుఖం బుండు మని విడిచి పుచ్చె నసంతరంబ.

110

౧౧ ఆకాశాంతము ౧౧

శా. భారద్వాజపవిత్రగోత్ర! విమలాపస్తంబసత్సూత్ర! వి

ద్యారాజార్థకిరీట! రాజహితకార్యారంభనిగ్ధారణా

ధారంధర్యకళాయుగంధర! సమిద్ధాండీవి! శ్రీఖండక

ర్పూర్వోదవిపాండునిర్తలయశఃపూర్ణక్షమామండలా! 111

క. కేళాదిరాయ ! యభినవ
 లీలామకరాంక ! చంద్రలేఖాంకుర చూ
 డాలంకారపదాంబురు
 హలింగనసుఖితన్త్ర లాంతఃకరణా!

112.

మాలిని.—

జరతకమతరాజ స్తబ్ధరోమప్రధాన
 ద్వీరసనపతిభూభృద్గజగ్రామభూమ
 స్థిరతరధృతసంపదేహబాహుగ్రపీఠీ
 పరిచయసుఖలక్ష్మీపక్షలక్షోణిచక్రా!

113

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్ర మారయామాత్య
 పుత్ర సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథప్రణీతం బైన శృంగార
 నైషధకావ్యంబునందుఁ బ్రథమాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు
శృంగారనైషధము

ద్వితీయాశ్వాసము

రాజరాజవేమ

స్తోత్రమణి కృపాకటాక్షసంవర్ధితల

స్తోత్రక్షితబుధలోక! యు

దారగుణాధార! సింగనామాత్యమణి.

1

వ. అవధరింపుము.

2

హంస నలునిచే విశువంబడి కృకజ్జకం జాళుట

తే. అట్లు పురుషోత్తముం డైనయతనివలన

ముక్తి గాంచినయాద్విజముఖ్యుం డెలమి

డెందమునకుచు వాక్కున కందరాని

యధికతర మైనయానంద మనుభవించె.

3

క. చుట్టంబులుం జెలులుం దన

చుట్టుం దిరిగి యుండ ముదము సొం పెసలారక

నెట్టివడి చచ్చి క్రమృతం

బుట్టినచందమున హంసము దటాకములోన్.

4

సీ. అక్కించికొనియున్న అక్క మొత్తముతోడి
 యొడలు జాడించి నెవ్వడి విదిర్చు
 జేదోయియొక్కనఁ జేసి నెత్తురు లైన
 యచయవంబులు నోర సచర చేయుఁ
 గుటిల చంఘాపుటకోటికుట్టనములఁ
 దనుకీటములనిరోధంబు మాన్చు
 దొడరుజుంజురు మేనిదుర్వికారంబునఁ
 బులుఁగుఁజుట్టాల బిట్టలియఁజేయు

తే. నూర్తిపంక్తుల సుయ్యాల లూఁగి యాఁడుఁ
 దివుటఁ దియ్యనితమ్మిపూఁదేనె గ్రోలుఁ
 బ్రమదమున నాఁచుఁదీ గెజొంపములఁదూలు
 నరుగుఁ గేళికులాయశుద్ధాంతములకు.

5

వ. ఇవ్విధంబునం గొంతవడవు గ్రీడించి యానీడోద్భవంబు
 భవార్చనా యోగ్యంబును రుద్రాక్షమధువ్రతపరివృతంబును
 బహుశైవలక్ష్మితాసమన్వితంబును నగుటఁ బద్మంబునుంబోసి
 నిషధ రాజుహస్తంబునకుఁ గ్రమ్మఱ నరుగు దెంచె నమ్మహా
 భుజుండుచు భుజంబు సాఁచి యమ్మానసౌకంబు మన్నించి
 యిమిడ్చికొనియుండె నప్పుడు.

6

తే. ఇష్టసూనస మయినయా హేమఖగము
 నలునిమానస మానందజలధియందుఁ
 గర్ణశక్కులికలశంబుఁ గొంగిలించి
 యూఁదఁ జేయుచు మృదుభాష నిట్టు లనియె.

7

వ. దేవా! యనధరింపుము ధర్మశాస్త్రమర్తపారగులైన పెద్దలు
 'దుర్బలకులజిహాంసువులైన ధుషంబులచు నీడ్రునుపీడా

కరంబు లైననీడజంబులను ననవద్యత్యేణాపాసాస్యశంపంబు
 లగుమ్మగంబులను మృగయావినోదంబుల నధియించి
 మహీధవుండు కిట్టిపంబునఁ బొందం' డని చెప్పుచు నిట్పుట్టునం
 బట్టువడిననన్ను విడిచివెట్టి స్త్రాణంబు రక్షించినాడుకాకరికిం
 బ్రియంబుసేయుదు నన నేర్తునే? నైనను నీకు నొక్క
 స్త్రీయంబు చేసెద నయాచితోపపన్నం బయినహింసంబు కరిహ
 రింపం బనిలేదు నిఖిలభువననాయకుండ నైననీకు నుము
 బోంట్లు సేయునుపకారం బవేక్షణీయంబు గాకుండుట
 యెఱుంగుదు నైనను గృతజ్ఞతాగుణలేశంబు క్లేశకాటుచు
 చున్నయది సన్నంబు దొడ్డయనువిశేషంబు దిచారంక
 హస్తకల్పజనాంతరం బయినదైనంబు ప్రశస్తి విమర్శించి
 నాచేయు ప్రయోజనం బంగీకరింపుము. 8

— హంస నలునికడ దమయంతి నభివర్ణించుట —

సీ. ప్రత్యర్థిసార్థసార్థకనామధేయుండు
 భూమిశ్వరుం డొప్పు భీముఁ డనఁగ
 నారాజు త్రిదివంబు సమరేంద్రుఁడునుబోలెః
 దేజంబున విదర్భదేశ మేలు
 దమనాహ్వయుం డైనతపసిసద్వరమునఁ
 గాంచె నాతఁడు కన్యకాలలామ
 సర్వలోకాంగనాసౌభాగ్యగరిమంబు
 దమియించుకతమున దానినామ

తే. మభ్రభారతి దమయంతి యంచు నొడివెఁ
 దద్గుణంబులు వర్ణింప ధరణినాథ!

యబ్జసూతికి నైన శిశ్యంబు గాదు
పలుకుఁబూఁబోడి కై నను నలవి గాదు.

తే. విదుషి యాయంతిదలఁదాల్చువెండ్లుకలకు
నహాహా! యెబ్బంగిసాటిసేయంగవచ్చు
బశువుచేతఁ బురస్కృతిఁ బడయలేక
చాపలంబున వర్తించుచామరములు? 10

క. ఖురకంఠాయనమిషమున
హరిణంబులు సాంత్యనంబు నాపాదించుకొ
దరుణివిలోననములచే
బరిభూతము లైనతమచపలదృష్టులకున్. 11

క. లలనకసుదోయిముంపిడు
నలనడ నలినంబు మలిన మయ్యెను హరిణం
బులు పూరి మేయఁ దోణఁగెను
గలితద్యుతి ఖంజ మయ్యె ఖంజనకులమున్. 12

తే. రాజబింబంబునందు సారము హరించి
చేయఁ బోలు విధాత యాచెలువమోము
నడిమిరంధ్రంబునందుఁ గానంగ వచ్చు
ఖనిఖనీలిమ యది నికర్మనము గాఁబె! 13

క. ప్రవిలేపనపాండరమును
నవలాంచనగోమయాంచనము నగురాకా
ధవళాంశుమండలము విధి
నినాభినేయును లాశాంగినెమ్మెగమునకున్. 14

సీ. *జగము లొక్కువచ్చి సాధింప నెత్తిన
ననిమచ్చ ధులవిండ్లు రమణిబొమ్మలు
శృంగార—తి

కాంతినిర్ధర మ్మీనుకామయశానముల
 కుంభస్థనము లింతికుచయుగంబు
 నడు మింత యని కేలఁ దొడిగివట్టినఘాత
 యంగుళిరేఖ లబ్జాస్యనభులు
 యువమనోమృగరాజిఁ దవిలింపఁ దీర్చిన
 మదనవాగుర లిందువదనకుసులు

తే. బాల్యతాపణ్యసీమావిభాగముసకు
 నజుఁడు వ్రాసినరేఖ తస్వంగియాప
 భానువరమునఁ బడసినపగకజముల
 యపరజన్తంబు పూజోఽఱియడుగు లధిః!

15

క. జలదుగ్ధస్థమృణాళా
 వలిజిత్కమనీయబాహువల్లరి యగునా
 జలజానన నీకుం దగుఁ
 బలుకులు వేయేల యధికబలశౌర్యనిధి!

16

శ. హాటకకలశంబులకును
 బాటి యగువధూటిమెఱుఁగుఁ బాలిండ్లు నిరా
 ఘాటస్ఫురణప్రభ యను
 నేటికిఁ జక్కవలకవ యయి విరాజిల్లెన్.

17

తే. వలుదయును వట్టుపయుఁ గాఁగ నలినభవుఁడు
 భీమభూపాలపుత్రికిఁ బిఱుఁ దొనర్చె
 నర్కరథశిల్పశిక్షుఁ బుష్పాస్తుతేరు
 నేకచక్రంబు నేయ నూహించి యొక్కొ.

18

మ. వనజాతేక్షణయూరుయుగ్మముసలావణ్యంబునం గేలికా
 ననసంక్రందనపట్టనప్రకటజన్తస్థానలకా రంభలకా

ధనశాస్త్ర్యతపకఫలస్త్రసుల నత్యంతాభిరామాంగులకా
 మనుజాధీశ! యధకకరించు బొగడక మాబోంట్లకుకా
 శక్యమే? 19

సు. మృదురీలిం ప్రతివాపరంబు గమికర్తి భూతనానానదీ
 నదకాంతారపురీజిలోచ్చయుండనై నై కాద్యుతశ్రీజిత
 త్రిదివం బైనవిసర్పదేశమున నారీరత్నముం గాంచితికా
 నదనత్సంశయగోవరోదరి శరత్సంపూర్ణచంద్రాననన్. 20

సు. కమలేందినరచండమంఠితలసత్కాసారసేవారతికా
 గమిక్తకృతజైకనీపృతుండ నై కంఠిక విదర్భంబునకా
 నమణిం బల్లవపాణి: బర్హనయనకా రాకేందుబింబానకా
 సమపీన త్తని నస్తనా స్తివిచికిత్సా హేతుశారోదరిన్. 21

స. కాంచి నిలుభపురపురంధ్రీరామనీయకం బీరమణీగత్నంబు
 ముందరం నిస్సారంబు పొవ్వునియును విధాతచిత్తంబున
 నీకృతకాంక్షినిగ దగిన యుత్తము: డగుచుగ డెవ్వండు గలిగి
 గుంన్న వాడొకొ మనియును జింతించుచుం గొంతవడవు
 నివ్వెఱవడి మానుచుండిలి ననంతరంబ యనుసూపలావణ్య
 రేఖానందస్పృం డైనపన్న పయసురాశొమరు ననలోకింతు
 నని లోకాలోకవర్ణంతంబుగా నీలోకంబు విశ్వంబునుం
 బరిభ్రమించి గుర్వీశ్వరకుమారకుల నెల్లం బూర్వహతుంబు
 గూవించుచు నచ్చి నచ్చి యిచ్చోట నిన్నుం గనుంగొని
 సిద్ధాంతకరించితి సాద్యశ్యనిబంధసంబై పొడమినసంస్కార
 జోధంబు: జిరకాలానలోకిత యగునబ్బెల యిప్పుడు
 నామనంబునం బొడగొననచ్చుచున్నయది. 22

క. దమయంతీకిలకించిత

మమ్మతాంశుకులావతంస యలరించు నిమగ్న
విమలతరతారహారము
రమణీరమణీయకుచభరంబును జోలెను.

23

తే. సౌరభములేనియట్టిపుష్పంబువోలె

గండుగోయిల వెలి గైనకానవోలె
వధిప! దమయంతితోడిసఖ్యంబు లేని
నీదుసౌందర్యవిభవంబు నిష్ఫలంబు.

24

ప. కావున నిఖిలవైమానికనికాయకామ్యమనుభవించుచున్నాను
వతికి నిన్నుం గూర్చ నాకు నేర్పు గల చక్కొక్క నన్నునల
బున నిన్నుం దక్క దక్కొరుం బరిగ్రహించుకుంటి నన్నుగా
భవద్గుణంబులు ప్రశంసించెద నన్నుం బనిగొమ్మ, నన్ను
కార్యంబున నార్యులు నిజప్రయోజనంబు నొనరింపఁజేసె
గాని మాటలం బ్రకటింప రని పరిస్ఫుటంబుగా బుద్ధి.

25

తే. ఆదిజాధిపువలన సంప్రాప్తమైన

వాక్సుథాథారం గ్రోలి భూవల్లభుండు
లలితలీలం దదుద్ధారలవమువోలె
మొలకనవ్వు వహించె గెఱ్ఱెవిమీడ.

26

ప. ఇవిధంబున మందస్థితసుందరవదనారవిందుండై కరార
విందంబునం బతంగపుంగవునంగంబు నివ్రయచు మృదుభాష
ణంబుల ని ట్లనియె.

27

సీ. అండజాధిశ నీయాకారరేఖితో

దులం దూఁగ లేవు వస్తువులు జగతి

నీడోద్భవశ్రేష్ఠ! నీదుసౌశీల్యంబు
 పలుకుల కందంగఁ గొలఁది గాదు
 పతగఘంగవ! నీసుభాషితంబులయట్లు
 యవయవంబులు సువర్ణాత్మకములు
 పక్షిపంశవతంస! పక్షపాతము నీకు
 గతియంద కాదు సద్విత్తతియందు
 †తే. సధికతాపరీతాన్తుఁడైననాకు
 నెల్లు వచ్చిత నలిగాడ్పునట్లు నీవు
 పూర్వజన్తమహాతపస్సురణఁజేసి
 నీదుసన్నిధి సమకూరె నిధియుబోలె.

28

మ. త్రజగన్తోహమహశాషధీలతిక ధాత్రిసాలకన్యావరో
 ధజనోత్తీంసమణిప్రరోహ మగునాతన్వంగి వేమాటునుం
 బ్రజలెల్లక విసుతంపవిందు మొదలంబక్షీంద్ర యూహింప
 నక్కజ! మీ విప్పుడు సంస్తుతంప నది సాక్షోత్కారముం
 బొందెడుస.

29

†తే. సహృదయంబును హృదయంబు సమ్మతంప
 నరయువారికి నఖిలంబు నకలుషంబు
 దెంతనైనను సూక్ష్మ మీక్షింపఁజాల
 బాస నాలంక్రయామాత్ర మక్షీయగుము.

30

ఉ. తస్యైవోతేనైవోలె సుపితీలికంబుగూంబు లుత్సవం
 బఁబు ప్రోత్సవయంబునకు నాదిమకాలమునందు నిప్పుడా
 తోయ్యుల సీపు సమ్మదముతో విసుతంపఁగ మన్మథాగ్నికిం

† 'సహృదయంబును సుహృదుడు' పాఠాంతరము.

ధాయ్యయుఁబోలే నయ్యె నది ధైర్యము నున్నది నాకు
శ్వరా! 31

శా. కాలాంతగిపురకామిసికుచతటికస్తూరికాసే :
శ్రీలుంటాకము చంచనాచలతటశ్రీఖండనంపెట్టి
వ్యాలస్ఫారఫణాకఠోరవిషనిశ్చాస్యాసాగ్ని సాదృశ్యము
జేలా నాపయి దక్షిణానిలము బట్టి! నేయనిదాఁడొక్కవనిన?

క. నెలనెల దప్పక యుండగ
నెల భాస్కరుఁడ జొచ్చు శెల్లు నియమమునోచ
గలహంస వేడివెన్నెల
సోలయక నాయంగకములు సూరిననుకు నిమిషము 33

ఉ. మోహము దాహముకొ మదికి మూఁడిప్పును నున్నవిసాహ
దెప్పు నం, దేహము మిసకేతనునివిద్యకరణములు వున్నవిమో
గ్గలో?, యూహ యెసర్పంగాఁ బిడుగులొ? కులిశంబాలా?
యట్ల! భారతీ, వాహకులూవతంస! విషవల్లినముచ్చముల
ప్రసూనముల్. 34

— హంస దమయంతికడకు దూకయై చనుట అక్ష—

వ. కావ్రనం దీరంబు లేనివిరహభారం బనుషాహాపానింబున
మునుంగంబాటు చున్న నాకుం పెప్పగా కెరివి నొమ్ము
గల్పించినాఁడు, మిముబోంట్లగు పెప్పగనిములు కార్కా
ప్రవణంబులు గదా! పొమ్ము, కార్కము సాధంభము,
పునస్సమాగమంబయ్యెడు, నీవు పచ్చునంతకు నీచోటిను
యుండుదుంజుమీ! చూతము గదా నీగవలెపేగం! బని
పల్కి యన్నీడజంబు వీడుకొల్పి క్రీడాచనంబులో నొక్క
నికుంజక్రోడంబునీడ నన్ను చేర్రంబు చంక్రకాంతిలాహంస

బున విశ్రమించి రాయంచులుకులు మనంబునం దలపోయు
 చుండె గలహంసంబును నలుని వీడ్కొని భూమండలమండ
 నాయింతలైన కుండిననగరంబున కభిముఖులై ప్రార్థనాస్థి
 సూచకంబులగుననుకూలగంధవాహాదినానావిధశుభనిమిత్తం
 బులనుసంధించుచు నికషసామాజ్యట్టనిభం బయినసభస్థులం
 బునం దనవసిండితెక్క లొగపెట్టుచుండుంబున సంగంబుగా
 ఝాంకారితవత్త్రధారావిహారంబుగ గోడినడి దిగ్గునప్పు
 డలదిగువనున్న కేతంగంబులు నడవడ నడంకుచు నొంటి
 కంటఁ గనుంగొన నొక్కొక్కమాటు విధూతనక్షతీయును
 నొక్కొక్కసారి యూర్ధ్వాయనదుర్విభాజంబును నొక్క
 క్కమాటు వితతీకృతనిశ్చలచ్ఛసగుచ్ఛంబును నగుచువనం
 బులు గడచి శైలంబులు దాటి నదులు లంఘించి చని చని
 ముందట.

35

— ౧౧ కుండిననగరవనం ౧౧ —

ఉ. అండజరాజు గాంచె లవణాంబుధివేస్థితమేదినీవధూ
 కుండలమండనం బయినకుండినముఁ నిజకీర్తికల్పితా
 ఖండలవట్టణ ప్రథితఖండసముఁ గ్రథకై శిశేంద్రదో
 ర్గండబలాభిగు న్తము సుదగ్రహిరణ్మయవ ప్రదీప్తమున్. 36
 వ. ఆప్పట్టణంబున కరిగి వప్రదీప్రాకారంబు లగుప్రాకారంబుల
 వలనను, నారసాతలగంభీర సలిసంచారంబు లగువరిఖా
 కూసారంబులవలనను, బ్రస్తుటస్ఫుటికోకలవిగ్రహంబు లగు
 గృహంబులవలనను, నశిభిష్టిమంభిష్టిసమాత్సేధంబు లగు
 సౌధంబులవలనను, నిర్మలనీలమణిచ్చాయకల్పితాకాల
 కాలక లగుచున్నకాలకవలనను, నిర్మలనీలమణిచ్చాయకాల

లికుచఘనస్వణపంకకమాయితాంభగపూరంబు లగుకాసారం
 బులవలనను, ఘనఘనాఘనఘటాకతోచఘ్నరథ్యానగోధూమ
 ఘరట్టంబు లగుహట్టంబులవలనను, ఆనిలచలచ్చేణాంచల
 దండతాడనా విహితహేలి హయాలీ కాలసక్రియాచక్షా
 మారువిశ్రాంతు లగుప్రాసాదవైజయంతులవలనను, నవ
 వికచవివిధకుసుమవాసనాపేటిక లగు లీతోద్యాసహాకల
 వలనను, బటీరకర్పూరకస్తూరికాసుంకుమసుండుమనహిసూం
 బుప్రముఖనిఖిలపరిమళ వస్తువిస్తారపౌరభోద్ధారసముత్పణం
 బులగు నాపణంబులవలనను, హావభావవిలాసవిభ్రమితభాజ
 నంబు లగు వనితాజనంబులవలనను, జవవిజితమమత్కురం
 గంబు లగుతురంగంబులవలనను, ఆసముచుగవిజయకార
 ణంబులగువారణంబులవలనను, నభిరామం బై యున్నల
 హంసంబునకుఁ గౌతుకం బాసాదించె వెండియు. 37

తే. పరిఖ గుడివోలె దనచట్టు దిరిగి యుండఁ
 బరుల కేరికి గ్రహణగోచరము గాక
 విషధరాధీశభాషితవిషమభాష్య
 ఘక్కికయుఁ బోలె నొప్పె నప్పట్టణంబు. 38

క. నెలపొడుపుల సురనదిని
 ర్షలతరతదగారకుట్టిమ ప్రవదించు
 పలతుందిలాప యగుచుం
 దెలి వొందుఁ బతివ్రతౌచితీసంపత్తిన్. 39

తే. క్రుంగఁబాటుసహస్రాంశుఁ గూడ లేక
 వెనుకఁ జిక్కినజరదంశువితతివోలె

బొలుచునపరాహ్లావేళ నప్పురమునందు
భాసురాలేపకాశీరహ్యావీధి.

40

శా. వేదాభ్యాసవిశేషపూతరసనావిర్భూతధూరిస్తవా.
పాదబ్రహ్మముఖోఘవిఘ్నీతనవస్వర్గక్రియాకేళిచే
నాదిక గాధితనూజుచే సగము సేయం బడ్డమిన్నేలు ప్రా
పాదస్వచ్ఛదుకూలకై తవమునం జాలంగ నొప్పుం బురిన్. 41

తే. ఆమసు హాటకమయకవాటములతోడ
గురుతరం బైనయవ్వీటికోటగవను
కులిశ ధారము దప్పి తెక్కలును దాను
బయటఁ గొలు వున్న పసిడికొండయునుబోలె.

42

మహాప్రగర—

దమయంతీకేళిథా త్రీధరశిఖరహరిద్రత్న భాదర్భసందో
హ మజాండాఘాతభగ్నస్యదభవమదతావాప్తలజ్జావనమ్
త్వముమై నుత్తానగాదు న్యసురభివదనాంతస్థమై లిల నత్య
ర్థము గోగ్రాసప్రదాన ప్రతసుకృతము తోరంబుగా వీటి
కిచ్చున్.

43

వ. ఇట్టి విచిత్రశోభావైభవంబులకుం బట్టైన యప్పట్టణంబు
గలయం గసుంనొని వతంగపుంగవుండు కన్యాంతకపుర
ప్రదేశంబున సొక్కశృంగారవనంబులోన సఖిమధ్యంబునఁ
దారకామధ్యగబున శీతాంశురేఖయుంబోలె నున్నయా
రాజపుత్రినివీక్షించియ భ్రమండలంబుననుండి విభ్రమభ్రమా
రయవికస్థస్వస్థమయిప్పునాళచ్చాయాపటలంబు దిక్కులఁ
చిక్కటిల్ల మెఱుంగు మెఱసినచందంబునం గొటివి ద్రిష్టిన

పోల్కి దమయంతీనదనచంద్రబింబంబు నేవొంక బని పూని
 వచ్చువరివేషచక్రంబుచాడ్చున నలయాకారంబున నవత
 రించుచు నాకుంచితపక్షమూలంబును నందోనోధాతృతధూత
 పక్షంబునుం గా నాక్షణంబ వ్రాలిన. 44

— రాజహంస దూశ్శము —

- ఉ. *దుందుభివాద్యనిస్వసముతోఁ దులుదూగెడపక్షినాని మం
 దంద యతర్కితోపనతపై వినబడ్డ పిహలిలిలుగా
 జెంది పరాకునక మెలగు చిత్తము లుద్ధరించి గుంగంగా
 నిందునిభాస్య లప్పడు సమీక్షణ నేసిరి రాజహంసమున.
- వ. అమ్మత్తకాశిసులు దమచిత్తంబులు విముక్తతల్లెన్వొప్పయగ్ర
 హణంబులై యాహంసంబునందఁ బరగ్రహణంబునందనుం
 బోలె వర్తించుచుండం జూచుచుండీరి. నిస్సంభరాజాహస్తి తన
 నెమ్మనంబున బుట్టిన కౌతుహలంబున నమ్మతాశలంబు బట్టం
 దలంచి యొయ్యనోయ్యన కదియ నేతెంచిన సజ్జలపాచం
 బును నబ్బలతలం వెఱింగి యెగసియుం నప్పుఁ గ్రుంగీయు
 వాఁటుకొనియుఁ దనమీఁదప్రాలు కేలదోయియెఱుడిపు
 దప్పించుకొనియెం గాంచనపత్తరథగ్రహణలీలావ్యవసా
 యంబు నిష్ఫలంబైన రాచూలిం జూచి వెలులు గలకలం
 జేసఱచి నగిరి హస్తలతాశకోలాహలంబునుం బులుగు
 బెదరించితిరి, దీన మీకు నేమి లాభం బయ్యె నని సభిజనం
 బులం గనలి పలుకుచు మార్తాండు ననుపట్టించు ఛాయా
 దేవియుంబోలె నిత్తోయజాక్షి మానసాకంబు పెగుకొని
 చనియె నన్నారీనివహంబును మేలంపుమాటలకై రడి హంస
 గమన హంసాభిముఖమైనయాత్రుఁ బెద్దలు నిషేధింతురు

సుమీ యనుచు మందగతి బిటుండన యేతెంచె. నీడోడ్చు
 వంబును సచ్చేడియగుంకగమనవిలాసంబు పరిహాసంబునకై
 యనుకరింపవచ్చియునుంబోలె ముందటం జరియించుచుం
 జేయొక యాడలు ముడిగించుకొని యీఱంబైన యొక్క
 లతాగేహంబు దూతె సల్లు దూకిన వెలరువాటి చేయు
 నది లేక నిశేధజనితరోషనిరుద్ధాశేషనిజవయస్యయు నాత్మ
 చ్ఛాయాద్వితీయయం బ్రస్వేదాంభకణవిభూషితాంగియు
 నిశ్శ్వాసవేగకంటితస్తభాయనై యూరకుండె నప్పు
 డయ్యంకజంబు గుహపద్యభాషణంబుల. 46

. శా. కాంతా! నైశవచాపంబున లతాకాంతారవీధిం బరి
 శ్రాంతిం బొందెద వేల? బేలవే? ననుక శక్యంబె వట్టుగ? నీ
 వెంటే దవ్వుగ నేగులెంచితి గదె! డెలన్దు! నీబోటు లం
 తంతం బిక్కిరి చిక్క ముకురులె నీ వాక్షేపముల్ పల్కం
 గన్? 47

ఉ. ఆళిగుంబోతి నిప్పులు ననాటి యహూర్ణమునం జరించుని
 న్నోలనిగాంగి! కా బుంబు సుస్పృహ మందసమీరణంబునం
 గ్రాలున వాళేమంజుల గచ్చకరంబులవిభ్రమంబుగా
 బాలనసాబుప్రప్యససాయిగస్మియకంతహంకృతిన్. 48

సీ. నలినకుంభప్రవాహనము పాపపంబులు
 సులముసాములు మాకు: గురలయాక్షి!
 * చువవో? బొగ్గల జలంబులులెఱుండ్లు
 భోజనంబులు మాకు: నిత్యబోలు!
 సత్యలోకములుక సకలలోకంబులు
 నానంద్యంబు మాకు: వల్లంబు!

మధురాక్షరము లైనమామాటలు వినంగ
సమృతాంధసులు యోగ్యులనుజమాంగి!

తే. భారతీదేవిముంజేతిపలుకుఁజిలుక
సమదగజయాన! సబ్రహ్మచారి మాకు
వేదశాస్త్రపురాణాదివిద్య లెల్లఁ
దరుణి! నీయాన ఘంటాపథంబు మాకు. 49

ప. ఒక్కనాఁడు విధాత వినోదార్థంబు వాహ్యోల్లసలీ మనలి
వచ్చునప్పుడు మాకులస్వాము లైనయతనిచేతభక్తభక్త్యంబులు
శ్రమంబునక డీలుపడి యున్నం బూచి యేను విమాన
దండంబు కంతంబున ధరియించి విరించితేతం బొలితొమ్మి
కంబు వడసితి. నేను దివ్యతిర్యగ్జాతిని. మముబోల్లు పాశా
దికంబులం గట్టుపడుదురె గుణపాశంబులుం గాక? ధూలో
కంబున రాజబృందారకులు కొందలు గలరు, బొలితొమ్మి
జెలికారంబు వాటించి యుండుదు, వికేషించియు నేవధ
దేశాధీశ్వరుం డగునలుం డనురాజుమీఁద బుగులం బక్ష
పాతంబు గలిగి యుండు. 50

తే. కనకశైలంబు డిగ్గి యాకాశసింధు
సలిలములఁ దోంగి మిగులంగఁ జల్లనై న
చారుహాటకమయగరుచ్చామరముల
వీతు నతనికి వైశాఖవేళలండు. 51

ప. రణకండూభరదుస్సహం బయినయా రాజస్యదేవేంద్ర ద
క్షిణబౌహగ్రమునక జనించినమహాక్షీర్తిప్రవాహంబు గా
రణసంక్రాంతగుణానుషంగముననో ప్రస్ఫీతదిజ్జిత్రవా
రణగండస్థలకుంభకూలములతో రాయుం దివారాత్రములో?

సూత్రంబునం గట్టఁ బాత్రంబుగాని లైఱంగును నిషధఃరాజు
దక్కవేఱొక్కండు నిన్నువరియింకం బొమ్మొకం గాఁడు.
మఱియు నొక్కవిశేషంబు. 57

చ. అడిగితి నొక్కనాఁడు గమలాసనుతేరికీ హాసంబు వ్రేసెడు
చుచు 'సుర్విలో నిషధనాథుని కెప్పులై యొక్క భాష్య
య, యెప్పుడు?' నని చక్రఘోషమున సంచుకయిం దునిగాని
యంత యె,ర్పడ వినిన గాని నీ పసుదం బట్కినచందము
దోచె మానినీ! 58

ఉ. నిర్ణయ మాన్యపాలునకు సీకును సంగతి యెట్లు నేరకలలోఁ
దూర్ణము సేయఁగాఁ గలఁడు తోయజనూతి, తనస్యథా,
వృథా, దుర్ణయవృత్తికిఁ మనసు దూర్షిస నేరిజగజ్జనాపహ
దార్ణవ ముత్తరించుటకు నాతని కెయ్యది దెప్ప నెప్పుమా?

వ. అనిన విని ముహూర్తమాత్రంబు చింతించి యాయిగతి
శకుంతవల్లభున కిట్లనియె. 60

తే. బాల్యమునఁజేసి యేను జాపలముఁ బూని
నిన్ను నాయాసవెట్టితి నిగ్రహమునఁ
దప్పుఁజేసితి లోఁగొమ్ము దయ దలిర్ప
బ్రహ్మవాహనకులముఖ్య! పక్షీరాజ!

61

సీ. దర్శనీయంబు నీతనువిలాసం బెప్పు
నీమనం బత్యంతనిర్తలంబు
మధురాక్షరములు నీమహితభాషణములు
కీర్తనీయంబు నీవర్తనంబు

స్రాఢీ యుక్తంబు నీప్రతిభావిశేషంబు
కమనీయతరము నీకల్పితనము

స్థాఘనీయంబు నీసాహ్యగరిమంబు

స్థాఘనీయంబు నీస్రాభవంబు

ఆ. మత్స్యమూర్తి గౌనమధుకైటభారాతి

భాతి నీవు భువనపావనుడవు

నిండు నెలయుఁ బోలె నేత్రోత్సవంబ వై

యున్న వాడ విష్టియొప్పు గలదె?

62

ప. నామనోరథంబు కంతపథంబున వర్తించుచున్న యది, ప్రబల

లజ్జాభియోగంబును నుల్లభజనానురాగంబును సమస్రాధా

స్యంబు సద్ధిస్థించి యున్న యవి, యందనిమ్రాకులపండ్లు

గోయం పలంచెద, రాజుఁ బాణిగ్రహణంబున వశీకరింపం

గోరెద, బాల్యనాపలంబున బేలనై యున్నదాన నని సాభి

స్థాయంబుగాఁ బలికె నప్పుడం.

63

తే. రమణి మంచాక్షమంచాక్షరంబు గాఁగఁ

బరిమితోక్తుల నిబ్బంగిఁ బలునుటయును

సంశయంబు హేహంసవతంసితంబు

హృదయమున నొయ్యుఁ బొటించి యిట్టు లనియె.

64

ప. ఓరాజునవన! రాజపాణిగ్రహణంబు దృష్టాంతీకరించి పలికిన

నీనుభాషితంబులకు నర్థం బెయ్యది? యంతిమవర్ణంబునకు

వేదవర్ణంబునుబోలె నయ్యర్థంబు నావీసులు ప్రవేశింప

నర్హంబు గాదె? తిర్వ్యగౌత నైయుండియు మాయేలిక

నావీకభవునియాన, యేసు జన్మించినయది యావిగా నెన్నం

డును మృషాభాషణులు పలుక, సత్యంబు పలుకుమం,

బలికిన ప్రయోజనంబు సాధింతు, లోకాలోకపర్యంతం బైన
 తాత్రీమండలంబునందు నీ వెయ్యది యపేక్షించితి వప్పుడా
 ర్థంబు గొని వచ్చి నీకు సమర్పింపంజాలుదుఁ, గంపకాకారు
 లైనరాకుమారు లెల్లరు నాకు వశనర్తు బై యుండదురు,
 విశేషించి యన్ని షధభూవల్లభుండు నన్నుం బ్రాణంబుఁగా
 మన్నించి యుండు. 65

సీ. అతఁడు పాణిగ్రహణార్థుండు విను నీకు
 నతనిఁ గూర్పఁగ నేర్తు నతివ! యేసు
 పిన్న పాచుపు నీవు పితృపరాధీనవు
 కార్యనిర్ణయశక్తి గలదె నీకు?
 నావల నిషధరా జఖిలలోకేశ్వరుం
 డీవలఁ బరమేష్ఠిహితుఁడ నేను
 నుదేహాడోలాధికాయై యైన ప్రసంగ
 మిప్పట్టునందు నే నెట్లొనర్తు?

శీ. మొదల సంఘటియించినఁ బొంది కార్య
 మవల విఘటించె నేని గౌరవము దప్పి
 ప్రాణమై నన్ను రమ్ము పొమ్మనునృపాలు
 వెదురఁ దల వంచికొనియుండ నెట్లు నేర్తు? 66

తీ. ఇప్పటివీతలంపు తెఱఁ గిట్టిద యా నిటమీఁద నెప్పుడే
 చొప్పున నుండునో నిజము సుద్ది యెఱుంగము గాని

శీ. 'మొదల సంఘటియించినపొందు వీదవ, కార్క, మఘటింపజేసియు
 ఘనతదస్పి' అనియు, 'మొదల సంఘటింపినఁ బొంది వీదవనున్న, కార్య
 మఘటించె నేనియు ఘనతదస్పి' అనియుఁ బాఠాంతరములు.

యుగ్మలీ!, చెప్పెడి దేమి! తాలికలవి త్తము లంబుతరంగ
లోలముల్, తప్పునొ కాకునో కుమమథస్యనియేటులు
దై వికంబుగనో! 67

వ. శంకాకళంకితం బయినయివ్వీచయంబునందుఁ బ్రామాణీ
కుంభ నై యేమ వ ర్తింప నంగీకరింపం గాని వేటొక్క
కార్యంబునకు వన్ను నియోగింపుము, దుర్బటం బయిన నతి
సుంఘటించెద, నవి పలికిన నాపత్ర్రిపుంగవువకు ఖాత్రీపుడ
వచాతపుత్ర్రి యిట్లనియె. 68

— చతుయంతి నలువది దక్క నశ్యుతి పరియింక నమట —

తే. నిమధభూపాలు నొల్ల కే వృసతి నొరువి
నభిలషించితినేని హంసాగ్రగణ్య !
యామవతి చంద్రునొల్లక యన్యు వొకవి
నభిలషింపంగ నోంకార మాచరించు. 69

తే. అబ్జినీమానపాసురాగాభివృద్ధి
యర్కపంపర్కమునఁ దక్క నగునె యొంటి!
నలుని దక్కంగ నొరువి నే దలఁతు నెట్లు!
విడువు పందేహమోహంబు విహగరాజ ! 70

*తే. అవలసంబుంధపాంఛ న్నా కగున యేవి.
నవలసంబుంధపాంఛ నా కగును జావె!
చాలు పందేహవక్రభాషణము లింకఁ
దరళ! చక్రాంగ ! శాభగవతంగళక ! 71

ఉ. దివ్యఖగేంద్ర ! నవ్వువు మది న్నను నీయెడ నాకు విప్రలం
భవ్యవహారము న్నిలువఁబట్లంగ నేమి ఫలం? బశక్యశం
శృంగార—4

కవ్యభిచార హేతు వనః గల్గినమాటయ వేదహాక్యముల్
 భవ్యవిచార! కా వనిన భావన సేయుము యెన్ని వేదముల్?
 తే. తండ్రి నిషధాధిపతి కీక తక్కి యురున
 కీఁ దలంచిన నే విహగేంద్ర! వినుము
 దేహ మనలంబునకు నాహుతిగ నొసర్చి
 యతనిఁ బొందంగఁగండు జన్మాంతరమున. 73

శా. తద్దాసీత్వపదంబు నైకొని కృత్యాత్వత్వంబునం బొందుదుం
 దద్దివ్యాంప్రసరోజవందనవిధిం దాత్పర్యముం జెందుదుం
 దద్దాక్షిణ్య మపేక్ష సేయుదు మదిం దత్సేవకుం జొత్తు నేఁ
 దద్దోరంతరపీఠిఁ జేరుతుఁ గుచద్వంద్వంబు నీసత్కృపన్. 74

తే. ఆతనిఁ గోరుదు నే నంతరంగసీమ
 నంత చింతామణికిఁ జింత యాచరింపఁ
 పద్మముఖుఁ డైన యతఁడు నాసాలి కనఘ!
 వెన్ని ధానంబు మాటలు వెక్కులే! 75

తే. వింటిఁ దద్గుణనికరంబు వీను లలరఁ
 గంటి నాతని మోహసంక్రాంతి దిశలఁ
 బోలఁ దలఁచితి నీరంధ్రబుద్ధిధారఁ
 జాల వలచితి నతని కే సత్య మిదియ. 76

సీ. ఆతనిఁగూర్చి నాప్రాణంబు రక్షింపు
 మింతయు నీచేతి దేమి చెప్ప!
 నాశ్రితసురక్షణాభ్యుత్థితం బైన
 పరమపుణ్యంబు చేపట్టు మిపుడు
 మిథ్యావిశంక యేమిటికిఁ! బాటింపుమీ
 యవలంబనంబు, సేయకు విలంబ

మనురాగజలధివేలాంతర్వినిర్మగ్నఁ
 దెప్పవై ననుఁ జేర్పు తీరమునకు

తే. ధర్మపరులు వరాచికాదానమాత్ర
 లాభమునకైన మెత్తు రుల్లములలోనఁ
 బ్రాణనాథప్రదానతత్పరుడ వైన
 నిన్ను నేమని మెత్తునో? నిర్మలాత్మ!

77

చ. మనమున లోకపాలు రెనమండ్రును మెచ్చుదృఢీకరింతుఁడ
 క్షీనసురకోటి, రాసుతులఁ గీడ్పడఁ జూచుటఁ జెప్పనేటికి?
 గొనకొని యాన్యపాలునకుఁ గూర్పుటకై శపథంబు చేసెద
 న్ననవిలుకానిపాదనలినంబులపై రతిచన్నుదోయిపై.

78

క. కార్య మి దకాలయాపన
 స్తైర్యసహము గాదు చను ముదంచితగతి నో
 యార్య! ఛవన్నయధౌరం
 ధర్మము చూతము గదా! యుదాత్తస్ఫురణన్.

79

తే. అతఁడు శుద్ధాంతగతుఁ డైనయపుడు నీవు
 నాప్రసంగంబునేత విన్ననువు గాదు
 భామినీముఖదాక్షిణ్యబలిమికలిమి
 నితరకాంత నిషేధించు నెవ్వఁ డైన.

80

ఉ. నాగతి విన్నవించుట యనర్హము సుష్టు నిజావరోధసం
 భోగనిణాంతతృప్తుఁ డగుభూపతికి సలింబు దప్పి వోఁ
 ద్రాగినవారి కిం పగనె తప్పును దియ్యఁదనంబు వాసనా
 యోగముఁ గల్గెనేని విహగోత్తమ! నిర్మలవారిపూరముల్.

- తే. అధికరోషకమాయితస్వాంతుః కైవ
 నరపతికి విన్నవింపకు నాయవస్థః
 బైత్యదోషోదయంబునఁ బరుస నైన
 జిహ్వాకకుఁ బంచదారయుఁ జేదుగాదె! 82
- ఆ. కదిసి నాతెఱంగు కార్యాంతరాసక్త
 చిత్తుఁ డైనపతికిఁ జెప్పవలవ
 దనవబోధనిద్ర యవమానముద్రకుఁ
 బ్రథమకారణంబు పక్షిరాజ! 83
- వ. కావున నవసరం బెఱింగి యాత్యంతికాసిద్ధి విలంబిసిద్ధుల
 యందు నీకు నెయ్యది శుభంబై తోచు నదియ చూచుకొ
 నునది యని యప్పైదలి మదనోన్మాదంబునం జేసి లజ్జాభరం
 బుజ్జగించి కులకన్యాజనంబులకు నుచితంబులు గాని యతి
 ప్రాధవచనంబులం బలికిన. 84
- ఊ. ఆపరమేష్ఠివాహనకులాగ్రణి భీమతనూజ మన్మథా
 జ్ఞాపరతంత్రతక నలవశంపదమాససఁ గా నెఱింగి చం
 చూపుటమానముద్రఁ దఱిఁ జూచి వినిద్రవివేకశాలి యు
 ద్యాపన చేసెఁ గన్నుఁ గొనలందుఁ దొలంకఁగ మందహాస
 ముల్. 85
- సీ. విను మింటి! యీయర్థమును ఘటంపగఁ జేయఁ
 బుష్పనారాచుండు పూటకాపు
 సమరూపలావణ్యసౌందర్య మగుమిథు
 నంబు గూర్పక పోడు నలినభవుండు
 నినుఁ జేరి నిషధనాథునియింద్రియములకు
 నిజదేవభూయంబు నివ్వటిల్లుఁ

గన్నులు చల్లఁగాఁ గనుఁగొందు నేను మి
 ఘ్నిరువుర దేవి దేవరనుఁబోలె

తే. వీవు మారాజువైఁ గూర్చి నిలుపు గలిగి
 చిత్ర మఱి నేయకున్నట్లు చెప్పి తివుడు
 వినుము నీవును నతని నెమ్మనమునందుఁ
 గలుగు నీమీఁదిప్రేమంబు నలినవదన! 86

తే. వెలఁది! సంకల్పసోపానవితతియందు
 నతఁడు సూడంగ సంచరిం తహారహంబు
 ఖరజీవుఁడు దీర్ఘనిశ్శ్వాసభరము నించు
 నద్భుతము గాఁదె మీఁచంద మరసిచూడ? 87

తే. హంపతూలికాతల్పంబునందు మేనుఁ
 జేర్చిపప్పుడు నేత్రరాజీవయుగముఁ
 జేరి చుంబించి మోహింపఁ జేయ నతని
 వతివ నిద్రయు నీవు నే మాదురొక్కొక్క? 88

వ. బాల! యాలేఖ్యమయభవస్తూర్తి సౌందర్యసందర్శనలాలసుం
 డును సశ్రుధారాధాతద్భిల్లలోచనుండును నిశ్శ్వాసపరం
 పరాసంపాతపరిష్కానపాటలాధరుండునుఁ బ్రవాళశయా
 శరణక మ్రశరీరుండును మదనదాహజ్వలారంభకంపితస్వాం
 తుండునునయి, విప్రలంభవేదనావికారంబున నకాండహాసం
 బును నకారణభయంబును ననవసరసముత్థాన సంభ్రమంబును
 నలక్ష్మ్యప్రేక్షణంబును నప్రతివచనవాగారంభణంబునుం
 గలిగి యోర్తిధారాప్రవాహంబున మూర్ఛాంధకారపంకం
 బున మునుంగు చున్నవాఁడు. భవత్ప్రసక్తం బైనదోషంబు
 నకు వెఱవఁడు. దాస్యంబున కైన లజ్జింపఁడు. 89

*చ. మదనుడు రెండుచేతులను మార్పడ నేయగఁ దూపు
 లైదునుం, బది యయి వేలువేఱఁ బరిపాటి నవస్థలు సంపు
 టింపఁగాఁ, దుదిదశ రాజునందు వెడ దోచుచు సున్నది
 యేను వచ్చుచో, నది చిగురాకుబోణి యట నంబరపుష్ప
 వికాస మయ్యెడిన్. 90

వ. మదనశరవేదనాదూయమానమానసుం డైన యతండు
 పుత్తైర నీనమ్ముఖంబునకు వచ్చితి. నీచిత్తంబులోనిభావంబు
 నెఱింగితి. 91

*తే. తరుణి! వైదర్భి! నీ వెట్టి ధన్యవోక్తా
 భావహావవిలాసవిభ్రమనిరూఢిఁ
 గౌముదీలక్ష్మీ యప్పాలకడలివోలె
 నదురఁ జేసితి నిషధరాజంతవాని. 92

వ. చంద్రుడునుఁ జంద్రికయుఁబోలెఁ బువ్వునుం దావియుం
 బోలె రసంబును భావంబునుఁబోలె నవినాభావసంబంధంబున
 నతండు నీవును ననోన్యన్యప్రేమానుబంధంబున ధన్యత్వంబు
 నొందుండు. బాణిద్వయంబుచేతం బల్లవితంబును మందస్మి
 తంబుచేతం గోరకితంబును శరీరసౌకుమార్యంబుచేతం బుష్పి
 తంబును గుచభరంబుచేత ఫలితంబును నైనభవస్మార్తికల్ప
 పాదపంబునకు నృపతినందనుండు నందనోద్భాసం బయ్యెడుం
 గాక మఱియును. 93

*తే. మహితబంధాధ్యరతికేళిమల్లయుద్ధ
 సమయములయందు దివి మరుత్సముదయంబు
 గుసుమవర్షంబు మీమీఁదఁ గురియుఁగాక
 వనజదళనేతి! శృంగారవనములోన. 94

చ. నెలఁతుక ! యాన్యపాలునకు నీకుఁ బరస్పరసంగమంబునం
 గలయఁగ డాసి మానసయుగంబు వికాసము నొందుఁగాక
 పూ, విలుతుని దేహయష్టిఁ బ్రభవింపఁగఁ జేయ సమర్థ
 మైన నిర్మలపరమాణుయుగ్తకముమాడ్కిని దైవమనోను
 కూలతన్. 95

శా. గ్రీవాలంకృతిపట్టసూత్రలలికాశ్రీకారరేఖాంకితఁ
 దేవీ ! యన్త్రణవంశసంభవగుణాన్విత న్నినుం గాయజం
 డావిర్భూతరతిం ధనుర్లతికఁ గా నంగీకరించుం బలే !
 పూవింట న్నిషధాధినాథు గెలువం బూనంగ రాకుండుటన్.

శే. తరుణి ! నతనాభిమండలోదంచనాభి
 రామరోమావలీజ్యావిరాజమాన
 నీదుతసు వుండవిలు సేసి నెఱకు లేయు
 రతివరుఁడు హరిగుళికల రాజహంసు. 97

— హంస దళయంతి వీడ్కొని నలునక దూత్యసిద్ధిం దెంపుట —

వ. అని పలికి వీరె సఖులు వచ్చుచున్నవారు, మంత్రరహస్యం
 బులు బయలుపడ కుండవలయు, నన్ను వీడుకొల్పు, పోయి
 వచ్చెద నని తడనుమతి వడసి గగనమార్గంబున నిషధాధిప
 రాజధానికి నభిముఖుండై చనియె నప్పుడు. 98

మ. మరువాలారుశరంబులం దొరఁగుకమ్మందేనెతోఁ గూడి య
 య్యరవిందాక్షికిఁ బక్షిపుంగవగవీహయ్యంగవీనంబు ని
 ర్భరహస్తంబు నొనరె మున్ను రుచిసౌరభ్యంబునంబిచ్చటకా
 మురియుం ద్రోయుచు నూన్పె నెమ్మనమునకా మూర్ఖా
 సముచ్చాయమున్. 99

*శ్లో. ప్రాణాబంధవుఁ డైనయప్పక్షిరాజు
 నశ్రమాన్తంబునం దొయ్య ననుచరింప,
 వశ్రుధారాప్రవాహంబయవధి గాఁగ
 డైనన్య మందుచు మరలె వై దర్శిచూడ్కి. 100

ప. ఇవిధంబునఁ బక్షువిక్షేపభేదసూచితనిజకార్యప్రయోజన
 సద్భావుం డై యమృతానుభావుఁడు దనరాక కెదురుసూచు
 చుం దటాక ప్రాంతకేళీవనాంతరంబున వశోకానోకహ
 చ్ఛాయాశీతలశీతలంబున నుపవిష్టుం డైననిషధరాజుం
 గనుంగొవి తనపోయివచ్చిన వృక్షాంతం టంతయు నెఱిం
 గించిన ముదితస్వాంతుం డై. 101

మ. పరసత్వంబు విగూఢకార్యఘటనాచాతుర్యసంపత్తియుం
 బురుషార్థైకపరాయణత్వమును నభ్యుత్థానలీలాధురం
 భరణాప్రౌఢియునుం గృతజ్ఞతయు వాత్సల్యంబు సద్భావ
 మున్ సరసిజాసవవాహనాన్వయవతంసాహంసనీకందముల్.

క. పరవతి యగుడమయంతిని
 ధరణీధవకన్య నల్పతారుణ్యసఖి
 పరివార మెఱుంగ కుండఁగఁ
 బరిచిత నిమిషమునఁ జేయఁ బరులకు వసమే ? 103

ఖ. అని గారవించి. 104

*శ్లో. ఏమేమీ! యని నిన్నమాటయ వినున్ వీక్షించునెన్నోము
 సాం, ద్రామోదంబునఁ బక్షముల్ నివురు హస్తాంభోజ
 యుగ్గంబునన్, భామారత్నమురూపసంపదఁ దగన్ భావించు

నానందమృద్వీమక్తుం డయి చొక్కం జిత్తమునఁ బృక్ష్ణ
నాయకుం డెంతయున్. 105

— హంస నలువి వీడ్కొని నక్కలొకాబున కేగుట —

. ఇవిధంబున నానందరసమగున్నండై యన్నరేంద్రుం గనుం
గొని విహంగపుంగవుండు కార్యంబు నంఘటితం బయ్యె,
నిక నాకుం బంకజాసనునకుం బరిచర్య సేయం జోవలయు
నని వలికి యతనిచేత సముచిత ప్రకారంబు వీడుకోటు వడసి
యమ్మానసాకంబు బ్రహ్మలోకంబునకుం జనియె నప్పుడు. 106

తీ. నిషధభూవల్లభుం డాత్మ నిండియున్న
కౌతుకంబు ప్రకాశంబు గాక యుండ
వనము వెలువడి పరివారజనులు గొలువ
వచ్చు గ్రమ్మట నాత్మనివాసమునకు. 107

5. వచ్చి విదర్భరాజకన్యావియోగవిహ్వలుం డగుచుఁ గాలంబు
గడపు చుండె సంత నక్కడ. 108

— వాయువంతు విరహవర్జనము —

వ. పలవసుధాకళత్రునిగుణంబె గుణంబుగ సారసౌరభా
కలితతదీయకీర్తికలికామయ మైనశరాసనంబునక
విలసిలసౌమనస్యపదవీరుచిరం బగుతద్విలాసముక [డిన్.
ములికిగఁ జేసి మన్తభుండు ముద్దియ సేయఁ దోడంగ నెవ్వ

తీ. అతనుతాపజ్వరంబు మై నమరి యుండఁ
జపలలోచన ప్రీయకథాసరసిఁ దేలి
నాయపథ్యంబునన కదా య్యుతకంత
కలదుఁబోటికి సంతాప మతిశయిల్లె.

తే. కమలనేత్రత కవస్థానవిముఖ మైన
 చంచలత్వంబు మదిఁ బ్రకాశించుచుండె
 బాల యాలీల యభ్యసంపంగఁ బోలు
 రమణదూతపతంగశక్రంబుతోడ. 111

ఉ. బాలిక చెక్కుటద్దములపజ్జలఁ గోమలమందహాసరే
 ఖాలవ మంకురింపదు వికాసము చాలదు నెమ్మనంబునకా
 వాలిక మించుఁ గన్దొనలవాకిట నల్లన సంచరింపనుం
 జాలక చాల గుంటువడఁ జారునిరీక్షణఖంజరీటముల్. 112

సీ. ఆతివ సమ్ముఖవస్తు వగువస్తువునుగాన
 దాత్త యంతర్ముఖం పొటఁజేసి
 చెలువ క్రొస్తించులేఁజెక్కుటద్దం బోయ్యఁ
 బాణిపల్లవశయ్యఁ బవ్వలించె
 గోమలినిట్టూర్పుక్రొప్పేడి నెత్తావి
 మొకరితేంట్లును మూతముట్ట వెఱచె
 దరుణిలోచనబాష్పధారాలవంబులు
 ముత్యాలసరులతో ముద్దుగురిసె

తే. జామ శరకాండపాండిమచ్ఛాయ నొందె
 బోటిమది కింపు గాదయ్యె నాటపాట
 మృగవిలోచన కంతంత మేను డస్సె
 నంతకంతకు సంతాప మతిశయిల్లె. 113

చ. ఉదితమనోనురాగదహనోష్ణభరంబున నాలతాంగికి
 హృదయమునందు బొబ్బిలి వహించినచందనకర్ణమంబు బు
 ద్బుడముల నీసెఁ గల్పితవిభూషణజాలమృణాళవల్లరీ
 వదనములం దమందగతి వారక పిచ్చిలఁ బోచ్చె ఘనముల్.

మ. దశ లంతంతకు నెక్కఁగా విరహసంతాపాతిరేకంబునక
 శశిబింబాననకుం దమస్వనకుఁ గార్వ్యం బొందె దేహం బహ
 ర్నిశముక సాంద్రనిరంతరస్మృతినమున్నేషంబునం గాంతకుం .
 దశదిగ్భిక్షులయందుఁ గానబడియెం దద్రూపచిత్రావళుల్.

తే. చెలులు శిశిరోపచారముల్ సేయుపొండె

బ్రోవులిడ్డమృణాళకర్పూరవితతి
 గాంచి వైదర్భి మదిలోనఁ గళవళించె
 జాలకాయాతచంద్రికాజాల మనుచు.

116.

క. బిసవన్న గభూషణయనుఁ

బ్రసవజోభూతిమతియు బాండిమలక్ష్మీ
 వసతియు నై చూపెను సతి
 యసమాయుధునకుఁ బినాకియాటోపంబున్ .

117.

తే. మన్త ధానలతాపంబు మాన్ప వేడి

డెందమునఁ జేర్పఁబూనిన కెందలిరులు
 వెలది నిట్టూర్పుఁగాడ్పులవెచ్చదాలి
 బెరసి యరత్రోపయంద మర్కరము లయ్యె.

118.

సీ. చిగురుదామరపాకు జివ్వంనుఁ జనుదోయి

మొదలు క్రొవ్వేడిని ముణుఁగఁబాతె
 దరుణరంభాగర్భదళలాళవృంతంబు
 పై గాలివెక్కన పలుకఁబాతె
 లలితముక్తావరగుళికాకలాపంబు

ఘ్రాణానిలంబునఁ గందఁబాతె
 గర్లపూరకలాపకల్పారదళరాడి

యశ్రుధారలనుకయంగఁ బాతె.

తే. దర్ప మొలయ నాలీధపాదమున నిల్చి
 మండలీకృతిచావుఁ డై మన్మథుండు
 గనలి సవ్యాపసవ్యమార్గములఁ దొడిగి
 పువ్వుఁదూపులు పుంఖానుపుంఖ మేయ.

119

వ. ఇన్విధంబునం బ్రతివచ్చుండ్రు రేఖయుంబోలి గళామా
 త్రావకేష యై విషమశరశరాశీవిషవిషవేదనాదూయమాన
 మావస యగుచు శిశిరశైవాలపలాశగుచ్చంబులను సరస
 బిసకిసలయచ్చేదంబులను దుపారసలిలధారాసేకంబులను
 గర్భూరపరాగపాలినముద్ధూళనంబులను జందనచర్పామ
 చర్మికామౌళనంబులను చంద్రకాంతశిలాతల్పంబులను గదలీ
 దళతాళవృంతసంతానంబులను వాసరంబులు గడపుచు
 నొక్కఁడు విభావరీసమయంబునఁ గేలిసాధమణిచంద్ర
 శాలాప్రదేశంబున సఖిజనులు పరివేష్టించి యుండ నిండు
 చందురుం జూచి వైదర్భి యుపాలంభగర్భంబుగా నిట్లనియె.

— చంద్రదూషణము —

*ఉ. హాలహలదర్శయంబు గలకాంబుధిఁ బుట్టె వినీలపాండుర
 జ్వాలలతోడి నందొకవిషం బొకవేలుపు మ్రొంగె నెందఱో
 వేలుపు లోలిమై ననుభవించిన రెండవయావిషంబు ని
 ర్ధూలము గాకయున్నయది ముద్దియ! పాంథులపాప మెట్టిదో?

సీ. విరహిణీవధమహాదురితపంకకళంక
 కలుషితాత్మకుఁ డైనఖలుఁడు వీఁడె
 కాలకూటకశోరకల్పాంతపహ్నికేఁ
 దోఁబుట్టు వైనఘాతుకుఁడు వీఁడె

చండదీధితకరశ్శాలమండలములోఁ
 త్రోది బొందినమహోగ్రండు వీడె
 బాడబంబును దాను బాధోధికుక్షలో
 పరిపాత్తు మన్నదుర్జాతి వీడె

తే. సైంహికేయనికాతదంఘావిటంక
 విషరసప్రతిపాకభావితుఁడు వీడె
 గగన మసురుద్రభూమి నేకతమ తిరుగు
 నదగు లుమిసెడికొఱవిదయ్యంబు వీడె.

122.

సీ. జననకాలమునాఁడు జలరాశికుక్షిలోఁ
 చరిగొండ పొరివోవఁ దాఁకెనేని
 గ్రహణవేళలయందు రాహు వాహారింవి
 తృప్తిమై గట్టునఁ ద్రేంచేనేని
 విషమనేత్రుఁడు చేతివిష మారగించుచోఁ
 బ్రతిపాకముగఁ జేసి త్రావెనేవి
 సహరపక్షము పేరియసమృత్యు దేవత
 యొకమాటుగా నామ ముడిపెనేని

తే. కుంభ సంభవుఁ డభిత్తోఁ గూడఁ గ్రోలి
 తజ్జలముతోడ వెడలింపఁ దలఁజుడేని
 విరహిజను లింత పడుదురే వీనిచేత?
 నక్కటా! దైవ మటుసేయదయ్యెఁ గాక.

123.

తే. ప్రాణసఖులార! వెన్నెల బయలి కిప్పుడు
 మించుటన్దంబు గోలయుఁ గొంచు రండు
 చోగుఁ డలచంద్రుఁ డన్దంబు పొచ్చినపుడ
 వంచనము లేక ప్రేయుఁడీ పొంనియుండి.

124.

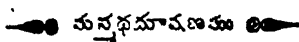
- తే. మనము గారానఁ బోషించి కనకపంజ
రమున నిడ్డకేళీచకోరస్రజంబు
వీనివెన్నెలఁ దెగఁ గ్రోలుటఁ గాని విడువుఁ
డొక్కగుక్కన గుంభజాఁ ధుదధిబోలె. 125
- తే. శ్రవణపూరతమాలపల్లవశయంబు
మేపుదము వీనిలో నున్నమృగశిశువున
కది ప్రవర్ధన మొందెనే ముదిరోలార
మండలం బెల్లఁ దానయై యుండఁ గాని. 126
- క. రావఁ గ్రహవదనగుహః
గేహంతర్ధ్వంతపటలకేళీరసకా
తూహలనవభద్రోద్యతం
బీహరిణాంకుండు వీని కేటికి వెఱవన్ ? 127
- వ. అని మఱియును. 128
- మ. అవతంసంబవు పార్వతీపతికి దుగ్ధాంభోధికిం గూర్చిప
ట్టివి బృందారక ధేనుకల్పతరువాటికాస్తుభక్రీసుథా
నవదిగ్వారణసోదరుండవు జగచ్చాస్యుండ వీ విట్టివీ
కవునే ధర్తువు శోచ్యపాంథ జనసంహారంబు తారాధిపా ?
- క. చేయకుము చంద్ర ! సుమన
స్నాయకునిం గూల విరహిజనవీడనముక
వ్రేయకు మందంద పయ
స్త్రీయధివంశమున కపయశోఢిండిమమున్. 130
- వ. అని బహుప్రకారంబుల. 131
- తే. ఇవ్విధంబునఁ గ్రథకై శిశేంద్రతనయ
మదనవేదనదోదూయమాన యగుచు

బహువిధంబుల విధు దూటి పలుకుచుండె
దొడఁగి మధురంబుగా విధుంతుదుని బొగడె.

132

ప. అనంతరంబ.

133

తే. అంతరిక్షంబునం దతివ్యవహితుఁ డగు

నిందు నిందింపఁ గారణం జేమి నాకు?

నెప్పునంబున యందు సన్ని హితుఁ డైన

కంతుఁ బాపాత్ము నిందితుఁగాక యనుచు.

134

ప. ననవిలుకాండ మన్నధ! యనాథ వధూపథపాతకంబు నికా

గొని మునింగించెఁ గ్రూరహారణోపకటాక్షశిఖిస్వరూప మై

మనమున నీవు నిర్ణయత మానవు చూడఁగ నేముహూర్తవే

ళను జినియించితో యకట! లచ్చికి నమ్మధుకై టభారికిన్ .135

తే. కామ! పరమేష్ఠి నీమనగిక్రార్య మెఱిఁగి

పుష్పముఁ బసీకు నాయుధమ్ములుగఁ జేసె

నవియు పువలంబుగాఁ జేయ కై దె చేసె

నింత కైనను బ్రతుకునె యిజ్జగంబు?

136

ఉ. రాక సుధాఘోషమండలమురాకకు మాటుమొగంబు నేయు

చో, డీకొని వచ్చుదాడధరదిక్పవమాన మదక్షిణం బవుం

గాక వియోగికిం గునుమకాల్పకశృంగము వంగఁ జేయు నీ

యీకరపంకజాతము రతీశ్వర! దక్షిణ మైననాటికిన్ . 137

సీ. భువనమోహనసముద్భవ మైనయఘమున

వశరీరభూతంబ వైతి మదన!

విరహమాలిన్యదుర్విధుఁ గాని నోఁతవు

కలిదోషమవె నీవు కాయజాండ

ప్రాలలరతిదేవిభాగ్యసంపదఁ గదా
 ప్రసవసాయక! చచ్చి బ్రతికి తీవు
 చాలదా! యేలేదు సకలప్రపంచంబు
 సుచత్య మొందియుఁ బంచభాణ!

తే. తన్నివూఁజాలి నీయాగ్రహ మైఁటింగి
 లోక మవ్యాకులతఁ జొందుఁగాక యనుచుఁ
 దక్కుఁగలకైదువులు మాని దర్పకుండు
 విరులు నీకాయుధములు గావించినాఁడు. 138

వ. అని పలికియు వైదర్భి లీలోద్యానంబునందు పరసరసాల
 కోమలకిసలయాస్వాదసకషాయకంతకలకంత కామినీకుహరా
 కారకోలాహలపంచమంబు వీలెంచిన నప్పల్లవాధరియుల్లంబు
 జల్లన నొల్లంబోయి మూర్ఛిల్లిన. 139

—● నఖులు దమయంతికి కికికోపచారములు నీయుట —

*ఉ. గొజ్జఁగివీరు సల్లె నొకకోమలి ద్రిప్పె లతాంగి యోర్తుతా
 మజ్జకతాలవృంత మొకమానిని, చందనకర్ణమంబునకా
 మజ్జన మాచరించె గుఱమండలి నొక్కవధూటి యెంతయుం
 బుజ్జవ మొప్పుఁ బాదములఁ బుప్పొడియొత్తై విదర్భకన్యకున్.

నీ. పద్మిని! కన్నీరు పన్నీటఁ దుడువుము
 రంభాదళంబు సారంగి! వీవు
 కల్పవల్లి! యొనర్పు కర్పూరతిలకంబు
 చక్రవాకి! యలందు చందనంబు
 వలివెంపుఁజెంగావి వలువఁ గప్పు చకోరి!
 వినకాండహారంబు వెట్టు హరిణి!

కలకంఠి! చేర్చు చెంగలువయొత్తు దలాక
కలిక! వైఁ జలికించు కమ్మదేవే

తే. జాలశైవాలమంజరీజాలకంబు
లిందుమలి! యొత్తు మఱి చేతులందు గదియ
నప్పరింపు మందారిక! యడుగులందు
జల్లగాఁ బుండరీకకింజల్కధూలి.

141

—● దమయంతీస్వయంబరశ్రకటనము ●—

వ. అని పలుకుచు సంభ్రమించుసఖీజనంబులకలకలం జాలించి
ంబిది యేమి కోలాహలంబవి భీమభూపాలుండు దేవీసహి
తుండై యడుగఁ దద్వ్యయస్యాజనంబులు దా రెఱింగినరెఱిం
గెల్లను విన్నవింప నన్నరనాథుండు ముద్దుగూఁతుమనోభి
లాషంబునకు ననుకూలంబుగా జగంబునం దెల్ల స్వయం
వరంబు జూటింపం బంచిన.

142

తే. సప్తపాగరపరివృత క్షౌతలమునఁ
జాటఁబడియెను వాదిత్ర సంయుతముగ
ధరణీనాథకుమారహృద్దైర్యవతి
భోజకన్యాస్వయంవరాభ్యుదయమహాము.

143

—● అశ్వాసాంతము ●—

మ. నవరత్నోపలసివ్యలింగవరదానప్రీతదాతాయణీ
ధవ! కర్పూరవసంతరాయ! యనవద్యద్వాదశీవాసరో
త్సవరుక్తాంగద! వేమభూపతిమహాపామ్రాజ్యరత్నమణి!
యననాధీశసఖానిరంకుశవచోవ్యాపారపారంగతా!

144

కృంగార—క

క. ఆచక్రవాళశైల

త్వాచక్రమహామహీశకటకాస్థానీ

వాచాటచాటుకవితా

గోచరకీర్తిప్రతాప! కులమణిదీపా!

145

పృథ్వీప్రతము.—

చతుర్ముఖవిలాసినీ శయవిలాసపంకేరుహ

స్రుతామృతమధూళికాసురభిసారసారస్వతా!

విలీర్ణిమహిమార్ణవా! విభవయోగసంక్రందనా!

ప్రతాపగుణభూషణా! పరిణతార్థసంభాషణా!

146

గద్య. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్ర మారయామాత్యపుత్ర
సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథప్రణీతం బయినశృంగారనైషధ
కావ్యంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ ర స్తు
శృం గా ర నై ష థ ము

తృ తీ యా శ్వా స ము

హృ స్తు సుకవికవితా

వ్యాహారక థాసుథారసాస్వాదనుఖ

శ్రీహృదయ నిత్యస

మాహితమహితాంతరంగ ! మామిడిసింగా! **1**

— నారదప్రవృత్తు లింద్రునికడ కేకెంచుట —

వ. ఆకర్ణింపు మాసమయంబున నిఖిలభవనవృత్తాంతవేదియు
నకేప భాషాకుశలుండును సర్వవిజ్ఞాననిధియును సమస్తశాస్త్ర
ప్రవీణుండును సకలపురాణేతిహాససంహితారహస్యవిజ్ఞాన
విశారదుండును నగు నారదుండు బాలసఖుండైనపర్యతుం
డునుం దానును. **2**

ఉ. పంబినవేడ్కతో భిదురపాణి సురాసుర మకాలిమాలికా
చుంబితపాదపీఠ బలసూదనుఁ జూడఁగఁ గోరి నాశలో
కంబునకుఁ జనంగ నమక ట్టైఁ బితామహుకూర్తిపట్టిహ
స్తాంబురుకుఁ గుఱీనఖశిఖాంకురకోటి విపంచి మీటుచున్.

చ. భువనగురుత్వవైభవము పూనిన నేనియుఁ బూనెఁగాని పాం
దవు చరియింప నారదున కశ్రుపదంబునఁ బర్వతుండు దాఁ
దివురుట యెట్లు మింటఁ జను దేరఁగ? యుక్తము యవ్విధం
బునుం, బ్రవితతఫక్షపాతగతిభంగి మదిం దలఁపంగ వచ్చినన్.

తే. గగనవీధి విమాన మెక్కకయ చనిరి
యోగవిద్యాబలంబు చేయూత గాఁగఁ;
దపము గల్గంగ సాధనాంతరములేల
సకలకార్యంబులందును సంయములకు?

5

సీ. అంతరాంతరముల నాకాశచరకోటి
మోడ్పుఁజేతులు మస్తముల ఘటింపఁ
దనకాంతిచంద్రికాధవళ యయును జేర్చి
నాదిత్యదీప్తుల నతకరింపఁ
జదలేటు వీచిహస్తముల నిర్మలవారి
నంఘ్రిల కర్ణ్యపాద్యంబు లొసఁగ
నావహసంపహాద్యనిలఘట్టనముల
శతతంత్రిమూర్ఖనాస్వరము లీన

తే. గహనసంసారఘోరసాగరము దాటి
పరమయోగీశ్వరుఁడు మోక్షపదమువోలె
బహుళతర మైనయాకాశపథము దాటి
నాక భువనంబు పొత్తెంచె నారదుండు.

6

వ. ఇట్లు నారదపర్వతులు నాకలోకంబునకుం జని పర్వగీర్వా
ణులు గొల్వం జేరోలగం బున్న సుపర్వాధీశ్వరుఁడున్న ధికి
నేతెంచి యాశీర్వాదంబు చేసిరి. యతండును సుముఖోల్లా
సంబున సముచితాసనవిన్యాసంబు మొదలయినయుచుచారంబు.

లాచరించి యిష్టగోష్ఠీనినోదంబునః గొంతప్రాద్దు నడపి
ప్రసంగవశంబున. 7

తే. అనఘ! జగములఁ గల్గువృక్షాంత మెల్లఁ
దెలియఁగా నీకుఁ గరతలామలక నుగుచు
గారణం జేమి నడిమిలోకముననుండి
నరపతులు రారు మునువోలె నాకమునకు? 8

క. రా రిపు డిచ్చోటికి నసి
థారాపూర్ణమున ధరణిధవు లెవ్వారుకా;
నారద! నృపవంశంబున
వీరకరీరంబు లుద్భవించె ధరణిన్? 9

ఉ. ఏలాకొ మాగృహంబునకు నిప్పుడు రారు మునీంద్ర!
భద్రశృం, దాలసమాను లై ననరనాథతనూజులు మోముఁ
దమ్మలకా, వాలికపోటుగంట్లు చెలువంబు గవింపఁగఁ జేరు
రంబులం, గ్రాలుగ లీలమై దివిజకాంతలు వైచినపుష్ప
మాలికల్. 10

చ. అతినిశితాసిథార సమరాంగణభూములఁ ద్రెల్లి శోణిత
స్మృతిఁ గడుఁ జొల్కనై యెగసి సూర్యపథంబున నేఁగు దెంచు
చో, గతిఁ గయికొండ్రు లాఘవము గాంతురు మాఘవ
నంబునందు దా, రతిఘనమర్చనాప్రభవ మైనగురుత్వము
పార్థివోత్తముల్. 11

క. అభిముఖులై యేలాకొ నా
సభ కిప్పుడు రారు నృపతిన్ త్తము లనఘా!
యభిశాప మొనర్పరుగా
త్రిభువనసంస్తుత్య! నాదు దెస నరనాథుల్? 12

- చ. కొలకొలమంచు నుండు సితకోకనదప్రభవప్రసూత ! నా
కొలు విది తొంటినాఁ డతిథికోటులనందడి నిప్పు డెంతయుం
బలపల నయ్యె బందుగులు పల్లఱుఁ గైకొని రాకయున్ని
నా, కలిమి నిజోదరైకభృతికార్యకదర్మతఁ జిన్నవోయెడున్.
- చ. వదలక పూర్వపుణ్యవిభవవ్యయహేతువు లౌట సుపదల్
మదిఁ దలఁపంగ నాపదలు మాన్యసుహృజ్జనబంధుకోటికిఁ
హదనున మేలు సేత చతురాననసంభవ ! శాస్త్రపద్ధతిం
దదుచిత మైనశాంతికవిధానము నిక్క మెఱుంగవచ్చినన్.
- వ. కావున నఘమర్షణఋక్కులంబోలు నీవాక్కుల మత్సంశ
యాఘం బపనయింపు మని సహస్రాక్షుండు నిజచక్షుస్సహ
స్రంబు తనముఖంబున నిల్పి యూరకున్న నారదుండు పాక
శాసనువినయపరిపాకంబునకు మనంబునం బరితోషంబు
నొందుచు నిట్లనియె. 15

తే. అతిథిబాంధవసంభావనాభిలాష

గర్భ మగునీదువాక్యసందర్భమునకు
సంతసం బయ్యె సురరాజ ! సాదు సాదు !

సార్వకాలంబు నీవ యిజ్జగము లేలు. 16

- చ. నాకభవనంబునకు రాజలోకంబు భూలోకంబుననుండి
రాకుండుటకుం గారణంబు వినుము. 17

— నారదుఁ డింద్రునకు దమయంతీస్వయంపరము చెప్పట —

- మ. ఒకరత్నంబు విదర్భ దేశమునయం దుద్భూతమై సార్థివ
ప్రకరంబుఁ భ్రమియించు చున్న యది సౌభాగ్యప్రభానిత్యల
క్షీకి సుకేతనివాసమై మదననిస్త్రింశంబు నా భీమక [లన్.
న్యక నాఁగా దమయంతి నాఁ గలుగుపర్యాయాభిధానంబు

- తే. ప్రతిముహూర్తంబుమదనసౌభాగ్యరేఖ
 యావనముతోడఁబెరుఁగునాయలరుఁబోడి
 ధరణియం వొక్కరాజనందనునిమీఁద
 నిలిపె నట బయల్ వోకుండ నెమ్మనంబు. 19
- వ. పురాకృతసంభవం బైనభాగ్యంబునకుఁడానకంబైనయమ్మాన
 వేంద్రుం డెవ్వండొకోయని యడుగం దలంచె దేని. 20
- తే. అడుగఁ బూనినమాట యేయెడకు నెక్కె
 నంతనుండియు మగిడింపు మనురరాజ!
 ప్రశ్నమున కున్లమనపరిశ్రాంతి వలదు
 తెలిసి యుత్తర మీ నాకు వలనులేమి. 21
- వ. నీవు యోగీశ్వరుండవు, నీహృదయంబు పరమాణుదర్శన
 సమర్థంబు; మనంబులు నణుపరిమాణంబులు; గావున నక్కాం
 తారత్నంబు మనం బెఱుంగవే? యని యడిగెదేని. 22
- చ. అలయక యోగిబుద్ధి పరమాణువుఁ గాంచినఁగాంచుఁగాక కే
 వలము దదంతరస్థ మగువస్తువు గానఁగ నెట్లు వేర్పు? న
 న్నలినదళాయతేక్షణమనగిపరమాణువునందు ప్రీదరీ
 నిలయహారీకృతుం డతఁడు నేర, గవచ్చునె వానిఁగానఁగాన్? 23
- వ. అన్నీలవేణి కుసుమబాణబాణపరంపరాశరవ్యం బైనతన
 హృదయంబు విరహపరితాపపాండురంబు లైన యవయవం
 బులం బ్రకాశించుటం గనుంగొని గురుజనంబు తద్భావ పరి
 జ్ఞానార్థంబు పంచాశతోక్తివిస్తీర్ణం బైనభూమండలంబున
 స్వయంవరమహోత్సవంబు చాటింపం బంచిన. 24
- ఉ. అంగదఁ దత్ప్రయంవరమహామహావై భవహూతికేలికీ
 గ్రంగస ఘంటపైఁ గొడుపు వ్రాలుట యెన్నఁడో నాట

నుండియుక, సుగరముం గరంబుగ మనంబున భావన నేయ
రైరి యా, మంగళకార్యనిష్ఠు లయి మధ్యమలోకమున
స్వహీనతుల్. 25

తే. అఖిలమోహిని యైనయయ్యలరుజోజి
కైశవము వీడుకొన్నది సందుగాగ
ననుదినంబును రాజనందనులమీఁద
జేటలాడుచు నున్నాఁడు విషమశరూఁడు. 26

ప. అది కారణంబుగా రాజలోకం బీలోకంబునకు రాదు,
భూముండలంబున భండనంబు లేకుండుటంజేసి నావిలోచ
నంబు లుపపసించి యున్నయవి, యే నిప్పుడు వీనికి సుఖ
పారణంబుగా రణక్రీడాడంబరంబు రాక్షసులతో నీకు
సుఖమింతుకొకొ యనునాస నిచ్చోటికిఁ జను దెంచితి నని
పలికిన. 27

ఉ. అన్యులపంతుఁ డల్ల నగి యంబురుహాపవసూరి కిట్టనుక
సన్నద మొప్ప లేదు రణచర్ప దివంబున నాదు నెయ్యపుం
దమ్మఁడు కైటభాంతకుఁడు దక్షతఁ బ్రేగడయై పమస్తభా
రమ్మభరింపఁగా ద్రిదశరాజ్యము నెమ్మదిఁజేయుచుండుదున్.

తే. పాక్షిమాత్రంబుగాఁ గరస్థలమునందు
నెప్పుడు వజ్రయుధంబు వహింతుఁగాని
యశనియాజ్ఞయ చాలు సంయమివరేణ్య !
త్రిదశలోకాధిరాజ్యంబుఁ దిరము నేయ. 29

ప. అని పలికినం గలహాభోజనుండు నిట్టూర్పు నిగిడించి యి
ట్లనియె. 30

శా. పారాశంబున సున్న యప్పుడు గడుం బ్రాహ్మింతు భూలోక
ముం, కేతోవీధి ధరిత్రి సున్నపుడు కాంక్షింతు మరా
వాసముక, కైలేయాంతక! యొక్కచోట నిలువందాత్పర్య
మిబ్బంగి నా, కేతోయంబున లేకపోయెను సమిద్వీక్షాభి
లాషంబునవ్. 31

ప. నిమ్నం గనుగొంటి, నారాక కిదియ లాశంబు నన్ను వీడు
కొల్పము, మధ్యమలోకంబునకుం గ్రమ్ముట బోయెద,
దమయంతివ్యయంవరోత్సవావపరంబున మాత్పర్యంబువృత్తి
తెట్టిచిరుదు లగు రావపుట్టువులు దమలోసం బ్రతిఘటించి
నిల్చి శస్త్రాస్త్రంబులం గదిసి మొత్తులాడిరేని జిత్తంబునం
గుత్తుకబంటిగా సమరపరంభంబు భుజియింతుంగదా! యని
వారికి సముచిత ప్రకారంబున నముచిసూదనుచేత నను
జ్ఞాతుండై పర్యతుండునుం దానును నరిగె దదనంతరంబ. 32

— ఇంద్రాక్షులు దమయంతివ్యయంవరోత్సవంబునకుం పరంబుట —

తే. దేవమునిమాట లమ్మతంపుదేట లగుచు
నధికతర మైనయాహ్లాద మాచరింప
వేడ్కపడె నెమ్మనంబులో విబుధరాజు
భోజకన్యాస్వయంవరంబునకుం జోవ. 33

మ. పవిత్రగంబునక బాగు మొదినకచీ స్రాదోకుకం గేలికిం
శివుడుంకై దువుజోదు వైద్య ముపదేశించె రహస్యంబుగా
నవవీహారపయోమిళ స్తలయజస్నానార్చనపర్యంతమై
యినతాళించువిదర్భరాజతనయాహృద్య స్తనద్యంద్వమున్.

ప. ఆప్పుడు. 35

సీ. రంభవిస్రంభసంరంభంబు దిగనాడె

మానరోషము పూనె మంజుభూష

దభుకొత్తై మదిఁ దిలోత్తమకు నుత్తలపాటు

ప్రయోచ ప్రహ్లానభావమొందె

నూర్వశిసాభాగ్యగర్వంబు వారివోయె

హరిణి సంతాపాన్ని కరణి యయ్యె

నంతఁ బానుపుమీఁద వైచె మేను ఘృణాచి

మేనకసమ్మాన మాన మయ్యె

తే. నచ్చరలు దక్కుఁగలవార లలసి సోలసి

ప్రాణముక్తియ యుక్తిగా ననుమతించి

రాత్నవల్లభుఁ డింద్రుండ యవనినాథ

తనయ వరియింప ధరకుఁ బోడలఁచు టెఱిఁగి.

36

వ. ఇట్లు జంభారి విశ్వంభరాభువనంబునకుం బోవ సమకట్టి

కట్టాయితం బయ్యె నతనితోడం గూడం బావకపరేతరాజు

పాశపాణులు పైనంబులైరి. యప్పు డప్పురందరాది బృందా

రక చతుష్టయంబు మున్నాప్రోడలగు వేల్పుఁజేడియలచేత

దమయంతికిం గానుకలుగా నిగూఢప్రకారంబున మంచార

కుసుమదామంబులు మొదలుగా దేవలోకంబునం గలవస్తు

వులు పంపిరి, యనంతరంబ.

37

శా. ఆదిక్పాలురు దివ్యకాంచనవిమానారూఢులై సమ్మదా

పాదివ్యోమతరంగిణీలహరికాచర్యంతవాతంబు ప్ర

స్వేదాంభగపృషతంబులం గముషగా శీఘ్రంబయ్యెఁతెంచి రా

క్షోదం బొప్పవసుంధరాస్థలి కమర్త్యవ్రాతముల్ గొల్వఁగన్.

వ. ఇట్లు గగనంబు డిగ్గి యమరులు సజలజలధర ధాన్వనగంభీరంబై
 దూరంబుననుండి వీతెంచునొక్కనైత్రత యాలకించి యిది
 యేమి ఘోషంబొకో యని యద్దిక్కు. గనుంగొనునప్పుడు.
 నిస్వన శ్రుతిసహోపయాతం బైనరథంబునందు. 39.

—● ఇంద్రాదులు నలుం గాంచుట —

ఉ. కాంచిరి నిర్జరేశ్వరు లఖండితరూపవిలాససంపదక
 వంచితపంచబాణుఁ డగువాని సమంచితసారధీరతం
 గాంచనభూధరంబునకు గాదిలి నెచ్చెలి యైనవాని ని
 ర్వంచితదానశక్తి సురరత్నముఁ బోలెడువాని నైషధున్. 40.

వ. కాంచి వరుణం డతనితరుణత్వంబునకు నిబిడం బగుజడ.
 భూయంబును లులాయధ్వజుం డతనిరూపధేయంబునకుం
 ధూమలత్వంబును వైశ్వానరుం డతనియైశ్వర్యంబునకుం బరి
 తాపంబును సుత్రాముం డతనికామనీయంబునకుం జూపోప
 మియును నిక్కంబుగా వహించి. 41

మ. శ్రుతపూర్వం బగువిశ్వమోహనకళాశోభావిశేషంబు సు.
 మతి నూహింపఁగఁ జాయవాఱుటయుఁ జేమం బాత్మలోఁ
 గీలుకో, నితఁడే నైషధుఁ డంచు నొండొరులతో నేకాంత.
 మొయ్యొయ్య నా, శతమన్యుప్రముఖామరుల్ మును
 కుచున్ జర్పించి రుత్కంతతోన్. 42

వ. ఇట్లు విమర్శించుచుండ. 43

తే. విమలతరదివ్యగగనయానములమీఁద
 ధరణిఁ గొలువున్న యాదిగీశ్వరులఁ జూచి
 యద్భుతాక్రాంతచిత్తు. డై యధిపసుతుఁడు
 చేరఁ జను దెంచె నంతంతఁ దేరు డిగ్గి. 44

వ. ఇవ్విధంబున రథంబు డిగ్గి మూర్తం బైనరామణీయకగుణా
 ద్వయవాచంబునుం బోనియమ్మేదిసీరమణుండు సుత్రామాది
 విబుధరాజచయంబునకు నభివాదనం బాచరించి ప్రాంబలియై
 పార్శ్వంబున నిలిచి యుండె, నయ్యమ్మతాశు లతనిం జూచి
 దమయంతీనిరాశంబులైన యాశయంబులతోఁ బరస్పర
 ముఖావలోకనంబులు చేసి, రప్పడు వంచనాకపటనాటక
 సూత్రభారుం డైనశునాసీరుం డాన్యపశుమారున కిట్లనియె.

— ఇంతాదుల దయంతికడకు నఱని దూకఁగాఁ బంపుట —

సీ. అన్న ! యెవ్వరివాఁడవయ్య ? సేమమె నీకు ?
 వైషధుం డనుబుద్ధి నాకుఁ బొడమె
 గారాఘృతైలికాఁడు వీరసేనుఁడు మాకు
 నాతనిరేఖ నీయందుఁ దోఁచె
 నేమికార్యముఁ గోరి యెటు పోవుచున్నాఁడ ?
 వెఱుడు నీచారిత్ర మేము విందు
 మెఱుగుదో నీవు మఱ్ఱిందఱ లెన్నగా ?
 నెఱుగఁ కుండిన నేమి ? యెఱిఁగికొనుము

తే. దండపాణి యితం డనలుం డతండు
 వరుణుఁ డితఁ డేను నిర్జరవల్లభుండఁ
 బిండితార్థంబు విను మేల వెక్కుమాట ?
 లఘులై వచ్చితిమి మము నాదరింపు. 46

చ. ముహూర్తమాత్రంబున మూర్తభేదం బపనయించి కార్య
 నివేదనం జొనర్చెద మని పలికి యభిధాకుశలుం డైనయవ్వి
 బుధనాయకుం డూరకుండిన. 47

- తే. అర్థి యనువేళు చెవిసోఁడినంతమాత్ర
జాదుకోఁ బులకించె నజ్జనవిభుండు
ప్రాప్య పేణ్యపయోధర ప్రభవ మైన
గాలి ననిచిననీవృక్షంబువోలె. 48
- వ. ఇట్లు సుతసిల్లి భూవల్లభుం డంతర్గతంబున. 49
- క. త్రిదశాలకును దుర్లభమై
మదధీనం బయిన యెట్టిమంచినదాఢం
బది యెట్టిదొక్కొక్కో? వేగమ
యొదవునాకో యడిగినపుడ యుచితంబునకున్. 50
- తే. అడిగినప్పుడ యిత్తు నే బ్రాణమైన
సర్థిమాత్రంబునకు వేడ్క యతిశయిల్ల
నట్టియే నింద్రునంతవాఁ డాసపడిన
నకట! యేమిచ్చి పరితోష మందువాడ! 51
- క. ప్రాణంబుకంటె భీమ
క్షోణీపతనూజమీఁదఁ గూర్చి గలదు గీ
ర్వాణాదీశ్వరుఁ డయ్యలి
వేణీక మదిఁ గోర నేని వేగమ యిత్తున్. 52
- తే. ఎద్దియొకొ వీరియభిలాష మెఱుఁగుభంగి?
నదుగకయ మున్న యివి భాగ్యంబుగాదె?
వాంఛ నెఱిఁగియు నర్థార్థివచనదైనన్య
మాత్ర సహియింపఁజాలువాఁ డధమదాత. 53
- చ. గటకతనంబు మాన్చి చటుకాకువిడంబముఁ గూర్చిలజ్జ సం
కటపడఁజేసి యర్థిఁ గడుఁ గాఠియ పెట్టినసాతకంబు న

- క్కట తలగంగఁ జాలునొకొ కాలవిలంబము నాచరించి పి
 మ్మటఁడదభీప్సి తార్థము సమర్పణ సేయు ప్రదాతయె మైయిన్ ?
 చ. కమలము పంకసంకరవిగర్జిత మర్తము గాదు నిల్వఁగాఁ
 గమలకు నంచు నెంతయును గౌతుక మింపెసలార నర్థిదోః
 కమలము నిర్మలంబు నతిగాఢవివేకులు తద్విహారస
 ద్దముగ నొనర్తు రప్రతిమదానకళాకలనాధురీణితన్. 55
- ఉ. దానకళాకలాపసముదంచితసారవివేకసుపదకా
 మానితయాచమానజనమానసవృత్త్యభిపూర్తిబుద్ధియె
 వ్యానికీలే దొకింతయును వాఁ డొకరుండు భరంబుధాత్రికిం
 గానలు గావు శైలములుగావు పయోధులుగావు భారముల్.
- తే. *తలఁచ నధమర్ణఁ డొకఁడు ప్రదానపాత్ర
 మిచట నొక్కటి గొని మీఁద నిచ్చు. గోటి,
 సుకృతసంపదఁ బారలౌకికకునీద
 మాసపడువారి కిదియ బేహార మరయ. 57
- చ. అని ముహూర్తమాత్రంబు చింతించి యానిషధరాజు
 ప్రసన్నముఖుండై యాబర్హిర్ముఖుల కిట్లనియె. 58
- తే. జన్యజనకంబులకు భేదశంక లేదు
 దేహ మన్నజ మిందు సందేహ మెద్ది ?
 మీర లమృతాశు లమృతంబు మిమ్ముఁ జూడఁ
 దృష్టిసంపదనొందె మద్వీక్షణములు. 59
- తే. ఏను చేసినపుణ్యాంబు లెట్టివొక్కొ ?
 ఫలిత మయ్యెను మత్పూర్వపరమతఁము

* 'తలఁచ నధమర్ణఁ డొక్క ప్రధానపాత్ర, మిచట నొక్కటి గొని' అని

లింతకల్యాణకర మానె యీదినంబు !

కాతుకం బార దర్శింప గంటి మిమ్ము.

60

చ. నలుపు దలిర్ప సర్వసహన స్రతజన్తము లైనకర్తముల్
ఫలితము లయ్యె గావలయు భాగ్యమువెంపున భూతథా
త్రికిణి!, లలితము లైనపాదకమలంబుల నర్చన మాచరింప
గాఁ, దలఁతురె వేల్పులార ! ప్రమదంబున మీ రటు గాక
తక్కినన్?

61

చ. నాయందు మీ రవేక్షించిన ప్రయోజనం బానతిండు,
ప్రాణంబైనను ప్రాణాధికంబైనను నది యెట్టిపదార్థంబైన
నిచ్చెద నని నిర్విశంకంబుగాఁ బలికినయువ్వీశ్వరునకు సీర్వాణ
పల్లభం డి ట్లనియె.

62

ఉ. ఓమిహికాంశువంశకలశోదధికాస్తుభరత్న! భూపతి, గ్రామణి
యస్తదీయ మగుకాంక్షితమున్ విను భీమపుత్రివైఁ, గామన
నేసి వచ్చితిమి గమ్ము సహాయము మాకు నిక్కపుం,
శ్రేమయుఁ భక్తియుం గృపయుఁ బెంపుగఁ జేయుము
దూతకృత్యమున్.

63

చ. భూమండలంబున రాజనందను లెందఱు లేరు? వారివలనం
బ్రయోజనం జేపి? దక్కన గ్రహంబులు గ్రహరాజం బోల
వేర్పునె? యగాధగుణాంభోధి వగునీవు సహాయంబుగా
మాకు సాధింపరానికార్యంబుం గలదే? యని ఫలికిన.

64

శే. బలనిఘాదను కపటంపుభాషణములు
విని నృపాలుండు పలికెఁ దద్విధమ కాఁగఁ
గుటిలబుద్ధుల గెలువంగఁగుటిలమతియ
యర్హమగుఁగాని నీతి గా దార్జవంబు.

65

వ. అఖిలభూతాంతర్మర్తనంబుల నెఱింగెడుమీకు నెఱుంగం బడనియర్థంబునుం గలదె! యట్టిమీ రివ్విధంబు నావతిచ్చిన నేమి యనంగలదు! ఏ నయ్యంగనం గోరి వరియింపం జోవు చున్నాడ, నమ్మచ్చుకంటికిం గుంఠెనతనం బెట్లు నేయనేర్తు? విరహవేదనావోదూయమానమానసుండ నైనయేను మీ రహస్యం బెట్లు రక్షింపనోవుదు? మవోరథపరంపరామఘా రసంబునఁ జరవశుండనై ననాకు ఖావగోషనం బెట్లు సిద్ధించు? వివిధరక్షాధికృతపాలితంబు లైన రాజశుద్ధాంతభవనకక్ష్యం తరంబు లేప్రకారంబునం బ్రవేశింతుఁ ! బెద్దకాలంబున నుండియు నాయందు వినుకలి వద్దయుం గలిగియున్న యమ్ము ద్దియతో మీ ప్రసంగం బెట్లంగి జేయుదుఁ? గావున హాస్య కారణంబగునిక్కార్యంబునకు నన్ను ఖారకుం జేయకుం దని పలికిన.

66

క. మేలవునైవడి నగవున

వేలుపులం వోడివారి వీక్షించి మఱీ

పాటునితో నిట్లనియెను

జాలోమీవల్లభుండు ప్రస్ఫుటఫణిలివ్.

67

సీ. ఈమాట లాడకు మిందువంశవతంప!

యాడి తప్పఁగవచ్చు నయ్య నీకు?

క్షణభంగురం బైనసంసారమునకుఁ గా

ధర్మంబుఁ గీర్తియుఁ దగునె విడువ?

నన్వయంబున కాది యగుచందురుఁడువోలె

నకట కళంకి వేలయ్యె దీవు?

చిరకాలమున నుపార్జింపబడ్డప్రసిద్ధి
 నేగిఁ బొందఁ గ సుపేక్షింపవలదు

తే. పరుస నైనచింతామణిఁ బసర మైన
 కామధేనువు మ్రానైనకల్పకంబు
 నడిగి వైఫల్యమును బొంద రర్థజనులు
 మిన్నకయ బోదుమే యేము మిమ్ము నడిగి? 68

చ. అసదృశదానవైభవమహాగుణధన్యుని నిన్ను దేవతా
 విసరము యాచకత్వమున వేడఁగ వచ్చుట కారణంబుగాఁ
 బ్రసవవికాసమాత్రమునఁ బొండురభావము నొందుఁగాక
 యా,కసము యశోవిహీన మగుఁ గల్పమహీరుహపంచ
 కంబుచేన్. 69

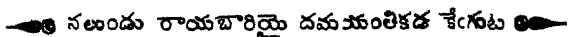
ఉ. 'అక్షరముల్ వఠించుసమయంబునఁ బాఠము నేయఁ డయ్యె
 నో? వీక్షితవర్ణమధ్యమున విస్తృతిఁ బొందెనొ' యంచు నన్ను
 లు, త్రేక్షి యొనర్తు రీక్రియ నభీష్టఫలప్రతిపాదనక్రియా
 దక్షుని నిన్నుఁ గూర్చిసయధర్మవికారమున న్న కారమున్.

ళా. ఈయన్ధంబు ఘటింపవన్న ! నృప! నీకెంతేనిమే లయ్యెడుఁ
 మాయాశీర్వచనంబులుం ద్రిజగతీమధ్యంబున న్ని యశ
 శ్చాయామండల మిండుకుండకుముదస్వచ్ఛంబు సంధించుసం
 ధానుక్తిక నితకీతరోహితహరిద్వర్ణోపసంహారమున్. 71

చ. వసుమతి వేయుపాదములవానికె బుట్టినచాయపట్టికె
 విసవిసగాదు కాలాకటి నిత్యము తండ్రి సుతుండు వోలఁగాఁ
 బొసఁగడె దీని కుత్తరము వో యిది నీ ప్రకటప్రతాపముం
 గససున దాటఁబోయియతిఖంజతనొందెసహస్రపాదుడున్.

వ. అని యప్పుడు. 73

తే. అధిప! మా కిది పురుషార్థ మనియె వహింపి .
 ప్రాప్తనము చేకొను మటంచుఁ బలికె జముఁడు
 రాజ! యనోపకారసంప్రభవ మైన
 యశముఁ గైకొనవయ్య నీ వనియెఁ బాశి. 74

ప. ఇట్టెఱంగునం జాటుగర్భంబు లైనవేల్పులవాక్యసందర్భంబు
 లాకర్ణించి వైదర్భికాముకుం డయ్యును నయ్యాదిగర్భేశ్వ
 రుండు తద్దూత్యభారంబు భరించె. రాజపుంగవునంగీకారం
 బెఱింగి దేవత లతని కంతఃపురప్రవేశంబున కుచితంబుగాఁ
 దిరస్కరిణీవిద్య యుపదేశించి పొమ్ము కార్యసిద్ధి యయ్యెడు
 నని వీడుకొల్పిన. 75

ఉ. ఆపరమోపకారనిధి యప్పుడు వేల్పులరాయబార మ
 స్తోపు వహించి యాదివిజముఖ్యుల వీడ్కొని చిత్తవృత్తికిఁ
 జూపునకుక శతాంగరయశుద్ధికి లక్ష్యముఁ జేసె భూతథా
 త్రీవతి రాజధాని జగతీరమణీమణిహారవల్లరిన్. 76

తే. విరహాభారంబుతోన యుర్విధవుండు
 ప్రబల మగుదేవ కార్యభారము భరించె
 నౌర్వశిఖితోన జలరాశియంబుపూర
 మూర్షశేయుండు భరియింపఁ డయ్యె నెఱ్ఱి? 77

*మ. బలభిద్వహింపరేతరాజవరుణుల్ పర్యుత్సుకత్వంబు సం
 ధిలఁ గూర్చుండిరి యెండొరుం గదిసి యర్థిం దత్ప్రదేశంబున
 న్నలనాళీకమృణాళనాళలలికానవ్యప్రణాళీమిశ
 ల్లలనాలాపక థాసుథాసుభవలీలాలోల చేతస్కులై. 78

తే. అస్తుహారథురథము డాయంగ నరిగె
 సత్వైరమున విదర్భ రాజన్యవీడు
 సారమగుభాగ్యవంతుమనోరథంబు
 కార్యచంసిభిషోలె నస్థలితలీల.

79

మ. నచుయంతీసుకుమారపాదకమలద్వంద్వార్పణాధన్యకు
 ష్టిమహాస్త్వం బగుపట్టణం బపుడు గంటిక మంటి నం చెంత
 యుం, ప్రమదం బందె దిగీశకార్యఘటనాభారంబు చింతించి దీ
 ఘము సుష్టంబునుగానొన ర్చెధరణీకాంతుండునిశ్వాసమున్.

వ. శిష్టు కుండననగంబు దేరం జరుదెంచి యప్పురుషప్రకాం
 డుండు చలయుచమాత్యులం దగినవారల నొక్కరమ్మప్రదే
 శంబున సైన్యంబు విషియ నియమించి బృందారకసందేశ
 కార్యంబు నిర్వృత్తింపం దలంది ససారధికంబగురథంబు
 నచ్చోట నిలిపి యొక్కరుండును బాదచారంబున నప్పురంబు
 ప్రవేశించె నప్పుడు.

81

శా. నూడంబూడంగ చేవతావరమునంజోద్యంబుగా భూమిభృ
 చ్చాడాత్మ మృశ్యుడయ్యె నతం డచ్చో నద్భుతం
 బదన, వ్యాడం బొరజనంబు లెల్ల నితం డెవ్వొక్కొక్కో
 నేత్రోత్సనం, బై డాయం జరుదెంచె నంతటను మాయం
 బయ్యె నం చెంతయున్.

82

వ. ఇ స్థింతర్విత్తుండై రాజమార్గంబున నిరర్థవేగంబునం జని
 యారాజకుంజరుండు మదకుంజరఘటాసుందరం బగు రాజ
 మందిరంబు డాసి.

83

సీ. పంచనమై డాగి నర్తించు కిది యేమి
 ప్రాభవం బని సిగ్గుపాటు నొందు

నాయుధహస్తులై యాయితం బై యున్న
 రక్షివర్గములతీవ్రతకు నవ్వు
 నది యెవ్వ రని ప్రతీహాఠు లెవ్వరి నన్నఁ
 దన్నుఁగాఁ దలఁచి చిత్తమున నొదుగు
 నెదురుఁగాఁ జను దెంచునిందివ రాక్షుల

కొయ్యనఁ దెరువిచ్చి యోసరిల్లుఁ
తే. దలఁచి తలఁచి యలీకవై దర్భిఁ గాంచుఁ
 గాంచి వేల్పులప్రియవాచికంబునొడువు
 నొడివి తనమాట కచ్చెరువడుజనంబు
 క్రందుసందడిఁ దెలివొందు రాజసుతుఁడు.

84

వ. ఇవ్విధంబున నేనుంగు మొగసాల గడచి కత్యోంతరంబులు
 ప్రవేశించి యంతగిపురంబు సొత్తైచె నవ్వుడు.

85

చ. ప్రిదిలిననీవిఁ గేల సవరించుతలోదరి నోర్తుఁ గాంచి లోఁ
 గదిరిన పాపభీతిఁ బడి గన్నులు మోడ్చి నొకళ్లొ కళ్లకై
 యెదురుగ వచ్చివచ్చి యొకయిద్దఱు ముద్దీయ లొత్తిరవ్విభుఁ
 మదగజరాజకుంభముల మచ్చరికించు కుచద్యయంబులన్.

వ. మఱియు శుద్ధాంతభవనాంతరంబులఁ జరియించువాఁడు.
 హృదయోత్కంఠాతిరేకంబున.

87

సి. సమనుభూతానాదిసర్గపరంపరా
 ప్రకృమాకలితసంసర్గముననో!
 లలితకేలీచిత్ర ఫలకాభివిలిఖిత
 ప్రతిమావిలోకనాభ్యాసముననో!
 యాస్వాదనీయవిహంగపుంగవగవీ
 హైయంగవీనపానాభిరతినో!

భువనై కమోహనాద్భుతశంబరారాతి
శాంబరీలీలావిడంబముననా!

తే. వివిధసంకల్పకల్పనావేశముననా!

కన్నైక్రొక్కాటు మెఱుఁగుదీ గెయునుబోలె
బొలిచియప్పుడయడఁగువూఁబోణిమూర్తి
సక్కుమానుండు సలుదిక్కులందుఁ గాంచు.

88

ఉ. సోరణగండ్లమార్గమునఁ జొచ్చినసన్ననిగాలి యొక్కయం
భోరుహపత్రనేత్ర నునుబొంకపుఁ జన్నులమిఁదిసన్నపుం
జీరచెఱుగు వాయుగిలఁ విశ్వధరాతలేశ్వరుం [వ.
డోర యొనర్చె బాపభయ మొంది నిజాననచంద్ర బింబము

*తే. ఇరులు గెలిచినయంతకపు రేందుముఖుల

కురులు మరుఁ డనువేటకాఁ డురులునేసి
మరులు గొలుపంగ లేడయ్యె మనుజవిభుని
సరులు లేనిదృక్పఞసకాబకముల.

90

ఉ. కష్టపుఁ బ్రత్యవాయ మిదిగల్గుచు నున్నది మీలనక్రియా
స్పష్టవిలోకనంబుల, సపాంగపుఁజూ పనురాగవిక్రియా
పుష్టికరం, బబాహ్యగృహభూమిఁ బ్రచారమునేయుచోటనా
దృష్టికీమార్గ మొండుగలదే? యని చింతవహించెరాజెదన్.

తే. రాజశుద్ధాంతభామినీరత్న రాజి

దీము గావించి వలరా జధీశు నేసె
నతనితాల్కికి నది పూజ యయ్యె నట్ల
యతనితూపులు పుష్పంబులొనొ కావా?.

92

ఉ. చీటికిమాటి కేకపథసీమ మెలంగఁగఁ బాటి గామి శృం
గాటకవీధి కేఁగెఁ బతికాంతలసందడికల్పి యైన న

ప్పాట వసించి యుండుట యుపాయమె చూడంగ నాల్కః
 త్రోవలం, బాటలగంధు లొక్కతఱిఁబైకొనివచ్చినఁ జిక్కుఁ
 జిక్కుడో? 93

చ. ఉరవడి నేఁగుచోట నొకయుగ్మలి యొల్లెఁజెఱంగు మేదిసి
 శ్వరునిభుజావిభూషణము వజ్రములం దవులంగఁబొఱినక
 విరిసెను నీవిబంధ మదివిస్తయ మందఁగఁ దోడి భామినుల్
 పరిహాసనం బొనర్పఁ బతి పాపభయంబునఁ గంపమొందఁగన్.

చ. ఇరువురు నీలనీరజనిభేక్షణ లించినవేడ్కతోఁ బర
 స్పర మెఱిరించి కాంచనపుబంతులఁ దచ్చనవాటు లాడఁగా
 ధరిణిపుఁ డడ్డమై చనుడుఁ దద్భుజదండముః దాకే మిట్టై బి
 ట్టురవడిఁ జెంది గ్రమ్మఱిన నుబ్బురపోయిరి భామినీజసుల్.

సీ. చెలువారు క్రొమ్మించునిలుపుటద్దములలోఁ
 బ్రతిబింబములు గానఁ బడుటకతన
 సికతామయం బైనసీమాంతరంబునఁ
 బాదపద్మంబులేర్పడినకతన
 నలవోకయునుఁబోలె నాకస్తికం బైన
 యంగాంగసంస్పర్శ మైనకతన
 దిక్పాలు రొసఁగినదివ్యపుష్పంబుల
 బహులంబు లగుసౌరభములకతన

తే. విరహవిభ్రాంతి నొక్కొక్కవేళలందుఁ
 గళవళపువితభాషలకతన నప్పు
 డెవ్వఁడో యొక్కమాయావి యేఁగుదెంచె
 నంతిపురమున కని లోఁగి రబ్బముఖులు.

వ. ఇన్విధంబునం బరస్త్రీపరాజ్ఞుఖుండును జగన్తోహనాకారుం
 డును నగు నారాజకుమారుండు శుద్ధాంతకాంతామధ్యం
 బున నిర్వికారుండై చరించుచు నుపకారికాభవనంబులు
 గడచి యెడనెడం జంద్రకాంతవేదికావిటంకంబుల విశ్ర
 మించుచుఁ బ్రబోధమోహశబలితం బగుచి త్తంబుతో విరహ
 వేదనాభరంబునం దూఁగాడుచుం బాదచారంబున నతి
 దూరం బరిగి యభ్రంకపంబును బ్రతోఛీరత్న వేదికామథ్యా
 సీనసిద్ధగంధర్వాంగనాప్రవర్తితసంగీతకంబును దారహార
 గుంభనవ్యాపారపారంగత శంభలీనికాయంబును బంచశర
 లేఖలేఖనవియాతదూతికానీతకేతకీగర్భపలాశంబును కమల
 కల్పారబిసకిసలయ ప్రధాననానాశిశిరోపచార ద్రవ్యసమాన
 సత్వరసంచారికాజనా సారసంకులంబును నగు దమయంతి
 ప్రాసాదంబు డాయం జనియె నచ్చట. 97

ఉ. లేమ యొకర్త వేడుక నళీకనళీకరణంబు జాతిగా
 బూమియ దాను బన్నుకొని పోకలఁ బోవుచు నుండఁగా
 మృషా, భీమభవీభవంతి యయి బింబఫలాధరియోర్తుపార్థివ
 గ్రామణి చూడదానిమెడగ్రక్కునవై చెమధూకదామమున్.

తే. వ్రాసె నొక్కలతాంగి క్రొవ్వొడిగోర
 వర్ణములు దోడుతో మక్షీవర్ణములుగఁ
 బసిడిగేదంగి తేకునఁ బ్రస్ఫుటముగ
 మదనలేఖంబు నర్తమర్తంబు మెఱయ. 99

తే. చంద్రరజమున నొకపూర్ణచంద్రవదన
 చంద్రమండలతిలకంబు సఖికి దీర్చె

- జంద్రశాలాశిలాప్రదేశంబునందు
నావహిల్లంగ నపుడు చంద్రానవస్థ. 100
- తే. మహితలావణ్యవార్ధిలో మదనుఁ డెక్కు
కప్పురపుజోగుఁగంటిమి కంటి మనుచు
నర్తగర్భంబుగా నొక్కనలినవదన
పొగఁడె సఖిచంటిమీఁదియొప్పులనఖింబు. 101
- ఉ. భావము పల్లవింప నొకపంకజలోచన వ్రాసెనొక్కల
జ్జావతి మించుగుబ్బవలిచన్నులపై మకరికలాపమున్
వావిరిఁ గన్తునీరు మృగనాభిరసంబున మేళవించి యే
కావళి నాకసింధువున కన్వయలీల ఘటించునట్లుగాన్. 102
- క. సారెయదె పొడువు మని యొక
సారె యొకతె యక్షకేళి సమయంబున ని
చ్చారతి నొకతెకుఁ జెప్పిన
సారె కనకపంజరమున సాధ్యున మందెన్. 103
- *ఉ. వీఁడె నలుండు విశ్వపృథివీవలయైకవిభుండు వచ్చుచు
న్నాఁడని భీమభూమిపతిందన యూరడిలంగఁ బల్కుపూ
బోఁడులమాట నేర్చికొని ప్రోది శుకాంగనయట్ల పక్కినన్
తేఁడిది నన్ను నేక్రియనెఱింగెనొకోయనియుండెనాత్మలోన్.
- తే. అంబుజానన కొల్కుకూటంబునందుఁ
గనకకలహంసశాబకాకార మైన
విడియపుంబెట్టెఁ జూచి యుర్విధవుండు
దలఁచెఁ దనకూర్చి దూతఁ జిత్తంబులోన. 105
- వ. ఇట్లు కన్యాంతకపురంబుఁ బ్రవేశించి దమయంతీ సభాభవన
ద్వారంబు సేరం జనుదెంచి యొక్కపసిండియరఁగుమీఁదఁ

గూర్చుండె, నప్పు డబ్బెలికారత్నంబు జననీ ప్రయత్నం
బునం దత్సమీపంబున కరుగుటయును స్వయంవరకల్యాణ
నుహోత్సవంబు సంపాదించంబడుటయు శోభనారంభసంభ్ర
మంబులవలన నెఱింగినవాఁడు గావున నయ్యంభోరుహాక్షి
సమాగమనం బపేక్షించుచుండె నప్పుడు. 106

తే. అనుఁగుఁడల్లికి వందనం బాచరించి
వరుస నిలువేల్పులకు మ్రొక్కి వలను మిగుల
బ్రాహ్మణులచేత దీవెనల్ వడసి పుణ్య
భామ లిచ్చు హేమాక్షతప్రతతిఁ దాల్చి. 107

ఉ. తల్లి మనగప్రసాదసహితంబుగ నిచ్చినపుష్పదామమున్
బల్లవబౌటలం బయిన పాణిసరోజమునన్ ధరించి యా
యల్లకతీవ్రసంజ్వరభరాలసకోమలగాత్రవల్లియై
యల్లన నేఁగు దెంచుకమలాననఁ జూచె విభుండు దవ్యులన్.

ప. ఇట్లు వీక్షించి నిషధాధ్యక్షుండు సాక్షాత్కరించినమదన
సామ్రాజ్యలక్ష్మీయుం బోని యాధవళాక్షిసమక్షంబు చేరం
జనియె నప్పుడు. 109

ఉ. ఎంతయు డాయ నేఁగియు మహీశుఁ డెఱుంగఁగ నేరఁ
డయ్యె వి, భ్రాంతివిదర్భరాఙ్గసహిత్రపంక్తులలోనమృగాక్షి
నప్పు డ, య్యింతి యెఱుంగదయ్యె దిగధీశచతుష్టయదత్త
శాంబరీ, ధ్వాంతనిగూఢుఁ డైనపసుధాధవునిన్ నికట
స్థలంబునన్. 110

తే. అతివ విభ్రాంతివీక్షితుం డై ననృపతి
కంఠమున వైచె జేతిచెంగలువదండ

- యది నిజంబుగ నికటస్థుఁ డయినవిభుని
యటుత సులగ్న మయ్యె నత్యద్భుతముగ. 111
- తే. వాసనాదృష్ట యగు కాంతవైచినట్టి
బొందు నిజమయ్యె నన చోద్య మందె రాజు
తాను వైచినకల్వారదామకంబు
మాయ మగుటయుఁ దరుణి విస్తయము నొందె. 112
- తే. ఒక్కచో నుండియును బాసి యున్నభంగి
భ్రాంతి ననోన్యన్య మీక్షించి పతియు సతియుఁ
జేరి మిథ్యాపరస్పరాక్షేపకలన
సత్యపరిరంభభేలనాసక్తు లైరి. 113
- శా. అంభోజానన భూమిపాలకునిచే నాశ్లేష్ట యయ్యున్నదికొ
సంభావింప నతం డదృశ్యుఁ డగుటకొనత్యోపగూహంబుగా
స్తంభావిష్కృతి వైరనేనియునువైదర్భిక గ్రహింపంగఁభ్రా
రంభంబుం దగఁజేయనించుకయు నేరండయ్యెనీక్షించియున్.
- చ. మొదల శరీరసంగమసముద్గతసత్యమతిప్రకాశతకొ
బిదప నలీకసంవిదుపబృంహితబాధతఁ బొంది యిద్దఱుం
బదపడి యంతరంగములఁ బ్రత్యయ మొందర యించుకేని
యుకొ, గదిసి యొకల్లోకళ్ల నిఱికొఁగిటఁ జేర్చియునుం
బ్రముగ్ధతన్. 115
- ఉ. ఆరతిబోటికికొ విభున కప్పు మనంబునవిప్రలంభశృం
గార మొకల్లోకళ్లయిఱికొఁగిటఁ బుట్టిననిండువేడ్కచే
*బోరన నారఁగూరి మదిఁ బొంగెఘృతంబతిమాత్రబోసినకొ
గూరికి కూర్చి యాక్షణముగొబ్బునమండినదీపమోయనన్.

వ. ఇవ్విధంబున సుయోగవియోగంబులవలన బోధమోహంబులు వహించుచు నవ్వారోహ హృదయనిర్వికేపం బగు. సఖిజనంబు మెత్తమెత్తనఁ దోడ్కొని పోవ నిజసభాభవనంబునకు నెట్టకేలకుం జనియె. ధరాధీశ్వరుండును ధారావాహికజ్ఞానప్రవాహంబునఁ దేలియాడుచు నంత నంతఁ గాంతారత్నంబుఁ గదియ నేతెంచె, నట్లుకొలువుకూటంబుఁ జొచ్చి యబ్బోటి హాటకపీఠం బలంకరించి సఖిపరివారపరివృతయై యక్కన్య తారకాగణపరివృత యగుచంద్రరేఖ యుంబోలఁ బొలుపాఁచె నాసమయంబున. 117

ఉ. భావముఁజూడఁగోరి యొకపార్శ్వమునకాదమయంతిఁ జేరిధాత్రివరుఁ డుండె శాంబరి ధరించియ భీమసుతావినోదసంభాషనకై సఖిజనులు పన్నినయాత్మమనోజ్ఞాఫుంస్త్వరూపావళిలో నిజాకృతి బయల్పడకుండఁగ రత్న వేదికన్. 118

—● దమయంతికడ కింద్రాసులదూతికలు వచ్చుట ●—

వ. ఇవ్విధంబున నబ్బాల పేరోలగం బున్నసమయంబునఁ బ్రతీహారిణి యేతెంచి యింద్రాగ్నియమవరుణులు పుత్తెంచిన దూతికలు మందిరద్వారంబున నున్నవా రని విన్నవంబుచేసి తదసుమతి వడసి ప్రవేశింపఁ జేయుటయు, నాసం దేశహారిణులు మందమందగమనంబున నాత్రైలోక్యసుందరిం జేరం. జను దెంచి సముచితసత్కారంబులు వడసి సఖినిర్దిష్టంబులగుమణిమయాసనంబులం గూర్పుండి, రాసంచారికాచతుష్టయంబునందు విస్పష్టమధురాలాపయు నర్తోక్తినిపుణయు నింగితాకారచేస్తావివేక విశారదయునుంబుంవత్ప్రగల్భయు

నగుజంభారిగారాపుశంభలి హస్తాంభోరుహంబులు మోడ్చి
యిట్లనియె. 119

సీ. అవధారు దేవి! దివ్యకిరీటకోటిసం
దానితవికచమందారదామ
సందోహమకరందబిందుధారాధాత
సందీప్తచరణారవిందుఁడైన
సంక్రందనుండు నాస్వామి నన్నాయిండ్రి
గారాబుసంచారిఁగా నెఱుంగు
సాలిండ్ల కొత్తుగాఁ బరిరంభణము నేసి
యడిగె నీసేమ మయ్యమరవిభుఁడు

తే. పారిజాతకమాల్యం బుపాయనమున
నముచిదమనుండు పుత్తెంచినాఁడు నీకుఁ
గైకొనుము దీని నని యిచ్చె నాకవనిత
పూర్ణచంద్రనిభాస్య కప్పుపుదండ. 120

వ. ఇట్లు కనకకదలీపలాశగర్భగతం బై నిర్భరామోదమధురం
బగుదివ్యదామం బయ్యాదిగర్భేశ్వరికి సమర్పించియిట్లనియె.

ఉ. చంచలనేత్ర! దివ్యలిపిసంతతి భూజనముల్ పతింపలే
రంచును మానెఁగాని నఖరాగ్రమునకా లిఖించి నీకుఁ బు
త్తెంచుఁ జుమి మహేంద్రుఁడుమదీయకరంబున దేవతావసీ
కాంచనకేతకీకుసుమగర్భదళంబునఁ గార్యవద్ధతుల్. 122

తే. తెఱవ యిన్నాళ్లు నడుగఁ బుత్తేఁడు నిన్ను
నరయ నిది తప్పుగాదె? సంవరణవేశం
గట్టు మమరేంద్రుకంతంబుఁ గఱ్ఱురంపు
పలుకు లెడఁబెట్టి కట్టినయలరుదండ. 123

చ. భువనములందు నెల్లంగడుపూజ్యము నాకమునాకభూమిలో
 దివిజులు ప్రాభవాధికులు దివ్యకదంబములోఁ బులోమజా
 ధవుఁడు వరేణ్యుఁ డానముచిదర్పహరుండు దృఢానురాగుఁ
 డై, యువిద! నిను న్వరింప మది నువ్విళులూరెడు నెట్టి
 ధన్యవో!

124

శా. ఏలోకంబునకై మహాక్రతుశతం బేకా గ్రతంజేసి నాఁ
 డాలోకంబు నలంకరించుటకు నిన్నర్థించె జంభారి నీ
 వాలేఖర్షభు నాజ్ఞ సేయఁదగదే యజ్ఞాక్షి! మైకోలుమై?
 నాలస్యంబునఁ బోలె నైస నొకమా అల్లార్పుభూవల్లరిన్.

* సీ. నందనోద్యానమందారకచ్ఛాయల
 విశ్రమింపఁగ నీకు వేడ్కగాదె?
 మందాకినీపాండుమహితనైకతములఁ
 గ్రీడ సల్పఁగ నీకుఁ బ్రియముగాదె?
 దుగ్ధాభిక్తనృకతోడికోడలు గాఁగ
 నొరిమమై నుంట నీ కొప్పు గాదె?
 మధుకైటభారాతిమఱుది రమ్మని పిల్చి
 పనిగొంట నీకుఁ బ్రాభవముగాదె?

తే. మూఁడుసంధ్యల నీచేత మ్రొక్కు గొందు
 రెవ్వ రిటు తొల్లి యా వేల్పులెల్లనీకు
 నర్థి మ్రొక్కంగనునికి భాగ్యంబు గాదె?
 యేలసందేహ? మమరేండు నేలికొనుము.

126.

ఉ. అద్దివిజాధినాయకునియానతిసేయుము చిత్తవృత్తినొం
 డెద్దియునుం దలంపకు మహీనపరాక్రమనీతిశాలి నీ

- *ముద్దుమఱుదికుట్ట హరి మోసలఁగార్యభరంబు దీర్పఁగా
గద్దియమీఁదనుండి త్రిజగంబులు నేలికొనంగ నొల్లచే? 127
- వ. అనిన విని యక్కన్ని యమిన్నకుండె, నపుడాపేరోలగంబున
నున్నబోటికత్తియ 'లిదియుత్తమకార్యం' బనువారును
నీప్రయోజనంబునకు విచారింపంబనిలే' దనువారును 'దీనికిం
దగినయుత్తరం బంగీకారంబ' యనువారును నై తమలోన
గుజగుజలం బోవుచుండిరి. అనంతరంబ మందస్థితసుందరపద
నారవింద యగుభీమనందన హస్తారవిందంబులు మోఁఁఁఁ
సుక్రందనుం దలంచి వందనం బొచరించి తత్సందేశహాళిం
గనుంగొని యిట్లనియె. 128

- తే. వేదములునాల్గు వేవేలవిధులఁబొగడ
మనము వొగడెడువారమే యనిమిషేంద్రు?
వేడికొనియెదఁ జిగురాకుఁబోణి నిన్ను
హరిగుణస్తుతిసాహసిక్యంబు మాను. 129

- నీ. శ్రుతి నుతింపఁగ నీవు నుతియించెదే యింద్రు
నతివ యీసాహసిక్యంబు మాను
సకలాత్మ సాక్షికి శతమన్యునకు వేఱ
చెప్పంగ వలయునే చిత్రవృత్తి
హరియాజ్ఞ లక్షించి యక్షరోచ్చారపా
రుష్యభారమున కోరుచునె జిహ్వా
సుక్రందనునిదివ్యసందేశవాక్యంబు
ధరియింతు మహాళిఁ బూదండఁబోలే

- తే. రాజు నాఁగ నిజాంశసంప్రభవుఁడైన
జిహ్వునకు నేను బరిచర్య నేయఁగలను

మున్నె నలునకు నన్ని చుక్కొన్నదాన
నింక నొరునకు నెట్టుంగి నిత్తుం జెప్పమ!

130

తే. నలుని వరియింపఁ గోరెడునాకు నిప్పు
డిందుప్రలుకు లయు క్తంబు లింపు గావు
కామసుఖములు నిర్వాణకామమతికిఁ

*గరము రుచియింప కునికి యు క్తంబుగాదె?

131

మ. ఇల వర్షంబులలోన భాతము భూయిష్ఠంబు నాల్లాశ్రమం
బులలోనక గృహమేధియాశ్రమమునుం బోలెం బయో
జాక్షియి, చ్చులఁ గావించెదభర్తృభక్తిగరిమకశరోర్షికిష్ఠి
రని, ర్తలధర్తాగమమర్తనర్తసఖసమ్యక్కర్తకాండంబులన్.

ఉ. శర్తమె కాని యివ్విబుధసర్తమునందుఁ దలంచి చూడఁగా
ధర్తము సేయలే దిచట ధర్తము సేయఁగ నిర్విశంకతక
శర్తము నొందనుం గలదు శర్తము ధర్తముఁ గాంచు
టొప్పనో, శర్తముఁ గాంచుటొప్పనో? విచారముసేయుము
నెమ్మనంబునన్.

133

క. ఇందుండి యూర్ధ్వగతియును
నందుండి యధోగతియును నవసానమునక
బొందును సజ్జనుఁ డిందును
నందును గలవాని చూడుమా డెందమునన్.

134

ఉ. ఆతత మైనకర్తగతి నాయువు వీడ్కొనునప్పు డాత్మలోఁ
గౌతుక మావహించునది గావున నాకసుఖం బపథ్యమా
పాతసుఖోన్ముఖుం డయినపంచజనుండు భజించు దానిఁ గా
మాతురితాతిరేకమున నాయ్యుల కింపవుఁ దత్ప్రకారముల్.

- వ. అని పలికి యింద్రదూతికావాక్యంబులకు మనసువెట్టినబోటి
కత్తియలతలం వెఱిగి వారివదనంబుల వీక్షించి యిట్లనియె.
- తే. మీతలం పే నెఱుంగుదు మిన్న కుండుం
డంబుజాననలార! యాయాస ముడిగి
యే ననాదిసంచారిణి యైనయాత్మ
హేతుపంక్తికి విధికి నధీనబుద్ధి. 137
- క. నియతి యచేతన మఖిలము
నియతిపరాధీన మిట్టినిజ మెఱిగినచో
నియతివశు న్నియమించుట
నియతి గుఱిచి గర్హ సేత నిష్ఫల మరయన్. 138
- క. లోకంబున నాకీటం
బాకైటభవైరి యెల్లయాత్మలకు నభీ
ష్టాకాంక్ష యొక్కచందమ
యాకీ లెఱుంగంగవలదె హృదయములోనన్. 139
- తే. కొన్నిజీవులు చిదిపి తాల్గొఱికి బ్రతుకుం
గొన్ని నునుసోగవెన్నెల గ్రోలిపాదలు
భిన్నరుచు లైనవారికిఁ బ్రీతి సరియ
తగవు గా దిందులోన నేకతరగర్హ. 140
- తే. అగ్రమార్గజాగ్రన్నిభృతాపదంధు
బంధుసంరక్షణము పాడి బాంధవులకు
నైనకార్యంబు గానికార్యమును దెలిసి
యాడుఁడా యేను మీమాట కడ్డమాడ. 141
- వ. అని సఖుల నెల్ల నివారించి పురుహితదూతికం గనుంగొని
మఱియు నిట్లనియె. 142

- ఉ. స్వర్పతిచి త్తవృత్తి గలుషత్వము నొందునొ యన్భయంబునా
కేర్పడలేదు విన్ను దివిజేశ్వరదూతిక! సప్తతంతుభా
గార్పణ మాచరించి కర మాదరణంబున నేను రాజకం
దర్పణుడనై షఠాధిపుఁడు దన్ను నుపాస్తీ యొనర్పఁ జాలుటన్.
- చ. తనహృదయాధినాయకునిఁ దక్కఁగఁ దక్కొరుసన్ను తింపఁగా
వినుట సతీవ్రతంబునకు విగ్రహ, మిట్టిది ధర్మశాస్త్రవా
సన యటు గాన నోదివిజశంభళి! యింకిటఁ బట్టి నీకు మీ
యనిమిష రాజుపాదములయానసుమీ మఱియేమివల్కినన్.
- వ. అని తెగనాడి యచ్చేడియ సముచితప్రకారంబున బిడొజసుని
దూతికను వీఁడుకొల్పె నగ్ని యమవరుణులసంచారికలునుఁ
దమతమకు నదియ యుత్తరంబుగాఁ గైకొని యయు్యుత్త
మాంగనం దగిన తెఱంగున నామంత్రణంబు చేసి చనిరి,
యంతర్హితుండై సధరణీకాంతుం డావృత్తాంతం బంతయు
నెఱింగి సంతోషభరితాంతగిరణుం డై యక్కాంతారత్నం
బునుం గనుంగొనియె నప్పుడు. 145

—ॐ నలుఁడు దమయంతిసౌందర్యమును వర్ణించుట ॐ—

తే. ముదిత క్రొమ్మేనికాంతిలో మునిగె మొదల
నంత నానందరసవార్ధియందుఁ దేలె
బిదప సమ్మోదబాష్పాంబుబిందుధార
యందు నవగాహనము చేసె నధిపుదృష్టి. 146

తే. మాననతిఘ్నార్ధి యాపాదమస్తకముగఁ
దివుట వీక్షించి నిషధపృథ్వీకళత్రుఁ
డవుడు బ్రహ్మాద్వయప్రమోదాతిశాయి
మన్మథాద్వైతసుఖవార్ధిమగ్నుఁ డయ్యె. 147

- చ. సుదతిముఖేందుమండలము సొంపున రాగరసాంబుకాశి య
భ్యవయముఁ బొంది యెంతయును సుబ్బున వేల నతి
క్రమించుచుకొ, మదిఁ గడు భీతిఁ బొందినక్రమంబున
భూవరుదృష్టి నేరె నన్నదగజఃజయానకుచమండలతుంగ
మహీధశృంగమున్. 148
- చ. మగువముఖేందువం దమృతమధ్యమునకొ మునుగంగఁ
బాటియో, మగువకుచద్యయంబునడుమం బడి రాయిడి
దందసిల్లియో, మగువగభీరనాభిబిలమార్గముఁ దూటి
పరిభ్రమించియో, సొగపున రాజనంపనుని చూపులు నిల్పుఁ
దదంతరంబులన్. 149
- ఉ. కాంతమెఱుంగుఁజన్నులకుఁ గ్రమ్మజీక్రమ్మజీవచ్చుచుండెనం
గాంతరసన్నివేశములకై యటు లేఁగియు నేఁగలేక భూ
కాంతునిదృష్టి దిగ్భ్రమము నైకొనఁబోలు బలే! తదీయప
ర్యంతమునం దలందినకురంగమదంబను చిమ్మచీకటిన్. 150
- క. రమణీనితంబచక్ర
భ్రమణంబున జిఱ్ఱఁదిరిగి పడఁబాటియొ భూ
రమణునిచూపు పరిష్కం
గ మొనర్చె దదూరుకదళికాస్తంభములన్. 151
- ఉ. నేత్రమ నేను జీరయును నేత్రమ చీరకు నాశ్రయింపఁగాఁ
బాత్రత గల్గె నాకు నిటఁ బాత్రత లేదని నామసామ్యవై
చిత్రకతంబునకొ బలిమిఁ జేకొనినట్టులు రాజుదృష్టి యా
క్షుత్రియకన్యచారుకటిచక్రము నూరుయుగంబుదూకొనెన్.
- వ. ఇత్రైఱుంగున సఖిపరివారపరివృత యగునక్కాంతం గనుం
గొని యంతర్గతంబున్. 153

- క. వితతాప్రతిమాకారా
 ద్భృతరూపవిలాసవిభవభూషిత యగునీ
 రతిబోఁటి తేటపటచుక
 జతురాననహ స్తశిల్పచాతుర్యంబున్. 154
- తే. యకావనాంభోధరోద్భూతహఃపభావ
 వారిధారాభివృక్షశృంగారసరసి
 యబ్జభవస్పష్టివిద్యారహస్యభూమి
 నిఖిలలావణ్యసీమ యీనీరజాక్షి. 155
- తే. సాటి జంబేఁకి జంబాలజాలమునకుఁ
 బాటి నూత్నహరిద్రావిభంగమునకు
 దరముసోదామినీదామథామమునకుఁ
 గరముఁ బొలుపొందు దీనియంగములకాంతి. 156
- ఉ. చంచలనేత్రమేనినునుఁజాయకు సాటి యొనర్పగాఁ జగుం
 గాంచనకేతకీకుసుమగర్భదళంబులు భూళి బ్రుంగవే
 సంచితభీతి నీనరసిజాక్షితనుద్యుతి కోడి గాదె నే
 వించెను వారిదుర్గ మరవిందవరాటకచక్రవాళముల్. 157
- తే. ఇంద్రుఁ డింటికి రక్షగా నిడఁగఁబోలు
 నాభరణవజ్రమూర్తివజ్రాయుధంబు
 నతఁడ యంతటఁ బోక బాణాసశంబు
 నిఖిలమణిదీప్తి యనుపేర నిలువఁబోలు. 158
- తే. నెమలిసింఁచుంబుతోడ నీరమణివేణి
 చెలిమిసేయటం బగ గొంటం దెలియ నరిది
 యందఁ డుబ్బులఁ బూజించివట్టిలెఱఁగఁ
 నర్థచంద్రప్రహారచిహ్నములకలిమి. 159

- తే. అలకతిమిరాభిదృశ్యఫాలార్థచంద్రా
మెలతే యిది కృష్ణపక్షాష్టమి త్రియామ
దీని ప్రాపున నేల సాధింపకుండు
విషమబాణుండు త్రిజగతీవిజయసిద్ధి? 160
- తే. హరునితో పాగ్నిఁ జొగచూరి మరునిచాచు
మసితకేసరపరివేష మైననాఁడు
హృదయమోహనశక్తి నీయిందువదన
యంచితభ్రూలతారేఖ కై నయుపమ. 161
- తే. సాయకంబులు మూఁటి ముజ్జగము గెలువఁ
బాలుపెట్టి శేషించిన బాణయుగళి
మదనుఁ డేతద్భగంభోజపదమునందు
గౌరవం బొప్పు బట్టంబు గట్టఁబోలు. 162
- తే. అతివః ముష్టిప్రతిగ్రహోర్హావలగ్న
సందియము లేదు వలరాజుచాచయష్టి
యట్ల గాకున్నఁ గురియంగ నెట్టు నేర్చెఁ
బ్రకృతిశాతకటాక్షనారాచవృష్టి? 163
- క. చలదింద్రనీలగోళా
మలకోమలతారతారమండలములు ప
క్షులములు స్రాంతశ్వేతం
బులు చపలము లౌర మెఱుఁగుఁజోఁడినయనముల్. 164
- మ. దళదిందీవరకాంతిఁ బంచషడశత్వక్వాటనాసంతరో, జ్వలరం
భాతరుగర్భసంఘటఁ లనచ్చాయాకలాపంబుతోఁ. గలయం
గూర్చి చతుర్ముఖుం డొనరిచె. గాఁడోలు నాకర్ణశ, మ్మలికా
పాంగక మైవ యీచిగురుటాకుంబోడి నేత్రద్వయిన్. 165

వ. కలువలనుం జికోరములఁ గారుమెఱుంగుల గండుమీల వె
 న్నెలలను దమ్మిరేకులను నిర్మలమాక్షిరత్నశుక్తులం
 దలఁచి పయోజగర్భుఁడు సుధారసధారలు రెంటిలో విసం
 బులుఁ జికించి చేసె నొకొ పాల్పెసలారఁగ దీనినేత్రముల్?

తే. శ్రవణపుటకూపవినిపాతసాధ్వసమున
 నిగిడి యవ్వలి కటు పోకి నిల్చెఁగాక
 యధికచపలస్వభావంబు లై నయట్టి
 దీనికన్నులు దలచుట్టుఁ దిరిగి రావె? 167

క. కేదారములో శిశిర
 ప్రాదుర్భావమునఁ జచ్చి పడసినయురుపు
 ణ్యోదయమున నొకొ యీశా
 తోదరికిం గన్ను లగుచు నున్నవి దమ్ముల్ 168

తే. త్రిభువనవ్యస్తసాయక త్రితయుఁ డైన
 మరునితలపుష్పతూణ మీమగువముక్కు
 మానితశ్వాసనవసౌర భానుమేయ
 పుష్పమయబాణయుగళాభిఘ్నాత్మ మగుట. 169

సీ. నిబిడశై శవయాపనీయసంధ్యావేళ
 యాననచంద్రబింబామృతంబు
 లపనామృతాంశుబాలప్రభాజాలంబు
 బంధుజీవలతాంతబాంధవంబు
 పరిఘక్వబింబికాఫలవిడంబనముద్ర
 విద్రుమద్రుమలతావినియమంబు
 మదననారాచకోమలహైంగుళచ్ఛాయ
 యస్తస్తనోనురాగాంకురంబు

తే. మహితలావణ్యగుణజాయమానబహుశ
 మాధురీచిత్రశోభాసమన్వితంబు
 ప్రార్థనాకల్పపాదపప్రాజ్యఫలము
 తియ్యపూఁదేనియలక్రోవి దీనిమోవి.

170

ఉ. భాసురమధ్యరేఖ కిరుపక్కియలందును మోవి కించిదు
 చాచ్చిసము నొంది యున్న యది చంద్రనిభాస్యకు నేనొకప్పుని
 ద్రాసమయంబులం గలలరాకల నీకలకంఠి: గూడి ప
 క్రైసవ మాని యాని దశనాంకుర మొత్తఁ గదా రసోద్ధతిన్.

ఉ. *ఈ గజరాజగామిని మదేతదయోగభరప్రభూతిమా
 రాఘవతఖేదరాత్రిసమయాపధిభూతవిభాతసంధ్య కా
 తాగరుచిత్రకాంధతమసాంశసమన్విత జంభవైరికా
 స్థాగతరాగకర్మ ప్రకటద్విజనేవిత యకాట చిత్రమే? 172

ఉ. ఈయెలదీఁగఁబోణి కృపయేర్పడఁగాఁ దనలేతనవ్వుతో
 వేయఁ సా లపాంగములవెంటఁ బ్రసాదము చేసిన న్నిశా
 నాయకుఁ డెంతయుం బ్రియమునం గయికోఁడొకొ నాల్గు
 దిక్కులం, బ్రాయపుచంద్రిక ల్వడసి పాఱఁగ వైచుచు న
 ప్పదార్థమున్. 173

తే. దాడిమిషక్యఫలబీజతతుల గెలిచి
 దంతకురువిందపంక్తి యీతరుణి కమగు
 సాంధ్యశీతాంశుమండలస్యందమాన
 నవసుఖారసబిందుబృందంబువోలె.

174

* ఈ అధ్యము పూర్వము ద్రితపుస్తకములలో లేదు. ప్రాతపుస్తకములో
 జొరకనె.

తే. మాటి కుద్వేగ రాగాదిమార్జనమున
నతివిశుద్ధంబు లయినదంతాంకురములు
విమలముక్తాపలీనమానములు దాల్చు
నీసరోజాక్షీముఖపస్తకేసరములు. 175

తే. వరశిరీషప్రసూనకేసరశిఖాగ్ర
పేలవంబుగ మేను గల్పించి ధాత
కలితసుకుమారసర్వప్రకర్షుఁ డగుచు
నిలిపె మార్గవ మీయింతిపలుకులందు. 176

ఉ. పచ్చనివృక్షవాటికలపండులభిక్ష భుజించి నిచ్చులున్
వచ్చి పతింపబోలుఁ బ్రతివారము గోయిల బ్రహ్మచారి పెం
పచ్చపడంగ నీసరసీజాక్షీముఖద్విజరాజానొద్ద వా
విచ్చి లనత్వప్రసూనశరవేదకహస్యము లైనపల్కులన్. 177

తే. దీనికంతంబునందు వాగ్దేవి యుండి
వీణ మొరయించుచున్నది వీను లలర
నదియ ముఖమున వాగ్భావ మాశ్రయించి
యమృతధారాప్రవాహరూపముగ నిల్చె. 178

తే. అబ్జగర్భుండు సుషమాఃసూప్తియందు
నెత్తి చూడంగఁ బోలు నీయింతివదన
మంగులీయంత్రణక్రియాభంగి నమరెఁ
జిబుకమునయందు నానిమ్మనీమసంధి. 179

క. కమలాధిరాజ్యపదవీ
సమధిస్థిత మీవధూటి చారుముఖాంభో
జము మఱి యటు కా దన నే
నిమిత్తమున నేవఁజేయు నేత్రంబుజముల్. 180

చ. కమలము తండ్రి యైనయుదకంబుఁ గళానిధిమిత్త మైనయు
 ద్దమును నహర్నిశంబు నుపధావన నేసి వహించెనో సుమీ!
 క్రమమున నీవధూమణిముఖ ప్రతిబింబవిలాససంపదక
 సముచితలీల యాచితకచారువిధూషణరాజికైవడిన్. 181

సీ. రాహుదంష్ట్రాంకుర క్రకచఘాతంబుల
 నొక్కొకపరి నొప్పి నొందకున్నఁ
 బరివేషమిష మైనపాశబంధంబున
 బహువారములు గట్టువడకయున్నఁ
 బ్రతిమాసమును గుహళారాత్రి వేళలయందు
 నత్యంతనాశంబు నందకున్న
 బలవత్కళంకకజ్జలపంకసంకర
 స్ఫూర్తి మాలిన్యంబుఁ బొరయకున్నఁ

తే. గాక సరివోలఁ జాలునే కమలవైరి
 యనధిగతదోష మైనయీయతివ మొగము
 మధురబింబాధరోష్ఠంబు మాటు గాఁగ
 నమృతపూరంబు గలిగినయంతమాత్ర!

182

సీ. సకలశాస్త్రాఘనిష్యందధారాసార
 నవసుధారసవాట్పిణాళులొక్కొ
 రతిపంచబాణదైవతయుగ్గపూజనా
 వసరనైవేద్యపూపంబులొక్కొ
 ధన్వరేఖాంచితైతద్భూజ్యకావేణు
 శాఖాశిఖత్వగంశంబు లొక్కొ

† బలభేదిముఖచతుర్భుజ్జిహ్వుః ప మన
స్సారంగబంధపాశంబు లోక్మా

తే. యధికద్విష్టుకటాక్షబాణాగ్రకషణ
ఞాణచక్రసారమసారతరళ
భస్మతాటంక నేపథ్యభాసురములు
దీనివీనులు శ్రీకారమానదములు. 183

తే. పదియు నెనిమిదివిద్య లీషన్తనయన
శ్రవణముల రెంటునన్ద మర్దము గ్రహించె
నంతపత్కిన్లుగంభీరహరిలేఖ
యది గదా పీసులందుఁ దొమ్మిదవలెక్క? 184

తే. అవటుశోభితమాణవకాభిరామ
యందితోర్ధ్వగతాలింగ్యతాతిహృద్య
యద్భుజైకనిదానశోభాస్పదంబు
కగబుబిబ్బోకవతి దీనికంతలక్ష్మీ. 185

క. కవితాగానప్రియవా
గ్వివరణసీమావిభాగవిధిరేఖలు నా
ధవళాక్షికంతసీమం
బ్రవిమలరేఖాత్రయంబు ప్రస్ఫుట మయ్యెన్. 186

క. కాంతాబాహుద్వంద్యా
త్యంతపరాజయసమాశ్రితాంభోద్గ్ధా
భ్యంతరము లైనబిరముల
కంతర్నిర్వ్యథనకలన మది యెట్లొక్కో? 187

† 'బలభేదిముఖచతుర్భుజ్జిహ్వుః ప మన, ప్రలింభవాగురాపాశ
'మొక్క' అని పా.

- క. తరుణి యతిలలితపర్వ
 స్తరపంచశరీసమానమహనీయనఖాం
 కురమృదులాంగుళివిలస
 త్కరపంకజయుగళి దీనిఁ దరమె నుతింపన్? 188
- తే. జలరుహాననదోర్ణిల గెలువఁబోలుఁ
 గేలిమై నీమృణాళికాకిసలయములఁ
 గాక యివి యేల మిన్న కీకరణి మునుఁగు
 కీర్తి యనువేరిబహుళదుష్కిర్తియందు? 189
- సీ. గంధవారణకుంభగౌరవస్ఫురణంబు
 కనకకుంభములకుఁ గల్గెనేని
 లికుచకోమలకాంతిలీలావిశేషంబు
 చక్రవాకములందు జరిగెనేని
 మాలూరసౌభాగ్యమహిమానుభావంబు
 దాడిమీఫలములఁ దగిలెనేని
 నసకలోన్తిలితప్రసవగుచ్ఛచ్ఛాయ
 యబ్జకోరకముల కబ్జెనేని
- తే. గాని సరినేయఁ గారాచు వానిఁ దార
 హారనిర్ఘ్నరసలిథారావధాత
 కాంచనాచలశృంగభాగంబు లగుచు
 రాజితము లైనదీనివఱ్ఱోజములకు. 190
- తే. నలువ సన్నంబుగా దీనినడుము గీసి
 యావనమునకు నిచ్చె నాయంశమెల్ల
 నది యుపాదానమునఁ గదా యిది సృజించె
 నున్నతములైనయేతత్ప్రయోధరముల. 191

చ. అరయః ననంగ రాజ్యవిభవాభ్యుదయంబు ప్రకార మిట్లహో
కం మః సై నయానుదతికాను వళిత్రితయంబుచే నిరం
తరమయి యాక్రమింపఁబడె దానికీ దో డొకపాత్తునం
బయో,ధిరములు రాయుచున్నయవి దర్పవిజృంభణలీల
యేర్పడన్. 192

తే. క్రబలవక్షో జహేమకుంభములు సూచి
లలితరోమానభీరజ్జాలతికఁ జూచి
నాభికూశంబుఁ జూచి నాసయనయంగము
తృప్త వహియించుచున్నది వేనియందు. 193

తే. నాభి యుల్పాటిశాలానసస్యబిలము
రోమవల్లరి శృంగుఖలాబాహుకంబు
కామమదవారణమున నీకింబుకంఠి
వలుదచనుదోయి గురవప్రవాస్తుభూమి. 194

తే. ప్రతిఫలించు ప్రవేణికాభారచిత
మల్లికలు రాజతాక్షరమాలికలుగ
శంబరాఠాతివిజయశాసనసువర్ణ
వట్టికయుఁబోలె నొప్పు నిష్పణాతివీపు. 195

క. తనజనరుండు శౌరి సుద
ర్శనచక్రమునను జయించె జగ మని మరుఁ డీ
వనిత యదర్శనకటితట
ఘనచక్రంబున జయింపఁగాఁ దలంచె జమి. 196

శా. ఏదే నొక్కమనోహరాంగకముచే నీయిందుబింబాస్యహే
లాదర్పంబునఁ బిప్పలచ్చదము గెల్వంగఁ దలంచె జమి.

లేదే నన్యమహిజపత్రములువోలెం గాక యేలా భయ
ప్రాదుర్భావమునం జలించు నది నిర్వాతప్రదేశంబునన్? 197

తే. చిగురుజోణి భ్రూవల్లరి చిత్రరేఖ
యింతినాస తిలోత్తమ యింత నిజము
చెలువయూరుకాండద్వయీసృష్టి రంభ
మానినీమణిమధురోక్తి మంజుఘోష. 198

తే. ఊరుకాండద్వయమున నీయుత్పలాక్షి
సమదవారణరాజహస్తంబు గెలిచె
నదియ కారణముగఁ గదా యధికలజ్జఁ
బొంది ముడిఁగించునదియాస్యపుష్కరంబు. 199

తే. వనిత నానారదాష్టోదిపదనకమల
నీలకుంతల కుచశైలశీలీభృగువు
చామ శ్రీమహాభారతసర్గయోగ్య
కారణవ్యాసకలితోరుగౌరమహిమ. 200

చ. సుదతి మనంబునం దలఁచి చూడఁ జతుర్దశియా నరుంధతీ
మదనపురంధ్రైదైత్యరిపుమానవతీనవమాతృకాజన
త్రిదశవరేణ్యాభామలకు దివ్యమహామహిమానుభావసం
పద నటు గాక గుల్ఫపరిపాటి కదృశ్యత సంఘటిల్లునే? 201

పల్లవంబులు దీనిపదకాంతిలవములై
పల్లవశబ్దలాభంబు నొందెఁ
బవడంబుమీఁదికోపముననో యీకాంత
పాదంబు లత్యంతపాటలములు
శుద్ధపారులు గానఁ జూ దీనియంఘ్రులు
గరియూభవతియానగరిమ గెలిచెఁ

దోయజ భ్రాంతినో యీయింతియడుగుల
నలువొప్పు బాయకున్నయది లక్ష్మీ

తే. తరుణిపదములయది యల క్తకరసంబా?

కాక త్రైలోక్యభామాభిరామమకాలి

భాగవిన్యాససంలగ్న బహుళనూత్న

చారుసీమంతసీమసిందూరరజ మొ?

202.

తే. శిశిరకాలంబునందు నిశ్చేష మైన

జలజనస్యంబు సృజియింపఁ దలఁచి బ్రహ్మ

యాచరింపఁడె యీకాంతయాన్యహస్త

పాదసౌభాగ్యములయందుఁ బంచభిక్ష.

203.

క. వినుతయశశిపాదాంగు

వృణఖాస్యము లనెడిపూర్ణ చంద్రచతుష్కం

బును ధరియించుట నొకొ యీ

వనిత చతుష్పత్తికళల వాసన కెక్కెన్.

204

చ. అని చికురాదియుం బదనఖాంతముగాఁ జిగురాకుఁబోడి నె

మ్మనమున సంస్తుతించి యసమానవిలాసకళావినిర్జితా

తనుఁ దను నవ్వధూమణికిఁ దత్సమయంబునఁజూప వేడియొ

య్యన దిగఁడఁచె భూపతి దిశాధిపకల్పిత యైనశాంబరిన్.

—ॐ ఆశ్వాసాంతము ॐ—

ఉ. భానుసమాన! మానగుణబంధుర ! బంధురమానిదాన ! దా

నానుకృతాంబువాహాధనదాంబుదవాహనకామధేనుసం

తానకకర్ణ ! కర్ణసుఖదాయివచోరచనాధురీణ! రీ

ణానతరాజ! రాజమకుటాంఘ్రిసరోరుహభావితాత్మకా!

క. కమలభవవంశపావన!

విమలాంతకరణ! బాహువిక్రమకేళీ

యమశార్ఙ్గనమదభంజన!

సమరాస్టన! నిరభిసంధిసౌజన్యనిధి!

206

ప్రస్వజి. —

తల్లమాంబాసుతా! ధైర్యసేనూపలా!

పల్లవాదిత్యసౌభాగ్యభాగ్యోగయా!

పల్లవోష్ఠీకుచస్రాంతభాగద్వయా

గల్లపాలీలసత్కామముద్రాంకురా!

208

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభసోత్త మారయామాత్య
పుత్ర సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథప్రణీతం బైనశృంగార
నైషధకావ్యంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు
శృంగారనైషధము
చతుర్థాశ్వాసము

మచ్చరణాంభోరుహ

చామీకరకటకఘటితసమదారాతి

స్తోమ? దయారఘురామ! ర

మామందిరలసదపాంగ! మామిడిసింగా!

1

—● నలునిరాయబారము ●—

వ. అవధరింపు మివ్విధంబునవిబుధమాయాంధకారంబు దూరం
 బగుటయుం గట్టెదుర నాజగజ్జెట్టి జవనిక వాయందట్టినం
 జొడసూపుబహురూపు తెఱంగున, జలధరతిరోధానంబు
 వాసినం బ్రకాశించు నాహిమథామునిపగిది, నవిద్యావర
 ణంబు విరిసినం దోచుపరమాత్మనిప్రకారంబున, దోహద
 పలాలజాలంబు విరిసినం బ్రేక్షణీయుం బగువుండ్రేక్షుకాం
 డంబుభంగి, బరమాద్భుతాస్తనిమేషముద్రుండును నిర్జిద్ర
 రోమప్రరోహండును నిశ్చలాంగుండును వైశాఖస్థానకలి
 తుండును నిర్వికారుండును నై భీమభూపాలపుత్రికకు నేత్ర
 విషయాభావంబు భజియించె, నప్పుడప్పుడమితేని గనుం

గొని సంభ్రమంబును భయంబును లజ్జయు మనంబునం బెనం
 గొనంగ నంగనాజనులు సమయసముత్థానఝళఝళాయ
 మానమణితులాకోటి వాచాటీభవత్సభాభవనాళిందంబుగా
 నందఱుం బ్రత్యుత్థానంబు సేసిరి. ధీరోదాత్త గావున
 నయ్యాదిగర్భేశ్వరి సమున్నతకనకాసనంబున మున్నున్న
 యునికీన యుండి యనిర్వచనీయంబైనయానందంబు డెందం
 బున ననుభవించుచు 'నెన్నండ? వెందుండి యేతెంచి, తెట్టు
 వచ్చితి? వని యడంగనుండి మరలఁ జంద్రుండో! యుపేం
 ద్రుండో! కంతుండో! జయంతుండో! యని సందియం
 బందుచు మొదల హంసంబు సరసబిసనీపలాశంబుమీఁదఁ
 జరణనఖాగ్రంబున లిఖించి చూపినంజూచిన చిత్రరూపం
 బుతో రూపంబు సంవదించుటంజేసి యీతండు నిషధరాజని
 యెఱింగియు శుద్ధాంతసదనప్రవేశంబు దుర్లభంబు గావున
 మిగులవిశ్వసించక నిమేషనిస్సృహంబు లైనవిలోచనంబుల
 సాద్భుతంబును సకౌతుకంబును సానురాగంబునుంగా విలో
 కించుచు.

2

తే. అతివ మిథ్యావలోకనాభ్యాసకలన

నిజముగా రాజుఁ జూచియు నెమ్మనమునఁ

దాల్పదయ్యెను శాలీనతాభరంబు

తథ్యమిథ్యావివ్రిక్తి ముగ్ధలకుఁ గలదె?

3

ఉ. కేవలసాధ్యసంబున సఖీజను లూరక యుండఁగా మనో

భావపిథానయత్నపఱిపాటి ననాదరము ద్రచ్చే దిరో

భావము నొందఁజేసి ముఖపద్మ మొకించుక వ్రాల్చి పల్కెనా

నావిధచిత్రవాక్యరచనాచణ భీమతనూజ నేర్పునన్.

4

సీ. ప్రణతమాళిమణి ప్రభానికాయంబుతోఁ
 బాసీయమున నర్ఘ్యపాద్య మీఁగి
 యత్యంతమధురవాక్యప్రపంచములతో
 శర్కరాదుల మధుపర్క మీఁగి
 ప్రవిమలం బైనసద్భావవైభవముతోఁ
 బృథులకాంచనరత్న పీఠ మీఁగి
 పరమసేవావిధావిరచితాంజలితోడఁ

బ్రముదితం బగుమనఃసన్న మీఁగి

తే. యాతిథేయుల కభినవాయాతుఁ డైన
 యతిథి తనయింటి కేతెంచునపుడు సేయు
 సత్క్రియాచారవిధికలాసరణి యండ్రు
 ధర్మశాస్త్రోపనిషదర్థధర్మవిదులు.

5

తే. అనఘ ! యిదె సేమరత్న సింహాసనంబు
 ఇచ్చుగలదేనిఁ గూర్చుండు మిందు వచ్చి
 కాక కార్యాంతరాసక్తికారణముగ
 నేఁగఁ దలఁచినవాఁడవో యెచటి కైన?

6

తే. నవశిరీషసుమంబులనవకమునకు
 నన్నదమ్ములు వోసినీయడుగుఁదమ్ము
 లెంతదూరంబు నడపింప నిచ్చుగించె
 నొక్కొ నిర్దయ మైననీయుల్ల మిపుడు ?

7

సీ. ఏదేశమున నుండి యెచ్చోటి కేఁగెదు ?
 సంకేత మెయ్యది సంజ్ఞ నీకు ?
 రక్షాధిక్యతజనవ్రాతపాలిత మైన
 శుద్ధాంత మెబ్బంగిఁజొచ్చి తిపుడు ?

ఫలమేమియొక్కొ యీపటుసాహసమునకు
 మముఁ గృతార్థుల జేయుక్రమముదక్క
 నాఢీలదావారికాంధంకరణి యైన
 శక్తిసీ కేవిద్య సంభవించె ?

తే. నైలుండవో ! యైలబిలుకూర్చి యాత్మజుండవో !
 పంచబాణుండవో ! దేవపతిసుతుండవో !
 చంద్రుండవో ! యింకఁ బెక్కుభాషణము లేల !
 నిజము దప్పక చెప్పము నిషధపతివో !

8

క. ఆరము నీయుదయమునకుఁ
 గారణమై యేకులంబు గాంభీర్యమునకా
 దారాపతిఁ గన్న పయక
 పారావారంబుతోడఁ బ్రతిఘటియించెన్ ?

9

తే. మానవుండ వైతివేని యిస్తుహి కృతార్థ
 విబుధలోకంబ లోకంబు వేల్పు వేని
 భువనముల కెల్ల మీఁ దథోభువన మీవు
 భుజగ రాజాన్వయము నందుఁ బుట్టి తేని.

10

ఉ. వానిఁ బ్రశంసనేయఁ దగు వాఁడు కృతార్థతముండు వానిచే
 నీనిఖిలంబు పావన మహీనకృపావిభవం బెలర్ప నె
 వ్యానిగృహంగణంబునకు వచ్చెడిత్రోవరజంబులందు నీ
 మానితపాదయుగ్మక మమర్చుఁ బ్రభుల్ల సరోజదామమున్.

వ. గుణాద్భుతం బైనఫదార్థంబు వర్ణింప కునికియసహ్యశల్యం
 బైనవాగ్జన్మవైఫల్యంబు ధూర్జటిజటాకిరీటాలంకారం బైన
 శళాంకునిసౌకుమార్యంబును నమృతంబునకు సుత్పత్తిసాసం
 బగుపయోనిధానంబుగాంభీర్యంబును విశ్వవిశ్వంభరాం

భోజకర్ణికాయమానం బగుసుసర్ణాహార్యంబుదై ర్యంబును
విభ్రమభ్రాలతాభంగలీలావిజితసుమనస్సాయకవిలాసరేఖా
సారం బై నిర్వికారం బైనయాకారం బెవ్వరియందునుం
గలదె? యేముకృతార్థల మైతిమి. మాజన్తంబులు సఫలంబు
లయ్యె. మాపిలోచనంబులు భాగ్యంబులు సేసె. వీనులు
భవదుదంత శ్రవణకుతూహలాధీనంబు లయియున్నయవి.
వాగమృతంబు వానికిం బ్రసాదింపు మనుటయు. 12

ఉ. అంకిలి లేక యప్పు డరుణాధరపల్లవనిర్గతంబు లై
పంకరుహోయతాక్షీచుసుబల్కులు తేనియ లొల్కుచుకొ
శ్రవో, లంకృతులై నృపాలుమది లగ్నము లయ్యె వినోద
లిలకై, మంకెనపూవుఁజాపమున మన్మథుఁ డేసినతూపులో
యనన్. 13

వ. అనంతరంబ దమయంతీశాసనంబున సఖీజనంబు కనకాసనంబు
వెట్టిన. 14

ఆ. అవ్వరాసనంబునందు నాసీనుఁడై
యర్కుఁ డుదయశిఖరియందుఁ బోలెఁ
గొనియె నిషధరాజు వనజాతముఖులచే
నాతిథేయ మయినయర్ఘ్యపూజ. 15

వ. ఇట్లు సుభావితం డై యంభోరుహోతులు తన్ను వీక్షిం
చుచు సంజాతకౌతుకంబున వింజమా కిడినభంగి నూరకుండ
సప్పుణ్యశ్లోకుండు ప్రాప్యపేణ్యపయోధరధ్వానగంభీరం
బైనయెలుంగున దమయంతి నుద్దేశించి. 16

సీ. ఏను దిక్పతులయాస్థానంబునం చుండి
యరుగు దెంచితి నీకు నతిథి నగుచుఁ

బ్రాణంబులును బోలె నంతరంగమునందుఁ
 దత్కార్యభరమును దాల్చినాడఁ
 జరితార్థముగఁ జేయఁ జను నాదుదూత్యంబు
 నాతిభ్యసత్కార మదియ నాకుఁ
 గాలయాపన సేయఁ గాదు నిశ్చయముపైఁ
 గర్తవ్య మగునట్టికార్యమునను

తే. సుల్ల మిప్పు డేకాగ్రమై యున్న యదియె?
 యవసరం జొనె దేవరహస్యమునకు?
 వింతవారలు లేరుగా యింత నంత?
 నువిడ! మనవారలేకదా యున్న వారు?

17

క. నాకౌకగిప్రవరులు ని

న్నాకాంక్షించిన ప్రయోజనాంశము దిరమై
 యాకర్ణింపుము చెప్పెద
 నాకర్ణ పుటాయతాక్షి! యవధానమునన్.

18

వ. పాకశాసన పాపక పరేతరాజు పాశపాణులు పుత్రేరఁ బని
 వూని వచ్చితిఁ, జిత్తగించి యక్కార్యంబు విను, మప్పురమ
 పురుషులు సరిష్కన్ధ్యంబునం బంకజాసను తనూభవునివలనఁ
 ద్రిభువనమోహనంబు లై ననీరూపలావణ్యవిలాసవిభ్రమాది
 గుణంబులు విని వినుకలి వలవంత నెంతయుఁ జలించి
 పంచేషులుఁతితదై ర్యవిత్రంబు లగు తమచిత్తంబులం గల
 వృత్తాంతంబు లంతయుం దెలియం జెప్పి, రిప్పు డయ్యా
 శాశతులాశాపాశంబులఁ గట్టువడినారు. వార్షియందును
 సుక్రందనుండు.

19

తే. నందనోద్యానవీధికాంతరములందుఁ
 బూన్లచంద్రాస్య! విహరింప బోవ వెఱచుఁ
 గల్పతరుపల్లవంబులు గమించి మేసి
 కోకిలం బెఱ్ఱ గూయునో కొసరి యనుచు. 20

తే. పరమ మగుకోటి కెక్కె నోపజ్జనయన!
 నవనవం బైననీజవ్వనంబుతోన
 యసమబాణునిచాపంబునందు గుణము
 భామ! నీయందు సుత్రాముప్రేమగుణము. 21

ఉ. ఆరసి చూచి తాపమునయందునురూపమునందుఁబూర్ణిమా
 తారకరాజుగాఁ దలచి తన్ని! భవద్విరహాతురుండు జం
 భారి నిగుడ్చు భ్రాంతి నుదయావసరంబుల నొద్ద నుండి రో
 షారణ మైనలోచనసహస్రము బాలసహస్రభానుపైన్. 22

తే. మూఁడుకన్నులవేల్పుతో మోహరించి
 నేఁడు దేహంబు లేక యున్నాఁడు దాను
 వేయికన్నులవేల్పుతో విగ్రహించి
 పనిత! యింకేమి గానున్న వాఁడో మరుఁడు. 23

చ. *చిలుకలు వల్కునోచెవులు చిల్లులువోవఁగనంచు నెన్నఁడుక
 వెలలఁడు నందనోపవనవీధులకై యటు మాళిభాగని
 ర్మలశశిరేఖమిఁదియపరాధమునకొ గజదైత్యశాసనుం
 గొలువఁడు పాశశాసనుఁడు గోమలి! నీపయిక్కుక్క పెంపునన్. 24

తే. *స్తరశిలీముఖకుసుమకేసరపరాగ
 ధూళిపాళిక చుళుకించె దూర్పుదిక్కు
 ఇంతి! వేగన్నులును గానఁ డింద్రుఁ డిపుడు
 నీవిలాసంబువెంపు వర్ణింపఁదరమె. 25

తే. విరహతాః ప్రశాంతికై విబుధవతికి
 నార్ద్రోపర్యంకవిధికి గా నపచయింపఁ
 బరులలేములు వాపంగఁ బాలుఁడిన
 యమరతరువుల కొదవెఁ బుష్పములలేమి. 26

మ. విను వై దర్శిభవద్వియోగదవధూ ద్వేగంబు వారించుచున్
 దినముల్ పుచ్చుచు నున్న వాఁడువిబుధాధీశుండు మందాకినీ
 కనకాంబోరుహనాళకల్పితనవాకల్పంబులం జారునం
 ధనమందారతరు ప్రవాళమయచింతారత్న తల్పంబులన్. 27

ఉ. పుష్పధనుర్ల తామధువపుంజగుణకర్షణనం జోసర్పి వా
 స్తోష్పతికర్ణముల్ మనసిజిండు చెవుడ్పడఁ జేసె నక్కటా!
 గీష్పతి యేమి చెప్ప నిటఁ గ్రింద బలారికి గామవిక్రీయా
 దుష్పధవృత్తికి మనసు దూర్పమికై బహునీతిశాస్త్రముల్

తే. చెలువ! జంభారియాసకుఁ గొలఁది యేది?
 తా సహస్రాక్షుండై యుండి వైన్యవృత్తి
 నభిలషించుచునున్న వాఁ డాత్తలోనఁ
 జంచలం బైననీకటాక్షాంజలంబు. 29

క. ఏవేల్పు సోమవీధులు
 నేవింతురు ముఖ్యతనువు శివునకు నేవే
 లేవేల్పు వెలుఁగులకు గని
 యావేలువు నను వరింప నాకాంక్షించెన్. 30

ఉ. స్థాణునిలోచనాంచలము దావుఁగఁ దీవ్రతరార్చులన్ నిజ
 ప్రాణముఁ గొన్న నాఁటికఁగ యాత్మఁడలంచియొ సీకటాక్షుద్ధ
 క్కోణము ప్రాపున న్నరుండు గోల్కొని పంత మెలర్పఁగాఁ

- గొనెన్, బాణదశార్థపాతమునఁ బావకుభూరిమనోభి
మానమున్. 31
- తే. ఉవిద! సోమరసం బన్న నోకిలించు
నడిచిపడు నాజ్యహోమమంత్రాహతులకు
నిచ్చ నేయఁడు మనములో నిద్దములకుఁ
బావకుండ నేఁడెల్లి నీపైవిరాలి. 32
- తే. తరుణి! యాత్మప్రతాపసంతప్తుఁ జేసి
పుష్పనారాచుఁ డగ్నికి బుద్ధి సెప్పె
'నాత్మ వత్సర్వభూతాని' యనెడునీతి
నన్యతాపంబు శిఖి మాసునట్లు గాఁగ. 33
- క. కుసుమాయుధబాణంబులఁ
గసుగంది భవద్వియోగకలుషత నర్చు
వసరంబుల నర్చకు లిడు
కుసుమములకు వెఱచు వహ్ని కువలయనేత్రా! 34
- ఉ. బాలిక! నీవు హేతువుగ భాసుకులాభరణంబు దక్షిణం
జేలెడురాజు ధర్మముల కెల్లను గంధువ ధర్మరాజు లో
దాలి మనోభవాన్నిఁ దనతాలిమి నావలతిగాఁగ్రమంబునన్
వేలుచు చున్నవాఁ డభినివిష్టసుఖైకఫలాభికాంక్షియై. 35
- క. చండజ్వరజ్వరమునఁ
బాండురమును నైనమేను బాలిక! తాల్చెన్
దండధరుఁ డిపుడు సుమనసి
కాండౌజగికి ర్తిభారకలితుఁడ పోలెన్. 36
- క. చిసరుహలోచన! సంధ్యా
ఘుస్మణసమాలంభకర్త కుతుకారంభ

వ్యసనసముజ్జ్వంభిత యగు

దెస నేలేడురాజు నిను మదిం గామించెన్.

37

క. మదిరాక్షి! జలధి నశ్వా

వదనోత్థత మైనహవ్యవాహను పోలేక

హృదయస్థానస్థిత మగు

మదనానల మద్భిరాజుమద మణఁగించెన్.

38

తే. తరుణి! తద్భుజమధ్యమధ్యంబునందు

నవమృణాళకదండఖండంబు మెఱయుఁ

దన్తనోమగ్నమదనాస్త్రతతులచేత

నక్షిణంబ శతచ్ఛిద్రమైనభంగి.

39

ప. ఈచందంబునం ద్రిలోకతలకులగునాదిశావల్లభులు భవదా
యల్లకభరం బను వెల్లిమునుగంబాఱు నెల్లి సీస్వయంవర
మహోత్సవంబని విని తపనసంకాశంబులై నవిమానంబు లెక్కి
యేతదన్దంబున నిజశుద్ధాంతకాంతాజనంబు విరహసంతాపభా
జనంబుగా నిశితనిస్త్రింశనీకాశంబగునాకాశంబు డిగ్గి పాదా
ర్పణానుగ్రహంబున మహీమండలంబు గృతార్థంబుగానిప్పు
డిప్పురంబున కనతిదూరంబుననున్న వారు. యదృచ్ఛాగతుం
డైననన్నుం గనుంగొని నామనంబున సందేశాక్షరంబులువ్రాసి
జంగమలేఖంబు గావించి నీసకాశంబునకుం బుత్తైంచిరి. కుసు
మశరభిల్లశరశల్యవిశల్యాషధీవల్లివగునిన్నుం బరిష్వంగంబు
నేయను, ననంగలీలాలహారీతుషారం బగునీశరీరంబుసోఁకున
నంతరంగపరితాపం బవనయింపను, నిష్పీతపీతాదర్పంబులగు
నీయంగంబులపాంగంబులకు లేపం బొసర్పను, బ్రసవనారా
చశరాసనాతివిభ్రమభూవిలాసం బగునీముఖశ్రీసముల్లా

సంబునకు నుల్లసిల్లను, సుమనగికోదండచండాలసంస్కృప్తి
 దోషదూషితు లగుతమ్ము నీకటాక్షవిక్షేపసాంద్రచంద్రా
 తపాలోకంబుల నభిషేకింపను, భవచ్ఛరణకమలసేవాహిత
 మహాత్త్వంబున మదనాపమృత్యుదేవతవలన నిజప్రాణంబు
 లకుఁ బరిత్రాణంబుఁ గావింపనుం దలంచుచున్నవారు. కుశల
 ప్రశ్నపూర్వకంబుగా నాగీర్వాణులు నీకుం జెప్పు మనినపలు
 కులు గొన్నిగలవు వాని నాకర్ణింపుము. 40

క. ఆదిత్యుల మగుమాకును

నీదోర్లతికాయుగంబు నిర్భరసుఖవ
 ర్షోదయకారణ మై సం
 పాదించుం గాక తరుణి! పరివేషంబుల్.

41

శా.బౌదాసీన్యము నుజ్జగించి విను వాక్యం బస్తదీయంబు మి
 థ్యాదోషం బొకయింత లేమికఖిలాంతర్యామిత్రైలోక్యమ
 ర్యాదాస్థాపకుఁ డంగజుండు గుఱి యీయర్థంబునిక్కంబు నీ
 పాదాంభోజరజగప్రసాదములు మాప్రాణంబు లబ్జాననా!

శా.మాదివ్యత్వము నీకు నిఱ్ఱు మని సంభావింప సి గ్గయ్యెడికొ
 వైదర్భి! భవదీయరూపవిభవైశ్వర్యంబు మాభూమియం
 దేదీ? దీనికిఁ బ్రత్యయం బిదియ పో యే మెల్లనుం గూడి నీ
 పాదాంభోజము లాశ్రయించెదము తాత్పర్యంబు
 సంధిల్లగనే. 42

మహాస్రగ్ధర.—

త్వదరాశభూలతాద్వం

ద్వమున మదనుఁ డోతన్ని ధన్విత్వ మెం దెం

ద్యదుదంచన్తందహాసో
 దయము వనిత! కందర్పు జైత్రాస్తుః జేసెం
 ద్యదపాంగాలోకనశ్రీ
 తరుణి? మరుని మత్స్యధ్వజుం గానోనరైం
 ద్యదధీనం బెల్ల సామ
 ర్థ్యము రతివతికిం దామ్రబింబాధరోష్ఠీ! 44

శా.నీలావణ్యపయోధియందు నలరు న్నేత్రాబ్జముల్ నీమనో
 జ్జాలాపంబులయందు: గర్లములు నీయాలింగనప్రక్రియా.
 కేలి న్నేనులు నీముఖాస్వదనసక్తి న్నాలుకల్ మాకు నో
 బాలా!స్వప్న సమాగమంబుల నిశాపర్యంతయామంబులన్.
 వ. అని బృందారకచతుష్టయంబు నీతోఁ జెప్పు మనెం గావున.

క. సురసార్థవాచికస్త్ర
 కృరిపాటీవిశదరసనపత్త్రుడ నగు న
 న్నరవిందపత్త్రలోచన!
 చరితార్థునిఁ జేయు కార్యసాఫల్యమునన్. 47

*చ.అమరపతి న్వరించెదవా! హవ్యవహున్ చరణంబుద్రొక్కైదో!
 శమనునిఁ జెట్టవట్టెదవా! సాగరవల్లభుఁ బెండ్లియాడెదో!
 ప్రమదము గౌతుకంబు ననురాగము పెంపును సొంపు
 మీఱఁగాఁ, గమలదళాక్షి! యొక్కరునిఁ గైకొనుమా
 యనుమాన మేటికిన్? 48

వ. అనిన విని యయ్యంబుజాక్షి యక్షిభ్రువవిక్షేపవిభ్రమంబున
 ననాదరంబు దెల్పుచు నలవోకగా దిగ్గీశసందేశం బాకర్ణించి
 యారాజకుమారున కిట్లనియె. 49

- తే. ప్రశ్న మొక్కటి యొక్కటి ప్రతివచనము
 యుక్తి యనుకూల మై యుండ దుభయమునకు
 నేను నీవంశనామంబు లెవ్వి యనిన
 నెవ్వరినో ప్రస్తుతించితి వింతతడవు. 50.
- క. ఒకచోట బ్రకాశించియు
 నొకచోట నిగూఢ యగుచు నొదవిం చెం గౌ
 తుకలక్షి నీసరస్వతి
 ప్రకటయు గూఢయును సగుసరస్వతి వోలెన్. 51.
- తే. అధికతరు లై సఁ గాని దిశాధిపతులు
 కౌతుకము నాకు నీవంశకథల యందు
 దప్పి గొన్నట్టివారి కాదప్పి వీఱ
 సలిపూరంబు హితవో? యాజ్యంబు హితవో? 52.
- వ. ఏను జేసిన ప్రశ్నంబునకు నుత్తరంబు నీమీఁద నపై
 యున్న యది యిప్పుడైన నాముణంబుఁ దీర్చుకొనుము. భవా
 దృశం బైన నాయకత్వంబు నేవంశంబు భరించె? నేవర్ణం
 బులు నీపుణ్యనామంబునకుం బ్రకాశకంబు లైనయవి? యని
 పరిమితంబుగాఁ బలికి కుండినన రేంద్రనందన యూర కుండు
 టయు నన్ని షడమండలాధీశ్వరుండు. 53.
- ఉ. తామరసాక్షి! వంశకథ దర్శనల నుండఁగ నిమ్ము చెప్పఁగా
 దేమిటికన్న నైజ మగుహీనత గల్గినఁ జెప్పు టొచ్చె ము
 డ్దామత గల్గె నేని నుచితం బయి యుండదు సెప్పికొంటు నేఁ
 డీమెయిఁ జ్రేష్యభావము వహించి నికృష్టత నేఁగు దెంచుటన్..
- తే. ఇంతమాత్రంబు సెప్పెద నెఱిగికొనుము
 నృపతికన్యవు గడు మాననీయ వగుట

మైత్రి కఱ నేయఁ దగ జేను మనుజవిభుఁడ
రాజపంశకరీరుండ రాజవదన!

55

ఉ. పే రడుగం దలంచెదవా? భీమతనూభవ! యావిచారముం
దూరము నేయు మెవ్వరికి దోషము తాఁదనపేరు నెప్పు టా
చారపరంపరాస్థితికి శాస్త్రము మూలము శాస్త్రచోదితా
చారవివేకహీనుఁ డగు జాల్తుని మెత్తురె పండితోత్తముల్?

వ. అదియునుం గాక

57

క. కువలయనేత్ర! సమక్ష

వ్యవహారంబునకు యుష్టదస్త్ర త్పదముల్
శ్రవణశ్రావణయోగ్యము
లవుచుండఁగఁ జేరు నెప్పు నడుగఁగ నేలా?

58

సీ. అని శారదం బైనవనమయూరము వోలె

నహితాపకారకుం డతఁడు పలుక

రాజహంసియుఁ బోలె రమణీలలామంబు

పదములం దనురాగ ముదయ మొంద

సమయోచితంబుగా సారస్య మొప్పారఁ

బలికె ని ట్లనిమహీపాలుతోడ

నన్వయం బెఱిఁగించి యభిధాన మెఱిఁగింప

కునికి మ మ్మాదరించినలెఱింకె!

తే. యనఘ? మము నీవు వంచింప నభిలషించె

దేము నేరమె వంచింప నిపుడఁ నిన్నుఁ?

జేరు నెప్పిన నీ కనాచార మేని

మాకు నాయంబె నీతోడ మాటలాడ.

59

తే. అన్యపురులతోడ నెయ్యంపుగోష్ఠి
 యధిప! మముఁబోటిరాజకన్యకల కగునె?
 యది కులాబలాచారసహాసనాస
 హాతిసాహసకౌతూహలావసథము.

60.

క. తగవే కులకన్యలకును
 మగవారలతోడ రూపమహనీయులతో
 మిగులంగఁ దడవు లోపలి
 నగళులలో మాటలాడ నయత త్వనిధి.

61

వ. అనిన విని ప్రతిబంధిరచనాచాతుర్యంబునుమనంబునం దభినం
 దించుచుఁ బ్రత్యుత్తరంబు వేఱొండు వెదకి పొడగాన లేక
 యాలోకోత్తరచరిత్రుండు విదర్భరాజపుత్రిం గనుంగొని
 నేత్రాంచలంబుల నలంఠినప్పు దొలంకాడ ని ట్లనియె.

62.

సీ. వామాక్షి! మాక్షికస్వాదువేశల మైన
 పలు కేల యెరులపైఁ బాఱవైవఁ?
 జంచద్రసామృతస్నానవేశల మైన
 దృగ్విలాసముఁ జేర్చు దివిజులందు
 సఫలంబు సేయు మత్సమధికాయాసంబు
 నేను జెప్పినకార్య మిచ్చగించి
 దేవతాపతిభక్తిఁ దిరముగా మది నిల్పి
 ప్రకటకల్యాణవైభవము నొందు

తే. వెలఁది! నామీఁదఁ గడుఁ గృపావిలసనంబు
 నాటి చూచినచూపుమన్ననయచాలు
 నాకుఁ గా నుద్ధరింపుము నాకవిభుల
 హస్తములు మోడ్చి వేఁడెద నాదరమున.

63.

తే. ఇందుబింబాస్య! నారాక కెనురుఘాచు
 నయనములు వేయు విరియించి నాకభర్త
 యుదిలకొనుచున్నవా రాత్రినున్న ముగురుఁ
 గాలయాపనసేయఁగాఁ గాదు నీకు. 64

చ. † హరిహాయుఁడేమియయ్యెనొకదా! మననానలతాపవేదనకా?
 వరుణుఁడు విప్రయోగమున వాడఁడె యింతకు? దండపాణి
 దా, విరహభరంబున న్నిగుల వేఁగఁడె? నొవ్వఁడె వీతిహోత్తుఁ
 డుం, బరిసరకేళికాననసమాగతమందసమీరణంబులన్. 65

వ. అనిన విదర్భరాజకన్యక యారాజకుమారున కిట్లనియె. 66

తే. † అలఁతినవ్వు ప్రగల్భతాహంకరణము
 కాదు కా దంట వాచావిగ్న్హణంబు
 పలుకకుంట తిరస్కారకఠనముద్ర
 గానఁ బ్రత్యుత్తరం బిచ్చుదాన నీకు. 67

సీ. అమరాంగనాసంగమాభిశోభితుఁడైన
 హరి కేల మానుషీఃరిచయంబు ?
 యారకూటకలాప మర్హమే కలవాని!
 కే నర్హ నే నిర్జరేశ్వరునకు ?
 కామింతునే యేను వైమానికాధీశు
 హస్తీ గామించునే హరిణవమణి?
 నఖిలలోకాధీశుఁ డమరేంద్రుఁ డెక్కడ?
 నే నెక్కడ వరాటి నెన్నిచూడ ?

తే. నలవతి వ్రతయైనయేఁ దలఁచ నొరునిఁ
దివిరి నిందించి యేఁ బ్రస్తుతించి యేని
నలినబినసూత్రమును బురంధ్రులతలంపు
సమము త్రైయ్యును లవచాపలమున నైన.

చ. అటు దగునే ను రేశ్వరునియంతటివాఁ డఖిలాప్సరోంగనా
విటుఁ డొకమర్త్యభామినికి వేడుక సేయుచు నున్నవాఁడు! వి
స్ఫుటబహురత్న భూషణవిభూషితు లయ్యెడు రాచవారికిఁ
గ్రహకట యారకూటకటకంబు రుచించునొ కాకయొక్కెడన్.

మ. విసుమీ నాదు ప్రతిజ్ఞ తత్పరత సుర్వీనాథ! యేనైషధేం
ద్రు నవశ్యంబు వరింతు నాధరణినాథుం డాత్మనన్నొల్లండే
ననుమానింపక యిత్తు నవ్విభునకుం బ్రాణంబు సద్భక్తిమై
ననలోద్బంధనవారిమజ్జనవిధావ్యాపారపారీణతన్. 70

తే. అనుచుఁ దీక్ష్యంబుగా భీమతనయ పలుక
నెలుఁగువినువేడ్కఁ గోయిల నెగించినట్లు
విబుధరాజప్రసంగంబు విస్తరించి
మఱియుఁ బలికింపఁ దలఁచి యమ్మనుజవిభుఁడు. 71

చ. వెండియు దమయంతి నుద్దేశించి. 72

క. నిలువేదయింటి కేటికిఁ
బఱతెంచు నిధాన? మట్లు పఱతెంచిన యే
నిలువేద యభాగ్యతఁ దలు
పిఱియఁగ నిడు కాక చొరఁగ నిచ్చునె దానిన్. 73

సీ. ముగ్ధత్వమునఁ జంద్రముఖి పరాఙ్ముఖి వయ్యె
దేల భాగ్యంబు ని న్నెదురుకొనఁగ ?

నమృతాంధసుల నొల్లనను మానవియుఁ గల్గె

నీలాగుఁ గంటిమే కాలగతుల?

యాగాదిదుర్లభం బైనదేవత్వంబు

నీ కొల్లఁబాటయ్యె నేఁడు సూడ .

రసయోగమున సువత్సత్వ మొందుటమేలో?

యినుము దాఁ దానయై యునికి మేలో?

తే. యకటకట! సర్వగీర్వాణమకుటఘటిత
మణిగణవిభాసమానకోమలపదాబ్జ
సురగణాధీశు నొల్లక నరుని నొకని
నభిలషించెడుని న్నేమి యనఁగఁ గలదు?

74

సీ. రజ్జువల్లరిమీఁదఁ బ్రణయంబు గల దేని
యంతరిక్షం బేలుహరి వరించు
నగ్ని కాహతిగాఁగ నాత్మఁ గోరుదువేని
జాతవేదునియదృష్టము ఫలించు
సలిలప్రవేశంబు సమ్మతించెద వేని
నంబుధీశ్వరుఁడు పుణ్యంబునేయు
నెబ్బంగిఁ బ్రాణ ముపేక్షించితేనియు
వైవస్వతుని కబ్బు వాంఛితంబు

తే. ఘట్టకుటికాప్రభాతంబుక్రమము నంది
దమసహోదరి నీకు నయ్యమరవరుల
నొల్ల ననియును దుదిఁ బొందకుండరాదు
సమ్మతింపుము నామాటచలము మాని.

75

తే. ఒల్ల ననుమాట కర్థమొయుత్పలాక్షి!
వలతు నను మాటగాదుగా వక్రరీతి?

విధి నిషేధయాపంబు భావించియున్న
విధియయగు వ్యంగ్యవాసనావిలసనమున.

76

వ. ఇవిధం బగునేని.

77

సీ. వెలది ! యైరావతద్విపకుంభకుచకుంభ
సంభారహరిదధీశ్వరుని వలతో?
జలజాక్షి ! నిఖిలతేజస్విలోకములకు
నగ్రగణ్యుండైనయనలు వలతో?
తడుణి ! లోకాలోక ధర్మసంస్థాపన
ప్రాగల్భ్యనిధి ధర్మరాజు వలతో?
వల్లవాధర ! విధి ప్రథమసర్గాధ్యక్షు
సప్తపాథోనిధిస్వామివలతో?

తే. వైభవంబిచ్చుగించి పావనతఁ గోరి
ధర్మశీలత యర్థించి నిర్మలత్వ
మాసపడి వీరినలుపురయందు నొకని
వేడుమా చూచెదను నీవివేకశక్తి.

78

తే. అని నృపాలుండు వలుక హస్తాంకసుప్త
కోమలైకకపోలయై యామృగాక్షి
వనియె నొకరీతి నొకభంగి విననిదయ్యె
వలచియును నొల్లకయును దద్వాక్యసరణి.

79

వ. చింతాక్రాంత యయి యొక్కింతతడవు తలవంచికొని విచా
రించి పదంపడి నిట్టూర్పు నిగిడించి యాయిందువదన యా
రాజకందర్పునిం గనుంగొని సవిషాదంబుగా నిట్లనియె. 80

ఉ. నీచరితంబు చూడ నతినిష్ఠుర మయ్యెడు లోకపాలదు
ర్యాచికసూచికాంకుర పరంపరఁ దూర్చెడు మాటిమాటికి
శృంగ.౪.౯

నాచెవులందు నీకుఁ దగునా యిటునేయఁగఁ? దప్పనంటి బా
ధాచరణంబు నైజమ కదా తలపోయఁ గృతాంతదూతకున్.

సీ. ఇదె యెల్లి కల్యాణ మేతెంచుచున్నది
యీయవాచికవార్త లిపుడు మాను
వర్ణింపు నిషధభూవరుని నోపితి వేని
నీదోష మఖలంబు నెడలుఁగాని
యండు నీ విచ్చోట నూటట నేఁ డెల్లి
సురల కిష్టేమి వేగిరము వచ్చె?
నలునిరూపచ్ఛాయ దిలకించె నీ యందు
హంస సూసినచిత్ర మాత్మఁ దలఁప

తే. హస్తములు మోడ్చి వేఁడెడ ననఘ! నిన్ను
మాను మిటఁబట్టి యే నీకు మాన్య నేని
పాకశాసనముఖ్యదిక్పాలవర్య
పాణిపీడనకార్యసంప్రథనంబు.

82

క. ఈరీతి నాతలోదరి

సారతరసుధాన్ద్రసారస ప్రసవరసా

సారసరసోక్తిసరణి మ

హారాజకుమారునకు నుపాయన మొసఁగెన్.

83

ఉ. మైత్రియుఁ బ్రేమయున్ననను మచ్చికయునైఱయ న్వరాటరా
ట్పుత్రిక వల్కిన న్నిషధభూపతి దైవతకార్యకల్పనా
ఘాత్రము దప్ప నీ కెలమి సొంపు మదిం దలఁశొల్పి చిత్రవా
క్ష్పిత్రశిఖండినందనుఁడు చేడియ నల్లనఁ జూచి యిట్లనున్. 84

సీ. హరి కల్పవృక్షంబుఁ బ్రార్థించి నినుఁ గోరి
దివికి రావించిన దిక్కు గలదె?

సర్వకామద ఘ్నేన సప్తతంతువున ని
 న్నగ్ని నైకొనిన నే మనఁగఁ గలదు?
 తనయొద్ద నున్న వాతాపితాపనునిచే
 నిను నార్కిచరముగాఁ గొనిన నెట్లు?
 కాంక్షించి యడిగినఁ గామధేనువు నిన్నుఁ
 ద్యాగంబుగా నీదే యంబుపతికి?

తే. గాన విను మేను జెప్పిన క్రమము లెన్న
 యతివ! వరియింపు వేల్పులయందు నొకని
 భక్తి దివిజులచి త్తంబు పట్టుకున్న
 నంతరాయంబు పుట్టుఁ గార్యముల కెల్ల.

85

చ. అని పలికిన నప్రతివిధానం బైనప్రియావాప్తివిఘాతంబున
 హృదయంబు గలంగిన.

86

సీ. ప్రవిమలాక్షీనభోనభస్యాంబుకములకు
 నవవృష్టి ధారలై యవతరిల్లి
 యాకర్ణ దీర్ఘనేత్రాంభోరుహములకుఁ
 గమనీయనాశభావము భజించి
 కలితకజ్జలత ముక్తాహారలతలలో
 హరినీలరత్న నాయకతఁ దాల్చి
 లలితవక్షోజకుట్టలచుంబనంబున
 మధుపదంపతులసామ్యంబు వడసి

తే. వేడియ శ్రులు నిగుడంగ వెక్కి వెక్కి
 యేడ్వఁ దొడఁగె లతొంగి పృథ్వీశుమ్రాల
 మృదులపరివేదనాక్షురోన్మిశ్రమధుర
 కంఠకాకువికారకాలిక యలర.

87

వ. ఇట్లు గద్దదికానిరుద్ధకంతనాశయై యబ్బెల యశ్రుకణంబులు కొనగోళ్ల మీటుచుం దల వాల్చి యేడ్చుచున్నం గనుంగొని దివిజోపకారకార్యప్రయోజనసంస్తంభితంబైన. విప్రలంభవేదనాభరం బప్పు డుద్దీపితం బై భరింపం గొలఁది కాక విశ్వంభరావల్లభుండు మనంబున సంక్షోభించి విభ్రాంతుండై తన్నునుం దనవచ్చినకార్యంబునుం దన్ను బుత్తెంచిన వేల్పులను మఱచి యవస్థావశంబున నుచితానుచితవివేకంబు దప్పుటయు భావనానిరూఢంబు లైనప్రియావిలాపరంబులు వికల్పించుచు నిట్లనియె.

88.

— నలుండు దమయంతికెఁ దననామాదుల నెఱిగించుట —

క. ఏమిటి కేడ్చెద? వానన

తామరసం బెత్తి చూడు తరుణీ! నన్నుం గోమలకటాక్షవీక్షా

దామకమున వీరసేనుతనయుని నలునిన్.

89

త. కాంత! యశ్రుబిందుచ్యుతికై తపమునఁ

దివిరి బిందుచ్యుతకకేలిఁ దవితె దీవు

సారెసారెకు నాదుసంసారమును స

సారముగఁ జేయుచు మసారసారనయన!

90

వ. చెలువ! చెక్కుటద్దంబునం జేయిడి యేల చింతించెద?

వేటికిం బల్లవపాటలం బైనయధరంబు బీట లెగయ

వేడినిట్టూర్పుగాడ్పులు నిగిడించెద? వేకతంబున గద్దదిక

నొందెద? వేకారణంబున నశ్రుకణంబు లురులనేడ్చెద?

వీసంతాపంబునకు నేది హేతువు? దప్ప నాడం

గదా! యాత్మనిహ్నవం బపరాధం బొక్కొ? శుద్ధాంత

ప్రవేశంబు దోసంబో? దేవదూత్యంబు ప్రత్యవాయంబో
 చెప్పుము. నేవకులకుం దప్పు గలదే? కలదేనియుం
 గిరీటమాణిక్యమయూఖపుంజంబులః జరణకంజంబుల నివా
 లించెద, ననుగ్రహింపుము. కృపాదృష్టిదానంబునకు
 బద్ధముష్టివి గాకుము. వదనంబు వికసించుంగాక. హృద
 యంబు ప్రసన్నంబు గావలయు. సృక్వభాగంబుల మంద
 హాసలవంబులు గండలించుం గావుత. భ్రూలతాంచలంబులు
 లీలాచంచలంబులయ్యెడు, నపాంగప్రాంగణంబులం దరంగి
 తంబు లగుకలికిచూపులు నాపయిం బాలయింపుము. బాష్ప
 ధారావృష్టివ్యపాయంబున దరహాసిత చంద్రికాలోకంబు
 ప్రకాశింపందగు మధురవచోమృతంబు చెవులకుం జవి
 జూపు, మాలింగనం బపేక్షించెదక, జుంబనంబు దయ
 నేయుము. కుచంబులకుం బరిచర్యనేయ నిమ్ము. నఖాంకురన
 వశశాంక రేఖాభ్యుదయంబు పయోధరోత్సేధశిఖరికూటం
 బున ఘటియింపం జేయ ననుమతింపు మని మన్తథోస్తాదం
 బునం బలికి యారాజమన్తభండు.

91

శ్లో. కొంతదడ వివ్విధంబున భ్రాంతిఁ బొంది
 యంత సుప్రాప్తసంస్కారం డగుచు నాతఁ
 డమరకార్యంబు విచ్చిన్న మగుటఁ దలఁచి
 యంతరంగంబులోన నిట్లనుచు నుండె.

92

— దూత్యము నెఱవేరమికి నలండు చింతిల్లుట —

శ. ఏమి యని తలఁతు రొకొ సు

త్రామప్రముఖు లగుసుర లెదక నిఖిలాంత

ర్యాములు దమకార్యంబే
నీమెయి విభ్రాంతిఁ బొంది యిటు చెఱుచుటకున్? 93

క. పేరు ప్రమాదవశంబునఁ
బేరుకొనుట కల్ల యయ్యె బృందాచక కా
ర్యారంభోదయమున కది
యారాఢం బైననిఘ్న మై ఫలియించెన్. 94

ఉ. ఆదిఁ బరోపకారపరులై చరియించినయట్టి యాంజనే .
యాదులఁ బోల నైతి నిపు డక్కట దైవతకార్యస్థివి
చ్చేదము నొందె నేమి యని చెప్పుదు నింక నమర్త్యపంక్తి? కు
న్పాద్యలు సంఘటింపఁగ నమర్థులై యెందును రాయబారముల్?

తే. వగవ నేటికి? నే మన వచ్చు నిపుడు?
చేతనాహానిఁ గార్యంబు చిన్నవోయెఁ
జేతనాహాని దైవంబుచేత వచ్చె
దైవగతి దాట వచ్చునే దేవతలకు? 96

*తే. అని విచారించుచుండె నయ్యవనినాఘం
డంతకును మున్న నలునిఁగా నతని నెఱిఁగి
యెదురుగద్దియ డిగ్గి పృథ్వీశతనయ
యవనికాంతరమున నోలమాసగొసయె. 97

క. ఆనందబాష్పధారల
వానకుఁ బులకములయుద్భవమునకుఁ దగ న
మ్మానిని గదంబలతికకుఁ
దా నెచ్చెలి వోలె నుండెదదవసరమునన్. 98

—ॐ దమయంతిమాణుగా శేలియ నలుఖితో మచ్చటించుట ॐ—

వ. ఇత్తైఱంగున నమ్మైఱుంగుఁబోణి తెరమఱుంగున నుండియు
 లజ్జావశంబునఁ బలుక నేరక సమయోచితంబు లగుభాష
 ణంబులు చెలికత్తియకుం గఱపి పుత్తైఱ నబ్బోటి నిషధ
 రాజుం జేరి యి ట్లనియె. 99

తే. అర్థిసాధారణమునకు నభయ మిత్తు
 వజ్రపాతంబు ఘోర మై వచ్చినపుడు
 నతనుపూఁదూపులకు భయం బందియున్న
 నాకు నభయంబుఁ గృప సేయ నీకు బరువె? 100

ఆ. ఆత్మ కాండకారుఁ డగుచుసతునకు నె
 య్యంపుఁజుట్ట మైనయంగభవుని
 నిండుమదిఁ దలంపు చండాళజాతిగా
 వానికై యభీతిదాన మొసఁగు. 101

మ. అనుచున్ సారఘసారసారణికి నెయ్యంపుంశేలిం బోనితి
 య్యనివాక్యంబున బోటి భీమసుతమాత్రై యేర్పడం బల్కి
 నన్, మన మాఘ్లాదముఁ బొందుచుండఁగను భూనాథుండు
 గంభీరతన్, వినఁ డయ్యెన్ సురరాజకార్యఘటనావిఘ్నంబు
 వాటిల్లుటన్. 102

వ. చెలికత్తైయుం గ్రస్తుఱి దమయంతిసమీపంబునకు వచ్చె
 నప్పుడు. 103

—ॐ నలకమయంతులు చింతిల్లుట ॐ—

ఉ. 'నిక్కపుమాత గానిధరణీపతిముందట నేమి యంటివో
 వెక్కులు మాట? లే' ననుచు భీమతనూభవ నెమ్మనంబునన్
 స్రుక్కుచు నుండె నైషధుఁడునుం గడు జింత వహించె

విన్ననై, 'యక్కట! దేవకార్య మిటు లాఱిహిపోవునె'
యంచు నాత్మలోన్. 104

—● నలదమయంతులకడకు హాసవచ్చుట ●—

ఉ. ఆసమయంబునం గనకహంసము హంసవధంబు డిగ్గి యు
ద్భాసితకాంతి నల్దెసలఁ బర్వంగ నచ్చటి కేగుదెంచె జి
తాసమువేతు లై విగతధైర్యత నివ్వెఱఁగంది యున్న యా
రాసుతు రాజకన్య ననురాగ మెలర్పఁగ నుద్ధరింపఁగన్. 105
వ. ఏగుదెంచి పూర్వపరిచయంబున నుర్వీకాంతునిచేతను దమ
యంతిచేతను సంతోషసంభ్రమసహితంబుగా నువలాలనంబు
వడసి యమ్మరాళంబు నలుని కీ ట్లనియె. 106

—● హంస సాంక్షనవాక్యములఁ బలుకుట ●—

శా. నీయంతకరణంబు నిర్తలము వర్ణింపంగ శక్యంబె నీ
భూయస్త్వంబు? జగత్ప్రసిద్ధములు నీపుణ్యప్రభావంబు లే
లా యీలాగునఁ జింత నొందెదవు? కార్యావృత్తి యకాఁ
గాదలే!, యాయంద్రాదులు నీనిజం బెఱుగరే యబ్బాఱి
వంశాగ్రణి? 107

వ. అని వైదర్భిం గనుంగొని. 108

తే. అమ్మ! దమయంతి! యంతరంగమ్ములోన
మాను సందియ మీతండు మగఁడు నీకు
నాఁడె దా నానలిచ్చినవాఁడు బ్రహ్మ
తద్వచనమున కన్యథాత్వంబు గలదె? 109

వ. అని యయ్యిద్దఱ నుద్దేశించి దంపతులకు మేలు గావలయు,
నుత్తరకర్తం బవిఘ్నం బగుం గాక, నాకును సరసిజాసను

ప్రసాదంబున సకలభూతాంతర్వర్తనంబులు దెలివి పడి
 యుండు, నిప్పుడు చింతాభరంబులం గలంగిన మీయంత
 రంగంబులవిషాదం బపనయింప వచ్చితిఁ జోయి వచ్చెద నని
 సముచిత ప్రకారంబున నయ్యిరువురిచేత ససుజ్ఞాతుండై
 పతంగపుంగవు డరిగెఁ దదనంతరంబ. 110

క. కనకమరాళం బీ క్రియ
 ననుకంపను బుద్ధి నెప్పి యరిగినవెనుకక
 మనమునఁ జింతాభరములు
 జనపతికి విలాసవతికిఁ జయ్యనఁ బాసెన్. 111

— నలుని మనశ్శుద్ధి —

వ. అప్పుడు నృపాలుండు హేమమరాళసాంత్యనాలాపబలం
 బున నెట్టకేలకు మనంబునం జేవ దెచ్చుకొని దిక్పాలురం
 దలంచి నమస్కరించి యిట్లనియె. 112

ఉ. భావములో నదంభ యగుభక్తికి సంతస మందుఁడొండెనొం
 డే విధియింపుఁ డిప్పుడ కడిందిగ దండము దప్పు గల్గె నే
 నీవిరహానలంబునకు నిం కిట నేమియు నోర్వ లేఁ జూడీ
 దేవతలార! మన్నఘనితీ వ్రశరంబులు గాఁడి పాఱఁగన్. 113

వ. అనంతరంబ తిరస్కరిణీతిరోహితయై యుండి యుక్కుండి
 నేంద్రనందన రాజనందనున కి ట్లనియె. 114

ఉ. ఓరజనీక రాన్వయపయోధినిశాకర! యేఁ బతివ్రతక
 గూరిమి మీఱ నొక్కరునిఁ గోరి వరింపఁగ నున్న వారి కె
 వ్వారికి నెగ్గుగాఁ దలఁప వచ్చునె? నిన్ను వరింతు నెల్లి బృం
 దారకులు స్నృపాలురునుదక్కినవారునుజూచుచుండఁగన్.

తే. ఎల్లలోకధర్మంబులు నెఱిగియుండి
 యేల సేయుదు చమచేంద్రు లీరసంబు?
 నాది వారికి వంఠనం బొచరించి
 తదనుమతి నిన్ను వరియింతుఁ దభ్య మిదియ. 116

—● నలునిమనశ్శుద్ధికి దేవకలు సంతోషించుట ౧౧—

మ. అను చన్యోన్యము పెచ్చయేనిఁ దడ వేకాంతంబునన్వారువో
 యినపాక ల్విను చంతరిక్షిగతులై యింతంతటం గానరా
 క నిగూఢాకృతి సున్న దేవతలు దత్కాలంబునకొరాజనం
 దను సంతర్హితుఁ జేసి చేరి చతఁడుం దారు ని జస్థానమున్.

తే. నలునిదూతత్వ విబ్భంగిః దెలియఁ జూచి
 తన్ననశ్శుద్ధి నొంది రాత్తల మంపంబుఁ
 దమ్ము నక్కాంత వరియింపఁ దఱఁపు లేమి
 భేద మందుచు నుండి రింద్రాదిసురులు. 118

—● స్వయంపరాగతఃకర్తవము ౧౧—

వ. అనంతరంబ కామరూపం బగునాసుక్ర్రామాదిచతుష్టయం
 బుపాయాంతరంబున దమయంతి సయింపం దలంచి వంచ
 నానైపుణ్యంబున నలరూపంబులు ధరించి స్వయంవర
 కాలంబు ప్రతీక్షించుచుండిరి. నిషధరాజును భోజరాజాధి
 కారపురుషనిర్దిష్టంబైన రమ్యస్థలంబున సవరివారుం డై
 బృందారకానుమతి వడసి వసియించె నయ్యవసంబున. 119

మ. చతురంగధ్వజినీసమేతు లగుచుకొ శస్త్రాస్త్రవిద్యానిధుల్
 రతిరాజ ప్రతిమానమూర్తులు శత్రుద్రాకేందుబింబానసుల్
 చతురంభోధివరీతవిశ్వవసుధాచక్రంబునం గల్గురా
 సుతు లెల్లం జను దెంచి రవ్విభవముం జూడంగనొక్కుమ్మడిన్.

తే. రాజవంశజుఁడై యుండి రానివాఁడు
కామబాణంబులకు గుఱి గానివాఁడు
స్తప్తసాగరమధ్యభూచక్రమునను
నృపకుమారుండు లేఁడు పన్నిదమునకును. 121

క. గొందఱు తరుణి పరిసం
గొందఱు బలిమిని హరింఁగ గొందఱు సూడక
గొందఱు భూషింపను నృప
నందను లేతెంచి రుబ్బున స్తహమునకున్. 122

తే. తిలలు సై నెత్తి చల్లిన దిగుపఁబడని
యంతసందడి పెంద్రోవలందూ గలిగె
నఖిల దేశంబులం దిండి యవనిపతులు
వైభవాలోకమునకును పచ్చుచుండ. 123

క. తఱ చగుపెనుసందడిలో
నిఱుకటమునఁ బడ్డనృపతి యీవ గ్రహముం
వొఱఁగుట యభీష్టితార్థం
బఱచేతికి వచ్చినట్ల యని వెత కుడుచున్. 124

తే. వెనుక ముందటిసమ్మర్దమునఁ గరంబు
దందసిలి మధ్యమున నున్న ధరణివిభుఁడు
యంత్ర సిద్ధార్థభావంబు నలమిఁకొనియుఁ
దను నసిద్ధార్థుఁగా నాత్మఁ దలఁచుచుండు. 125

ఉ. కొటిభుజంగపుంగవులు గొల్వఁగ వందిజనంబు ముందటం
జాటువు లుగ్గడింప ఫణిసంభృతరత్నదిశావిభాసియై
వీటిజనంబు లెల్లఁ దను విస్తయ మొంది కనుంగొనంగఁ గ
ర్కొటకుఁ డేగు దెంచె మదఘూర్ణితపాటలనేత్రపద్మఁ డై.

- మ. ప్రమథాధీశభుజాంతరస్థలఘనప్రాలంబహారం బద
 భ్రమనోజ్ఞాకృతి వచ్చె వాసుకి ఫణాపర్యంతమాణిక్యమం
 జుమయూఖాంకురపుంజమంజులనభస్కుండై భుజంగాంగనా
 సముదాయం బిరువంక బాడంగ యశస్సంగీతగాథావళుల్.
- వ. ఇంద్రాగ్నియమవరుణ లేలేంచిరి తక్కినదిక్పాలురు రాఠైరి
 యది యెట్టి దనిన. 128
- నీ. రాజునొజ్జలమంత్రరక్షోబలంబున
 రాబొందు గా దయ్యె రాక్షసునకు
 దమయంతితోడనేత్రస్పృశకతమున
 నిజవాహనము రామి నిలిచె గాలి
 తనరూపు కై లాసదర్పణంబునఁ జూచి
 ప్రీడఁ గుబేరుఁ డిల్వెడలఁ డయ్యె
 నర్థనారీశ్వరుం డగుట నీశానుండు
 సామేనియంకిలిఁ జాఁగ కుండె
- తే. దాను వహించుచుధాత్రి కెవ్వనిఁ బెట్టి
 వచ్చునటుగాన శేషుండు వచ్చు టుడిగె
 ముదిసి ముప్పునఁ బెండ్లికై మొగమువేల్పు
 దగవు గాదని రాఁడయ్యెఁ దాతవేల్పు. 129
- తే. ఇట్లు త్రైలోక్యవాసులు నేఁగుదెంచి
 రమ్యహోతృవమునకు నయ్యవసరమునఁ
 బ్రసవసాయకనారాచపక్షజాల
 మహితవాతూలతూలాయమాను లగుచు. 130
- వ. అప్పుడు కనకమయరమ్యహర్ష్యనివేశంబులంగ్రథకైశికా
 ధీశ్వరుండు విడియింపనభినవాభ్యాగతు లగుమాఁడులోకం

బులరాజులును విడిసిరి, యారాజసమాజంబు గుండిన నగరంబునందుఁ బుండరీకాక్షుజతరంబునందు భువనత్రయంబు గుంభసంభవుహస్తాంభోరుహంబునందు సంభోధిచతుష్టయంబును బంచాక్షరంబునందుఁ బరమేశ్వరుండునుం బోలెనసంబాధంబై యుండె. నానావిచిత్రచిత్రంబు లగుపురభవనభిత్తిభాగంబులతోడి ప్రతిస్పర్ధం బోలె నాకాశభాగంబు మూర్ధాభిషిక్తమేకుటరత్నప్రభాభారంబులచేతఁ గిష్కిరితంబయ్యె, నమ్మహోత్సవాఢంబరం బవలోకింప నంబరంబునఁ బీతాంబరత్రయంబకులు దేవతాకథంబంబును గొలువఁ గొల్పండిరి. కందళితహృదయారవిందం బైనసనకసనందనాది యోగీంద్రబృందంబును మందపాలబకదాల్ప్యులైభ్యకభరద్వాజగౌతమప్రభృతి మహర్షిసందోహంబును దగిన నెలవుల నుండి విలోకించుచుండె. సముత్తంగమంగళమృదుమృదంగనినాదభంగీతరంగితసంగంబై విబుధవారాంగనాజనంబు నభోరంగంబునఁ బ్రవర్తించె వెండియు.

131

చ. మగువలు భూమిపాలురకు మాటికిమాటికి వైచుకుంచెల
 న్నైగసినమారుతౌఘములు నిర్భరసౌరభసంప్రదాయ మిం
 పుగ నధివాసధూపములఁ బ్రోది యొనర్చుచు నిచ్చె నర్చనలో
 గగనమున న్నహోత్సవముఁ గన్వొన వచ్చినదేవపంక్తికిన్.

తే. అల్లనల్లన వీచె మంచాంతరములఁ
 జంచదవసీంద్రచయచంద్రచందనామ
 లేపవై పథ్యకుసుమమాలాపరాగ
 గంధవహమైన చల్లనిగంధవహము.

132

నీ. వైపే మహాశ్చర్యపర్యత్సుకంబు లై
 తమమీఁద నృపులనేత్రములు వ్రాల
 నలినాస్తుసన్నిధి నక్షత్రములువోలె
 రాజులు దనక్రౌలఁ బ్రభలఁ దొఱఁగ
 నఖిలలోకమనోజ్ఞయై యొక్కతనమూర్తి
 చిత్తసంభవు నైన సిద్ధుపటువఁ
 దనప్రాభవము దేవతాశోటి నైనను
 బాణిపర్వములు మోడ్పంగఁ జేయ

తె. వలపు మిగులఁ బరంపరాసరణయోగ్య
 రమ్యశృంగారకలితుఁడై రాజవీధి
 నల్ల నేతెంచి యొక్కసింహాసనంబు
 నధివసించెను నలుఁడు మంచా గ్రభూమి.

134

తే. కదిసి పరిపాటి మణిమంచకములమీఁద
 రాకుమారకు లై యున్న నాకవిభులు
 నలునియమకంబు లై యున్నిఁ దెలియఁ జూచి
 తారు నవ్వేళ నలరూపధారులైరి.

135

ఉ. ఈసకలంబునం గలమహీపతివర్ణము సున్న సుండనీ
 యాసభ యొప్పె నప్పు నిషధాధిపుచేతఁ జతుర్దిగిశిచే
 ఘాసవలోకదివ్యవనహాతికి సర్వనగాఢ్య యయ్యు సు
 ద్భాసితలక్ష్మీ నొందున కదా యలకల్పకపంచకంబుచేన్. 136

వ. ఇవ్విధంబున సుమేరుభూధరకూటసన్నిభంబు లగుహాటక
 మంచకంబులమీఁదఁ గర్కొటక వాసుకి ప్రభృతు లగు
 పాతాళభువనవాసులును మేధాతిథిప్రధానులగు వసుధా
 లోకవాస్తవ్యులును పాకశాసనపరేత రాజముఖ్యు లగు

త్రివిష్టపనిలయులును సుఖోపవిష్టులై యుండుటఁ గనుంగొని
 సంతుష్టాంతరంగుం డై భీమభూపతి తన డెందంబులోన
 నీయున్న యందఱు బృందారకసుకీర్తనీయచరిత్రులు వీరి
 కులశీలవృత్తవిభవంబు లెఱింగి వర్ణించి దమయంతికిం జూపి
 చెప్పం ద్రైలోక్యజనని నిత్యప్రగల్భవాచాల భగవతి భారతీ
 దేవిదక్కుం దక్కినవారు నేర రని విచారించి యప్పుహాడేవి
 నిట్లని ప్రస్తుతించె.

137

—● భీమరాజు యస్వతీకేరి-బ్రాహ్మి-చట —●

దండకము. జయజయ జనయిత్రి! కల్యాణసంధాత్రి! గావర్వ
 విద్యాకళాకణ్ఠనాళాం, త్రివేదీవలీం సారసాహిత్యసాహిత్య
 నిర్వర్తిత ప్రోల్లసద్భుక్తరజ్జా, మనేకాభిచారక్రియాహోమ
 ధూమావలీమేచాకాశర్వణామ్నాయరోమావళిం; కల్ప
 శిఖోక్షరాకల్పసాక్షోచ్ఛరిత్రాం నిరుక్తప్రయోక్తిం, భుజద్వం
 ద్వతా మశ్ను వానేనసుశోభితాంఛన్దసా జాతివృత్తప్రభేద
 ప్రభిన్నేన,విద్యామయీం త్వాం భజే. భగవతి! గుణద్భుభా
 వోద్భవాం సంతతిం సందధానం మహాశబ్దనిష్పాదహాక్య
 క్రియాశాస్త్ర కాశ్చీకలాపం కటిమణ్డలే బిభ్రతీం, జ్యోతిషా
 హోరదణ్డేన తారోదయస్ఫూర్తి విద్యోతమానేన విభ్రా
 జితా మాత్మ పక్షునురాగాన్వితాభ్యా ముభాభ్యాం చ
 పూర్వోత్తరాభ్యాం మహాదర్శనాభ్యాం ప్రతిష్ఠాపితోష్ఠ
 ప్రవాళాం, పు బ్రహ్మకర్తార్థభేదా ద్విధాయ ద్విధాస్వం శరీ
 రం ప్రతిష్ఠాం పరాం ప్రాప్తయా చారుమీమాంసయా మాం
 సలేనోరుయుక్తేన సమ్యక్పరాచ్ఛాదనంలాలయన్తీం, ముహుగు
 పత్రదానే గుణాన్విత పూగాసకృత్యణప్రాధి మాఢాకమా

నేన దన్తాత్మనా తర్కతన్త్రేణ కామవ్యభిఖ్యాంముఖే ఖ్యాప
 యస్తీం, ధ్రువం దేవి! వస్తేతమాం త్వామహమ్. ద్రుహిణ
 గృహిణి! మత్స్యపద్మాదిసంలక్షితం పాణిపద్దం త్వదీయం
 పురాణం, శిరస్తావకం నిర్మలం ధర్మశాస్త్రం, దలాభ్యాంఘ్రువా
 వోంక్రియామస్త్ర రాజస్య, తద్భిషునాచిత్రకం ఫాలభాగేతద
 ర్థేస్తునా తే విరిఞ్చిర్విపఞ్చీకలక్వాణనాకోణచాపం ప్రణినేన్య
 స్వయమ్. భవతు మమ సదా శుభం భారతి! త్వత్ప్రసాదాద
 సాధారణాత్పత్కృపాధారభూతం ప్రభూతమ్. నమస్సోమ
 సిద్ధాంతకాంతాననాయై, నమశ్శూన్య వాదాత్త మధ్యాన్వి
 తాయై! సువిజ్ఞానసామస్త్యహృత్పజ్జుజాయై, నమస్తేఽస్తు
 సాకారతానిధిభూమ్నై, నమస్తేఽస్తు కైవల్యకల్యాణసీమ్నై,
 నమస్సర్వగీర్వాణమాడామణి శ్రేణిశోణ ప్రభాజాలబాలా
 తపస్తేరపాదామ్బుజాయై, నమస్తే శరణ్యే, నమస్తే వరణ్యే,
 నమశ్శర్వదాయై, నమశ్శాశ్వతాయై, నమో విశ్రుతాయై
 నమశ్శారదాయై, నమస్తే నమస్తే నమః. 138

వ. అని ప్రస్తుతించిన. 139

శరవ్యతిసాక్షాత్కారము

మ. జగతీనాథుని ముందట న్నిలిచెసాక్షాత్కారముంబొందియా
 జగదేక స్తవనీయ శారద శరచ్చంద్రాతపాలోకము
 వ్నగవుం దేటయు దివ్యదేహగుచియున్ సప్తేశనం బొంది చె
 ల్వుగుచుండఁగ గరుణాపరాయణతనయ్యాస్థానమధ్యంబునన్.

అశ్వాసాంకము

శా. లాటిచి త్తనరోమరాళి! కుకురీలావణ్యలోలాత్త! క
 ఠ్లాటిన్మత్త్యకథావిలోకనసమారంభ ప్రియంభావుకా!

భోటినేత్రచకోరచంద్ర! మగధీపుష్పాస్త్ర! చోలీకుచా
ఘాటస్థాపితమస్తథాంక! కుహలీగాధాంకపాలిప్రియా! 141

క. మందారమంజరీమక

రందసుధామాధారీధురాధుర్యవచ

స్సందర్భరూపరేఖా

కందర్పా! పాండ్యరాజగజపంచాస్యా!

142

మాలిని. హరిచరణసరోజధ్యాననిష్ఠాగరిష్ఠా!

ధరణిభరదిధీరాధగకృతాహార్యవర్యా!

తరుణకమలనేత్రా! తల్లమాంబాసుపుత్రా!

విరహితమదశంకా! వీరనారాయణాంకా!

143

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్ర మారయామాత్య
పుత్ర సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథప్రణీతం బయినశృంగార
నైషధకావ్యంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీ ర. ఋ

శృంగారనైషధము

పంచమాశ్వాసము

పాదాంభోరుహాసం.

స్థాపీతమణిమకుటకటకర్షుళిర్షుళినినదా
టోపవికంపితవిమత

త్నోపాలకులాంతరంగ! ఘూమిడిసింగా!

1

ప. ఆకర్ణింపుము.

2

తే. అట్లు సాక్షాత్కరించిన యఖిలజనని

భారతీదేవిఁ జూచి భూపాలకుండు

నమ్మహాస్థానమున నున్న యఖిలజనులు

చేతులెత్తి ప్రణామముల్ చేసిరర్థి.

ప. అప్పుడు భోజరాజు తత్కాలవేద్యంబులగు శకునస్కు

రాదులయానుకూల్యం బెఱింగి నిజతనూజ నమ్మహాదేవి

నప్పగించువాఁడై యంతగిపురపరిచారికాజనంబుల నియో

గించిన.

—ॐ దమయంతి స్వయంవరాస్థానమున జేతెంచుట —

సీ. అఖిలదిగ్దేశరాజాకర్షణక్రియా
 మహనీయతరసిద్ధమంత్రవిద్య
 యాకారరేఖాసమభ్యుత్థితానన్య
 సాధారణాశ్చర్యజలధివేల
 నేపథ్యహీరప్రభాపూరనిర్మల
 వారిబింబితనిజస్వచ్ఛకాంతి
 సుకల్పభవదూతసదృశకర్ణాకల్ప
 కల్వారసౌరభాగతమదాలి

తే. బహువిరోధిమణిప్రభాపల్లవాగ్ర
 మల్లసంగ్రామఖురళికామండలాయ
 మాననానాపరిష్కారమహితగాత్రి
 మనుజపతిపుత్త్రియాస్థానమునకు వచ్చె.

5

తే. అతివపీతావదాతారుణాసితమణి
 దీప్తికల్పితదేహోపదేహ యగుచు
 సారగోరోచనాగంధసారఘ్రుస్పృణ
 మృగమదాలేపపునర్కృతి మేలుకొలిపె.

6

సీ. కర్పూరకస్తూరికాప్రవాహంబులు
 ప్రవహింప లోచనస్రాంగణములం
 గించిద్దిగంబరీకృతరదద్యుతివెంపు
 పలుకుబోటికి నైన బ్రాతి గాఁగ
 భూషామణివ్యాజమున నంగకంబుల
 జనులచూపులు వినిశ్చలత నిలువ

మహనీయలావణ్యమధువు నెమ్మనముల
నాకంతముగఁ గ్రోల నవనిభుజులు

తే. నలుఁ బ్రసూనచాపంబున గెలువలేని
యంగభవునకు శక్రబాణాసనంబు
బహువిభూషణరత్న శోభామిషమునఁ
దాను గల్పించుచంద మందంబు నొంద.

7

మహాస్థగర. చతురత్వంబొప్పుఁ గాన
ప్సరస లుభయపార్శ్వంబులఁ బాడుచుఁ రాఁ
జతురంతస్వైరయాన

స్థయయి తరుణి యాస్థానముం బొచ్చి వచ్చెన్
శతపత్రాక్షీకరాజ్ఞో

చ్చులితధవళరుక్మామరాళీమరాళీ
కృతలీలాలాస్యకేలీ

ఊలయితకలాఫేలనం బొప్పు మీఱన్.

8

— రాజులు దమయంతిసౌందర్యమన చెప్పరు మడుట —

-పే. దవ్వుదవ్వులఁ గన్ను తనివి పోవఁగఁ జూచి
పరమాద్భుతం బాత్తఁ బాదుకొల్పి

నకలాంగకంబులు జాదుకోఁ బులకించి

చే యొకించుక యెత్తి చిట్ట మిడిచి

కదియ నాసాశిఖాగ్రమునఁ దర్జని మోపి

మూర్ధంబు గంపితంబుగ నొనర్చి

కడఁతెప్ప లొరయంగఁ గనుడమ్ము లరమోడ్చి

బొమదోయి యొక్కింతపాడవు నేసి

తే. లలనసౌందర్యరేఖావిలాసమునకు
 నిచ్చు మెచ్చునిరా జోక్కండేని నరిది
 యమ్మహాస్థానమున నున్న యఖిలవార్ధి
 వలయితా శేష మేదినిశ్వరులయందు. 9

ప. ఇట్లు రాజులు పరమాశ్చర్యంబు నొందుచు నంతర్గతంబున.

తే. తరుణివదనంబు సాక్షాత్సుధాకరుండు
 లలి నభంబు శశాంకుండు లాక్షణికుండ;
 ముఖ్య మగుకామచాపంబు ముదితబొమలు
 పువ్వు గుణమాత్రవృత్తి సద్బుద్ధి దలఁప. 11

ప. మడవక ముష్టియోగ్య మగుమధ్యముతో నెలవంక యైన
 య,ప్పడఁతుక భ్రూలతాధనువు పట్టి మనోభవుఁ డింత నుం
 డియుక, విడుచున కాని మానఁ డిది నిక్కము పట్టుదకీట
 జుష్టమై, యుడుగక కమ్మధూళినుసి యొల్కుచు నున్న
 పురాణచాపమున్. 12

తే. మగువతాటంకయుగ్మంబు మన్మథునకు
 లక్ష్మ్యయుగ్మంబు గాఙ్జోలు లలిఁ దలంపఁ
 గడఁగి సవ్యాపసవ్యమార్గణము లేయ
 నైనరంధ్రంబు గా దె తదంతరంబ? 13

క. రతిపంచబాణజాయా
 పతికేళీసాధశిఖరిపర్యంతసమం
 చితకాంచనకలశము లీ
 శతపత్రదళాయతాక్షిచారు స్తనముల్. 14

క. ఈసుదతి శిరీషకుసుమ
 కేసరసుకుమార దీనిఁ గృతమతి నెమ్మైఁ

జేసె నొకొ నలువ కుళా

ధ్యాసకతోరంబు లైనహస్తాగ్రములన్ ! 15

క. చనుగవ ఘనమో జఘనము

ఘనమో యని నడిమిచక్కిఁ గమిచి విధి గరం

బునఁ దూఁచె దీనిఁ గాకి

ట్లనువుపడునె వళులవేర నంగుళిరేఖల్? 16

— సరస్వతి దక్షయంతికి వరజీయుల వర్ణించుట —

వ. అని ప్రస్తుతించుచుండ ఘంటావధంబున నేఁగుదెంచి యమ్మ
చ్చైకంటి తండ్రిపంపునఁ జతురంతయానంబు డిగ్గి భారతీ
దేవికిం బ్రణామంబు సేసిన. 17

క. ఆశాస్యము లైనయనే

కాశీర్వాదంబు లొసఁగి యఖలెశ్వర లో

కైకకుటుంబిని శారద

యీశశిబింబాస్యమాళి నక్షత లిడియెన్. 18

వ. ఇట్లు దీవించి చతురంతయానం బెక్క ననుజ్ఞ ప్రసాదించి. 19

తే. అవనివతికన్యచతురంతయానమునకు

దక్షిణపుదిక్కునం దుండి దయ దలిర్పఁ

బలికె ససకాదియోగీంద్రభావ్యమాన

చరణపంకజ యైనయాసరసిజాక్షి. 20

— జీవతలు —

తే. తోయ్యలి! వీర వేలుపులు తూర్పునముప్పదిమూఁడుకోటు
లీ, యయ్యల వేటువేట గొనియాడఁగఁ బట్టుసహస్రవర్ష
ముల్, నెయ్య మెలర్ప నిందొకరినిక వరియింపఁ దలంజి

తేని యా, దయ్యమునెత్తికోలు తుది దాకుట గాదె సరో
జలోచనా ! 21

క. సంతానవాటికలునుం

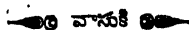
జింతామణివేదికలును సిద్ధరసధునీ
సంతానంబులు వీరికి

గాంతా ! విశ్రాంతికౌతుకస్థానంబుల్ 22

క. అనిమిషత నిన్నుఁ జూడంగ

నినుమడి యగు నెట్టు లొకని క వెల్పులలా
విను మమృతాస్వాదనమును
నినుమడి యగుఁ గాక యధర మీవొసఁగంగన్. 23

వ. అనిన విని యబ్బాల కేలుదోయి మొగిడ్చి ఫాలంబునం గీలు
కొలిపి వేలుపులకు వందనం బొచరించె, నష్టాడు శిబికా
ధరస్థు లగుపురుషులు సమాసన్న నాయకముఖవిషాదాను
మేయం బగుదమయంతిమనోవిరాగం బెఱిగి ప్రావృషేణ్య
పయోవాహంబులు. రాజహంసావలిం బల్వలాంతరంబుల
వలనం బాపి మానససరోవరంబునుంబోలె మాంజిషమంజిమ
విగాహిపదోష్ఠలక్ష్మీ యగునయ్యంగన భుజంగపుంగవుఁ
గదియం గొనివచ్చిరి. కంజభవుభామయు నప్పద్మదళాక్షికిం
బన్న గాధ్యక్షునిం జూపి యి ట్లనియె. 24

క. పరిరంభలగ్న గిరిజా

సురుచిరకుచఘనసృణపట్టసూత్రాంకముతోఁ
దరలాక్షి ! వీడు చంద్రా

భరణునటుత బ్రహ్మసూత్రపదవి భజించెన్. 25

తే. పాణికంకణమై యోగపట్ట మయ్యు
 గంధగజయాన కోటిరబంధ మయ్యు
 వింటికిని నారియై వెక్కువిధములందు
 భూతభర్త భజించు నీభుజగవిభుడు. 26

తే. హరజటాజూటచంద్ర రేఖామృతంబు
 నబల ! నీదగుదంతచ్చదామృతంబు
 సమముగా రెండుజిహ్వలఁ జవులు సూచి
 నేర్పుఁబో వీఁడు చవివాసి నిశ్చయింప. 27.

ఉ. భావజకేళి వై భవముపట్టున నీచిగురాకుమోవి యా
 శీవిషనాయకుం డితఁడు నేవ యొనర్చు టనర్థకారి గా
 దోవనజాక్షి ! యయ్యమృత మున్నది నీయధరంబులోన నే
 లా వెఱవక సుధారసమునందు విషంబు పరిస్ఫురించునే?

చ. ఫణఫలకంబు విచ్చి కడుఁ బ్రన్ననిమే నెగయంగఁ జేయుచు
 న్నడిమయపీతమధ్యమున నాల్కలు గ్రోయుచు సున్నవాసు
 కీక, ఫణికులసార్వభౌముఁ గని భామినిమైఁ బులకించు
 భావుకుల్, ప్రణయవికారమో భయముభంగియొ యంచు
 మదిం దలంపగన్. 29

తే. తమ్ము వరియింప కునికి దీర్ఘమురోఁజు
 నహులఁ గ్రేడించి నడచిరి యానధరులు
 దీర్ఘనిశ్వాసధారాప్రతీపవన
 వికటహాహానినాదావశకునశంక. 30

తే. ప్రకటమందాక్షుసంకుచత్పణము లైన
 యురగములయొడ్డు వాపి యయ్యుత్పలాక్షి

యానధుర్యులు గదియించి రవనిభుజులఁ
గాల మలిఁ దమ్మిఁ బాపి చెంగలువబోలె.

31

— పుష్కరద్వీపాధిపతి —

వ. అప్పుడు పలుకుబోటి వరాటరాజకన్యకం గనుకొని. 32

ఉ. ధీరతఁ బుష్కరాదు లగుదీవుల నన్నిటనుండి వచ్చియు

న్నారితె శీతభానుదిననాయకవంశజు లైన రాజబృం

దారకు లిమ్మహారథులఁ దప్పక యిందటిఁ జూడ వమ్మ ! శృం

గారరసైకసర్గరసికద్వ్యణుకోదరి ! యాదరంబునన్. 33

తే. తరుణీ ! నిస్తం ద్రపుష్కరదశనిభాక్షి !

పుష్కరద్వీప మేలు నీభూభుజుండు

నిర్మలస్వాదుసలిలాంబునిధివిహార

మతివ ! యీతండు నీవును నాచరింపు.

34

క. భౌమ మగునాక భువనము

భామిని ! సావ ర్తభావభవదద్భుతనా

భీమండల ! యీన్యపసు

త్రాముఁడు పాలించుదీవి ప్రథితవిభూతిన్ !

35

శా. అందుండున్ హిమవారిశీతలతలన్యగ్రోధవీధిన్ శతా

నందుం డంబుజదివ్యమందిరములోనం గర్జి కాపీఠికన్

సందర్శింపఁగ వచ్చి యున్న నిను నాసర్వేశుఁ డీక్షించి యా

నందంబున్నది నోందుఁగాక నిజనానాశిల్పవైచిత్రిన్.

36

క. ఆపటమహీరుహం బా

దీవికి ఫలపత్రచిత్రదీప్తిస్ఫురణన్

భూపల్లభవరనందన

భావింపఁగఁ బించెగొడుగుభంగి భజించున్.

37

వ. అని పలికి భ్రూవల్లరీజేల్లనవికారంబు చూచి యప్పల్ల
 వాధర యతనినొల్లమి యెఱింగి యద్దివ్యాంగనాతిలకంబు.
 తే. లలన! పొమ్మవ్వలికి నంచుఁ బలుకుటయును
 బుష్కరద్వీపపతియాస్యపుష్కరమునఁ
 దదనవాప్తిజఘనపరితాపవహ్ని
 చిహ్న మగుకార్యధూమ మీక్షింపబడియె. 39

◀ శాకస్వీపాధిపతి ▶

క. రాజాంతరాభిముఖ మా
 రాజముఖ విమానవాహరయమునఁ జనుడున్
 రాజీవగర్భుగేహిని,
 భోజకులాభరణ మైన పొలఁతుకతోడన్. 40

వ. ఒక్కరాజం జూపి యి ట్లనియె. 41

క. ఏకాతపవారణముగ
 శాకస్వీపాంతరంబు సర్వముఁ బుణ్య
 శ్లోకుఁ డిఠఁడు పాలించు ని
 శాకరముఖ! హవ్య్రుడంఁడు జనపతి నితనిన్. 42

క. రమణి ! రమణీయతనుతా
 వమతాతను నతనుకీ ర్తివై భవు నితనిన్
 గమల గమలాక్షుజోలెన్
 బ్రమదం బారఁగ వరింపు పరికించి తగన్. 43

తే. వీనిఁ గులశీలశాలి శాలీనతాన
 తంబు నాననచంద్రబింబంబు నెత్తి
 బాల ! వీక్షింపు మేచకోత్పలపలాశ
 మాలికలఁ జోలులలితదృష్టాలకముల. 44

సీ. అతినిర్జరేశ్వరంబై యనశ్వర మైన
 యైశ్వర్యమున రాజ్య మనుభవింపు
 చంచచ్చుకచ్చదచ్చాయాశ్రయం బగు
 శాకవృక్షమునీడఁ జలుపు క్రీడ
 పాలమున్నీటిలో ఘణిఃరాజశయ్యపైఁ
 బవ్వళించినశార్దూపాణిఁ గొలుపు
 పొడుపుగుబ్బలిమీఁదఁ బూర్ణిమారాత్రులం
 దొనరింపు చంద్రాతపోత్సవంబు

తే. లలఘునై నికసంఖ్యసంఖ్యాగ్రవిజిత
 దాసవాసీకుఁ డైనయాధరణివిభుని
 లలితసౌభాగ్యరేఖాకళావిలాస
 శక్తిభర్తృస్వతమత్స్యలాంచనునిఁ గూడి.

45.

ఉ. వావిరి దుగ్ధవారిధి యవశ్యము నీపిలనత్కటాక్షవీ
 త్కావికటాయితంబు ననిశంబు నొనర్చుచు నుండుఁ గాక వే
 లావనవాటికాతరుషలాశతతి ప్రతిబింబచుంబినా
 నావిధనిర్మలోర్తి నటనస్ఫుటచారిమచాపలంబులన్.

46.

తే. అమృతమధురంబు లగుగాడ్పు లాని యాని
 బొజ్జఁ బెంచినపెనుఁబొడసెజ్జమీఁదఁ
 బద్దలోచన! యీమహీపాలుఁ డేలు
 పాలమున్నీటిలో శౌరి పవ్వళించు.

47

తే. లలితకాశ్చీరభవసమాలంభకర్త
 పాటలంబై ననీముఖాబ్జంబుతోడ
 నొరయుఁగాక భవత్కేళి యోగ్యమైన
 పొడుపుగుబ్బలిఁ బొడతెంచి పూర్ణవిధుఁడు.

48.

క. లీలాసంక్రమవేశం

బాలా! నీచరణలాక్ష ప్రథమాద్రిశిలా
జాలములఁ గృతకగైక

బాలాతపశంక లనువ్రపటుచుంగాతన్.

49

వ. అని పలికి యప్పుడు గంధవాహులుంబోలె విమాన
వాహులు లబ్ధగుణప్రసిద్ధియగు నాలలనాలలామం బరిమళ
లక్ష్మినిం బోలె బ్రదేశాంతరంబునకుం దోడ్డేర నవ్వా
జ్జయదేవత హేమోపమేయతనుకాంతియుం గురువింద
సకాంతిదంతియు నగునయ్యింతి కి ట్లనియె.

50

—● క్రాంచద్యీపాధిపతి —●

క. మహిళాలలామ! బాహు

బహువారనివారితారిపార్థివు నితనిక
జహదజహల్లజ్జాసం

గ్రహద్యగ్జాలములఁ జూడు క్రాంచాధిపతిన్.

51

తే. మండలాకారవేష్టనాఖండవితత

పాండదధిమండపాఖోధిమండితంబు

పడఁతి యేతద్భుజాదండపాలితంబు

క్రాంచ మనుదీవి సుగుణసంఘములనీవి.

52

క. దర్శదళపూజనంబుల

గర్భజనిక్లేశ ముడుపు కరుణాభరణుక

నిర్భరమతి నేవింపు వి

దర్శాధిపతనయ! యచటఁ దరుణేందుధరున్.

53

తే. అబల! పాదార్పణానుగ్రహమున నిన్నుఁ

బ్రార్థనమునేయఁ గలదు క్రాంచాచటంబు

పటుతరస్కుందబౌణసంపాతేవివర
కలితనిర్దమకలహంసకలకలముల.

54

క. ఘటియింపు మచట వోటక
ఘటకోటివతంసకములు గా ధూర్జటికీఁ
గుటిలాలక ! కలధౌత
స్ఫటికశిలామయము లయిన ప్రాసాదంబుల్.

55

చ. పాలతి! లలి న్న లిష్ణుచులపోలిక నీరతికేళిజన్మని
ర్మలతరఘర్మ బిందుమయమాక్తికమండనముల్ హరించుఁ గా
కలసగతికా జలద్దధిరసాంబుధితుంగతరంగమాలికా
వలిప్యవతచ్ఛటాచమరవాలకరంబితమారుతౌఘముల్.

56

తే. జాలపాదవేషంబు వేశంతజాల
లంఘనాభ్యాసభవ మైనతాఘవమున
సాగరంబులు దాటి దిక్పమితిఁ గడచుఁ
గమలలోచన! యీరాజువిమలయశము.

57

వ. అనిన విని యాగంధగజగామిని నిజహృదయానుబంధం
బవ్వసుంధరాధిపునియందు సాధింప దయ్యె, నది దైవవశం,
బప్పు డంసావతంసశిబికాంశు లగుపురుషు లప్పురుష
ప్రకాండునిసమీపంబువలన రత్నాకరంబువలనం దుషార
మయూఖలేఖలేఖానుజీవి పురుషులుంబోలెఁ గొని చని
గిరీశ ప్రభావుం డగునొకమహానుభావుం గదియించిరి. తత్ప్ర
మయంబున నఖిలజగదంచితపాదపద్మ యగు నప్పద్మసుంభవు
గేహిని యవ్వారారోహ కి ట్లనియె.

58.

— కుశద్యపాధిపతి —

చ. సవవిదళత్కు శేశయసనాభిశయద్వయ ! యివ్వసుంధరా
 ధవుడు కుశాంఠితం బగు ప్రధానపుదీవి కధీశుఁ డీతనిక
 దివుటఁ బరిగ్రహించి సముదీర్ణవసంతసమాగమంబులం
 దువిద! యను గ్రహింపుము ఘృతోదధితీరవనీవిహారముల్.

మ. పటువాతూలతరంగఁ జోలనచలత్పత్త్రాసిధారాపరి
 త్రుటితాంభోధరగర్భనిస్సృతపయస్సోత్తశ్చటాసేచన
 స్ఫుటసంవర్ధిత మభ్రచుంబిశిఖరాభోగం బతిస్వచ్ఛమ
 చ్చట నీకుం గనుపండు వయ్యెడుఁ గుశస్తంబంబుబింబాధరా!

శా. ఆనందంబునఁ బొంధు మిందునిభవక్తా! మందరక్షోణిభృ
 న్నానాకందరమందిరాంగణములక యాదోధిమాథానుసం
 ధానప్రోత్థితసింధురాడ్డుహితృపాదన్యాససంభావనా
 పానగిపున్యవిత్రకాంచనశిలాపర్యంతభాగంబులన్. 61

తే. కనకకేతకదళగోత్ర గాత్రయజ్ఞి.
 వ్యాళతనుఘృష్టికృతవలీవలయ మగుట
 మహితసోపానమునుబోని మందరాద్రి
 యింపుఁబుట్టించుఁగాత మీయిట్టఱకును. 62

తే. ప్రకటఘణివేష్టిఘృష్టిమార్గములు డిగ్గి
 మలకలై పాఱు నిర్ఘ్న రామలజలంబు
 పాడతరిత్రాడు పెసఁగొన్నభావ మొంద
 మగువ ! నీకింపుఁ బుట్టించు మందరాద్రి. 63

ఉ. నీవదనంబుచేత రజనీపతి నీచనుదోయిచేత నై
 రావణకుంభయుగ్మము సురద్రుమహుంచకకోమలప్రవా

భావలి నీక రాంప్రియుగ భాధరపల్లవరాగలక్ష్మీచే
భావననేయుఁ బో మథనపర్వత మింతి? భవత్ప్రసంగ తిన్. 64

వ. అనిన విని. యక్కలహంసగమన మీమాంస శిశిరకరావతం
సునింబోలె నవ్విపులాంసుని భజియింప నాసింప దయ్యెన్,
నవ్వైదర్శితలం పెఱింగి యాచతుర్భుజునికోడలు గను
సన్న సేయ జన్యజనం బక్కనన్య నన్యరాజన్యసమీపంబు
నొందించె, నప్పుడు భారతీదేవి దమయంతి కి ట్లనియె. 65

— ౭౭ శాల్మలీద్వీపాధిపతి ౭౭ —

తే. చపలలోచన, వైరినిష్క్రూపకృపాణ
పాణి ప్రత్యగ్రహాణిత ప్రతిమవాణి
శోఁ డధీశుండు శాల్మలీద్వీపమునకు
లలితమధువార్ధి కాంచీకలాపమునకు. 66

శ. ఆసపజలనిధినాయకు
వాసవసన్నిభు విశుద్ధవంశజు నితనిన్.
వాసికి నవతిలసుమనో
నాసికి యెదిరింప వశమె నరనాథులకున్. 67

ఉ. ఈసున నేక హేలన, మహీసురుఁ డొక్కరుఁ డొక్క
వార్ధి యా, పోసన మెత్తుచో దిగులు వుట్టి పయోనిధిపంచ
కంబు నం, త్రాసము నొందునపు మొగతప్పని యంబునిధాన
మెద్ది యం, దాసవ పానకేలిఁ గొనియాడు మితండును నీవు
నెమ్మదిన్. 68

శ. ఏలాలతాగృహంబుల
బాలా విహారింపు మీన్నపాలునితోడన్

హారసమయసాగర

వేలావనముల నిదాఘవేలాదినముల్.

69

వ. శాల్మలిగుల్మవాంఛితం బైనయమ్మహాద్వీపంబునకు దీపంబునుం
బోలె నోషధీలతా జ్వాలాకలాపదిపితసభగ్రోడంబును
జూడామిశజ్జలదకజ్జలంబునకు ద్రోణాచలంబు నీకు విహార
స్థానం బగుంగాక సరససారసకోశమృద్వి యీతని నుద్వా
హముగము.

70

❖ వృక్షద్వీపాధికారి ❖

ఉ. నావుడు లోచనాంతముల నవ్వె విదర్భతనూజ దాన ను
ద్భావిత మయ్యె నానృపతివై ననురాగము లేమి యవు వా
గ్దేవి విమానవాహకతతికా నడపించెను వేఱ యొక్కప్ప
క్షీవరుఁ డున్న పట్టునకు వేడుక యుల్లమునం దలిర్పఁగన్.

వ. ఇట్లు నడిపించి కాశ్చీరపంకనిభలగ్నజనానురాగండును
శ్రీఖండలేపనైషధ్యమయ దిగ్విజయకర్తీరాజిరాజమ్భజండు
నగునమ్మహీభుజుని జూపి.

72

క. వీక్షింపు సరోజేక్షణ!

యిక్షురసాంభోధిజలపరీతం బగునా

వృక్షద్వీపంబున క

ధ్యక్షుం డీరాజు చెలి సహస్రాక్షునకున్.

73

ఉ. పాంపిరివోవుభక్తి నిరుపూటలు రాత్రులు శీతభాను ద
ర్శింపక యారగింపఁడు. విశిష్టత వీఁడు భుజించుఁ గాక వం
చింపక యింతనుండియును జేడియ నీవదనేందుబింబముకా
సాంపెసలారఁ గాఁ దనకుఁ జూడఁగ నబ్బుట దర్పరాత్రులన్.

వ. ఇక్షురసోదధివేలావనవిహారంబును బ్లక్షణాఖాప్తేంభోళన
 క్రీడావినోదంబును విపాశాపులినవేదికాప్రదేశపర్యటనం
 బును మనంబున కింపు పుట్టింపంగలయవి, యితని బరి
 గ్రహింపు మనిన నాసరోజాక్షి వైరాగ్యరూక్షంబు లగు
 నీక్షణంబుల నతని వీక్షించె వాణిగుణోదయతృణీకృతపాణి
 వీణానిక్వాణ యగువాణి యన్నీలవేణితలం వెటింగి యంప
 స్థలస్థితసమానవిమానదండు లగు పురుషప్రకాండులం
 బదండు పదం డని నడిపించి జంబూద్వీపధూపాలలోకంబు
 గదియించి. 75

జంబూద్వీపరాజులు

ఉ. నేరెటిదీవి యేలుధరణీవరముఖ్యులు వీరె కంటె యు
 న్నారు మనోరథంబులు మనంబునఁ బాయక సంచరింపఁగా
 నీరజపత్రనేత్ర! యొకనిక వరియింపుము వీరిలోన దై
 త్యారి వరించు నిందిరక్రియక బరినందితచి త్తవృత్తివై. 76

క. సుందరి! జంబూద్వీపము
 నందలిధూపాలసముదయంబును గంటె!
 పొందోప్ప ధరణి వ్రాలిన
 కందర్పచయంబువోలే గడునొప్పారున్. 77

త. దీవు లాటును తనుఁ జుట్టుఁ దిరిగి కొలువ
 దీవులకు రాజు నేరెటిదీవి యొప్పు
 మేరుకై లాసగిరులు బంగారుగొడుగు
 ధవళతరచామరంబునై తనకు నమఁ. 78

ఉ. ఓవనితాలలమ! లవణోదధిపక్రమతీత మైన యా
 దివికి రాజజంబువు ప్రదీపితలాంఛన మన్నగంబుకా

భావలివ్రేలియాడెడుమహాఫలముల్ గని వారణంబు లొఁ
 గా వని పందెముల్ సలుపఁ గా గమకింతురు సిద్ధదంపతుల్.
 వఃకంబుకంఠి! జగదలంకారం బగుజాంబూనదంబు తనకు జంబా
 లజాలంబుగా జాంబవద్రవభవంబై సుధామధురాంబు
 పూశం బగుజంబూసరిత్ప్రవాహంబు జంబూద్వీపంబునందుఁ
 బ్రవహించు నీద్వీపంబున నంతరాంతరంబుల నెంతయుం
 బ్రసిద్ధులగువసుధాకాంతులు నిన్నంతరంబులం గోరి వీరె
 పభాభ్యంతరంబున నున్నవాడు. విమతయశావతమాళిపతం
 శతమాలమాలికోన్నీలన్నీలతమగిప్రకరతస్కర భాస్కరు
 లగువీరియం దొక్కరునియందు నీడెందంబు కందళితానందం
 బయ్యెనేని వానిఁ జూపు మాభూపాలకుని కులబలాచార
 శూరతావివేకవైభవంబు లభివర్ణించెద, ననిన నబ్బాల శాలీ
 నతావశంవదయై వదనారవిందంబు వంచి యూరకుండె.
 నట్లున్నఁగాంచి విరించిపట్టపుదేవి బుజ్జగించి యాలజ్జావతికి
 నుజ్జయసీవల్లభుం జూపి యిట్లనియె.

80

శృంగారనైషధము

తే. సవిధలీలావనీస్థాయిశంభుమాళి
 చంద్రికాధాతకలధాతసాధజాల
 యుజ్జయిని రాజధాని యోయుత్పలాక్షి!
 భావసంభవనిభున కీభూవిభునకు.

81

ఉ. తామరసాక్షి! శంకరుడం తత్పురి నాత్మకిరీటచంద్రరే
 ఖామృతవృష్టి మన్తధనవాంకురముల్ సృజియించుఁ గామినీ
 కాముకభావనీమముల కందంబవపట్టుల నిట్టిపాఁడటే!
 యేమిటికిఁ దహించె నిటలేక్షణవహ్నిఁ దదీయదేహమున్?

తే. వెలది! వీర దేలునుజ్జనివీటియందు
 వెఱతు రలుగంగ సతులాత్తవిభులతోడ
 బాహ్యపనవీధికాస్థాయిభర్తమాళి
 బాలహరిణాంకకోమలప్రభలయాజ్ఞ. 83

ఉ. యాచకకోటి యీతనియుదారతపేర్చి సమృద్ధి నొంది యా
 ఖ్యాచరణంబు వీడుకొన నాత్మల ముచ్చటఁ బొంది దేవతా
 నైచికియుక సురస్తుమము నైజగుణవ్యసనంబులం బయ
 స్సేచనలీలఁ బల్లవభుజ్జక్రియఁ దీర్చు మిథగిప్రసంగతిన్. 84

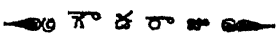
శా. ఊణీనాథుఁ డితండు దానగుణవిస్ఫూర్తిం బ్రవర్తిల్లఁ గా
 మాణిక్యాచల మెట్లు గైకొనియెనో మాకద్భుతంబయ్యెఁగ
 ల్యాణీ! నిర్వ్యయతన్న సంపదున యోదగ్రత్వముక యాచక
 శ్రేణీవర్జనదుర్యశోనిబిడితవీ డావనమత్స్వమున్. 85

ప. దమయంతి! శాంతిదాత్యాదిగుణసంతానంబులకు విశ్రాం
 తిథామం బైనయీయవంతివతియందు నీయంతరంగం బను
 రాగవంతంబయ్యెనేని శిప్రావదీసలిలకేలియు మహాకాళస్థిత
 వృషభధ్వజభజనంబును విశాలానగరీసాధసింహాసనాధిరో
 హణంబును నీకు సుభవింపఁగలయది, యని పలికి పలుకుం
 దొయ్యలి యూరకుండె, గుండినావనిపురందరప్రియనం
 దనయును దూష్టింభావంబున నవ్విశ్వంభరాభర్తమీఁడఁ
 గటాక్షవీక్షణం బావర్తింపదయ్యె నప్పుడు. 86

తే. మాళవాధీశమకుటా గ్రమణులయందు
 భీమనందనరూపంబు బెరసి యునికీ
 దద్విరక్తి పరీక్షించి తారు దార
 యరిగి రవలకుఁ జతురంతయానధరులు.

తే. గోతి గాంగేయపీతవక్షోజకుంభ
 యశ్రవాహినియునుబోలె నరుగు దెంచె
 యానధరవర్దసగరపౌణ్ద్రానువృత్తి
 భూవరాంతరమనుమర్త్యభువనమునకు. 88

ప. అప్పుడు మత్స్యలాంఛనచాపరేఖాజితఘ్రావిలాస యగునా
 రాజకన్యకతోడ వాగ్దేవి యిట్లనియె. 89

క. వ్రీడావతి! యీభూపతి
 గౌడబిడౌజుండు వీడు కమనీయరతి
 క్రీడారహస్యకోవిద
 చూడమణి తెప్పలెత్తి చూడుము వీనిన్. 90

ఉ. పంకజనేత్ర! వీనిపరిపాండురకీర్తిభరంబుచేఁ గురం
 గాంకరుచుల్ దృణీకృతము లైనవి నిక్కువ మట్లు గానినాఁ
 డంకము డాసియున్నె యమృతాస్పదమైనతదంతరంబున
 రంకు వసంకుచత్ప్రణయరక్తి దదంకురచర్యణాన్ధమై? 91

తే. కువలయశ్యాముఁ డైనయీయవనివిభుని
 యిటియుక్కొగిటిలోనుండు హేమగారి!
 కుసుమబాణాసనునినేసకొప్పులోనఁ
 దవిలి యొప్పురు సంపెంగదండవోలె. 92

చ. లలన! యితండం సమ్ముఖమిశేద్రిపుకుంజరకుంభ మాక్తిక
 చ్ఛలమున వైరిలక్ష్మీవలిచన్నులమీదఁ నిజప్రతాపసం
 కలనసముత్థితంబు లగుఘర్తకణంబులఁ బొయ మీటు ని
 ర్మలనిజశాతహేతిసఖిరంబున నాజివిహారభూములన్. 93

శ్రీ. అతివ! యాజానుదీర్ష బాహుప్రతాప
 సమధిగతదిగ్విభాగుఁ డీ జనవిభుండు
 సప్తతంతుయశఃఘటవ్యాప్తనిఖిల
 భువనుఁ డీతనిచరిత మద్భుతకరంబు.

94

ప. అనిన విని యయ్యరవిందాస్య యాదాస్యసంవిదవలంబిత
 శూన్యముద్రాముద్రితం బైన చూపునం జూచి. యాభూషా
 లుని బ్రతిషేధించె నాక న్నెఱింగి ద్రుహిణాగృహిణి
 విమానవాహప్ర్యాహంబునకుం గనుసన్న నేసి వేటొక్క
 రుని జేరం బోవ నియమించి యారాజన్యం జూపి విదర్శ
 రాజకన్యక కి స్థనియె.

95

❖ మధురాధిపతి ❖

శ్రీ. తెఱవ! ప్రత్యర్థిపార్థివసార్థపాఠోధి
 సమ్మాధమందరక్షాధరంబు
 పృథుఁ డనునృపతి యీపుణ్ణీశ్వరుం
 డేలు మధుర, నాకము జంభమథనుపగిది
 నశ్శువై నయీయనముఖాబ్జంబుతో
 నంకగర్భం డైనయమృతకరుండు
 సరివోవఁ జాలఁడు చారుకాంతిస్ఫూర్తి
 నటు నూడు మితనిబాహుర్గళములు

శ్రీ. వై రిధరణీశవంశసంభారమునకు
 శాత్రవకళత్రనేత్రంబుజన్త మునకుఁ
 గారణం బైనధూమరేఖియును బోని
 ఘనశరాసనగుణాకీణాంకము ధరించు.

96

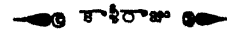
చ. అలికులవేణి! కాళియమహాహ్రాహ్ మక కమనీయనాభితో
జలనిధినేమిభామినికీ జక్కనిమేచకరోమరాజి నా
నలి బ్రవహించుచున్న యమునానదియందు నితండునీవును
జలుపుదుగాక గ్రీష్మదీపసంబులయందు బయోవిహారముల్

క. గోవర్ధనాద్రితటములఁ
బ్రావృట్కూలముల విపినబద్ధిణనటన
ప్రావీణ్యము వీక్షింపుం
డీవును నీతండు వేడ్క లింపెసలారన్! 9

ఉ. పూవులభూరిసారభము పూని భరంపడి యేఁగుదెంచుబృ
దావనసంచరిష్టుండు సదాగతిపాంథుండు దప్పిపెంపునక
ద్రావఁ గలాఁడు బాలునివిధంబునఁ జిత్రకగంధసారపం
కావిల మైననుం గువలయాక్షి! భనద్రతిఘ్నత్యోయఃమున్

క. పాటించి యితని వేడిన
చాటుకవీశ్వరులహస్తజలజంబులకుఁ
హాటకదీనారములు వ
రాటకసంఘాతములు వరాటేంద్రసుతా. 10

తే. అనిన వినియును వ్రాల్చె బక్ష్యంచలములు
బాల తద్భావ మెఱిఁగి వాగ్భామ యపుడు
మఱియు నొకమానవేంద్రసమక్షమునకు
నిందుబింబాస్యఁ దోతెంచి యిట్టు లనియె. 10

వ. మత్తకాశిని! యితండు కాశీరా, జితనిరాజధాని ము
క్షేత్రం బగువారణాసి, యితని కులదైవతం బఖిలభ
నస్థుం డగు ధూర్జటి, యితని విహారదీర్ఘిక త్రిలోకసంత

నిర్వాహణి యగు గీర్వాణతటిని, యితని సత్రశాల విశాలాక్షీ
 కేలిభవనం, చితనిభుజా స్తంభ దంభోళి రిపునృపాలబాలా
 నయనాంబువృష్టి ధారాసమేధితంబు. 102

చ. సకీయ! యితండు నీవలుఁదచన్ను లక్రేవల నొత్తుఁ గాతఁ గిం
 శంకముకుళాభి రామములుసుంకముఁట్టునఖాంకురాంకముల్
 క్రకుపితశాంకరీచరణఁకజకుంకుమఁకసంకర
 ప్రకటనిరంకశంకరకపర్దశశాంకకళాంకకారముల్. 103

తే. అతివ! సుగ్రామరంగసంగతవిరోధి
 నృపశిరోధిశిరాకాండనివహఖండి
 చండభుజదండమండితమండలాగ్ర
 జాగ్రదుగ్రప్రతాపుఁ డీజనవిభుండు. 104

క. దశశతదృగర్వగర్వ
 ప్రశమసహేలాధురీణఁటువేగనిరం
 కుశసైన్యతురగరింఖా
 విశకలితదిగంతధరణి వీఁడు లతాంగీ! 105

వ. అని వర్ణించుచుండ దమయంతి నిజమహోత్సవాగతానేక
 లోకశోభావలోకనకుతూహలంబునం బరాకు వహించి
 యుండె, నవ్విధం బక్కాశీరాజునకుం ద్లేశావహంబయ్యె సర
 స్వతీదేవియు వేటొక్కనరదేవోత్తముం జూపి యి ట్లనియె.

—● అయోధ్యాధికపతి ●—

తే. ఈనృపాలుఁ డయోధ్యాపురీశ్వరుండు
 వేరు ఋతుపర్ణఁ డాకర్ణచారుసయన!
 వీని పరియంపు సముదీర్ణవిధసువర్ణ
 కేతకీగర్భపర్ణాతిపీతపర్ణ. 107

ఉ. వారివిహారవేళఁ జెలువా! చెలువారెడునీచనుంగవఱ
సారపుఁ దారహారములచందముఁ గైకొనుఁ గావుతం జమ
త్కారము క్రొత్త యై మెఱయఁద త్తటసీమపరిత్రుటత్సదా
సారవసారవోర్తి భవసారవరాంబుపృష్కదంబముల్. 108

తే. ఇతనితాత భంగీరథుం డతులమహిమ
నవని బ్రవహింపఁగాఁ జేసె నభ్రగంగ
నితఁడు త్రైలోక్యమునఁ బ్రనహింపఁజేసెఁ
గీరభాషిణి! వరధర్మ కీర్తిగంగ. 109

చ. కవివచనంబు లీతనియగాధయశఃకలశాంబురాశిలో
లవములు వోలె డిందు విమలం బగువీనిగుణప్రతానమున్
దివిరి దిగంతసంపుటతతిన్ బుధమండలి లెక్కవ్రాయఁ దా
నవము భజించు వైరినరనాథయశఃఖటికాకలాపముల్. 110

శా. అంభోజానన! వీని నెట్లు సుతి నేయ న్వచ్చు? నేతత్తనూ
సంభూతం బగురోమసంఘము మహాసత్త్వాంకురశ్రేణి య
స్తంభాటోపవిజృంభమాణరిపుదో స్తస్సంభోరుకుంభీనసా
రంభ స్తంభనమంత్ర మితనికఠోరక్ష్యేళ యాలంబునన్. 111

శా. గంభీరప్రతిపక్ష రాడపయశఃకాళిందియున్ వీనిదో
స్తస్సంభోద్భూతయశో భ్రగంగయు ననిన్ సంక్లేషమున్
బొందు నా, సంభేదంబునఁ గ్రుంకి కాంచునుమహాక్షత్రంబు
రంభాపరి, రంభానందనికేతనందనవిహార ప్రాధివిస్రంభముల్.

శా. తాదృగ్గీర్ణ విరించివాసరకరత్వంబుం బ్రతిష్ఠించుచున్
యాదోధిన్ దననీడ బాడబముగా నాకాశసంవ్యాప్యరి
క్షాదారస్థిరకీర్తితారకములన్ మాయింఁచు నేతత్ప్రీతాన్.
పాదిత్యుండు వెలుంగుఁ బద్మముఖ! వాచాగోచరప్రక్రియ

- క. అన వినియు వినియ ట్ల
 జ్జననాథతనూజ యున్న చందముఁ గని య
 మ్మనునంశా గ్రణి యవలకుఁ
 జన ననుమతిఁ జేసె నలువసతి వాహతతిన్. 114
- వ. ఇ ట్లనుమతించి. 115

— పాండ్యరాజు —

- ఉ. అక్కడ నొక్కభూపతి ననంగునికంటెను రూపసంపదం
 జక్కనివానిఁ జూపి సరసత్వముమై మధురస్వరామృత
 న్యక్తమత్తకోకిల సనాతని తామరచూలిదేవి యా
 క్రక్కనజవ్వనిం గరము గారవ మొప్పగఁజూచి యిట్లనున్.
- తే. పాండ్యభూపాలుఁ డీతండు పద్మనయన!
 యితని వీక్షింపు నిజకటాక్షేక్షణముల
 మానశాలిని! శాలీనతానత మగు
 నాననాంభోజ మెత్తుమీ య త్తరమున. 117
- ఉ. ఈసకలావసీతలము నెక్కటిఁ దాన పరిభ్రమించియ
 భ్యాసపరంపరాపరత నభ్రమునక విహరింపఁ గోరియో!
 లాసిక కీర్తి విభ్రమకలాగరిమ న్న టియించుచుండు నీ
 రాసుతు వంశరత్నముఁ దిరంబుగఁ జెంది యమందలీలన్.
- తే. ఇతనిరిపురాజరాజి యేఁటేటివరుస
 నడవు లడవులు దక్కక యరిగి యరిగి
 యరుగు బహుకాలశూన్యత నడవు లైన
 యాత్మనగరంబులకు యదృచ్ఛానువృత్తి. 119
- సగ్ధర. ఆలోకాలోక మేదిన్యమలమలయజోదారవిస్ఫారకీర్తిక
 ఖేలాకూపారషారాఖిలజనవినుతాక్షణచాపప్రతాపక

బాలా! వీక్షింపు వీనిం బడయుగయుగపల్పాతిభూపాతి
 భూయ, శ్చూలీరత్నోడుపాశీసులభఃరిచయాస్తోకనందన
 భేందున్. 1

శా.భంగాక్షీర్తిమపీమలీమసతమక్రత్స్యో పృథ్వీపతి
 త్వంగ త్తిందుకకాననాంతచములక్ వర్షిల్లు నత్యుల్లస
 ద్భంగిక్ వీనిప్రతావహమ్నీ జగదుత్సంగంబునక్ దత్స్సు
 గాంగారంబులు భానుడుక్ శిఖయు జంభారాతి
 భోలియున్. 11

శా.వణిలోచన! యేతదుగ్రసమరప్రేక్షోవసమ్రామః
 శ్రేణీమధ్యచరుండు వైస్యుడు గిరిశేపార్థమై కైకొనుం
 బాణిం జూషము వీనిదంతిబలముల్ పైసై ననిక్ జంగమ
 ఊణీధ్రంబులు వోలె థాత్రియెడఁ గైకొంచుక్ విజృం
 భింపగన్. 12

శా.అదై త్యాంతకువత్సవక్ గృహముశూన్యత్యైకదోషమ్ఫట
 సీదన్తర్కటకీటజాతకృతకశ్వేతాతపత్రీభవ
 త్తదృజ్నిర్మలకౌస్తుభాభరణరత్నస్ఫుర్తిగాఁ బాసి యా
 న్లోదంబోపువసించు శ్రీ యితనిబాహామధ్యసాధస్థలిన్. 12

శునసిందూరవిముగ్ధమూర్ధము ధృతస్కంధావధిశ్యామికం
 బును బాఠోధరమార్దగాహియునునై పూఁబోణి! యీ
 రాజనం, దనుగంధద్విప మాజిలోఁ జరమసంధ్యాకాలముఁ
 బోలె నర్థినిరోధించు నిరోధిబాహుజభుజాతేజస్సవా
 స్రాంశులన్. 124

క. కీర్తిధనుడైనయీతని
 మార్దుర కనికరుగ నరిది మగువ! బెడంగై

మార్తాండమండలంబున

గర్తమయం బైనత్రోవ గానంగ. వచ్చున్.

125.

చ. ఎదిరిచినమ్ముఖం బయినయింతటిలోనన యేమి చిత్రమో?
కదనముఖంబునందు విముఖత్వముఁ గైకొను నర్కదీప్తిచే
నదరులువాలుచుక బెడిద మైనయదగకరవాలధారచే.
విదళితమై శిరోధి వడ వీనివిరోధిమహీశుఁ డుద్ధతిన్. 126

వ. అనియె నప్పుడు సమీపంబున డాసి యున్నయంతగివురదాసి
యాదాదాసీన్యగర్భంబైన వైదర్భి తలంపెటింగి వేటొక్క
దెస చూపి, యక్క! యిటు గనుంగొనుము. సౌధా
గ్రంబునందు నటియించు కేతనపటాంచలంబునం జలంబు
గొని యొక్కకాకిగాహనమునకై కాకారవంబుతోడం.
గాలూడఁ దలంచి యనువుగాక చీకాకుపడుచున్న యది
యనుచు నప్రస్తుతభాషణంబులం బరిహాసంబు పుట్టించిన.

తే. దాచేసినయప్పరిహాసమునకు

హాసపరిపాండరం బైనయక్కొలువున

నాన్యపాలుముఖమ్మాని గానబడియె

నలుపుగానంగఁ బడ్యు గదా తెలుపులోన.

128

వ. అప్పుడు.

129.

క. ఆరాజుపట్టు వాసి మ

హారాజికసింధురసమర్చితచగణాం

భోరుహ భారతి యొక్కమ

హారాజుసమీపమునకు నల్లనఁ జనియెన్.

130.

ప. చని మహేంద్రగిరి యేలునన్నరేంద్రునిం జూపి చమయంతి
కిట్లనియె. 131

చ. నరసుతు నిమ్మహేంద్రగిరినాథు వరింపుము రూపసంపద
న్దారయు నితండు నీకు, నొకదోసమునుం గల దప్పురంబునకా
గరిమఁ గళింగజంబు లగుగంధగజంబులకుంభ రాజితోఁ
గరకరిపుట్టఁగాఁ గలదు కామిని నీవలిచన్నుదోయికిన్. 132

చ. గజపతి వచ్చెనంచు నొకగంధగజంబుగుఱించియొక్కఁ డ
క్కగజపడి పల్కినన్వెఱచి కాసనభూమికి వీటిఁబాటి దా
రి జడతనిద్రలోఁ గలవరింప నిబోక్షియ నేర్పి కీరము
ల్లజపతివచ్చెనావిని కలంగుదురు రీతని శత్రులచ్చటన్. 133

తే. వీనిరిపుకాంత పతిఁ బాసి కానలోనఁ
జెంచుఁబూఁబోడులును దానుఁ జెలిమిచేసి
చెప్పుడమదేశవార్తలుచెప్పుచోటఁ
'జల్లనైయుండు మాభూమిచంద్రుఁ' డనుచు 134

మహాస్థగర.—

రతిఁ గ్రీడాహంసమోహ
గ్రహిణిశిశుభృశప్రార్థితోన్నిద్రదారా
పతియై దుఃఖించు సద్యః
ప్రసృమరనిజదృగ్బాష్పధారాగతేందు
ప్రతిబింబప్రాప్తలాభ
ప్రముదితసుతయై రంజిలుక రాత్రు లేత
త్పీఠిపక్షుకోణిపాల
ప్రమదగిరిదరీప్రాంతకాంతారభూమిన్. 135

ఉ. యజ్జల దేవతాస్ఫటికహర్త్యము శేషుండు ముజ్జగంబులున్
 మజ్జన మాచరించుఁ బలుమాటును నెందు యదీయవాగ్గకణం
 బజ్జలజారి యట్టివిమలాద్భుతకీర్తిమహాభిపూర్తమున్
 సజ్జనవర్ణనీయము నొసర్చె నితండు వసుంధరాస్థలిన్. 136

ళా. ఆమోదాశ్రుభరంబు వెల్లిగొన నెట్లానించుఁ గర్ణంబులకె?
 రోమాంచంబువహించు నేకరణి నీరోమాంకురంబై నమైకె?
 భూమీచక్రము పూనియెట్లు దల లూఁపుం బన్నగస్వామి
 యుద్ధ్యామప్రౌఢిని వీనికీర్తి ఫణభృత్కాంతామణుల్
 పాడఁగన్. 137

ఆ. ఆనిన నల్ల నవ్వె న బ్జాయతాక్షీయు
 నది విరక్తియగుట నాత్మ నెఱిఁగి
 యానవాహసమితి నవలోకసంజ్ఞ న
 వ్యలికి నరుగఁ బనిచెఁ వాగ్వధూటి. 138

వ. ఆచ్ఛోట వేటోకరాజుం జూపి యారాజవదనకు రాజీవ
 భవునిదేవి యి ట్లనియె. 139

●● నేపాళరాజు ●●

తే. ఇతఁడు నేపాళభూపాలుఁ డిగురుఁబోణి!
 వీని వీక్షింపు కడకంటివీక్షణమునఁ
 బడఁతి! యేతత్ప్రీతాసాగ్నిఁ బడియెనేఁ బ
 తంగుఁ డంగీకరించుఁ బతంగవృత్తి. 140

తే. ఉభయపౌలస్త్యవాసైకయోగ్యములును
 నుభయసంధ్యాప్రఖాలంక్రియోజ్జ్వలములు
 నై నదిగ్భాగములయందు వీనికీర్తి
 పద్మలోచన! నృత్యంబు పరిఢవించు. 141

మ. శరధిప్రోద్ధృతి శింజినీఘటన. మాశబ్దగ్రహకృష్టి యం
 బరవీక్షగతిలక్ష్యభేద మవనీపాతంబులక్షింపరా
 కరివక్షస్థులరంధ్రసంక్త్యనుమితం బొనాజిరంగంబులం
 దరవిందానన! వీనిబాణనికరం బత్యద్భుతప్రాధిమన్. 142

మహాస్థగర.—

పతితస్త్ర్యర్థిపుష్పీ
 పతిముఖకమలోపాశ్రయమ్మానిభృంగ
 ప్రతిబింబాంకంబు లేత
 త్వదనఖివిధుబింబంబు లీరాజు చాల్చున్
 బ్రతివీరప్రాణవాత
 ప్రకరనవసుధాపానపీనంబు నత్య
 ద్భృతశౌర్యాడంబరంబున్
 భుజభుజగయుగంబున్ మహాసంగరోద్విన్. 143

మ. హరిదంతద్విపదంతకుంతముల కన్వాదేశ మాశీవిషా
 భరణోత్తంససుధాంశు రేఖకు ననుస్రాసంబు కైలాసభూ
 ధరకూటస్ఫటికోపలస్త్రతతి కథ్యాహార మిష్టేదిసీ
 శ్వరదేవేంద్రునిసాంద్రనిర్మలయశోజాలంబు లీలావతీ! 144

సీ. ఇతనిహేతి శతఘ్ని నెట్లుంగి నెదిరించు
 నరవీరశతము సంగరములందు?
 లక్షభేదనకళాదక్షు నీతని నెట్లు
 లహితయోధులలక్షు లాకమించు?
 నీక్షణజితపద్దు నీతని నేకమమున
 విమతపద్దుము లంగవింక్షు జాలు?

సర్వపరచ్ఛిదా శక్తు నీతని నెవ్వి
 ధంబున రివుపరార్థము జయించు?

తే. గాన సంఖ్యాపగమము నొక్కటియ దిక్కు
 వీనిపగఱకు మాటలు వేయు నేల?

కా ర్తికీతిథియామినీకాలపూర్ణ
 చంద్రమండలసంకాశచారువదన?

145

—ॐ కామరూపాధిపతి ॐ—

తే. అనుచు నిబ్బంగి నొత్తి చెప్పినను వినియు
 నుత్తరము లేక యూరకయున్న జూచి
 యన్యరాజన్య గుఱి నేసి యరిగె వాణి
 యానధుర్యవ జ్రంబుతో నరుగుదేర.

146

వ. ఇవ్విధంబునం గామరూపాధికుం డైనకామరూపాధిపుం
 జేరంజని వాగధిదేవత యస్వనితావతంసంబున కిట్లనియె.

తే. ఇతఁడు ప్రాజ్ఞోతిపాధిశుఁ డిందువదన!
 వీరచూడావతంసంబు వీనిఁ జూడు
 మలనవలితంబు వ్రీడాభరాకులంబుఁ
 జంచలము నైననీదునేత్రాంచలమున.

148

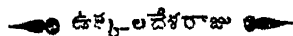
శా. క్రూరాసీత్రుటితారివారణఘటాకుంభాస్థికూటస్థలీ
 రారాజన్నవమాక్తికోత్కరకిరారంభక్రమోజ్జృంభియై
 యీరాజన్యకరంబు పోరులఁ గరం జేసారు సత్కిర్తివీ
 జారోపం బొనరించుభంగి హయరింఖాగ్రక్షతక్షోణులన్.

ప్రగ్ధర.—

రాజీవాక్షి! ప్రహారస్తవదస్యగసుహృ
 త్ప్రాప్తింశుపంశాలి నేత

త్రేజోధూమధ్వజంబుల్ దిరిగి తిరిగి రో
 ధించు దుస్సాధలీలక
 రాజావరోపలాంశు ప్రతిమ త దుదిత
 ప్రాజ్యధూమంబుగా రా
 రాజన్నా సీరవాజి వ్రజఖురజరజో
 రాజి ఘోరాజిభూమిన్.

150

వ. ఆనియె నాసమయంబున సమీపవర్తిని యగుతాంబూల-
 కరంకవాహిని దమపహోదరిభావం బెఱింగి భారతీదేవి
 నుద్దేశించి యోదేవి! యీవసుధావల్లభునిమీఁద నిప్పుల్ల
 వాధరకు నుల్లంబు పల్లవింపదు వచనపరిశ్రమంబు వలదు.
 వాడె యుత్కలదేశాధీశ్వరుం డమ్మహీశ్వరుగుణాకలాపంబు
 లభివర్ణింపు మనుటయు.

151

క. భారతి రతీశకల్పిని

నారాజకుమారుఁ గదియ నరిగి గభీరో
 దారమృదుమధురభాషల
 నారమణీమణికి నిట్టు లనియెం బ్రీతిన్.

152

క. ఇతఁ డుత్కలదేశాధిపుఁ

డతివ! విలోకింపు మితని నానమ్రురిపు
 డ్దీతివతికిరీటకోటీ

శతమఖమణిమధుపచుంబిచరణాంబుజునిన్.

153

మ. చెమరించుం దుహినచ్చటాచ్చులమునకా శీతాంశుబింబంబు
 రే, గుముదం బెన్నఁడు నిద్రవో దెవుడు నీ కొప్పుం బ్రవే

శించుమల్లి మతల్లీనవమాలికాకుసుమముల్ లీలావతీ! వీనిదు
ర్దమదోర్దండయశగి ప్రకాండవిభవారంభంబు జృంభించినన్.

స్రగర—

పైపై దుక్కారధట్టా

ప్రఖరఖురపుటీపాతవిత్తుద్యమాన

త్తొప్పృష్టో త్తిష్టదంధం

కరణరణరజస్కాండధారాంధకారం

బాపూర్ణం బైనఘోరా

హవముఖముల నబ్జాక్షి! యీరాజుబాహు

టోపం బీక్షింప రాకుం

డుటకు మఱుగుచుండుం దివికా దేవపంక్తుల్. 155

మ. అసమానస్థిరదానవై భవకళాహంకారసింహాసనా
గ్రసమాసీనుఁడు వీఁడొకండు కలుగంగా నర్థియాజ్ఞారస
వ్యసనాభావబహూభవత్ఫలభరవ్యాజంబున న్నమ్రమై
యెస సంక్రందనశాఖ డెందమునఁ బెం వెక్కించు మందా
క్షమున్. 156

మ. కలుచం గోశబిలంబు వెల్వడి యదగిఖడ్గాహి పైవచ్చుచోఁ
జలనం బించుక లేక యీతనిరిపుత్తొపాలసంఘాత మో
చెల! హస్తాంబురుహాంగుళిమయమహాసిద్ధాషధీపల్లవాం
చలముల్లేసి భజించు జాంగలికతకా సంగ్రామరంగంబులన్.

— ❦ క టుఁ డు ❦ —

వ. అని పలికి పలుకుబోటి వరాటరాజకన్యకం గనుంగొని
యప్పు డయ్యింతి యంతరంగంబు నిరంతరస్థరణసరణి
ధారావాహికజ్ఞానధారాసమారూఢనిషధపరివృఢం బగుట

శృంగార—12

నెఱింగియు నెఱుంగనిచందంబున భావించుచుం బ్రస్తావో
 చితప్రకారంబునం జతురంతయానధరులం బదండు పదం
 డని యుత్కలాధీశ్వరుం గడచి యసమనమరవిస్మమరచమూ
 మదాంధగంధ సింధురఘటావమఘశీకరా సారహరిసీ
 హార సమయకంపితారాతిహృదయకమలుండుంను మదనదరి
 చూడామరువిందకందళకీరణ సందోహసందీపితచరణారవి
 దుండును గరళకరాళకరవాలభారానికృత్తగళ ద్రక్తరిపు
 సుభట నటారబ్ధనాట్యాద్యుతాలోక హృష్టత్రివిష్టపనివా
 సుండును నగునొక్కరాసుతుం జూపి దేవి! యితండు కీక
 టాధీశ్వరుం డిష్టుహీపతిపుంగవు నపాంగరంగస్థలలాస్యలం
 పటంబు లగుకటాక్షవీక్షణంబుల నిరీక్షింపుము. 158

స్రగ్ధర—

లీలం గట్టించె బెక్కు
 లైలవులఁ జెఱువుల్వీడుసాంద్రదుమాళీ
 వ్యాల్లిఱోపాంతశాంత
 వ్యథపథకజనస్వాంతముల్ కీర్తిలక్ష్మీ
 మూలాంబుల్ నీలనీలాం
 బుజదళదళనామోదమేదస్వీపాథగ
 కేలీలోలద్విజాలీ
 కృతమధురకలక్రేంక్రియాసుకులంబుల్. 159

మహాస్రగ్ధర—

మహిళాసీమంతముక్తా
 మణి! యితనియశోమండలీపూర్ణరాకా
 తుహిసాంశుల్ దాడిమై వ

త్తురు వడిఁ దనపై వొమ్మిగా నంచుఁ జొమ్మి
 మహిగోళచ్ఛాయమాయా
 మయగణితకళామాత్రలక్ష్యంగకుం దై,
 గ్రహవీథిదుర్గవీథిం
 బ్రభచెడి యొదుఁగున్ రాహురాహుత్తుఁ డోటన్.

మహాస్రగధర.—

తమణీ! దామోదరీయో

దరకుహరదరీస్థాన మివిశ్వధాత్రీ

శ్వరుకీర్తల్ ముంచి పాటం

జటులగతి జగజ్జాలముల్ దేలియాడన్

మురజిన్నాభిప్రణాళీ

ముఖమున ధవళాంభోజ మన్వేరుగాఁ దా

నెరవై తత్పూర మంత

ర్నిబిడ మయి బహిర్నిర్గమంబున్ భజించున్. 161

వ. అనిన వినియు ననాదరముద్రాముద్రితం బైనహృదయం
 బుతో నన్నిద్రుమాధర గీకటాథీశ్వరుం గటాక్షింప కుండిన.

ఉ. వేసట లేక భీమపృథివీపతినందనయాననాంబుజో

ల్లాసవిరక్తిముద్ర పదిలంబుగఁ గన్దొని యాదినాంతసం

ధ్యాసమయాధిదేవత పితామహుపట్టపుదేవి గీకటుం

బాసి చనన్ దలంచె మఱి పంచసలీమణిమంచవీధికిన్. 163

వ. అప్పుడు సరస్వతీదేవినిర్దేశంబున యానధుర్యులు రాజసమా
 జంబునలనం బాపి భోజరాజకన్యను నిషధరాజకుంచకం

బునుం గదియించుటఁ బరిమళంబులు నందనోద్యానతరుషం
డంబులవలనఁ బాపి మధుపమాలికం గల్పపాదపంచకం
బునుం గదియించిన చందంబు దోఁచె, ననంతరంబు నలాకృతి
ధరు లయినయాలోకపాలురం జూపి క్రమంబున. 164.

తే. వాణి యిట్లను నక్కిరవాణి కెలమి
గూఢశబ్దార్థసంశ్లేషరూఢ మెఱయ
నిట్టరాధీశ్వరులకును నిషధపతికి
వర్ణనావాక్యరచన నన్వయము గలుగ. 165.

చ. అతివ ! యపవ్యపాయుని ననల్పవిలోచనపంకజాతుఁ బ్రీ
ణితనిజవీర సేనుని వినిర్జితసర్వమహీభృదావళికా
హతమదవద్విరోధిబలు నాత్మచమూచరవారణాసన [న్.
స్రుతమదగంధయుద్ధమహిజూడుము వీని మహిస్త హేంస్రుని

సీ. భాస్వరరూపసంపన్నుఁ డుద్ధతిమంతుఁ
డధిక ప్రతాపసమన్వితుండు
హేతिसంభూత ప్రభూతభూతియుతుండు
శుచి ధనంజయుండు విస్ఫూర్తిశాలి
నానామహాసమిన్తధ్యప్రదీప్తుండు
సతతంబు విబుధసంతతికి ముఖము
లాలితబాల ప్రవాళతామ్రకరుండు
తనకు శాత్రవసముత్కరము తృణము

తే. తామరసపత్రనేత్ర! యీతం డనలుండు
లావు గలవాఁడు లోకపాలకులలోన
బహుతరన్నే హరుచిమహాబలసహాయ
సుపదుద్దాముఁ డెలమి వీక్షింపు మితని. 167

జ. పరభయంకరపటుగదప్రహరణుండు
 చండనిపుణుండు సమవర్తి ధర్మరాజు
 మిత్రనందసుఁ డంభోజనేత్ర! చూడు
 మితని వక్షీణనాయకు నింపు మిగుల. 168

క. ధవళాక్షి! చూడు మీతని
 భువనాధీశ్వరు నపారభూరిగభీర
 త్వవిశేషనిధి నదీసునిఁ
 బ్రవిమలతరవారి నధికబలసత్త్వాధ్యున్. 169

వ. అని యాఖండలు గుఱించియు నగ్ని నుద్దేశించియు నంతకు
 లక్షించియు నంబువతింగూర్చియుఁ ద్రిభువనార్చితచరణార
 వింద యగునరవిందభవుదేవి తదీయమాయారూపంబులకు
 ననురూపంబుగాఁ బ్రత్యేకంబ యుభయార్థవచనసామర్థ్యంబు
 లగువర్ణనావాక్యంబులం బ్రబోధించిన విదర్భభాత్రీపతి
 పుత్త్రి నేత్రశ్రోత్రంబులు జూచియు వినియు నితం డితం
 డని నిర్ణయంప నేరక డెందంబు డోలాంధోళనంబునొండ
 విధి పజ్జను నిషేధంబుత్రోవనుం బోవనితలంపున నిలింపనిష
 ధరాజులను నలువుర విస్తయస్తేరంబు లగువిలోకనంబుల
 నవలోకించునది క్రమంబున భారతినీదేశంబున పైసర్దిక
 విలాసభాసమానుండును నసమానరూపరేఖావిడంబితశంజ
 రారాతియు నగు నిషధభూపతిం జూచె నప్పుడు. 170

క. శారద మధురాలాపవి
 శారద యిం ద్రాగ్ని శమనసలిలేశనుతి
 ద్వారమున నిషధపతిఁగై
 చారం బొనరింపఁ దొడఁగె వాచాప్రాధిన్. 171

తే. నలిననేత్ర! ప్రత్యక్షిదానవశతాహి
 తాత్త చేష్టాగరిష్టత నరసి చూడ
 నితఁడు జీమూతవాహనుం డింత నిక్క
 మింపు పొంపిరివోవ వీక్షింపు మితని.

172

వ. మఱియు నితఁడు హఠపహండునుబోలె బహువిగాఢ
 మఘవదధ్వరాజ్యాభిషేకవికస్వర తేజోవిరాజితుం డీశాన
 మూర్తిభేదంబును దండధరుండునుబోలె బరప్రాణో
 త్కాంతిదానసమర్థశక్తిసంపన్నుండును సంజ్ఞానందకరుం
 డును వరుణుండునుబోలె ప్రతికూలవాతప్రచారచటుల
 వాహినీసహస్రసంనేవితుండునుం బ్రచేతసుండు, నితనిం
 గనుంగొను, మిప్పురుషపంచకంబునందు నీకుం గన్నిచ్చుకు
 వచ్చునతని వరియింపు మని పలికి పలుకుందొయ్యలి యూర
 కుండె, నప్పుడు మాయానిషధరాజకాయచ్చాయాంత
 ర్వర్తులగుబిబుధచక్రవర్తల నలువుర నతిక్రమించి పంచమ
 శోటి యగునలునియందు బురాకృతపరిపాక వాసనావశం
 బుననో పరమపాతి ప్రత్యగ్గుణగౌరవంబుననో జాత్యంతర
 సంగతి గ్రహణంబుననో యక్కురంగలోచనచూపు నెలవు
 కొనియె వెండియు.

173

క. ద్వాపర మపుడు విదర్భ
 త్తాపాలతనూజమనసు గలఁగించె గలి
 ద్వాపరములు నలదమయం
 తీపరిణయమునకు సమ్మతించినివె కదా!

174

చ. స్ఫురదవలేపతా నిషధభూపతు లేవురు కారణంబుగాఁ
 బరువడినొయ్యి నొయ్యి యుగపత్పరిమోహయమాణబౌణుఁ

డై, మరుఁడు విదర్భరాజసుతమానసముం గలఁగింపఁ బూను
చుకొ, శరములసంఖ్యకుఁ ఫలము సమ్మతిఁ గాంచి నటించ
కుండునే? 175

చ. వెలయఁగఁ బంచనైషధి విభేదము నేర్పఱుపంగ లేక యా
కులత వహించి యిట్టితఱిఁ గూరిమినెచ్చెలి యొద్ద నుండెనేఁ
డెలియఁగఁజూచి చెప్పను గదే యని డెఁదమునం దలంచె నిం
పలర నరాళకేశి యమరాలయ హేమమరాళపుంగవున్. 176

వ. శంకాలతావితానం బనేకనలావలంబి యగుచుం బ్రబ్బినం
గడు నిబ్బరం బగువిభ్రమంబున నావిదర్భసుతాసుభ్రూలలా
మంబు నెమ్మనంబున ని ట్లని వితర్కించు. 177

సీ. ద్వివిధచంద్రమతి ప్రతీతియో? కాకతి
స్వచ్ఛపదార్థోపసర్పణంబో?
యంగుళీముఖపీడితాక్షివిక్రియయొక్కో?
మకరాంకుశాంబరీమహిమ యొక్కో?
విరహకాలోద్భ్రాంతివిభవాసుప్రత్తియో?
రూపింప నలువిశ్వరూప మొక్కో?
గణుతింప వేల్పులకపటనాటక మొక్కో?
భారతీవరిహాసభంగి యొక్కో?

తే. కాక యాయేవురందు నొక్కరుఁడు నలుఁడో?
మారుఁ డొక్కఁడో? యొకఁడు పురూరవుండు?
వరుస నున్న యీచక్కనివా రిరువురు
దేవతావైద్యయుగ్గంబో? తెలియరాదు. 178

తే. విబుధవరు లేనిఁ బ్రణమిల్లి వేడుకొందు
నలుని వా రేల యిత్తురు నాకు నతని

- మదనశోషణబాణసంపాతపీత
 ఘనకృపాసింధుగవ్వారాకారమతులు ? 179
- క. మంచకమధ్యస్థితమ
 ద్వంచకపంచకమునందు వరుసమెయిఁ బరీ
 ట్టించెద నే నొక్కించుక
 పంచజనసుపర్వలక్ష్యపంచశ్రేణిన్. 180
- వ. అనుచు నేవురం గలయం గనుంగొని యందు. 181

మ. ధరణిం బొందనికోమలాంఘ్రికమలదద్వంద్వంబులున్ ఘనశ్రీ
 కరసిక్తంబులు గానిఫాలములు వక్షఃక్షోణులం బ్రశ్రవణే
 సరముల్ గందనిపూవుదండలు నిమేషవ్యాఖ్యైఁ గైకోనిదృ
 క్సరసీజంబులు నల్వరండుఁ గనియెం గాంతాలలామంబొగిన్.

వ. కని యైదవవాఁడు నిషధరా జగుట యెఱింగి దేవతాప్రసా
 దంబు లేక యేకార్యంబు ఫలింపనేరదు. ప్రదక్షిణాచక్రమ
 శాలవాలవిలేపధూపావరణాంబునేకంబుల ననేకంబు లగు
 ఫలంబు లీజాలుటంజేసి వేల్పులు కల్పద్రుమకాననంబులు
 సుపర్వలకుంజేయు నమస్య సర్వార్థసిద్ధిసంధానసమస్య విబుధ
 నేవ యఖిలాభీష్టప్రదానసురభి యనుచు సభాజనం బెల్ల
 విస్తయం బంది కనుంగొనుచుండ దివిజసభాజనంబునకుం
 బ్రారంభించి వైశద్యహృద్యంబు లగు ప్రస్తుతిప్రసూనస్తబ
 కంబుల నింద్రాదిదేవచతుష్టయంబు సంతుష్టి నొందించి
 తత్ప్రసాదలబ్ధం బైనబుద్ధివిభవంబున నమర్త్యవిలక్షణంబు
 లగుధరణిక్షోదసంస్పర్శనంబును బ్రస్వేదబిందునిష్యందనం
 బును గుసుమమాల్యమ్మాని యాడిగాఁ గలచిహ్నంబులను

సం దేహంబు వాసి మనంబునకుం జూపునకును సంవాదంబు
 నమహాజీనం గందర్పమందాక్షంబులకు వశంవదయై చంచలం
 బగుకటాక్షౌంచలం బతనిమూర్తి బాయనుం డాయనుం
 జాలక యత్తాడ ననంతరంబ.

183

ఉ. భావములోనికీలు పరిపాఠికి బరిస్ఫుటతక విలాసముక
 బ్రోవఁగ వేడ్కతో నిషధభూపతికై యెడయాడుదృష్టి ల
 జ్ఞావతి యెట్టకేల కొకచందమున న్నగిడించి చేర్చె వా
 గ్దేవిముఖేందుబింబమునఁదియ్యము నెయ్యమునుండలిర్పఁగన్.

వ. భారతీదేవియు నయ్యంగనయింగితం బెఱింగి తదీయ
 హస్తంబు నిజహస్తంబునం గీలుకొలిపి యుల్లంబు పల్లవింప
 నిలింపనిషధరాజులం గనుంగొని కనుంగొనల నలంతి నవ్వి
 లయ నిట్లనుఁ—నింద్రాగ్నియమవరుణులు కరుణాతరంగి
 తంబు లగునంతరంగంబులతో నీయింతి ననుగ్రహింప
 వలయు.

185

ఉ. ఎట్టు వరించు సాధ్వి మిము నిందఱి? దేవచతుష్టయంబునం
 దెట్టాకనిం దగంగ వరియించి తవస్యల ధిక్కరించి వే
 ర్యెట్టఁగ నేర్చుఁ? గావున వరించెకృతార్థతఁజొందుఁగాకమీ
 యట్టిమహానుభావు భవదంశసముద్భవు నైషధాధిపున్. 186

వ. అనిన విని లోకపాలచతుష్టయంబు కమలవిష్టరభామినీంద్రే
 శంబును నిషధదేశాధీశచిత్తశుద్ధిపరీక్షణంబునుం దమయంతి
 పరమపాతి ప్రత్యగుణగౌరవంబునుం గారణంబుగా మనం
 బులం బ్రసాదంబు నహించి నలకారమాయాకంచుకంబులు
 దిగఁద్రోచి భీమోద్భవాన్యపతిసాత్త్వికభావావలోకనాపేక్ష
 బోలెఁ జక్షుస్సుహస్రంబుతో సహస్రాక్షుండును గామాంధ

కారగర్వనిర్వాప్తపణిపికాచక్రవాళంబును బోనికీలాజాలంబుతోఁ గీలియును సద్యోనిర్వాణమదనాగ్నిధూమంబుఁ బోనిధూమ్రదేహాచ్ఛాయామండలంబుతో దండధరుండును నిరాశం బైనయాశాపాశంబునుం బోనిపాశంబుతోడఁ బాశపాణియు నిజరూపంబులు గైకొని, రప్పుడు కందర్ప దర్పాపహారపారీణం బైనవీరసేనతనయుమనోహరాకారంబు మాని వైమానికులు దమనిక్కంపురూపులు చేపట్టుట సామ్రాజ్యంబు విడిచి భిక్షుటనంబు పాటించినవిధంబును యశావనంబుఁ బరిత్యజించి వార్ధకం బంగీకరించినభంగియుం దోఁచెఁ జేరోలగం బున్న భూపాలపాలవర్ణంబు గనుంగొను చుండ రూపాంతరపరిగ్రహంబొనర్చి యింద్రాదు లింద్ర జాలవిద్యావిదులచందంబు నొందిరి యనంతరంబ. 187

తే. క్షీరనీరవిభేదంబు చేసినట్టి

హంసియును బోలె హంసవాహనునిదేవి

లీల దిక్పాలనిషధభూపాలవరుల

భేద మేర్పడఁజేసి సంప్రీతి యొసఁగ.

188

వ. దమయంతి కిట్లనియె.

189

తే. వీరె యాఖండలాదులు విబుధవరులు

వాఁడె నిషధాధినాథుండు వనజవదన!

భక్తి సొంపార వీరికిఁ బ్రణతి సేయు

మింపు వెంపారఁగా వరియింపు మితని.

190

వ. అని యొంకారభద్రవీరికాలంకారం బగుపంకజాసనునిరాణి నియోగింపం గంకణ ఝణఝణత్కారం బంకురింప నాశ శాంకవదన వేల్పులకుం గేలుదోయి యెత్తి నమస్కరించె.

—ॐ ఆశ్వాసాంతము ॐ—

శా. సౌందర్యాపరమత్స్వలించన! కళాసర్వజ్ఞ! యథార్థిమా
 కందారామవసంత! సంతత మహాకారుణ్యపాథోనిధీ!
 మందారద్రుమమంజరీమధుర్గురీమాధుర్యమాధుర్యవా
 క్సందర్భాస్వదమానమానసకవిగ్రామా! బుధగ్రామణీ! 192

క. వీరావతార! రక్షణ
 నారాయణరూప! రాయ నారాయణ! కం
 తీరవవిక్రమ! వితరణ
 పారాయణ! యుభయవంశపావనచరితా! 193.

మాలిని. అవనగుణవిహారా! యంగనాచిత్తచోరా!
 భువనభరితకీర్తి! పుణ్యకల్యాణమూర్తి!
 కవికువలయచంద్రా! గౌరవశ్రీమహేంద్రా!
 యవితథపటుశోపా! యప్రతీపప్రతాపా! 194

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్ర మారయామాత్య
 పుత్ర సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథప్రణీతంచైన శృంగార
 నైషధకావ్యంబునందు బంచమాశ్వాసము.

శ్రీ ర స్తు
శృం గా ర నై ష ధ ము
ష ష్టా శ్వా స ము

—◆—

గురుశంకరమానిద
యాగౌరవనిత్యవర్ధితాన్వయ! కరుణా
సాగర! విజయరమైకస
మాగమలీలానుషంగ! మామిడిసింగా!

1

◆ నలమహారాజవరణము ◆

ఉ. చిత్తగింపుము.

2

వ. మానితలీల నల్లన విమానము డిగ్గి వినుత్న రత్ననో
ష్టానపరంపరాసరణి భారతిహస్తము గేల నూడి పం
చాననమధ్య కాంచనమయం బగుమంచక మెక్కి చేర్చెన
మ్మానవనాథుకంతమున మంగళనవ్యమధూకదామమున్. 3

వ. ఇట్లు దమయంతిక రార్చితంబై దూర్వాంకురాలంకృతంబును
మకరాంకపాశసంకాశంబును మధుపర్షంకారసంకులంబును
నుదారతారకానికరాకారంబును నై.

4

తే. ధారుణీపతినిష్ఠంపుఁ బేరురమున
నమరెఁ బ్రతిబింబమును దాను నలరుదండ

బాహ్యమునఁ గొంత కొంత యభ్యంతరమునఁ
గీలుకొని యున్న మదనబాణాలివోలె.

5.

క. తెఱవ పులకాంకురంబులు

గిఱికొన నవ్వేళఁ జూడ్కికి ముదం బొసఁగెన్

గిఱకుఁబువు మొగ్గతూపులు

గిఱికొన్న మనోజశరధికిం బ్రతినిధి యై.

6.

చ. ధరణిపుచక్కికట్టెదురఁ దామరసాక్షికి జేష్ట నష్టతం

బొరసె మనోనురాగపరిపూర్తి నొకించుకనేపు నిర్భర

స్త్రశరపుంఖసంఘటితపట్టరణప్రమదాగరుచ్చటా

స్ఫురదనిలావతారమున బోరనఁ దా మొదలెత్తెనో యనన్.

ఉ. ఆహరిణాక్షి యిడ్డయలరా రెడుపువ్వులదండ జాతకా, తూ

హలతక స్పృశించునెడఁ దోచెఁ కరంబున ఘర్తబిందుసుం

దోహము తేని కవ్విధము దోచుఁగఁజేసె నెఱికా భవిష్యదు

ద్వాహమహోత్సవంబునకుదర్పకుడిచ్చినహస్తతో యమున్.

ఉ. చిత్తజుపువ్వుదూపుల రచించినతు మైదఱక్కగాలిచే

నత్తఱి నేకువత్తి యగునంగన దూలినఁ దూలెఁ గాక య

త్యుత్తమ ధీరతాగుణసమున్నతిమేరుమహీధరంబు భూ

భృత్తిలకుండు నైషధుండు బిట్టు చలింఁచెఁ గదా తదాహతిన్.

క. బిట్టు ఘన స్తంభంబునఁ

గట్టువడె న్నిషధరాజు కామునిచేతం

బిట్టుఘన స్తంభంబున

గట్టువడం దగుసు రాజు గజరాజువలెన్.

10

వ. ఇవ్విధంబున.

11.

❖ ఇంద్రాదులు నలదమయంతులకు వరంబు లిచ్చుట ❖

శ్రీ. పెద్దకాలంబునకు మనోభీష్పితంబు
 సఫలమగుటయు సత్యంతసమ్మదమున
 సొంపువళుకొత్త నున్న యాదంఁతులకుఁ
 గరుణ దీవనలిచ్చె నిర్జ్వరగణంబు. 12

వ. వెండియు నిషధమండలాధీశ్వరుండు దమకుం జేసిన దూత
 కృత్యంబునం గానంబడిన చిత్తశుద్ధికారణంబుగా నమ్మహీ
 పతికి నమరపతి ప్రత్యక్షం బైనయాకారంబుతో యాగం
 బులయందు హవిర్భాగంబు భుజింబంచువాడయ్యె. హుత
 వహణం డిచ్చాసురూపంబునం బ్రభవింప ననుమతించె.
 ధర్మం డక్షయప్రహరణంబులును ధర్మైకనిరతబుద్ధియు
 నొసంగె. వరుణుండు దలచినచోటం జలంబులు సంభవింపను
 ధరియించినపుష్పంబులు వాడకుండ ననుగ్రహించె. అప్పుడు
 భారతీదేవి నానాభువనసమాగతానేకభూవరవర్ణనాప్రసం
 గోచితం బైనమాసుషాకారంబు మానివీణాపుస్తకపాణియు
 రోహిణీరమణచూడామణియును గుండేందుతుషారహార
 ధవళంబును నగుదివ్యరూపంబు ధరియించె, నందలు దమ
 యంతి నుద్దేశించి. 13

ఉ. ఆదిమశక్తి యైనతుహినాచలరాజతనూజ వోలె ము
 త్తైదువవై నిజేశ్వరునియర్థశరీరము పాలుగొమ్ము నీ
 పాదసరోరుహంబు లతిభక్తి భజింతురు గాక యెప్పు బ్ర
 హ్మాదిక దేవతాసదృశు లైనమహామహిమండలేశ్వరుల్. 14

మ. అని వైదర్భిఁ బ్రసాదగర్భమధురవ్యాహారసందర్భసం
 జనితానందనుఁ జేసి నెయ్యమున నాశక్రాదిబృందారకుల్

వనితారత్నముచేతఁ గైకొనిరి సేవాహస్తపద్మాంజలుల్.
ఘనరత్నాంచితహేమకంకణఝణత్తారంబు తోరంబుగాన్.

—● సరస్వతి నలునకుఁ జింతామణిమంత్రం బుపదేశించుట —●

వ. అనంతరంబ నిషధమహీకాంతుని గనుంగొని సరస్వతీదేవి
యిట్లనియె. 16

ఉ. నేమముతోడ విశ్వధరణీభువనాధిప! సంతతంబుఁ జిం
తామణిమంత్రరాజము ప్రధానము మంత్రకదంబకంబులో
మామక మమ్మహామనువు మానితభంగి భజింపు మీవు చిం
తామణికామధేనువిబుధద్రుమసన్నిభామాశ్రితాళికిన్. 17

మ. సకలం బై హిమరుక్మళాభరణ మై సవ్యాపసవ్యార్థయు
గ్నకరూపం బయి శైవమై గతకళంకంబై శివం బై యుపా
సకచింతామణి యై ప్రసిద్ధిభగవచ్చబ్ధాభిధేయార్థమై త్రిన్.
యొకమంత్రంబు మదియ మొప్పు నది నీ కుర్వీశ! యే నిచ్చి

వ. ఇది చింతామణిమంత్రం, జేతదుద్ధారప్రకారంబు రహస్యం
బుగా నిప్పుడుపదేశించితి. గురువరంపరాసంప్రదాయక్రమం
బున సకీలకంబుగా సిద్ధసారస్వతసంసిద్ధికారణం బై నయిమ్మహా
విద్య నెఱింగికొనుము. 19

క. ఆచారపత వేకువ
లేచి పఠింపుము కుమారలేఖన భ! యీ
శ్రీచింతామణిమంత్రము
స్రాచికి నభిముఖుడవై శుభం బొడంగూడున్. 20

శా. సర్వాంగీణరసామృత స్తిమితవాచాపీచివాచస్పతుల్
గర్వోన్నద్ధవిరోధిరాడుదధివాగ్గాంభీర్యకుంభోద్భవుల్

స్వర్ణమాసదృశాంగనాజనమనస్సంచారపంచాస్తులం
తర్వాణుల్ నృప! యస్తదీయ మగుచింతారత్నవిద్యాధరుల్.

సీ. కబరికాభరముపై గన్నె గేదగివువ్వు
తేకుతోగూడ రేతేని బొదివి

లలితకస్తూరికాతిలకమధ్యంబున

సొబగొండుముత్యాలచుక్క నిలిపి

కుదురు నిండినమించుగుబ్బచప్పులమీద

జీలుగుదువ్వలువ గంచెలయు దొడిగి

యచ్చవెన్నెలచాయ నవఘళింపగఁ జాలు

నిద్రంపు వెలిపట్టు నెఱక గట్టి

తే. యంచకొడమలఁ బూన్చినయరద మెక్కి

యుపనిషద్విధి విహరించుచున్న నన్ను

మహితచింతామణిదివ్యమంత్రమూర్తిఁ

దలఁప సాస్వతం బయత్నమునఁ గలుగు.

22

క. ఎంత జడఁగఁడైనఁ గానీ

చింతామణిమంత్ర రాజసేవాపరుఁ డ

బ్బాంతంబునఁ గవితాసి

ధాంతరహస్యోపనిషదుపాధ్యాయుఁ డగున్.

23

క. వైదర్భివోలెఁ గవితా

వైదర్భి నరేంద్ర! నీకు వశ మయ్యెడు సూ

ర్యోదయవేళ జపింపు కృ

తాదరమున నస్తదీయ మగుమంత్రంబున్.

24

సీ. కలియుగంబునయందుఁ గాళ్ళీరభూమిలో

మత్పీఠమున ధరామరుఁడు వృక్షు

శ్రీహీరుఁ డనఁగ కేషాహియంశంబున
 నతఁడు మామల్ల దేవ్యాఖ్యయైన
 తనభార్యయందుఁ జింతామణీమఁ త్రచిం
 తనఫలంబుగ నొక్కతనయుఁ గాంచుఁ
 గల్పించు నతని కాకాశవాగ్దేవి తా
 శ్రీహర్షుఁ డనియెడుచిహ్నంబు

తే. వాని కీరేడువిద్యలు వచ్చియుండు
 వాఁడు ఖండనకారుండు వాఁడు సుకవి
 కావ్యముఖమున వానిచే గలుగు నీకు
 నిర్మలం బైనసత్కిర్తి నిషధరాజ! 25

క. నిను దమయంతిని ఋతుప
 స్థానిఁ గర్కొటకుని నెవ్వరు దలంతురు మే
 ల్కనునప్పు డుషగకాలం
 బున నృప! కలికల్పషములు వొందవు వారిన్. 26

వ. హరియనుంబోలెఁ గలికలుషహరిగుణ సంకీర్తనండ్లవు
 పుణ్యశ్లోకుండవు నగుము పోయివచ్చెదను. పునర్దర్శనం
 బయ్యెడు నని పలికి యద్దేవి దమయంతిం జూచి దేవతలుం
 దానును మఱియును. 27

సీ. సకలపుణ్యాంగనాజనశిరోమణి వైన
 నీకు పాతివ్రత్యనియతిఁ జేసి
 సాధింపరానియాశాస్యంబు గలుగునే?
 యైన దేవతల మైనట్టిమాకుఁ
 బ్రత్యక్షమై మనోరథ మీక పోరాదు
 మర్త్యుల కటుగాన మగువ! వినుము

నీదుపాతివ్రత్యనియమంబునకుఁ దప్పు
ఖలుఁడు భస్మంబవుఁ గాత యపుడ

తే. కామరూపుల మగుమమ్ముఁ గాంచి నీవు
డెందమునఁ జాల నాశ్చర్యమంది తివుడు
నిక్క మిది యాది గాఁగ నో నీరజాక్షీ!
కామరూపిణి వగుము మాకరుణఁజేసి.

28

5. అని పలికి పలుకుబోటియు హరికృషీటభవశమనశంబగపతు
లంబరంబునకు జాంబూనదవిమానారూఢులై యెగసిరి.
సమయసముత్థానంబునం గ్రుదుకొను రాజవందనుల యంది
యల మొరపంబులతోడ గెడబెరసి దేవదుండుభిఘ్నానంబు
రోదనీకుహరంబునం దీటు కట్టె. విద్యాధరహస్తముక్తం
బైనపుష్పవర్షంబు హస్తోత్కర్షంబు నాపాదించె. అప్పుడు
కల్యాణవిభవలక్ష్మీప్రతిష్ఠాసమాసుం డగు నిషధరాజు నిజ
శిబిర ప్రతిష్ఠాసమాసుండయ్యె. దమయంతియుఁ గన్యాసహ
స్రంబు గొల్వ నాత్మమందిరంబునకుం జనియె ననంతరంబ.

6. తమయంశం బగు మేదినీరమణునికా థాత్రికా విసర్జించియా
యమృతాశుల్ గడు విన్నవై చనిరి ముక్తాంశత్వభేదంబు
నక, మమతాసంపదయెట్టిదో యెడ నెడక వక్రాననాం
భోజయై, దమయంతిం గనుగొంచు నేఁగె వినతాంతర్వాణి
శ్రీవాణియున్.

30

● నలుఁడు విడిది కేఁగుట ●

ఉ. మంచకవాటికాశిబిరమధ్యమునందు ధనార్థికోటిపైఁ
గాంచనవర్షముల్ గురిసె గంతవిలోలమధూకమాలికో

వంచితృఁ డోషధీపతికులాగ్రణి వందిజనంబులో విశే
పించి విదర్భజాస్తవనశీలుర మిక్కిలి గారవించుచున్. 31

ప. అప్పుడు గొంద అసూయాపరాయణులైనరాజు లారాచ
కుమారుం జూచి చూపోపక 'యత్యుచ్చయః పతనహేతు'
వనెడువారు 'నతిస్వత్ర గర్హిత' మనెడువారును 'కాము
కస్య కుతో లజ్జా' యనువారును 'సంగమో విప్రయో
గాంత' యనువారును నై యుండి రప్పుడు. 32

ఉ. నైషధుఁ డంతరంగమున నవ్యచునుండు విరోధు లాడుదు
ర్భాషణముల్ వినెన్ విననిభంగి న దట్టిద విద్విషన్త్రపా
దోషగుణాధిరోపణ మదోషతఁ జెల్పుచు నుండుఁ గానఁ ద
ద్దూషణ మెప్పు విన్నఁ బరితోషముఁ బొందు మనీషి
యాత్త లోన్. 33

క. క్రించు లగురాజతనయులు
వంచించక యాడు దురపవాదోక్తులలోఁ
గొంచు నృపాలునిఁమ్రాలనుఁ
బంచమహాశబ్దములును బహుళము లయ్యెన్. 34

న. ఇవ్విధంబున నిషధరాజు శిబిరంబు ప్రవేశించె నట విదర్భ
మహీవల్లభుండును. 35

సీ. కార్తాంతికులఁ బిల్చి కర్పూరసమ్మిశ్ర
తాంబూలదానపూర్వంబు గాఁగ
జాంబూనదాంబర స్రక్చందనంబులఁ
బూజించి భూపాలపుంగవుండు
'స్వలక్షణకళాసంపూర్ణమై యుద
యాస్తనిరోషమై యతిశయిల్లు

శోభనాంశము మీరు శోధించి చెప్పఁదా'

మని పల్క వారును నట్టిలగు

తే. మరసి చేపట్టి 'యాసన్న మయ్యో చేప
 శుభమువలూర్తంబు గాలసంశుద్ధి లెస్స
 పిలువఁ బంపుము వేవేగఁ బెండ్లికొడుకు'
 ననిన 'నట్లనె కా' కంచు నాన్తజనుల.

36

❀ దమయంతీకల్యాణశేషభ్యము ❀

వ. అంతఁ గుమారుని దోడ్దేర నియమించె నట మున్న
 కన్యాంతగపురంబున.

37

తే. కువలయాక్షులు ముత్యాలచవికలోన
 జలక మార్చిరి నిజకులాచారసరణిఁ
 బసిడిపీఠంబువై నుంచి పచ్చనయనఁ
 జెలువ మగుగన్నై రాకమ్ము నేతి కిచ్చి.

38

తే. గంధజలపూరితంబులై కమలముఖుల
 కరములం దున్న మణిహేమకలశములకుఁ
 జెలువ మగుభీమకన్యచన్నులకు నోడి
 దాస్యమున నీళ్లు మోచుచందంబుఁ గలిగె.

39

తే. చెలువ నిర్వృత్తసలిలాభిషేచనయును
 చంద్రికాపాండుపరిధానశాలినియును
 నగుచు వన్నాశరత్తులయంతరమున
 నొప్పుసంధ్యాధి దేవత కున్ది యయ్యె.

40

తే. సమధిక చామరనిర్జయ
 సముపార్జితవిమలకీర్తి శౌక్తికముక్తా

సముదయశంక ఘటించెన్
గమలాసన చికురవారికణికోరకముల్.

41

క. నునుతాత మెఱుంగువెట్టిన
కనకశలాకయుసుబోలె గన్నియ యొప్పెన్
దను వగుతడియొత్తుమణుం
గుననొయ్యన మేనితడి యిగుర్పంగ నొత్తన్.

42

ఉ. వాసనకేతకీవళమువంక గళంకములేనివైడియ
భ్యాసము చేసెనేని యగు నపు సమానము గంధసారచ
ర్చాసుచభీకృతం బగుచుఁ జూతటిల్లతికామత్లీకా
భాసుచవర్ణమైననరపాలతనూభవదేహాయష్టితోన్.

43

వ. తవనంతరంబ కనకవేదికాంతరంబునం బసిండిపీతంబున
సునిచి ప్రతిప్రతీకంబును బ్రతికర్తనిర్మాణకర్తతం బైన
నైరంద్రికాజనం బప్పురంధ్రీరత్నంబుం బ్రయత్నంబున
నలంకరింపం దొణంగె, నందొకముద్దియ మదనాంధకార
పటారంభణతంతుసంతతియగు కుంతలమంజరికి నధివాస
ధూపధూమం బొసంగె, నొక్కయలివేణి వెన్నెఱివేణిపై
నెగయుచున్నధూపధూమాంకురంబు గనుంగొని కుటిలకచ
చ్చటాబ్రాంతిం గొనగోళ్ల దువ్వంబోయినఁ జెలులు
నవ్విరి, యొక్కయిందువదన గళిండకన్యకాభంగభంగురం
బైననెఱితుఱుమునం జెంగలువలు దురిమె, నొక్కకుటిలా
లక లలాటపట్టంబునం గేశాంబుదవిద్యుద్బండంబుగాఁ బసిండి
పట్టంబు గట్టె, నొక్కవరనర్ణిని చూర్ణాలకంబులను నీలకజ్జ
లంబులకు దీపజ్వాలంబుగా మనశ్శిలాచిత్రకంబు నొసలన్
హత్తించె నొక్కతన్వంగి యనంగలీలావళంబున నపాంగ

స్రాంగణంబులకు నిగుడుకనీనికానీలమణులకుం గిరణకంద
 ళిక లనుసం దేహంబు నాపాదింపజాలునట్లుగా నీలాంజన
 రేఖలు వాలారంగలికికన్నులకొలుకుల వెడలం దీర్చె
 నొక్కబోటి తాటంకమణిమహాగీకలాపంబులను మరుపలాశ
 కునుమచాపంబులకుఁ దూపులుంబోలె నిందివరావతంసం
 బులు చెవులం బొందుపఱిచె, నొక్కవిలాసిని నాసాతిల
 ప్రసూనంబునం బ్రసూనశరగుళికాశరంబునుం బోనిముక్తా
 ఫలకలాపంబుఁ దాపించె, నొక్కనితంబిని యధరబింబంబున
 యావకం బమచ్చె, నొక్కకలకంఠకంఠి కంఠకందళికయందు
 గంటసరి దొడిగె, నొక్కయెలనాఁగ పక్షి జభాగంబునం
 బద్ధరాగపతాకంబుఁ బదిలపఱిచె, నొక్కలేమ మేషమయ
 మేఖలాదామంబు జఘనసీమంబునం గట్టె, నొక్కపూఁబోణి
 పైఁడియందియలు చరణారవిందంబులం దగిల్చె, నొక్క
 మత్తకాశిని యడుగునెత్తమ్ములం గ్రొత్తలత్తుక హత్తించె,
 మఱియు సాంగోపాంగంబుగాఁ బ్రత్యంగంబు సంగనలు
 ముత్యాలజల్లి చెందిరంపుఁజేరుచుక్క చిన్నిపూఱేకులు
 బాఱికలు, మకరికాపత్రభంగంబులు హారంబులుం గేయూ
 రంబులుం గంకణంబులు మట్టియలు వీరమూద్ధియలు పాయ
 వట్టంబులాదిగాఁ గల యలంకారంబుల నలంకరించిరి. ఇన్ని
 భూషణంబులచేత భాగ్యంబుచేత సీతియు భర్తంబుచేత
 విభూతియు వితరణంబుచేత విఖ్యాతియుంబోలె సన్నాతి
 యతిశయిల్లె నయ్యవసరంబున.

44

ఉ. అంతర మెట్టిదో యని నిజాస్యముతోఁ బ్రతివెట్టి రోహిణీ
 కాంతుఁ బరీక్షి నేయుటకుఁ గా నటు పట్టినభంగి లీల న

- య్యింతి ధరించె భూషణము లెల్ల వహించినయంతమీఁదశు
 ధ్ధాంతవధూటియొక్క తె ప్రియంబుననిచ్చినమించుటద్దమున్.
- తే. నవచతుర్విధశృంగార మవధరించి
 యమ్మహాదేవి విప్రపుణ్యాంగనలకు
 సకలపూజలు వేడ్కతో సరగఁ జేసి
 మోద్దుఁగేలెత్తి ఫాలంబు మోపి మ్రొక్కె. 46
- ఉ. అంతర మొప్పశోభనసమాగతబాంధవభూమిపాలశు
 ధ్ధాంతనితంబినీనవహ మష్టు ప్రణామ మొనర్చె భీమభూ
 కాంతునికూర్చి కన్యకకుఁ గౌతుక భూషణభూషితాంగి క
 త్యంతఝణత్కిర్యారవణహాటకనూపురపారిహార్యమై. 47

—● నల నికల్యాణనేపథ్యము ●—

- వ. అటం గుమారుఁడును మంగళాభిషేకానంతరంబ యాకల్ప
 కల్పనాశిల్పపారగ లగు ప్రాధాంగనాజనంబులవలన వివా
 హోచితం బగుశృంగారం బంగీకరించె నప్పడు. 48
- తే. అభినవోచితతాలవృంతానిలమున
 నల్లనల్లనఁ దడి యార్చి యతీవ యోర్తు
 ధారుణీనాయకునికేళభారమునకు
 నగరుధూపాధివాసనం బాచరించె. 49
- ఉ. వెన్నెలకుప్పసంబిడిన వింతవిలాసము వాసి కెక్కఁగాఁ
 గిన్నరకంఠి యోర్తు మరుకీర్తియుఁ బోనిపటిరపంకము
 నిన్నెన్న నువొప్పఁగా నలఁదె నిద్దపుఁజాయమెఱుంగునం బదా
 ర్వనై పసిండితోడ నొర వచ్చునృపాలునియంగకంబులన్.
- చ. లలితకలాపకోమలకలాపికలాపకలాపనవ్య వే
 శలమృదుకేశమంజరులు సన్నపుగోళ్లను జిక్కువాపి చెం

- గలువలు జాజులుం గలయం గవ్వనిపువ్వులనేసకొప్పు దా
 పలి కొరుగంగం బెట్టె నొకభామిని నైషధభూమిభర్తకున్.
- ఉ. రాజనిభాస్య యోర్తు నవనత్న కిరీటము సంఘటించె ని
 ర్వాన్యజమనోజ్ఞ మైనమహివల్లభమూర్ధమునందు నప్పు డా
 రా జనుకల్పశాఖ కది రత్న మయం బగుపువ్వుగుత్తిపే
 రోజ వహించి కన్నులకు నుత్పనముం బొనరించెనెంతయున్.
- మ. పదియార్వన్నె పసిండిపట్ట మననీపాలావతంసంబునె [గా
 న్నుదుటం గట్టె లతాంగియోర్తు కడవీను లోక నేర్పొప్పం
 నది లీలాపరివేషచక్రవలయాభాకాగతం బొందె న
 వ్దదసీయాననచంద్రమండలము చంద్రాధిక్యముంబొంచుటన్.
- శా. భామా యోజితకుండలాభరణము ల్భామావలంబంబు లై
 భూమివల్లభుసూను ప్రేలుచెవులం బొల్పారె గండస్థలీ
 సీమాంత ప్రతిబింబమండలయుగశ్రీసంవిభాగంబుతోఁ [న్.
 గామస్యందన హేమచక్రయుగయుగ్గంబుక విడంబించుచు
- ఉ. ఇందునిభాస్య యోర్తుగదియించె గుమారుని పేసంబునం
 గందక యాణి పాణియును గల్గినతోరపుడారహారమున్
 జిందిలిపాటు లేక యదసీయముఖేందువినిర్వళత్సుధా[యనన్.
 తుందిలబిందుబృందములు తోయముఁ గైకొని యుండెనో
- తే. తరుణనైరంద్రికాప్రయత్నమునఁజేసి
 యతనిప్రేళ్లు సముద్రంబు లయ్యె నపుడు
 ఘనసమూహంబు కమలాభికాంక్షఁ జేసి
 తద్విత్తికి జను టన్వితంబు గాఁగ.
- క. అలవరిచె నృపతికరముల
 పలికుంతల యొకతె. కంకణాభరణంబుల

నలహస్తకల్పకములకు

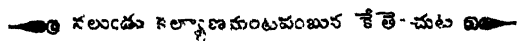
వలయములవి యాలవాలవలయము లయ్యెన్. 57

మ. భుజదండంబున నొక్కభామ దొడిగెభూభర్తకుభూరిడి
గ్విజయారంభవిజృంభణార్చితమహాకీర్తిప్రతాపప్రభా
ప్రజశంకావహనూత్నప్రజమణిరుగ్వ్యాపారదుర్వారమున్
ద్రిజగల్లోచనసర్వదానకిలనాధీశంబుఁ గేయూరమున్. 53

వ. అట్లు శృంగారం బంగీకరించిన. 59

ఉ. బొచితి గావున న్నిలువుటన్దమునందు నిజాస్యబింబమున్
జూచెనె కాని మున్న యతిశోభనరూపవిలాసపుష్పనా
రాచుండు రాజలంకృతివిరామమునందు నిజాభిరామ్యమున్
జూచినవాడు భూషణపుశున్దమహామణిమండలంబునన్. 60

తే. రాజు దొడిగినదివ్యాభరణచయంబు
నెల్లవారును రతిఁ జూచు టేమి చెప్ప
నొరిమ నొండొంటిఁ జూచునాభరణములును
విమలహరినీలమణివిభావీక్షణముల. 61

వ. అనంతరంబ వార్జ్యేయనియంతృకం బైనరథం బెక్కి యమ్మహా
రథుండు జిష్ణుండును గిరీటియును విజయుండును నగుటం జేసి
ధనంజయుం డనం బొలిచి రాజమార్గంబునం జనునప్పుడు
పౌరాంగనలయండు. 62

తే. తమ్ములము నేయుచో నొక్కతలిరుఁబోడి
రాకుమారునిఁ జూచుపరాకుకతన

- మఱచి తాంబూలపత్రంబు మాఱుగాఁగఁ
గఱచెఁ గెంఁగేలినడికేలికమలదళము. 63.
- మ. జవరా లోర్తు ప్రియోపనాయక భుజాసంస్లేషలీలాసుఖ
వ్యసనాయంబు సమాజసంకటమునంబ్రార్థించి కైకొంచు భూ
ధవదేవేంద్రుని జూచె హేమకలశద్వైరాజ్యసంపత్తివై
భవశంభత్కుచకుంభపీఠిఁ బులక ప్రారంభమేపారఁగన్. 64
- తే. ఒక్కతరలాఁగి యప్పరోయువతివోలెఁ
జూచెఁ గనుఱొప్ప వెట్టక రాచవాని
రాజసంబున వలరాచరాచవాఁడు
తేఱిఱొక్కలగఱియమ్ముఁ దీడుకొనఁగ. 65.
- తే. ఎల్లచిగురాకుఁబోండ్లకు నెంతవేడ్క
యంతవేడుక దనలోన నలిశయిల్ల
నొక్కగుబ్బలకొమరాలు చక్క వచ్చి
కనియె నొడలెల్లఁ గన్నులై మనుజవిభుని. 66.
- మ. జిలుగుంబయ్యెద జీరువాఱి యెడలక శృంగారపత్రాంకురం
బులతో నొక్కచకోరలోచనకుచంబుల్ పూర్ణకల్యాణమం
గళకుంభంబులు నూత్న పల్లవవిభంగశ్రీసమేతంబు లై
న లలిం జెన్నెసలారె నైషధమహీనాథావలోకంబునన్. 67
- సీ. కలికిచూపులు రత్న కలికాకణాపంబు
గుబ్బచన్నులు హేమకుంభవితతి
మెఱుఁగుఁజెక్కులు క్రొత్తమించుటద్దంబులు
పాణియుగ్గంబులు పల్లవములు
వెలఁదిమందస్తితంబులు కమ్మఁబువ్వులు
పలుకులు వల్లకీకలకలములు

పరిపాటలోష్ఠబింబములు జుంటియతేనె
 తనుకాంతియోలగందంపుబసపు
 తే. గాఁగ సౌభాగ్యవివిధమంగళపదార్థ
 వర్ణములు గ్రుంతనడచుభావంబు వోఁచెఁ
 జౌరకాంతలు రాజకుమారదర్శ
 నోత్సవంబున కేతెంచు చున్న యపుడు.

63.

సగ్ధర.—

ఈతండే పాడిజాణం

డితఁడె మగలరా జీతఁడే ధీరుఁ డంచుం

జేతోమోదంబునూ జూ

చిరి పురయువతుల్ చిత్తసంజాతమూర్తి

బోధితిష్టోమాదియజ్ఞ

శ్రుతఫలనిఖిలతో జిసామ్రాజ్యలక్ష్మీ

పాతిప్రత్యైకదీక్షా

పణితు నిషధభూపాలు దిక్పాలుమిత్రున్.

69.

వ. అప్పుడు పౌరాంగనలు దమలోన?

70.

మ. తనకుం దాన పురందరాదిదివిజేన్ద్రవ్రాతముం దెచ్చిని
 ల్పిన సుప్రీతి వరాటకన్యక వరించెం గావునకా ఫాలలో
 చనకోపానలదగ్ధమస్తథమహాసామ్రాజ్యకంఠీరవా
 సన మెక్కం దగు వీఁ డకుంఠితవిలాసప్రౌఢభావంబునన్. 71.

సీ. సుద్యుమ్నుఁ డనురాజు సుగతియై యెవ్వారి

బ్రథమసీమంతగర్భమునఁ గాంచె

గ్రహారాజుగా రాపురాణివాసుం బైన

గంధర్వి యెవ్వారిఁ గన్న తల్లి

యిన్నూలు మున్నూలు నేనూలు కన్నులు
 గలవేలు పెవ్వనిఁ గన్నతండ్రి
 రజతాచలం బేలురాజుఁబ్బపుచేవి
 గోరియెవ్వనిఁ గాంచె గొడ్డు నీఁగి

తే. యాపురూరవుఁ డాదస్రుఁ డాజయంతుఁ
 డాపుల స్త్యజామనుమఁ డీయధిపుతోడ
 సాటి యగుదురె నిఖిలవిశ్వంబులోన
 భావసమ్మోహనాతిసాభాగ్య రేఖ? 72

మ. సమయోత్కంఠితకంఠలోలవరణస్రగ్భూషణుం డైనయీ
 దమయంతీవరుఁడూచి తాఁడివిని సుశ్రాముండు వోకుంట పం
 తము, నిర్లజ్జతఁ బోయె నేఁ దను నిరర్థస్యాశనుక వొంటినె
 య్యమునం జేరఁగ నేల యిచ్చు శచి యాఙ్గాంతకపురో
 డేశమున్? 73

మ. విబుధేంద్రావరణప్రసాదితశచీవిశ్రాణితాశీర్వచ
 స్థుబకవ్రాతములుక దిగీశపురుషార్థప్రక మోసాఙ్గిణ
 ప్రబలఖ్యాతియుఁ బూటకాఁపులు సుఁడీభావించిచూడంగని
 య్యబలారత్ననృసాలరత్నములనిఁజ్ఞైశ్వర్యస్వంప త్తికీన్. 74

శా. చేసెం గావలయుక విరించి నిఖిల స్త్రీపుంససంయోజనా
 భ్యాసప్రాధి ప్రకాశ మొండఁ గడు వియ్యం బైనసంస్కర్ష మి
 ట్లాసంసారపురంధ్రిపూరుషమిథోహర్షోదయప్రేమలక [కీన్ :
 జోసెం గావలయుక మరుండు హృదయాంభోజంబుల స్మీరి

శా. వైదర్భిబహుజన్తనిర్తలతపోవర్ధిష్టుతల్లొచన
 స్వాదుప్రౌఢవిలాసుఁ డీవసుమతీచక్రేశపుష్పాయుధం

డాదిత్యాలయసార్వభౌమసుకృతాహంకారదుష్ప్రవృత్తి
మీదాంపత్యమునం జిరాయు వయి నెన్నిబొందుఁ గా
కెంతయున్.

76

శా.సంబంధం బిటుగూడునే రమణికిక ! త్వాభర్తకున్నే త్రప
ర్వంబై యుండె స్వయంవరం బసితగౌరస్తే రద్యగ్రోచులక
బింబోష్ఠీనివహం బమోఘకుతుక ప్రేమంబులక వీరి మా
ఘం బాడించెనఘాఽతిఘాతియమునాగం గౌఘయోగంబు
నన్.

77

తే. దివిజపతిఁ బొందెనేని రెండవశచి యగు

ధరణిపతిఁ బొంద దమయంతితనము చెడదు

తివిరి శచి యకాట దమయంతి యవుటఁ బోల

దింతి యీతారతమ్య మెల్లెఱిగె నొక్కొ?

78

శా.స్వారాజప్రముఖామరప్రచరులక వర్జించి లజ్జాపరీ

హారంబుం బొనరించె రాజులకు సంప్రార్థించి తా దేవస

త్కారంబై యితని న్నరించినవివేక ప్రాధిక దద్దేవతా [యున్.

ప్రీరోపాపయశస్విప్రమాజ్ఞన మొనర్చెన్ బైమి మే లెంత

ప. ఆనుచు నీచందంబునం గ్రంధుకొని యిందీవరాక్షులు
డెందంబు లానందజలధిం దేలియాడం గొనియాడుచు
సందర్శనోత్సవం బనుభవింపం గుమారబృందారకుండు
కురువిందకందళితనందోహసుందరకరుం డగుటను సుహృద
యానందుం డగుటనుఁ బొడముచందునుని దొరయుచుఁ
బురందరహరిక్రీడామందిరం బగు నుదయగిరికందరంబునుం
బోని కనకస్యందనంబువై హరిద్రాభంగఠంగంబుల భంగింప
నంగలించునఖిలాంగకంబులం దొడిగినమంగళాభరణంబులం

గీలింపబడినయిం ద్రనీలంబుల మెఱుగుల చెఱుంగులు
 పౌరాంగనాపాంగదృక్తరంగంబుల నాలింగనంబు సేయం
 గంకణాఝణాఝణాత్కారంబు తోరంబుగాఁ బంకజాక్షులు
 వీచువీచోపులం బొడముసన్నకరవలిపొలపంబుల సున్నంబు
 లై యున్నకురులు పొలుపార మందగమనంబున వందిసం
 దోహసంకీర్తనంబును మాగధమధురగానంబును పాఠక
 పఠనరవంబును మనంబు రంజింపజేయ ముందఱం జనుమా
 గ్ధాభిషిక్తులమణికిరీటంబు లనునడదివియఃలనోడం గూడి
 గంధలైలధారాసిక్తప్రదీపితంబు లగుకరదీపికాసహస్రం
 బులు నాసీరగతతుక్థారఖరఖుఃఖుట్టనంబులం బుట్టినధరణీ
 పరాగంబున దట్టంబైనసంధ్యాంధకారంబు దూరంబు
 సేయంగరిఘటాకంఠగ్రైవేయ ఘంటికా టంకారంబులఁ
 బ్రోదిసేయుచుఁ బుంఖానుపుంఖంబుగా శంఖకాహళభేరి
 మృదంగ వేణువీణానినాదంబులు రోదసీకటాహంబు నుద్ఘా
 టింపంబటత్పట్టపతాకాభిరామంబును సముత్తంభితరంభా
 స్తంభసంభారంబునుఁ గర్పూరపాంసువిరచిత గంగవల్లీమ
 తల్లికావేల్లితస్రాంగణంబును కస్తూరీకర్దమాలిష్టవిత్పకాద్విత
 యోపశోభితంబును పుణ్యాంగనాకరకినలయావలంబిత
 చూతపల్లవలాజాక్షతాదిశోభనపదార్థసాగ్రంబును నైనరాజ
 మందిరంబు చేరం జను దెంచునప్పుడు. 80

ఉ. చేరెను లగ్నవేళ యతిశీఘ్రము రమ్మని విన్నవింపఁ బు
 త్రేరంగ నంతనంతఁ జను దెంతురు కుంతలగౌడచోళగాం
 ధార్షముఖావనీశులు విదర్భవరేంద్రునియాజ్ఞః బాదసం
 చారమునకా శశాంకకులసంభవుపాలికి భక్తినమ్ములై. 81

సీ. యామవేగండకఙ్గానిలస్ఫాలన
 విలసితభ్రూవల్లి వేల్లనముగఁ
 దోరణమాలికాహీరాంకురచ్ఛాయ
 వెలదిలేజిఱుసవ్య మొలక గాఁగఁ
 బ్రోదిరంభా స్తంభములమోసుటాకులు
 లలిఁ బచ్చవట్టుచేలంబు గాఁగ
 వీతెంచుమృదువేణువీణానినాదంబు
 కలికితియ్యనినున్నపలుకు గాఁగఁ

తే. బేరఁటాండ్రురు హస్తపంకేరుహములఁ
 బూఁచి యెత్తినకనకంఘ్రుబూజెకుండ
 లున్నతస్తనములు గాఁగనొప్పుమిగిలెఁ
 దరుణియునుబోలె నృపగృహద్వారభూమి.

82

ఉ. శంబరవైరిమూర్తి జలజద్విషదన్వయచక్రవర్తి ర
 మ్యంబగు మందయానమున నర్థిమెయిం జను దెంచె గేతువీ
 నాంబరవల్లివెల్లనవిహారతరంగితవారివాహమా
 ర్గం బగు రాగమందిరముప్రాంగణభూమికి సమ్మదంబునన్. 83

తే. ఎదురుగా నేగు దెంచుచో నింట్రిమయ్యెఁ
 బెండ్లి యిరువంకచుట్టంపు బెద్దలకును
 నాభిముఖ్యోచితీసమ్యగర్హణార్హ
 భాషణాలింగనాదిసంభాషనముల.

84

మ. దమయంతీప్రియసోదరుండు దముఁ డాద్వారప్రదేశంబు నె
 య్యమునం గాల్పడ నేగు దెంచె బరిచర్యాయుక్తిగాఠాపు
 వియ్యముఁ దోడ్కొం చరుగంగఁ గంచుకపరీహారంబునం

దారహారముదోరంబుగ జేరుచుంబున విహారక్రీడ వాటింప
గన్.

85

త. సైన్యముల నెల్ల వెలిసుండ జాటఁ బనిచి
వలయుపడవాళ్ల రాకుమారులను దొరల
నిషధరాజును గొలిచిరా నియతిఁ జేసె
ననుఁగు మొగసాల గ్రథకై శికాపనిపుఁడు.

86

ప. అనంతరంబ యభ్యంతరకయ్యోవిభాగంబున నరదంబు డిగ్గి
పుణ్యాంగనావిహితసీరాజనాది మంగళోపచారం దై గా
రాపుసియ్యంపుముంజేయి. కరతలంబున నవలంబించి యల్ల
నల్లన నడిచి బంధుజనపరంపరాపరివేష్టితంబై పుగోహిత
బ్రాహ్మణసహితం బై పునఁగ్ధీనికురంబసంబాధభరితం బయిన
వివాహమంటపంబు చేరం జను దెంచి దూరంబున నెదురుగా
వచ్చుభీమభూపాలునకు నభివాదనంబు నేసి యతం డునుప
సమున్నతకనకాసనంబున నాసీనుం డై.

87

— ౧౨ నలదమయంతీకరిణయము ౧౨ —

ఉ. పారణ చేసె రాజు మధుస్కువుఁడేనియ మామ భీమథా
తీరమణుండు మంత్రసముదీరణపూర్వము గాఁగ నీయఁద
త్పారణ భోజభూపతినుతామధురాధరచుంబనక్రియాన్.
పారణకు న్నిదాన మయి భావము లువ్విభో లూఱఁ జేయఁగ

చ. సకలధరాధినాథునకుఁ జంద్రనిభాస్యకుఁ గేలుఁదామరల
ప్రకటము గాఁగఁ గట్టువడెఁ బావనకౌతుకసూత్రరక్షచే
నొకటి పరోపమాతకర మొక్కటిపంకజకాంతితస్కరం
తొకమరి యేల కట్టువడ కుండు మహిపతియాజ్ఞ గల్గినన్!

తే. నృపతిచేతికి మీఁదుగా నెలతచేయి
 గీలుకొనఁజేసె నొకపేరఁటాలపడఁతి
 యదియుఁ బుణ్యాహవాచనావాప్తియయ్యె
 భావియగునంబుజాక్షీపుంభావమునకు. 90

వ. అనంతరంబు. 91

ఉ. వాసికి నెక్కుకూర్తి జనవల్లభుఁ డిచ్చెను వైరసేని క
 బ్బాసనవంద్య దుర్ల తన కర్థి పరంబుగ నిచ్చె నెద్దియి
 క్కాసరర క్తబీజమధుకై టభశుంభనిశుంభచండముం
 డాసురకంఠఖండనవిహారమహోగ్రము మండలాగ్రమున్.

క. సంతోషంబున ధరణీ
 కాంతుం డల్లునకు నిచ్చె గారా మారం
 జింతామణిదామకమున్
 జింతికామప్ర దానశిక్షాక్షమమున్. 93

తే. జమునినాలుకతో నెకసక్కె మాడఁ
 దమకపడుకొత్తపైఁడిమోశముగటారి
 భీమనృపుఁ డిచ్చె గారాపుఁబెద్దపెండ్లి
 కొడుకుఁగుఱ్ఱకు నైషధక్షోణిపతికీ. 94

తే. వీరమాహేశ్వరాచారపారగునకుఁ
 దనకు శశిమాళి యిచ్చినకనకరథము
 కామగమనంబు నైషధత్కౌవరునకు
 మామ యిచ్చెను మా యని మహి నునింప. 95

క. అల్లునికి నిచ్చె ధాత్రీ
 వల్లభుఁ డనురక్తి నమరవల్లభుహరితో
 శృంగార—14

నుల్లస మాడం జాలెడు

తెల్లనియొకకత్తలానితేజీహయమున్.

96

తే. ప్రథమజామాత కిచ్చె భూపాలతలకుం

డగ్నిశోభంబు లైనదివ్యాంబరములు

సౌహృదంబు ఘటింప వైశ్వానరుండు

దనకు నెయ్యవి పుట్టెంచె దాసు మొదల.

97

తే. మలచి యేకాండముగ నొక్కమానికమున

వేడ్క నెద్దాని నిర్మించె విశ్వకర్త

యట్టిదేవేంద్రదత్తమహర్షిసూత్న

వీటికాపేటి మామ భూవిభున కొసగె.

98

మ. పవనాహారవిషంబు సోకదు యదాపమ్యంబునం గేకి గే

కివిలాసంబున దాండవారభటి సుక్రీడించుటకా త్వేళ మ

భ్యవహరించె గపాలియన్న మఱియేలాచెప్ప దచ్చక్తియ

న్నవగారుత్తతభక్తిపాత్రయొసగె రాజాత్తజాభర్తకున్.

చ. గరిమవరాటరాజు దనగాదిలియల్లన కిచ్చె ఘోటికా

కరటిపటిపటిరగణికామణికాంచనముఖ్యవస్తువుల్

పరిణయదక్షిణార్థ మయి ప్రాథత మీఱంగ నప్పదార్థముల్

సరి బరిపాటి నెన్నంగ నశక్యము గీష్పతియంతవానికీన్.

సీ. భక్తి బ్రదక్షిణప్రకమంబులజేసి

రాశుశుక్షణికి నుపాసనంబు

నంశుక గ్రంథికల్యాణక్రియాచార

మాచరించిరి మందహాస మొసంగ

నట్టెత్తి చూచిరి యాకాశమండలా

స్థానరత్నంబు నొత్తానసాది

ద్రైలోక్యపతిదేవతాఫాలతలకంబు
దివిరి యరుంధతీదేవిఁ గనిరి

తే. బ్రాహ్మణోత్తమపుణ్యపురంద్రీవర్ణ
మంగళాశీర్వచోయుక్తమహితశోభ
నాక్షతారోపణంబుల నాదరించి
రంబుజాక్షీయు నిషధదేశాధిపతియు.

10.

ఉ. *కంకణనికర్షణంబు మొగకట్టఁగఁ గౌ నసియాడ రత్నతా
టంకవిభూషణంబులు వడంకఁ గుంచంబులు రాయిడింపఁగాఁ
బంకజనేత్ర గౌతమునిపంపున లాజలు దోయిలించి ధూ
మాంకునియందు వేల్చెవరహాసము తెప్పలలోనదాచుచున్.

సీ. చెక్కుటద్దములపైఁ జెఱలాడునప్పుడు
కస్తూరికాపత్రకములఁబోలె
శ్రవణపాశములలో జాఁగి పాఠెడునప్పు
లలితతమాలపల్లవముఁబోలె
గలికికన్నులలోనఁ బొలుపారునప్పుడు
నవలీలనీలాంజనంబుఁబోలె
ఫాలభాగంబుపైఁ బఱఱెంచునప్పుడు
కమనీయచూర్ణాలకములఁబోలె

తే. నప్పు డావర్జితాజ్యధారాభిఘోర
పరిమిశ్లణ్ణాజనవశమీపల్లవాగ్ర
హతహుతాశనజిహ్వసముత్థ మగుచు
హోమధూమంబు బొలపై నొయ్యఁ బొలసి.

103

ఉ. కాంచనముక్తికామణినికాయక రాశవలస్తయూఖరే
ఖాంచలచక్రచుంబితనఖాంకుర మైననృపాలుచెట్టఁ బ

ట్టిచే బ్రమోదసంపద ఘటిల్లంగ నొక్కపురంద్రి నవ్యరో
మాంచము గ్రోత్తలేజెమరు నయ్యియగేలను సంభవింపగన్.
వ. ఇట్లు పాణిగ్రహణం బొనర్చి పురంధీజనవిలోకనార్థంబు
సహస్రరంధ్రీకృతంబుగాఁ జేయంబడినకాతుకాగారంబుఁ
బ్రవేశించి. 105

తే. దశశతాక్షుండు దొడుగుకుందనవుఁడై యెడి
కంకటముఁబోలు వేజాలకములయింటి
మధ్యభాగంబునందు శ్రీమంచ మెక్కి
రంబుజాక్షీయు నిషధదేశాధిపతియు. 106

వ. అనంతరంబ భోజకులాభరణంబు లగుదమదమను లిరువంకఁ
బెండ్లిచుట్టంబులకు భోజనంబులు వెట్టం గట్టడచేసి రప్పుడు.

—••••• మధ్యపుట —•••••

సీ. పట్టాంశుకములపైఁ బన్నీరుఁ బ్రోక్షించి
జేయార్చి చేపట్లు సేయువారు
మక్కలించినతావు మంజిల్లె పెందెర
లుంగరంబులఁ బట్టియొత్తువారు
నగరుధూపము వెట్టి యభ్యంతరం బైన
గగనాపకాశంబుఁ బొగవువారు
వెడియెడ్డెనలపై వెలచి తెచ్చినపైఁడి
పల్లెంబు లాయ త్తపటుచువారు

తే. రంకుమృగరోమకృతనూత్నరత్నకంబ
తాదినానావిధాభ్యర్చి తాసనములు
వెట్టువారును నై రిందుబింబవదన
లుభయబాంధవభోజనోద్వోగవేశ.

క. స్రయ్యవడకుండ నాడిరి
వియ్యపుమేలంబు లుభయవిధబాంధవులున్
నెయ్యంబునఁ దియ్యంబున
నొయ్యనఁ జతురాక్షరాధికోక్తిప్రాధిన్.

109

సీ. సర్వతోముఖపిపాసకుఁ దప్పిఁ బడియెదు
కామమోదనము నిక్కముగ వలయు
నీముఖంబున మాకు నెఱయంగ సుఖమబ్బుఁ
గాంచుఁ గావుత నిన్నుఁ గమలయోని
యనులోమమున లెప్పునిఁ జేసికొం టిప్పు
భగవదారాధనప్రాప్తినిధివి
విద్యజ్జనులు నిన్ను విషయించి వత్తురు
కలమధురములు నీగళరవంబు

తే. లగుచు నెయ్యంపువియ్యంబు లల్లనల్ల
సరసనర్తోక్తిఁ జాతుర్యసౌష్ఠవముగ
గోష్ఠి సలిపిరి దమలోనఁ గొంత ప్రాద్దు
భోజనాగారపర్యంతభూములందు.

110

చ. లలన యొకస్తు వగ్ధకృకలాసముఁ జేరఁగ దెచ్చి వంచనన్
నలునకుఁ గుంచెవట్టు నెలనాగ పదద్వయమధ్యమంబునన్
నిలిపినఁ గాలు ప్రాక నది నీవియు వీడఁగఁ దోడిభామినుల్
గలకల నవ్వు నూడె నది గట్టినపుట్టముపాయ శూన్యతన్.

చ. అలికులవేణి యోర్తోకనిహస్తముల స్తుఖమజ్జనాంబువుల్
గలఁతియ యెత్తి పోయ నవి గార్చుచునుండె నతండం దోయి
టన్, నెలకొని దానికొమ్మెఱుఁగునిద్దపుఁజెక్కులుముద్దువెట్టు
కోఁ, నెళవులవారిచూపుగిల్గిళ్లు మొఱంగఁగ వేళఁగోరుచున్.

ఉ. అవ్వలిదిక్కుమో మయి ప్రియంబున నొండులతోడ ముచ్చు
టల్, ద్రవ్వచు నొక్కకోమలి పరాకున నుండంగ ధూర్తుఁ
డొక్కరుం, డివ్వల వచ్చి వంచనమెయిన్ నునుమించు
మెఱుంగుటద్దము, న్నవ్వచుఁ బట్టె దాని చరణంబులకు
న్నడు మైనమేదినిన్. 113

తే. 'ఓమెయేమె యిదేమేమె లేమ! యేమె
మేఘపుష్పంబుఁ దే?' వంచుమేలమాడ
'మేమె మేమెలు దఱ చయ్యె మేలుమేలు
మేఱమేఱ' కన సభవారు నిగుల నగిరి. 114

*ఉ. లాలనఁ గ్రొత్తబెబ్బలికళాసము వెట్టిరి యాసనంబుగా
గోలయు సాధు వైనయొకకోమటికిన్ నిషధేంద్రుబచ్చుకున్
మేలపుమైవడిం దమసమీపపుధూర్తులు తత్పురస్థస్థలాం
గులత యవ్వణిక్కునకుఁ గోశవిజృంభణశంక సేయఁగన్.

తే. పెడమరలి చూచె నొకచంద్ర బింబవదన
వేడ్కదళుకొత్తనొకరాజవిటకుమారుఁ
బెడమరలి యేసె వాని నప్పడ మరుండు
సానఁబెట్టిన మోహనాస్త్రంబుఁ దొడిగి. 116

ఉ. ఇంచినభక్తి నొక్కతరళేక్షణ నైషధభూమిభగ్తము
న్నించువరూఢినీపతికి నేరుపు మీఱఁగ వట్టివేళ్లఁ గా
వించినతాళవృంతమున వీచుచు నుండెఁ జెమర్చుచుండె నా
చంచలనేత్రక్రొమ్మెఱుఁగుఁజన్ను లబింకముఁజూచియాతఁడున్.

వ. ఇట్లు హస్తపాదప్రయోశనగండాపముఖమజ్జనంబు లాచరించి
బంధువులు తమ తమ నిర్దిష్టంబు లగు నర్హాసనంబుల

గూర్చుండి చతుర్విధాహారంబులు భుజియింపం దొణంగి
రప్పుడు. 118

మ. నివసద్బాష్ప మఖండితాఖిలము నిర్లిక్తం బసంత్యక్తమా
ర్దవ మనోన్యమనంగతం బహృతసారస్యంబు గౌరం బగౌ
రవ మామోదనమోదనం బమృతపర్యాయంబు సంబంధి
బాం, ధవభూపాలసుతుల్ భుజించిరి వయోదర్పాను
రూపంబుగన్. 119

సీ. గోధూమసేవికాగుచ్ఛంబు లల్లార్పి
ఖండశర్కరలతోఁ గలపి కలపి
గుజ్జగాఁ గాఁచినగోక్షీరపూరంబు
జమలిమండెఁగలపైఁ జల్లి చల్లి
మిరియంబుతోఁ గూడ మేళవించినతేనె
దోరంపులడ్డాలు దోఁచి తోఁచి
పలుచఁగా వండిన వలిపెంపుఁజాడుట్లు
పెసరపప్పులతోడఁ బెనఁచి పెనఁచి

తే. గోవజవ్యాదిఁ గస్తూరిఁ గొఱతపఱుచు
వెన్నపడిదెంబు జొబ్బిల విద్రిచి విద్రిచి
వారయాత్రికు లనుమోక్షవంతు లగుచు
వలచి భుజియించి రొగిఁ బిండివంటకములు. 120

చ. తరుణులు చంచలాలతలు తత్కరభాండనికాయ మంబుదో
త్కరములు పాఁడదేనెలు ఘృతంబులు వాన లఖండఖండశ
ర్కరలును ద్రాక్షపండ్లు వడగండ్లును శోభనభుక్తివేళఁ దొ
ల్కరిసమయంబు పేరెలమిఁ గైకొన కుండంనె భోక్తృ
సస్యముల్ ? 121

తే. పచ్చతామానికంబులపశ్చైరములఁ
 బచ్చ గందనికూర లేర్పడమిఁ జూచి
 పెట్ట రని పెండ్లి పెద్దలు పెడము పెట్టఁ
 బెట్టుటకును నంగనలకుఁ బట్టెఁ దడవు. 122

క. అరుదుగ నపు డొక్కొకయెడ
 మరకతమణిపాత్ర గగనమండల మయ్యెకా
 జిరుపడములపాసెము శశ
 ధరుఁ డయ్యెం జుక్క లయ్యె ద్రాక్షఫలంబుల్. 123

సీ. అమృతరసోపమం బైనకమ్మనియాస
 వాలపాయసము జంబాల మయ్యె
 మంచులప్పల మించు మండెంగమడుపులు
 పొరలి తెట్టువగట్టు నురువు లయ్యెఁ
 గప్పురంబులయొప్పుదప్పువట్టఁగఁజాలు
 ఖండశర్కరలు సైకతము లయ్యె
 గరుడపచ్చలచాయః గలపచ్చగందని
 కూరలు శైవలాంకురము లయ్యె

తే. నోలుపుబుప్పలతీరంబు లురలఁబడగఁ
 బూరియలు లడ్డవంబులు పొరలి పాఱ
 విమలశాలోదనంబుపై వెల్లిసూపు
 నాజ్యధారాప్రవాహసాహస్రములకు. 124

ఉ. ఆదరణంబుతో నభినవాజ్యవిపాండురఖండశర్కరా
 డోదసమన్నితంబుగ విశుద్ధహిరణ్మయభాజనంబులం
 బైదలు లర్థిమై నిడఁగ బంధుజను ల్బుజియించి రన్నపూ
 రాదరహాసచంద్రకిరణంబులఁ బోలెడుపాయసాన్నముల్.

- తే. ఆరగించి రసాధారణానురక్తి
 వారయాత్రికులును బెద్దవరుసవారు
 దివుట శశిలాంఘన క్రవ్యతేమనంబు
 నసమశరకేతనవ్యంజనామృతంబు. 126
- క. నేలించి రొకటి దొలగం
 ద్రోవక జంబీరరసముతో నూనియతో
 నావం బెట్టినకిటిము
 ద్రావలయము లమృతమధుర రసఖండంబుల్. 127
- క. ఆమిష మనామిషముగ న
 నామిష మామిషముగాఁ గుహకమార్గకళా
 సామర్థ్యంబునఁ జేసిన
 తేమనములు మనములం బ్రతిష్ఠించె రుచుల్. 128
- చ. అసమసుధారసప్రాదమునందలిరొంపు లనంగ మంచునం
 బిసికినపంచదార లనఁ బేరినమీఁగడతో ఘనంబులం
 బసిగొనఁ జేయువాహరిపుబష్కయణీదధిపిండఖండముల్
 మెసవిరి కంఠదఘ్నముగ మిక్కిలివేడుక వారయాత్రికుల్.
- తే. మిసిమి గలపుల్ల పెరుఁగుతో మిళిత మైన
 యావపచ్చళ్ల చవి చూచి రాదరమునఁ
 జొట్టమని మూర్ధములుబాఁకి యొట్టఁదనముఁ
 బొగలు వెడలింప నాసికాపుటములందు. 130
- చ. *అవికయుఁ బట్టుపుట్టముచెఱంగు మఱుం గయి యున్నిఁ
 జేసి గౌరవపరిమాణముం దెలియ రామికి ముచ్చిరుచున్న
 యొక్కప, ల్లవునకుఁ జూపె నొక్కతె విలాసముతోఁ దన

తోరపుంజనుం, గవపాడ వింత పొమ్మనినకైవడి బానక
హేమకుంభమున్. 131

ఉ. ఎట్టివినీతుండో యొకరుఁ డేణవిలోచన బంతివట్టి మా
రైట్టంగ దానివక్త్రశశిబింబముఁ జూడంగ నోడి తాల్చిమైఁ
బట్టముఁ గట్టెఁ దచ్చరణపన్నయుగాంతరచంద్రమశ్శిలా
కుట్టిమభూమిభాగమునకుం దనమంజులదృష్టిపాతమున్. 132

చ. బసవరి జాణఁడొక్కఁ డొకయుగ్మలిచేచువ మాలువెట్టఁగాఁ
బసనికురంగికాపలలఫాలి నిజాధరపల్లవంబువైఁ
బసిగొని చేరఁబట్టి మునిపండుల నొయ్యన నప్పళింపఁగా
ముసిముసినవ్వు నవ్వె నది మో మొకయించుక యోర
సేయుచున్. 133

క. శీచలివాలు నవ్వు లడ్డువ
ములు చన్నులు పససతోలలు మోవులు మండె
గలు చీరలుగ భుజిక్రియ
వలపించె బెండ్లివారి వనితయుఁ బోలెన్. 134

తే. వద్దకోశాభినయహస్తపల్లవంబుఁ
జూపె నొకమచ్చెకంటకి సొబగుఁ డొక్కఁ
డంతయోగిర మడిగెనో! యంతలేసి
కొమరుఁబాలిండ్ల నడిగెనో! రమణి నతఁడు. 135

తే. చూచె నొకఁడు వయోవశస్తోక వికచ
కుచసమున్నేష యగునొక్కకువలయాక్షి
నుభయదోర్ధాలకూలంకపోరుకతిన
లలితవక్షోజ యగులేమ లజ్జఁ బొంద. 136

తే. ఉష్ణశీతాన్నకబళంబు లొకఁడు సూపఁ
 బవలొ రాత్రియొ గెడ గూడ నవసర మని
 దానికు త్తర మొకలతాతన్ని యిచ్చె
 నధరబింబంబు విఱిచి సంధ్యాగమ మని.

137

ఉ. నాన దొఱంగి చుంబశ మొనర్చుటె కా దొకఁడొక్కచంద్ర
 బిం, బానస మోముఁజంద్రుఁ జపకాంతరబింబితునిం బునః
 పునః, పానకపానకర్తము నెపంబునఁ జేసి తదోష్ఠపల్లవం
 బానుచు నాచరించెను సమంచితసీత్యతమాత్యతంబులన్.

ఆ. పంచదారఁ బొరపి భక్షింపఁగా నెత్త
 భావదుష్ట మనుచు బావ నగిన
 దొలఁగఁబెట్టె రోషకలకించితంబుతోఁ
 గొమ్మనరఁటిపండ్లు గూర్చి మఱది.

139

వ. ఇష్టిధంబున శుచియు మృష్టంబును బభ్యంబును నగంభోజ
 నంబు నేసి వెండ్లిదొరలు సుగంధోదకంబులం జేతులు
 తొడసి వార్చి ముఖవాసనంబు గైకొని కర్పూరతాంబూ
 లంబులు పరిగ్రహించి దమదమనులప్రియోక్తులకు హర్షిం
 చుచు నిజనివాసంబుల కరిగి రప్పుడు.

140.

చ. కలికివరాటరా జడప గప్పురవీడెము వెట్టె నవ్వుచు
 న్నులునడపంబువానికి ఫణాధరవల్లిదళాంతరంబునక
 బలితపుఁదేలు మైసమునఁ బన్ని యతం డది చూచి భీతిఁ ద
 మ్ముల మిల వైచిన న్నగిరి మూఁగినరాజకుమారు లందఱున్.

ష. మృదుమృష్టాన్నము లీప్రకారమువ నెమ్మి న్నవ్వారు ముప్పొ
 డ్దఁ గొన్నిదిసంబు ల్బుజియించు చుండిరి సమున్నద్రాసు
 రాగంబుతోఁ, బదియాఁజేడులపువ్వుబోండ్లనునుఘంబా

లిండ్లకాఠిన్యసం, పదతో రాత్రులు మల్లుసాము మదనోన్మా
దంబునం జేయుచున్. 142

ప. నిషధమహీచల్లభుండును దమయంతీపరిణయమహోత్సవం
బివ్విధంబున ననుభవించి దివసచతుష్టయానంతరంబున. 143

— ఆశ్వాసాంతము —

శా. నారీచి త్తసరోమరాళ ! నయచాణక్యా ! విరించాన్వయ
క్షీరాంభోధిసుధామయూఖ ! కవితాసిద్ధాంతసర్వజ్ఞ ! జం
భారాతిస్విపమాస్తకాండనిభబాహాఖడ్గధారాపయో
ధారాశాంతవిరోధిభూధవమహోదగ్రప్రతాపానలా ! 144

క. అరివీరబసవశంకర !

శరణాగతరక్షణానుసంధానధురం
ధర ! సచివగంధసింధుర !
ధరణీభరణైకదక్షదక్షిణహస్తా ! 145

మాలినీ. ధరణిభరణిద్విధాధకృతస్తబ్ధరోమ
ద్విరదకమతరాజోర్విధదర్వికరేంద్రా !
హరచరణరింసావ్యంజితానందసాంద్రా !
పరిహృతమతితంద్రా ! భాగ్యసంపన్నహేంద్రా ! 146

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్ర మారయామాత్య
పుత్ర సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథప్రణీతం బైనశృంగార
నైషధకావ్యంబునందు షష్ఠాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు

శృంగారనైషధము

సప్తమాశ్వాసము

రెడ్డివేమవిశ్వ

త్వారమణకృపావిశేషసమధిగతైశ్వ

ర్యారూఢవిభవశృంగా

మారారితదాబ్జభృంగ ! మామిడిసింగా !

1

— ౧౧ నలుండు దమయంతినహితుండై నిజరాజధాని కేఁగుట —

వ. వినుము.

2.

తే. పయన మై స్వపురోహితప్రవరుఁడైన
గౌతముండు ప్రస్థానసంగతికిఁ దగిన
మంగళాచార మొనరింప మహివరుండు
శిబిర మెత్తఁ బడాల్లకుఁ జెప్పఁబనిచె.

3.

ఉ. పుట్టిననాఁటఁగోలె నొకప్రాద్దు నిజాంకతలంబుఁ బాయకు
న్నట్టియనుంగుఁగూఁతు దమయంతిఁ గడుంగడుదూర
మన్నుచో, నిట్టివిషాద మాత్మ నుదయింపదు కూరిమియల్లు
నంపుచో, నెట్టివిషాద మాత్మ నుదయించెనొ మామకు
నత్తగారికిన్.

4

ఉ. అక్షయరాజ్యవైభవరమానుభవాభినవప్రభాసహా
 స్త్రాక్షుఁడు గుండినాధిపతి యాత్మసుతారములు నివసితతా
 లక్షగుణీభవ్యణకలాపుని నైషధునిక వరాటదే
 శక్తినిమండలావధిగ సమృతి నంపె సుతద్వయంబుతోన్. 5

తే. ఆత్మమండల మవధిగా ననుచరించి
 యపనినాక్షుఁడు జామాత ననిపి మరలె
 నా ప్రతీరంబుగంధ వాహంబు ననిచి
 మరలి పోవుతటాకంబుతరంగవోలె. 6

వ. అప్పుడు నిజవియోగజనితక్లేశంబునం గన్నులబాష్పంబు
 కణంబులువలక బ్రణామంబునేసి తలవాంచి యున్న కూఁతుం
 గొంగిలింఁచుకొని గల్గదస్వరంబునఁ దండ్రి యిట్లనియె. 7

మ. గురువన్నక ధన మన్నఁ బుణ్య మనినక గోత్రోదయం
 బన్న దేవర యన్న స్తన మన్నఁ దుష్టి యనినక వాత్సల్య
 మన్న న్ని జేశ్వరుఁ డన్నం బరమోపకార మనినక సర్వంబు
 నన్నం దలో, దరి! నీకు నిషధాధినాక్షుఁడె సుమీ తభ్యం
 బుగాఁ జెప్పితిన్. 8

సీ. పాటించి కొలువుము భవనదైవతముల
 సవతులఁ గొనియాడు. సఖులఁ బోలె
 నారాధనమునేయు మత్తమామల నెప్పు
 పరిజనంబులమీఁదఁ గరుణగలుగు
 యలుగకు కోపించినపుడు సాధునీతోడ
 మదిలోన నుబ్బకు మన్ననలకుఁ
 వోడికోడండ్రతోఁ గూడి మాడి చరింపు
 దాసీజనముఁ బ్రోవు తల్లికరణి

తే. బ్రాహ్మణులయందు గురులందు బంధులందు
 భక్తివిశ్వాససౌహార్దపరత నెరపు
 భవ్యపతిదేవతాచారపరమపుణ్య
 ధర్మ మేమర కుండుమీ తల్లికాన!

9

వ. అని బుజ్జగించి బుద్ధిసెప్పి కూతుక వీడ్కొనియె దమదమ
 నులుం జెలియలి ననునయించి.

10

ఉ. సంకుమదంబుఁ గస్తురియుఁ జాఁదుఁబటీరము గప్పురంబునుం
 గుంకుమపువ్వునుం బునుఁగు గొజ్జెఁగనీరు *ననేకభారువుల్
 కంకణకంఠికాకటకకాంచముఖాభరణ ప్రజంబుతోఁ
 గొంకక తోడఁబుట్టువులు గూరిమి చెల్లెలి కిచ్చి నిద్దలున్.11

సీ. కదళికాచంపక క్రముకపాటలచూత
 కంకేళివాటికాసంకులంబు
 లక్ష్మీణబహుళపుండ్రేక్షురాజాన్నాది
 భూరిసస్యసమృద్ధిభూషణములు
 కమలనీలాంభోజకల్పారకుముదాధ్య
 శుంభ త్తటాకోపశోభితములు
 వివిధాపణసలీవిన్యస్తరత్నాది
 బహుపదార్థవ్రాతబంధురములు

తే. గ్రామములు నూలు క్రథకైశికంబులోనఁ
 బసపు కిచ్చిరి భీమభూపాలసుతులు
 దండ్రీయాజ్ఞ సహోదరధర్మ మొప్పు
 ననుఁగుసయిదోడు దమయంతి ననుపునపుడు.

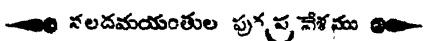
12

*'అనేక భారువుల్'; అనేక భారువుల్' అని ముద్రిత లిఖితపుస్తకపాఠములు.

- తే. ఉభయవంశలలామ యయ్యుత్పలాక్షి
 యత్తవారింటి కరిగెడునవసరమున
 మాతృజనకసఖీజనభ్రాతృవిరహ
 మధిపతిప్రేమజలరాశి కౌర్వ మయ్యె. 14
- వ. ఇవ్విధంబున సంబంధిబంధుజనంబుల సముచితప్రకారంబుల
 వీడ్కోలిసి కతిపయప్రయాణంబుల. 14
- సీ. ప్రణధిలోకానీతపరితోషవార్తాభి
 నందితామాత్యబృందారకంబు
 రాజవీధీమహాప్రాసాదశిఖరాగ్ర
 కీలితాలంకారకేతనంబు
 గ్రంథకైశి కాధీశకన్యావలోకన
 వ్యగ్రపౌరవధూసమాకులంబు
 గస్తూరికాలేపకర్పూరరంగవ
 ల్లభిరామమందిరప్రాంగణంబు
- తే. సారసారమసారాశ్చ తోరణాంశు
 చూర్ణకుంతలమాలికాశోభమాన
 గోపురశ్రీలలామంబుఁ గూర్తిపురము
 డాయ నేతెంచె నిషధభూనాయకుండు. 15
- తే. కలయ నేతెంచి నైషధక్షావరుండు
 దివుటఁ బురలక్ష్మీపై వ్రాలువృష్టిఁ దివిచె
 నాత్తనొక్కించుకయుఁ బరాకయ్యె నేనిఁ
 బ్రాణవల్లభ దన్నే మియనునో యనుచు. 16
- చ. ఎదురుగ నేగుదెంచిరి మహీపతికిం బురివారు సర్వసం
 పదలు ప్రమోదవై భవశుభస్థితియు న్నైరయంగ మిండతు

మైదపదుపుల్లదోదయము మిక్కిలి వేడుకయున్ మనంబులం
బొదలఁగఁగ్రొత్తయామనికీబొచ్చెములేకెదురేఁగుచాడ్పునన్.

వ. ఇట్లు మంత్రిపురోహితామాత్యదండనాథప్రధానంబుగాఁ
బౌరజనసమూహంబు దన్నెదుర్కొన సముచితప్రకారంబున.

శా. ఏమో క్రొత్తయపూర్వవార్త విను చేమో చెప్పుచున్
దండనా ధామాత్యాదులు పాదచారమున నేవాసక్తి
మైఁ గొల్పిరా, భూమిశాగ్రణి సొచ్చెఁ బట్టణము సంపూ
ర్ణానురాగంబుతో, భామానేత్రచకోరచుంచితముఖప్రాలే
యరుగ్బింబుఁడై. 19

క. సకలధరాధీశ్వరుఁడైఁ
బ్రకటముగాఁ జల్లి రపుడు పౌరపురంధుల్
సుకుమారబాహువల్లి
ముకుళకులసకుల్యలాజముక్తాఫలముల్. 20

మ. దమయంతీవదనావలోకనసముత్కంఠావలద్భామినీ
సముదాయాననచంద్రబింబపరిషత్సాన్నిధ్యయోగంబునన్
సముపేతార్థము లయ్యె సౌధమణిభాస్వచ్చంద్రశాలావితా
నము లుర్వీపతినందనుండు పురఘంటావీధి నేతెంచుచోన్.

తే. ధరణినాథాననేందుసుధారసంబు
సౌధజాలమృణాలికాజాలకముల
సుత్పలాక్షీకటాక్షునీలోత్పలములు
ప్రేమమానఁ దప్పివోవంగఁ బీల్చికొనియె. 22

వ. అప్పుడు. 23

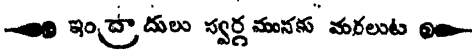
సీ. నిరుపమానస్వయంవరమహోత్సవమును
 మధుపర్కసత్కారమంగళంబుఁ
 గమనీయతరకరగ్రహణహోమంబును
 విహారణాగారప్రవేశవిధియు,
 సుభయబంధుభుజిక్రియోపచారంబును
 బ్రాహ్మణికస్వస్తిభాషణంబు
 హరణార్థసంభారహరికాకృతియును
 నగరసంవేశనానందకళయు

తే. ననెడువృత్తాంతముల నొప్పునధిపచరిత
 మాఁగిమధ్యావసానంబు లవధరించి
 యమరముఖ్యులు గురియించి రలరువాన
 యన్నిదినములు దా రున్నియచ్చువడఁగ.

24

తే. వికచపారాంగనాపాంగవీక్షణములు
 హర్షితామరకృతపుష్పవర్షములును
 గురియ నృపవీధి నరిగి భూవరుఁడు సొచ్చె
 నీరజాక్షీసమేతుఁడై నిజగృహంబు.

25

వ. అట విబుధులు వృథాప్రయోజనం బైనపసుధాధావన
 ప్రయాసభేదం బనుభవించి పయోధిపాథస్తరంగంబులుం
 బోలె వచ్చిన త్రోవయ పట్టి మరలి రప్పుడు.

26

తే. స్ఫటికభూమిధ్రములమీఁదఁ బ్రతిఫలించు
 నర్కబింబంబులునుబోలె నమరవరులు
 గనకరథములమీఁద నాకాశవీధిఁ
 జారునైస్థిక ప్రభాసౌష్ఠవమున.

27

వ. చనునప్పుడు. 25

మ. మెఱుఁగుండీఁగలచాయఁ గేతనముఁ గ్రొమ్మిఁచారుపేతద్యుతిం
 గొఱలం జక్రవిఘట్టనంబునఁ బరిఘ్నంబులై మేఘముల్
 పఱియ ల్వాఱఁగఁ గింకిణు ల్పారయఁగాఁబాఱె న్నభోవీధి న
 త్తఱి జంభాంతకు తేరు. మాతలికశాత్రస్తాశ్వవేగంబునన్.

తే. మాటిమాటికి నాకాశమండలమున
 నవల నివలఁ బయోవాహనివహమునకు
 నమరనాథరథాలంబి యైనధనువు
 భాసురస్ఫుర్తి విభ్రమాభరణ మయ్యె. 30

క. ధశధశ మని జలములలో
 బలరిపువజ్రయుధంబు ప్రతిబింబింపం
 గెలఁకుల దందడిఁ దిరిగెడు
 జలధరముల కపుడు కులిశసంగతి గలిగెన్. 31

తే. వర్ణితం బైనసావర్ణివంశమునకుఁ
 బట్టుగొడు నైనయంభోజబాంధవునకుఁ
 గూడ నేతెంచు గారాఘఁగొడుకుచేతి
 దండ మవ్వేళ నాలంబదండ మయ్యె. 32

ఆ. అధికదూర మగుట నాకాశలక్ష్మికిఁ
 గర్జపాశ మగుచుఁ గరమువొలిచె
 దివ్యభవ్యకాంతి దేదీప్యమానమై
 పాశపాణిపాణిపాశవర్షి. 33

తే. పరివహస్కంధమారుతాస్ఫాలనముల
 వీతిహాశ్రుండు వర్తించువిధము చూచి;

భీమనందన నీతఁడు పెండ్లియాడఁ
బోలు నని యశ్రుచురకోటి బుద్ధిదలఁచె.

34

కా, ఊటీవల్ల భుముద్ధుఁగన్నె నుసుబల్కుల్ గ్రోలుకోలేమి ని
ర్వాణానందము లైనవీసులకుఁ దత్ప్రియంబు గంధర్వరా
డ్వీణానాద మొకింత సమ్మదము గావింపంగ నింద్రాదిగీ
ర్వాణాధీశచతుష్టయం బరిగెఁ దారావీధి దూరంబునన్. 35

ఉ. చిత్తములోనఁ బాయక వసించినభోజనృపాలకన్య న
త్వత్తమరాజుఁ గూర్చి సుర లూఱటఁ బొందిరి యెంతయేని
యుం, జిత్తములోనఁ బాయక వసించిననిర్మలత త్వవిద్య య
త్వత్తమశిష్యుఁగూర్చిగురుఁడూఱటఁబొందినయట్టిలాగునన్.

సీ. పక్షులు చరియించుపదవి సుల్లంఘించి
ఘనములు దిరుగుమార్గంబు గడచి
విద్యాధర శ్రేణి విహరించుపథ మెక్కి
కరువలి యెఁగెడుకక్ష్య సొచ్చి
గ్రహరాజు వాఱెడుఘంటాపథము దాఱి
చుక్కలు వొడఱెంచుచక్కి వెడలి
చడలేఱు ప్రవహించుచాయ యు త్తరియించి
ధ్రువమండలంబుపెంద్రోవ నడచి

తే. యూర్ధ్వలోకంబునకుఁ బోవుచున్నవారు
భీమభూపాలసుతమీఁదిప్రేమభరము
వోడియును వీడ కాత్మ భావించువారు
జానవుం డాదియైనగీర్వాణవరులు.

❖ ❖ ఇంద్రాదులకు మన్నభుః డెదురుపడుట ❖ ❖

మహాస్రగధర. కని రంతంత న్నభోమా
 స్తమున ఘనతమస్కాండసం దేహసంపా
 దనలీలాజాగరూకా
 తనువికటతనూ ధామధూమాయితంబున్
 వనరాశ్యంతే స్తరంగ
 ధ్వనిసమధికదుర్వారకోలాహలంబున్
 జనసందోహంబు భూషా
 చ్చవిధగధగితాశాకటాహోదరంబున్.

38

తే. ఇరులు గవియుచు నేరాళ మెట్టయెదుర
 నల్లనల్లన నేతెంచె నల్లమంది
 గరిమ నాకాశచరుల కాకాశవీధి
 గదలి యెదురుగ వచ్చెనో కాక యనగ

39

వ. ఆజనసమూహంబు ముందట.

40

సీ. రతి దేవి నెవ్వీగురారాపుఁజన్నులు
 గడకన్నులకు నింపు గడలుకొలుప
 గడు సై నవూవింటఁ గూడి కమ్మనితూపు
 కటకాముఖపుఁగేలఁ గరము మెఱయ
 గఠిమండలంబువైఁ గనకంపుఁజెఱఁగుల
 జిలుఁగుఁబచ్చనిపట్టుఁజేల మమర
 నాలీఢపాదవిన్యాసంబు శృంగార
 వీరాద్భుతములకు విందు సేయఁ

తే. జిన్ని చిగురాకుఁజేర్కొలఁ జేతఁబట్టి
 వేరుటామని రాచిల్కతేరు నడువ

నుక్కడి డయి యేతెంచె నుక్కు మిగిలి

కలికిగారాపుఁజెలికాఁడు కలికి మరుఁడు.

.41

ఉ. చీకటితప్పునం బరులచేడియలఁ రమియింప దూతికా
లోకముమాటతీపులకు లోఁబడి భీత్యభిమానలజ్జలఁ
బోకడఁబెట్టి ప్రాణ మొకపోకకుఁ గైకొన కుండుసాహసుల్
వైకొని చేరి తన్నుభయపార్శ్వములందునుఁభక్తిగొల్చిరాన్.

తే. బుద్ధదేవపరిస్పర్ధఁ బోలెఁ దాల్చె

లోకజిద్భావ మెవ్వఁడు లోక మెఱుఁగ

నీశ్వరునిమీఁదఁ దగిలినయీర్ష్యఁబోలె

నతనుఁడై యేలె నెవ్వఁ డీయఖలజగము.

43

వ. అమ్మదనుండు త్రిభువనైకవీరుండు నాసీరగతుండై నభోమం
డలంబున గండుమీనుపడగ పాలుపారఁ జిగురుజగజంపు
గొడుగునీడ వాడనివనమాల వక్షస్థలంబునం గ్రాల రతి
యును దానును నేతెంచిన.

44

తే. నలునిఁజూచినపిదప మస్త్రఘనిఁ జూడ

నాకనిలయులనయనంబు లోఁకిలించె

నయ్యరోచక మమరవైద్యద్వయంబు

దీర్పఁ జాలునొ చాలదో! తెలియరాదు.

45

— శ్రీ ఘటాక్షరము —

సీ. కట్టెఱునెరలదీర్లు విలోచనంబుల

కడల నగ్నిస్ఫులింగంబు లురల

ప్యంభించి మిగులంగఁ జేవురించినమేనఁ

బ్రన్నేదజలముఁ గంపరతుఁ బొడమఁ

గుటిలమై చిమ్మచీకటి సంఘటించుచు
 నిటలభాగమున భూక్తి నటింప
 నత్యంతగాఢదంతా గ్రవీడనమునఁ
 దొట్టవాతెఱనెత్తు రుట్టిపడఁగఁ

తే. గటములద్రువంగ మీసాలు గత్తరిల్లఁ
 గంత కుహరంబునందు హలంకార మెసఁగ
 నింగి నేలయుఁ దాటింప నంగలించు
 పగిది నేతెంచె గ్రోధంబు గగనవీధి.

46

స్తోత్రం—

ఆ క్రోశా క్రోశఘోషం.

బయి వికటకతోరాట్టహాసాస్పదం బై
 వక్రభ్రూవల్లరీసు
 వలనభయద మై స్ఫారనిశ్వాసథారా
 చక్రం బై రక్తరూక్షే
 ఊణ మయి విగతహంతియై నిర్దయంబై
 యాక్రోధం బభ్రవీధిఁ

హతగతి నమృతాహరులక ధిక్కరించెన్.

47

ఉ. ఈసునఁ బుష్పసాయకునియేటునకుం గడుదూర. మైనదు
 రాస్వసుని నెమ్మనంబునఁ దిరంబుగ మన్నెము దన్ని రాజ్యసిం
 హాసన మెక్కకుండఁ దను నాఁగిన క్రోధముఁ జూచి భీతిమై
 వాసవుఁ డొయ్యనొయ్య నట వ్రాలిచె తెప్పలు వేయుఁ
 గన్నులన్.

48

తే. మండు నఁట దాసు హృదయమర్తములఁ దవిలి.
 కన్నుఁగవ నంధకారంబు గవయు తెట్లు?

రాగ మొనరించు నట తా విరక్తి యెట్లు
తన ప్రభావంబు గ్రోధంబు తాన యెఱుగు. 49

మ. భుక్కుటికాలభుజంగ రాజతరుణీఘాత్కారశంకావహా
ధికనిశ్వాససమీరణధ్వనులు సంతీక్ష్యై గ్రదంతావలీ
శకలీభూతనిజాధరోష్ఠరుధిర స్రావ ప్రతిద్వందిర [డన్.
క్తకటాక్షుల్ దనపారిపార్శ్వకులు గా దర్పంపుఁ బెంపేర్ప
వ. ఇ ట్టే తెంచె ననంతరంబ 51

❦ లోభంఁ డెదురుపడుట ❦

తే. హస్తములు విస్తరించుచు నట పలుకుచుఁ
గంతగద్గది కావ్యక్తకాకువికృతి
రాలుపడి బండ్లిగుల్పుచుఁ దీలుపాటుఁ
బ్రకటదైన్యంబుఁ దోడ లోభంబు వచ్చె. 52

సీ. కడుపుమండించునాఁటిచిచ్చునెగ దాఁకి
గవరనై యున్న కన్దలవారు
భోగించువారలఁ బుల్కుపుల్కునఁ జూచి
మెల్లన గ్రుక్కిళ్ల మ్రొగువారు
కుక్షింభరిత్వంబుకొలది కగ్గలముగా
గూఁ డెంతపెట్టినగుడుచువారు
ప్రాణగొడ్డము లైన పరమసాహసములఁ
బరులసొమ్ముల కాసపడెడువారు

తే. పామునకు బలి వెట్టని ప్రతినవారు

* ఈఁగకెన్నఁడు నే నిలి యిడనివారు

* 'ఈఁగకెన్నఁడు గాటిని యిచ్చువారు' అని పాశాంతరము చింత్యమా

ధనముగాఁపున్నదయ్యాలదలుమువారు
బలీసి లోభంబు నిరువంకఁ గొలుచువారు.

53

మ. కమియం బాపము లొండు రెండు వరుసక గల్పింపఁగాఁ
జాలు కామము క్రోధంబును నిచ్చు మెచ్చక యహం
భావంబుతో నుండుఁ బం, చమహాపాతకసంగ్రహైకఘటనా
చాతుర్యధుర్యంబు లోభము లోభంబు గదా గుణద్విరద
రాట్పంచాస్య మూహింపఁగన్.

54

సీ. ఇన్నియింద్రియములు నెవ్వనికి గృహంబు
లట విశేషంబు జిహ్వించలంబు

సంప్రార్థనాదీనచాటూక్తి యెవ్వని

కాజన్త సంసిద్ధ మైనమతము

పాత్రహస్తములవైఁ బడుదానజలవృష్టి

వారించు నెవ్వఁ డవగ్రహ మయి

అన్యవిత్రాపేక్ష యాత్మవిత్రాపరి

త్యాగ మెవ్వనియంతరంగగుణము.

తే. జారచోరాదిధూర్తవిహారభూమి

దైన్యకార్యణ్యజలరాశిధవళకరుఁడు

కలిమహారాజునెచ్చెలికాఁడు లోభుఁ

డతఁడు సురలకు భోహారు వసుచు మ్రొక్కె.

55

వ. అనంతరంబ.

56

— మోహఁ డెదురుపడుట —

మ. తనకుం బట్టపురాణివాస మగుమిథ్యాదృష్టిచే నేతఁ గీ

లోకన హత్తించి విరించిముఖ్యదివిషతోక్తి న్విడంబించు

చుక, ఘనమార్గంబున నేఁగు దెంచెను మహాకాయంబు

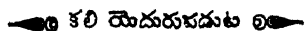
మోహంబు మోహనవిద్యాగమసంప్రదాయఘటనావ్యాపార మేపారంగన్.
57

తే. బాలు రాత్త కుటుంబజంబాలమగ్ను
లనధిగతశాస్త్రులనధీతులలసమతులు
దన్ను నేవింప మోహంబు దప్పుద్రోవ
సల్లనల్లన సురల డాయంగ వచ్చె.
58

సీ. జ్ఞాన ప్రదీపికారుంఝాసమీరంబు
కామలోభక్రోధకారణంబు
సంసారకపటేంద్రజాలవిద్యాపింఛ
యామ్నాయపదకంటకాంకురంబు
శూన్యవాతారణ్యశుండాలకలభంబు
కుమతసిద్ధాంతవిభ్రమగృహంబు
బహుశఘటకుటీప్రభాతతిగ్గమరీచి
యంధపరంపరావ్యాప్తసరణి.

తే. కన్నులకునిద్ర మదికి జో కన్ను ధృతికి
వినమి చెవులకు నెద్ది భావించి చూడ
నమ్మహామోహం డెదురుగా నరుగుదేర
బ్రమసి చూచిరి వాసవాద్యమరవరులు.
59

వ. అయ్యనసరంబున.
60

సీ. పాతకంబులు నీలివట్టుబొందడములు
పగలింటినిద్రలు పచ్చడములు
పరదూషణంబులు ప్రాలంబహారంబు
లన్యకాంతాసక్తియంగరాగ

మీర్ష్యాపరత్వంబు హేలావతంసంబు
 బుధజనద్వేషంబు పువ్వుదండ
 మిథ్యాప్రలాపంబు మృగనాభితిలకంబు
 బహులాశసత్వంబు పరికరంబు

తే. పరులఁజూపులు వాకొల్పఁ బ్రసఫలీల
 రాసభాంగరుహోగ్రధూమప్రకార
 బర్బరాకారదేహు లంబరము నిండి
 సరస వచ్చిరి కలిరాజునైన్యభటులు.

61.

వ. ఆసుభటు లుభయపార్శ్వంబుల.

62.

సీ. కుండబొజ్జలక్రింద ద్రిండుగా బిగియించి
 గడితంపుమడుగులు గట్టినారు
 బూజువట్టినదేహములవైఁ దళంబుగా
 మలయజపంకంబు లలఁదినారు
 నునుబట్టతలలవైఁ గనకంపుఁ జెఱఁగుల
 బట్టుచీరలు మూయఁ జుట్టినారు
 కరమువ్రేలుడు లైనకర్ణపాశంబులఁ
 దోరంపుఁబోఁగులు దొడిగినారు

తే. వెలయ మృగనాభి గీర్బొట్టు వెట్టినారు
 పసిఁడిలాతాలు నేతులఁ బట్టినారు
 చండముద్రాధరులు నభోమండలంబుఁ
 బూరటిల బట్లు కలిరాజుఁ బొగడి పొగడి!

63

వ. త్రైలోక్యంబును వినునట్లుగా నిట్లనిరి. 'యాగఫలంబు
 పాపాణసలిలోన్నజ్జనంబు ; దేశాంతరదేహాంతరకాలాంతరం
 బులం గర్తఫలభోక్తయాత్తయనుమాట యసత్యంబు; వేదం

బ్రహ్మమాణంబు; వేదమర్త భేదంబునఁ గదా బోధిసత్త్వండు
 సత్త్వహేతువుగా జగం బస్థిరంబని సమర్థించె నెద్దియెద్ది
 సత్తది యద్దియధ్నివం; బగ్నిహోత్రంబుండ్రయీతం త్రంబుఁ
 ద్రిదండంబు భస్మగుంతనంబు బుద్ధిపౌరుషహీనులగుపురుషు
 లకు జీవికోపాయంబులు; స్వచ్ఛందంబు ధర్మంబు; కామ
 దేవుండ దైవంబు; మరణంబె యపవర్గంబు; భస్మీభూతంబగు
 భూతంబునకుం బునరాగమనంబు గల దనుట భ్రాంతిగాదె?
 యామ్నాయంబు లేమి యెఱుంగు? నెఱింగెనేని “ఓహి
 తద్వేద యద్యముష్టి లోకేఽస్తి వా న వేతి” యని సందే
 హించునే? యని వెండియు.

64

క. తారు దముఁ గాచుకొనరే
 యీరసమునఁ గావఁ బోదు రింతుల వంశా
 చారస్థితి డాంభికు లగు
 వారు మరుఁడు దమకెకాని వారికి లేడే? 65

క. శతమన్యునంతధర్మ
 స్థితి యెఱిగినవాఁడు గలఁడె త్రిభువనమునయం ?
 దతనియహాల్యాజారత
 యితరులజారత కనుజ్ఞ యిచ్చుట గాదే? 66

క. మారుఁడు దుర్వారుఁడు సం
 సార మిది యనాది వంశసంరక్షణ మం
 భోరుహవదనలచేతిది
 యేరూపున జాతిశుద్ధి యేర్పఱుప నగున్ ? 67

క. రాజానుమతము ధర్మము
 రాజు నిశాకరుఁడు మీకు బ్రాహ్మణులారా!

రాజు ప్రవర్తించినవే

రోజున గురుతల్పగమన ముచితము మీకున్.

68.

క. ఏకార్థము సుఖోత్తర

మాకార్థము సేయ నర్హ మగునెడ సుకృతం

బాకాంక్షింతురు సురతము

నాకాంక్షింప రది యేమి యవనీవిబుధుల్?

69.

చ. మలిచినరాలయందుఁ గుసుమంబులు వోయఁగ మీఁడ

నెన్నఁడే, ఫల మొకనాఁడు గల్గు ననుపల్కది యెవ్వఁడు

నమ్మినాఁడు? కో, మలవనరాజిలోనఁ గుసుమంబులు గోయుట.

యెప్పుడప్పుడే, ఫలములు వోవొ పోవునొ యుపాసకులార!

తలంచి చూడఁడా.

70.

తే. అన్య దేహః స్తిసం దేహా మైనయెడనుఁ

గలుపములు మాన నెబ్బంగి వలయు నేని

విడుఁడు యాగంబు లోవేదవిప్రులార!

జంతుహింసామహాదోషసంశయమున.

71.

తే. స్మృతులయందు బలాత్కారకృతము లెల్ల

షకృతములుగా విధించినాఁ డట్టై మనువు

బలిమి బ్రాహ్మణులార! పాపములు సేయుఁ

డేమి సేసినఁ జేయ రయ్యెదరు మీరు.

72.

సీ. ఐకమత్యంబు లే దఖిలశాస్త్రములకు

నిగమంబు లొకజాడ నిలువ కాదు

నాగమంబులత్రోవ యది యొండుచందంబు

పంకంబులోనికంబంబు తర్క

మతిగూఢమై యుండు యామశంబులచాయ
 యుపనిషత్తులభాష మొక్కరితి
 బహువిధంబులు మంత్రపారాయణంబులు
 సాంఖ్యయోగములవాసనలు వేటు

తే. పట్టి యేదర్శనం బైనఁ బ్రతిభకలిమి
 వలసినట్లు వక్కాణింప వచ్చి యుండు
 నరసి దుశిఖంబు లేక సాంఖ్యంబు కలుగు
 ధర్మ మొకఁ డేరికొనుండు విద్వాంసులారా ! 73

తే. అస్తితాబుద్ధి గలదేహ మనలశిఖల
 భస్మమై పోవ నెచ్చోటఁ బాప ముండు?
 సాంఖ్యదము లైనపరదారసంగమాది
 పాపములు నేయుండోపినభంగి జనులు! 74

క. మృతుఁ డంటు పుట్టుఁ బెటుంగును
 మృతుఁ డంటు వేటొకఁడు గుడువ మేకొనుఁ దృప్తి
 మృతునకు నంట కర్మఫలం!
 బతిధూర్తులవార్త లేటి కావర్తింపన్ ? 75

ఉ. చీటికి మాటికి న్నిఖలజీవులునుం బొనరించుపాపముల్ [మైఁ
 గోటులు దన్నుఁజుట్టుకొని ఘోరపుబాధలఁ బొందు చొంటి
 బాటిలునాత్మకర్మ భరమె పాపము నీయది? నిండుబండికిం
 జేట భరంబె? యేమిటికిఁ జేయవు విప్రుడ! కిల్బిపంబులన్?

చ. కలుగుట లేమి సందియము శార్వర్యఫలంబులయందు నిట్టిచో
 ఫల ముదయించె నేని దమసాలిటివేల్పులు మంత్రతంత్రశ
 క్తులును తదీయలాభమునకుం దగు హేతువులందు రస్యథా
 కలనకునంగలోపములు గారణమందురు మాంత్రికాధముల్.

తే. అర్థి నార్జింప వర్జింప నలవి గాని
 ధర్మము సధర్మమును జెప్పెదగిలి మనువు
 నేరములు వెట్టి దండువు నిశ్చయించి
 ధరణిఁ గలచోట నన్ధ మెత్తంగఁ దలచి.

78

శా. లాలామూత్రపురీషఘర్తజలశీలాలాత్తికల్ భామ లం
 చేలా రోతలు పుట్ట నాడుదురు యోగీంద్రుల్ వృథాలాప
 ముల్?, లాలామూత్రపురీషఘర్తజలశీలాలాత్తులో తారతీ
 ప్రా లేయాంబుపటీరపంకఘనసారక్షోద్రదివ్యాత్తులో.

79

వ. పురాణంబు ప్రమాణీకరింతు మేని తత్ప్రణేత పారా
 శర్యుఁడు పాండవులవగర చాటుకవి; కపులమాటల కేఱి
 పాటి? మత్స్యపురాణంబునందు మత్స్యంబు వక్తయుట?
 తిర్యగ్గంతుమతంబులు సిద్ధాంతీకరింపవచ్చునె? యది య
 ట్లుండె.

80

సీ. దిననాథనందనుఁ దిత్తోల్పి విడిచిరి
 కరుణలే కెముక లేరిరి దధీచి
 బాకాశబిలమున బలిఁ గట్టి వైచిరి
 ధీమూతవాహను జీవి వాసి
 రెత్తి పాల్గొనిరి శిబీ ద్రుసంతతివానిఁ
 గలగుండు వెట్టిరి కలశవార్ధిఁ
 దివుటఁ జుక్కలతేని దినగోరు. మెసఁగిరి
 పండు డుల్పిరి కల్పపాదపంబు

తే. నయ్య లెంతకు నేర రఘ్నిజనులు
 వీరిమనసులు కట్ట నెవ్వారితరము?

- కీర్తి యిటు వెల్లు నండు దాక్షిణ్య ముఱచు
దారు గల్గినఁ బదివేలు దమకుఁ గలవు. 81
- తే. శాంతమతిఁ గాముకత మాని సక్తతంతు
దీక్ష నైకొన్న వారలతెఱఁగు లెన్న
స్వర్ణమున కేఁగి రంభాదివారసతుల
కుచభరంబులపై వ్రాలఁ గోర రేని. 82
- తే. ఆహవంబున మృతు లైనయట్టివీరు
లమరలోకంబునకుఁ బోదు రనుట గల్గి
నిజమయేని దైత్యారిచే నిహతిఁ బొంది
యతనితో విగ్రహింపరే యసురు లచట? 83
- క. అక్షచరణుండు చెప్పిన
మోక్షములు శిలాస్వరూపములు వీనికేఁగాఁ
బ్రేక్షోవంతులు దచ్చ
స్త్రాక్షరములు చదువ నేల యతిబాలిశులై? 84
- ఆ. దైన్యమునకుఁ ద్రోవ దలఁప నస్తైన్యంబు
గుక్షివంచనంబు గడు పుడుగుట
బుద్ధి మైనయట్లు భోగింప నేర్చుట
సార మైనబోధిస త్సమతము. 85
- తే. క్రోధనులు దారు పరుల కక్రోధశిక్ష
నేయు చుందురు కపటవసిష్ఠమునులు
తారు నిర్ధనులై యుండి ధాతువాద
మొకరికిం జెప్పవిప్రలంభకులు వోలె. 86
- తే. కలవు విధ్యర్థమంశ్ర భాగములు మాఁడు
శ్రుతుల నామాఁటియందు మీమతికి నెక్క

నర్థవాదాంశ మఖిలంబు నన్యత మయ్యె
నట్ల యగుఁ గాక మంత్రవిధ్యంశములును.

వ. అని యీ ప్రకారంబు వాచాటు లై టిట్టిభంబులుంబోలె
గర్ణకంటకంబు లైనదుర్వర్ణంబులు వేదంబు ప్రమాణంబు
గా దనియును నాగమంబుల నగడు నేసియు ధర్తంబుల
మర్తంబు లుచ్చిపో నాడియు పురాణంబులఁ ద్రాణలు సెఱి
చియు నితిహాసంబుల నపహసించియు యామశంబులం గలం
చియుఁ జన్నంబులఁ జిన్న వుచ్చియు మంత్రపారాయణంబులఁ
దృఢీకరించియుఁ గలికిఁ గౌతూహలంబును జైనులకు సమ్మా
నంబును బౌద్ధులకు నుద్ధతియును జార్వాకులకు నిర్వృ
తియు లోకాయతుల కుత్సేకంబును బాపండులకుం జెవుల
చుండువును గాపాలికుల కుపకారంబునుం గాఁ గైవారంబు
నేయుపాశకులం గనుంగొని శక్రుండు సక్రోధండును
వరుణుం డరుణలోచనుండును నగ్ని యుద్విగ్నమానసుం
డును గృతాంతుం డత్యంతరోషుండును నై యయ్యాశా
పతులు నలువురు నల్లిక్కు మొగంబై “యోదురాత్తులారా!
యేమిదుర్భాషణంబు లాడెదరు? దంభోళిథారాసంరం
భంబును బాశవస్త్రిసముల్లాసంబును సముజ్జ్వలజ్జ్వాలాకరాశ
తయు నుద్దండగదాదండతాండవంబును నెఱుంగరె? యేల
వ్రేలెదరు? పుత్రకామేష్టి శ్యేన కారీరీ ప్రముఖంబు లగు
మఖంబులు దృష్టఫలంబు లగుటం గన్నులం గానరె?
యావేశంబున గయాశ్రాద్ధాదు లపేక్షించు భూతంబులం
జూచి పుణ్యాఫలంబులు తెలియ రావె? యంగారప్రవేశంబు
దేహంబులు పొక్కకుండుట నేత్రోత్పాటనంబునఁ గన్నులు

వచ్చుట యాదిగాఁ గలవిశేషంబుల దేవతాప్రభావంబులు భావింపం దగదె? యివ్విధంబునం బ్రల్లదంబు లాడెదరు గాన మిమ్ము నాలుకలుఁ గోయక నెలవులు వ్రీల్పక ప్రాణంబులు గొనక యెట్లు నైరింపవచ్చు?” ననిన భయం బంది యవ్వందిజనంబులు బృందారకులకు నమస్కరించి యిట్లనిరి.

మ. బలభిద్వహ్ని యమప్రచేతసులకుం బ్రహ్మాయు వే మెల్లనుం గలిభూపాలునియొద్దిపాతకుల మీకైవారదుర్భాషణంబులకుం గాని యతండు మెచ్చుడు దయాబుద్ధిం పరాధీనవృత్తుల నిర్బేదల మమ్ముఁ గావడగునీన్రోహంబు లేకుండఁగన్.

సీ. వందిజాతులము మావాచాటతాటోవ

మునకు నల్లకు మయ్య యనిమిషేంద్ర!

యనపరాధులము మాయందు నక్కటికంబు

పాటింపు మయ్య కృపీటజన్మ!

పరతంతులము మాయబద్ధవాక్యములకుఁ

దప్పు పట్టకు మయ్య ధర్మరాజ!

యాశార్తులము మా యహంకృతిస్ఫురణకు

నెరసులేరకు మయ్య వరుణదేవ!

తే. భయము గొందుము నిర్ఘాతపాతమునకు

దలకుదుము భీషణోల్కాప్రదాహమునకు

జంచలింతుము పటుదండచండిమలకుఁ

బగులుదుము పాశవల్లరీబంధములకు.

90

వ. అని యంజలిపుటంబులు లలాటంబున ఘోరియించియచ్చాటు

కారులు నైవారం బుడిగి యూరకుండి రనంతరంబ. 91

ఆ. గగనమండలమునఁ గాలాయస్పృఙ్ దేర
 మాలకాకి పడగ దూలి యాడ
 ద్వాపరంబ దానుఁ దన్నధ్యవ ర్షియై
 వచ్చువాని నీలవర్ణ దేహు.

92

సీ. కఱకు లై వెరిగినకుఱువ్విడుకలతోడఁ
 బట్టయాదలఁ గావీసాగ యమర
 నిగిడి పూతేకు బాగుగఁ గ త్తిరించిన
 గడ్డంబుకొన రొమ్ము గమ్మిరింప
 బండికం దెనతోడఁ బ్రతివచ్చుమైచాయ
 నీలిపచ్చడముతో మేలవింప
 నవరత్న చందన ద్రవకల్పితం బైన
 నూత్న త్రిపుండ్రంబు నొసల నొప్పు

తే. * గోఱమీసలు మీడి గ్రుడ్లు కుఱుచపొడవు
 డొప్పచెవులును గొగ్గిహొడులును గలిగి
 యున్న మద్గీవుఁ డై వచ్చుచున్న వానిఁ
 గలిమహారాజుఁ గనిరి దిక్పాలవరులు.

93

క. హేలాబృందారకుఁ డగు
 నాలవయుగ రాజుఁ గాంచి నయనాంబుజముల్
 వ్రాలిచిరి నిర్జరేంద్రులు
 మాలనిఁ గనుఁగొన్న యుత్తమద్విజులక్రియన్.

94

తే. ప్రాధగురుకోపరీధావలీధుఁ డైన
 యాత్రశంకుండువోలె జంభారియెదురఁ
 గాంతిసంపద గోల్పోయి కలియుగంబు
 సాధ్యసాతిరేకంబున జలదరించె.

95

- వ. ఇట్లు ప్రభావోపనముడై ప్రణిపాతంబు నేసి. 96
- తే. నేమమే నిర్జరస్వామి? శిఖ! సుఖంబె?
 శర్తమే నీకు నోయమధర్మరాజి?
 స్వస్తియే పాశహస్త? మీప్రస్తవమునఁ
 దగ నపాస్తరజస్తమస్తముడ నైతి. 97
- వ. దమయంతీ స్వయంవరంబునకుఁ బోవుచున్న వాడఁ గాలాతి
 పాతంబుగాకుండ నన్ను వీడ్కొలుపుడు నామనోరథంబు
 సఫలం బగునట్లుగా ననుగ్రహంబు నేయుండు మీయాశీ
 ర్వాదంబునం గ్రథకై శికాధీశ్వరతనూభవ వివాహంబై
 మిమ్ము దర్శింపంగలవాడ నని పల్కుటయు. 98
- క. వారనోన్యంబు ముఖాం
 భోరుహములు సూచి నేత్రముల జిఱునగవుల్
 దేరఁగ నిట్లనిరి యహం
 కారగుణాంకురితబహుళ కలికిం గలికిన్. 99
- సీ. తగు నయ్య! కలిరాజ! తగవుధర్మము దప్పి
 యాడునె యిట్లు నీయంతవాడు?
 పరమేష్ఠి నైశ్చిక బ్రహ్మచారిగ నిన్ను
 నా డెఱుంగఁగఁ జేసినాడొ లేదో?
 యవకీర్తి యని నిన్ను నవధరించినయవు
 ద్రోహిగాఁ దలఁపఁడే ద్రుహిణుఁ డాత్మ?
 నీశ్వరాజ్ఞానేతు వెట్లు దాటఁగ వచ్చుఁ
 దదధీసులకు నన్యధాకరించి?
 తే. మాకుఁ జూడంగ నిది యసమంజసంబు
 మిన్న కరుగుము కాదు నీకన్న తెఱఁగు

సత్వరంబునఁ బరుల కిచ్చావిఘాత
మాచరింపరు కృతబుద్ధు లయినవారు.

100

ప. త్రిభువనానందమాకందవాటికావసంతంబైన యవ్వత్తాంతంబు సరికడచె నచ్చోటనుండియ కదా మేము మరలి వచ్చుచున్నవారము సానురాగు లగునాగులం బరిత్యజించి యనల్పు లగువేల్పుల నధిక్షేపించి యసమాను లగురాజు మానులం దృఢీకరించి యన్నలినాక్షి నలుండనువాని వరించె నేమిసేయవచ్చు? నీశ్వరాజ్ఞ బలీయసి, నీవును మా తోడివాడవ కదా, మరలి రమ్మనవుడు రోషాంధుండై యక్కలిరాజు దివిజరాజుల కిట్లనియె.

101

తే. పద్మజానకేమి? మీకేమి? పరుల కేమి
యంగనాపరిభోగలోలాత్త కలకు?

నైస్థిక బ్రహ్మచారి యై నష్టిక బొంది
చేరుగడ లేక కలి చెడం జెడియెఁగాక.

102

ప. ఏకపత్నీ వ్రతస్థు లైనమీరేల దమయంతిం గామించి పోతిరి? ధర్మంబు పరుల కుపదేశింపవచ్చుంగాక తమకుం జేయవచ్చునే? పోదురు గా కేమి? మీయందు నొక్కరుం డక్కొమ్మ వరి యింపఁగల్గినే? నిషధరాజు భోజకన్యక వరియింప మీరు లజ్జవరియించితి రింతియకాక యేమి? మిమ్ముం గడకంటం జూచుచు నెమ్మొంగం బోరపుచ్చుచు నటం గడచి యప్పణాతి యెట్లు చనియె? మీరెట్లు సహించితి? రిది యసంగతంబు, చిత్తంబులు చిలివిలివోవ నత్రైత్తి మీరు సూచుచుండ నమ్మత్త కాశిని మనుష్యు నెట్లువరియించె? మీయంతవార లపేక్షించి యుండ నప్పడ్డాక్షి నతిసాహసంబున నవ్వైరనేని యెట్లు

చేకొనియె? నతండు చేకొనినం గొనియె. గాక యీకృపీట
 యోని యతనివివాహంబునం గూటసాక్షియై కైలాటంబు
 నేసి యప్పాటం దనకుం బెండ్లిఘటింపంజేయ నావటంబై
 యుండునట్లు నేయక హుతం బెట్లు పరిగ్రహించె? మహాను
 భావులగుమీరు భావంబుల నిట్టియభిమానభంగం బెబ్బంగి
 నంగీకరించితిరో కాని ననుబోటికి నియ్యపవాదకందలి
 చందురునియందుగందునుబోలె డెందంబునం బాయదు.
 మీయందఱకు నొక్కవిన్నపం బనుగ్రహించి విసుం డ
 వ్యసుమతీశు మోసపుచ్చి యమ్మచ్చుకంటి నెత్తుకొని మింటి
 మీదికిం దెచ్చెద నప్పుడు మీకడకంటికిం గెంపు రాదు
 గదా! మహాలాభంబుపట్టున నీగ్యారోషంబు లెట్టివారికిం
 బుట్టు ననాదికాలప్రవృత్తంబులైన రాగద్వేషంబులు భేదింప
 నెవ్వరికి శక్యం బగు? నది యట్లుండె మఱియొక్క యుపా
 యం బవధరింపుడు, పాకశాసనుండు పావకుండు పరేతపతి
 పాశహస్తండు పంచముండ నైనయేను నియ్యేవురముం
 బొండవులు పాంచాలినిబోలె బంచికొని యనుభవితము
 గాని యప్పకంజాక్షిం బట్టికొనినత్తునే? యని పరమకపటో
 పాయమాయాప్రయోగపరిపాటీపాటవంబు దేటపడ బహు
 ప్రకారంబులం బలికిన.

103

అ. హరిహయాది విబుధు లక్కలిమూర్ఖతా
 ముఖరతావికారములకు టోసి
 కడంగి పలికి రపుడు గంభీరభారతీ
 భారతీ సమైనభాషణముల.

104

సీ. అర్హ మెవ్వనిరూప మంగసంభవరాజ్య
 రుక్తసింహాసనారోహమునకుఁ
 గడుగు నెవ్వనికీర్తి కార్తికీతిధినిశా
 నాథబింబంబునెన్న డిమికందు
 భవన మెవ్వనిప్రతాపప్రదీపమునకుఁ
 బుండరీకభవాండమండలంబు
 చుట్ట మెవ్వనికేలు సురభిచింతారత్న
 రోహణాచలవారివాహములకుఁ

తే. గలుష మెవ్వనిఁ దలఁచినఁ గ్రాఁగిపోవుఁ
 బుణ్య మెవ్వనిఁ గీర్తింపఁ బొడవువడయు
 వాఁడు నిషధేశ్వరుండు మా వరుసవాఁడు
 కలిమహారాజ! మన్నింతు గాక వాని.

105

ఉ. మచ్చిక వీరసేనునికుమారునకుం బరమోపకారికిఁ [లో
 మెచ్చి జగం బెఱుంగఁ దమనెయ్యపుఁజెల్లెలి నిండుఁగొల్వ
 నిచ్చితిమింతలోపలనె యింతటివారముఁ దప్ప నేర్తుమే? [కిన్.
 యచ్చపలాక్షి గూఁతు రతఁ డల్లుఁడు మాటలు వేయు నేటి

ఆ. ఏము నలువురందు నెవ్వ్రాఁడు గాఁ జాలు
 నిచ్చిపుచ్చుకొన్న యీలగ్రద్ద?
 మాకు నింపు గావు మాను మీసుద్దులు,
 కలహముల మొగంబ! కలియుగంబ?

107

క. పామరతఁ బట్టఁ బాఱకు
 పామర! కలిరాజ! నిషధపతి మదలీలా
 పామరసావేశంబునఁ
 బా మరవిందారిఁ బట్టఁ బాఱినభంగిన్.

108

- క. కాలోచిత మగుకార్యం
బాలోచితముగ నొనర్పు మది మేలు విరు
ద్ధాలాపంబులు పలుమటు
నేలా పచరింప నిపుడు? హేలానిమిషా! 109
- వ. అని తమలోన. 110
- క. పోయెడుఁ బో యిప్పుడు తా
ర్థీయీకయుగంబునుం దురీయయుగంబున్
దోయి యయి నలున కుపహతి
నేయంగా లేరు వానిశీలముకలిమిన్. 111
- క. యుగశేష మశేషమహీ
జగదవనపరాయణుండు సమధికబాహుఁ
యుగళీయుగపదుపార్జిత
జగతీవిజయుండు నలుఁడు సామాన్యుండే? 112
- వ. అని వెండియు నాఖండలాదులు “హోక్షప్రియా దేవా”
యనుపురాణవచనంబు గారణంబుగా నిగూఢప్రాధనిజ
భాషణవిశేషంబున. 113
- తే. ‘యామితి త్రేత్యసజ్ జ్ఞాన మమరశేష
రాజసంస ది హాస్యతాం రహ తమాంసి
తత్ర మా గాస్త్య మితి గతో ద్వాపరేణ
రాజసంసది హాస్యతాం ప్రథమ’ మనిరి. 114
- వ. మఱియు బహుప్రకారంబుల బుద్ధిసెప్పియుం బ్రియంబు
వలికియు హెచ్చుఁ గొండాడియు బృందారకులు గలిద్వా
పరంబుల భూలోకగమనంబు ప్రతిషేధించిరి. ఇట్లు ప్రతిషే
ధించినను నారిసుభాషితంబు వెడచెవులం బెట్టి మోర

కంబును సాహసంబును మదంబును నమాయయు నవివేకంబుఁ
దనకు నైజగుణంబు లగుటం గలియుగంబు కరయుగంబు
మొగిచి యి ట్లనియె. 115

ఉ. వేలుపులార ! మీకుఁ బదివేలనమస్కృతు లాచరించెదక
మేలు దలంపుఁ డే నవనిమీఁదఁ జరించెదఁ గొంతకాల ము
ద్వేలత నెవ్వఁడే నొకఁడు దేశములోన నధర్మ వ గ్నియై
వ్రాలినవాఁడు లేఁడె పలువంకల నారసి చూడ వచ్చినన్ ?

తే. వానిదుర్వృత్తి నెపముగా వసుధ యేలు
నలునిపైఁ బ్రత్యవాయంబు గొలుపువాఁడఁ
గొలిపి యతనిఁ బ్రవేశించి నిలుచువాఁడ
నిలిచి యాతని మననీక యలఁచువాఁడ. 117

ఘ. తినుఁడీ నాదు ప్రతిజ్ఞ వేల్పులు ! జగద్విఖ్యాతచారిత్రునా
తని నేఁ బట్టెద నెద్దియేని యొకరంధ్రం బబ్బెడుంగాక యే
ననువేలంబును గొల్చుదేవతలు రాలా యేమి ? యావంతత
ప్పన నైనం గలి సొచ్చుఁగాని మయిమైఁ బోనిచ్చునే
యెవ్వరిన్ ? 118

తే. ఆవగింజలు దాటికాయలుగ నాడి
దొడ్డ సేయుదు సన్నంపుదోస మైన
హరిహర బ్రహ్మ లైననాయంతవారె
కపటమాహేంద్రజాలాదికౌశలమున ? . 119

క. కాదంబరిఁ ద్రావించును
జూదం బొడింతు వలలఁ జొక్కులఁ బెట్టం
పై దలుల నియోగింతును
వై దర్భతనూజమీఁదివల పుడిగింతున్ . 120

తే. వేయుమాటలు నేల? యో విబుధలార!

యవధరింపుఁడు నిజము మీయడుగులొన

భైమితో భూమితో బెడఁ బాపువాఁడ

నిమిషమాత్రంబునంద యానిషధపతిని.

121

వ. అని ఇలికిన నెమ్మనంబులం గుత్సించుచు నతని యుత్సాహంబు దైవకల్పితంబు గావున నన్యథాకరింప నలవి గాక నాకవప్రముఖు లగుబద్ధి డ్దుఖు లనోన్యన్యముఖావలోకనంబు నేసి మనకుం గలిరాజుతోడ సంవాదం బింతియ చాలు, తమ్ముండు నన్నయు నగుకలిద్యాపరంబులు బ్రహ్మలోకంబున నుండి యా బ్రహ్మానియోగంబునఁ బోవుచున్నవారు గావలయుఁ బాతెడునీళ్లకుం గట్టపెట్టం బని యేమి? 'పొదండు పొదం డ'ని పోయిరి. కలియును, గామక్రోధలోభమోహ పరివారపరివృత్తుండై నిషధదేశంబుచాయన భూమండలంబునకు డిగ్గె నప్పుడు.

122

— ౧౨ నిషధదేశంబునఁ గలిపురుషుని దుర్వర్తనము —

సీ. *హోమాగ్ని ధూమోర్ధ్వి కుద్వేగ మొందుచుఁ

గ్రతుధూమములచేత గాసివడుచు

నతిధిపాదక్షుశనాంభఃస్ఫుటము లైన

గృహమేధిమందిరక్షితితలముల

జీరువారుచుఁ బూర్తశిశిరానిలంబులఁ

జలివృత్తి వణకుచు సవనశుష్క

పుటపాకములవెక్కఁ బురపురం బొక్కుచుఁ

బశుబంధములఁ జూచి భయముపడుచు

* 'హోమాజ్యగంధోర్ధ్వి' అని పాఠకల్పనము నమంజనము.

తే. ప్రతులబృసులకు యతికోటిరాంభములకు
 బ్రహ్మచారులయామాధపం క్తులకును
 సంతరంగంబులో నాత్మహానశంక
 తరతరమె యుద్భవిల్లంగఁ దల్లడిలుచు.

123

సీ. సవనయూప స్తంభసంభారములఁ జూచి
 శూలంబులో యని స్రుక్కి స్రుక్కి
 భూదేవనిటలోర్ధ్వపుండ్రంబు లీక్షించి
 ఖడ్గంబులో యని కలఁగి కలఁగి
 బ్రహ్మచారిజనోత్కరంపుమాంజులు సూచి
 పాశంబులో యని బ్రమసి బ్రమసి
 యధ్వరస్రజ్జీకాయంబు లాలోకించి
 యురగంబులో యని యులికి యులికి

తే. విప్రనికరం బనుష్ఠానవేళలందుఁ
 బాణిపంకేరుహోదరాభ్యంతరమున
 నినిచి యెత్తినయాచమనీయతీర్థ
 జలము శాపోదకం బని యలికి యలికి.

124.

సీ. ఆత్మఘాతకుఁ జూచి హర్షింపఁగా నేల ?
 యతఁడు సర్వస్వారయజ్ఞకర్త
 బ్రహ్మఘ్నుఁ గని యేల పరితోష మందంగ?
 నాతఁడు సర్వమేధాభిరతుఁడు
 బ్రహ్మచారీత్వరీతి కేల మోదింప?
 నది మహావ్రతదీక్షకంగకంబు
 విప్రులమధుపానవిధి కేల యలరంగ?
 సౌత్రామణీష్టియాజకులు వారు

తే. ధూళిధూసరుఁ బరికించి యేల నిక్క ?

పావనన్నా నవిధిమృదాభవ్యుఁ డాతఁ
డనుచు మూఁడవయుగము దన్నచట నచట
భ్రాంతిఁ దీర్పఁగ గతిలేక భంగఁడుచు.

125

వ. నిషధదేశంబులోఁ జనువాఁడు మఱియును.

126

తే. స్నాతకుల ఘాతుకులఁగాఁగ సంస్కరించు
నహితులకుఁబోలె వెఱచునగ్నాహితులకుఁ
దలఁచు దాంతుఁ గృతాంతుఁగాఁ గలియుగంబు
మానితం బైనయమ్మహీమండలమున.

127

సీ. బొద్దుల బాటించుఁ బరమబంధులఁబోలెఁ
జార్వాకులకుఁ గరాంజలి ఘటించు
జైనులంబొడగన్న సంతోషమునఁ దేలుఁ
జేయని మ్రొక్కు లోకాయతులకు
వైతండికుల కభివాదనం బొనరించుఁ
బాపండులకుఁ జాల భక్తిసేయుఁ
గాపాలికులకు సత్కారంబు గావించుఁ
బరిచయించును దిగంబరులతోడఁ

తే. బాశుపతకక్షుపాలికాభస్మధూళి
పాళి యుద్ధూళనక్రియావేళయందు
గాలివెంబడిఁ బై రాలఁ గళవళించుఁ
గలియుగము పావకస్ఫులింగంబు లనుచు.

128

క. వేగుంబోకల మేల్కని
భాగవతోద్దీయమానభగవద్గీతా

- రాగంబులు విని మది ను
 ద్వేగంబు వహించుఁ జేఁదు దిన్నవిధమునన్. 129
- నీ. అప్పరాకుఁడు పరాకమ్మగా రేతెంచు
 త్రోవకు దూరంబు తొలఁగిపోవు
 నాదోసకారి సన్నాస్తి దవ్వలఁ గాంచి
 యొలంబునకు దారియొదిఁగి యుండు
 నాపాపజాతి మాసోపవాసిని నీడ
 లంఘింపఁ బోయి కా ల్పలియఁ గూలు
 నావెనుగొలుకు యాయావర ప్రతఘారి
 బగదారి యని డస్సి పండ్లు గొలుకు
- తే. నాన్మౌళంసుండు నుసుగు వైఖానసులకు
 నాదురాత్తుండు శ్రోత్రియు నపహసించు
 సౌఖిలుఁడు సోమయాజి నిరాకరించు
 నక్కిరాతుఁ డనుష్ఠాత ధిక్కరించు. 130
- శా. ఆనిర్భాగ్యుఁడు గాళరాత్రి యని హాహాకారముం జేయు
 డెం,దాన న్నాధ్వస మంది బ్రాహ్మణులు సంధ్యావేళఁ జేత
 స్సమా,ధానం బొప్పఁగ నావహింప నుగయత్సప్తాశ్వబిం
 బంబులోఁ,గా నాకాశపథంబు నిండికొవి శ్రీగాయత్రి
 యే తేరఁగాన్. 131
- తే. జినగ వేషణనిరతుఁ డాచెట్ట సూచు
 * నభినవ బ్రహ్మచారిచయంబు నెదుర
 క్షుణ్ణకాలోకనార్థి యాఖిలుఁడు గాంచు
 నక్షుణ్ణకేళిరాజసూయాధ్వరమున. 132

* 'అభినవ బ్రహ్మచారిచయాజినంబు' అని పాఠకల్పరము మూలానుగుణము.

మ. యజమాన ప్రమదావికస్వరభగన్యస్తాశ్వదీర్ఘస్థర
 ధ్వజవండం బగునశ్వమేధమఖతంత్రంబు న్నిరీక్షించి యి
 క్కుజనుండొత్తిలి నవ్వె వేదవిదులం గుత్పించి పుష్పాస్తుచే
 నిజహస్తంబున ప్రేసి యశ్రుకణముల్ నిండానత్రంబులన్.

వ. ఇవ్విధంబున. 134

ఉ. బొండ్రికమండలీ ప్రకృతిబంధుండఱు బంధకీకాప్రియుండఱు పా
 పండసఖుండఱు జై నతరుపండవసంతుండఱునుం దిరన్మృత
 స్థండిలకాయుం గవటధార్తికమిత్రుండఱు నైవినింద్యక
 ర్ముండతండఱుండె గొన్ని దినము ల్నిషధాననిమండలంబునన్.

మ. కలికాలంబు విదర్భరాజతనయాగాధాంకపాలీమహా
 త్కలికాలంబుండఱు సంచరించె నిషధత్కైమండలి న్నార్లభూ
 నలనిగ్రాహిణి యైనపారిషద నైన్యశ్రేణి చర్యోష్ఠిక
 నలనిగ్రాహిణియైనయాత్రకు సముల్లాసంబు సంధిల్లగాన్.

వ. ఇవ్విధంబునఱ గలియుగంబు దిరిగితిరిగి యెప్పట్టుసం బాపంబు
 రూపింప లేక యొక్కచోట నేకాంతంబునం దమయంతవట్టు
 వారిని గూడి మంతనం బుండి “రంధ్రాన్వేషణంబులంగాని
 దోషంబులు గానంబడవు, రంధ్రాన్వేషణంబులు గాల
 క్రమంబునంగాని ఫలింపనేరవు, గావున ద్వాపరం బదే
 శంబున వివాదలేశంబు లరయునది, నాకుం గామక్రోధ
 లోభమోహంబులకును వేటువేట యధికారంబులు పాలు
 వెట్టెద, నవి యెయ్యవి యుంఱేని. 137

సీ. యతి మాచకమ్మ గొండ్రాలు దీక్షాపత్ని
 మగనిఱ బాసినయింతి మరునిపాలు

తీర్థవాసులును మాంత్రికులు దాయాదులుఁ
 దర్కవాదులును న్రోధంబుపాలు
 యజనదీక్షితులు నధ్యయనపాఠకులును
 భస్తగుంతనులు లోభంబుపాలు
 బాలవైతండికపామరాహంకార
 చుంబకమతులు మోహంబుపాలు

తే. కేళిసాధమహాచంద్రశాలయందు
 హంసతూలికపాస్పుపై నహారహంబు
 నవవధూకేళివిహరణోన్నతుః డైన
 నిషధనాథుండు నాపాలు నిక్కమరయ.

138

ప. అని యందఱ నియోగించి.

139

ఉ. కాకపతాకతో ఘనస్పృగాలకిశోరకరభ్యపంక్తితో
 గీకసఫాలికాఘటితకింకిణికావలితోడఁ గూడి భ
 ల్లుకపక్వత్తిక్లప్తమగులోహశతాంగముఁ గొంచుఁ బోపనా
 జ్ఞాకృతిఁ బాచె నపు నిజ సారథి యైనదురాత్మ దుస్సహున్.
 ప. పంచి యనంతరంబ యన్నిగ్ధయుండు దానును గర్దభధూళి
 లగ్నంబున నిషధనగరంబుఁ బ్రవేశించి సంధ్యాకాలంబున
 మసకమసకచీకటిం గులుమాపుడుం బుట్టంబు ముసుంగు
 వెట్టికొని వెడతెరువున శూన్యభవనద్వారవేదికా విటం
 కంబుల విశ్రమించుచు దేవమందిరస్రాంగణంబులకుం దొ
 లంగి వేశవాటంబునడుమ నొయ్యన నడచి యట మలంగి
 దురోదరక్రీడావినోదంబుల ననుమోదించుచుఁ గాదంబరీ
 గృహంబు లొరసికొనుచుఁ జైత్యంబులు గడచి శృంగాట
 కంబులు దాఁటి దూరంబు చని నిభృతప్రకారంబున నృపా

గారంబు డాసీ యచ్చేరుచం గేళిసాధంబు కెలన శిలాప్రాకార
పరివృతంబై నందనవనంబునకు విందనం జాలి చాలం.
జెన్నొందుమందిరోద్యానంబు దణిసి నెత్తన్నికొలని కుత్త
రంబునఁ గేళాకూళికిం బడమటఁ గుటజకురంటకఱ్ఱింటికొకా
సర్జఖర్జూరకేతకీపండమండలంబులోనం గాఱుకొని గాలికిం
దూఱరానియొక్కయారంబు సొచ్చి యచ్చట. 141

శా. సంతోషంబున నాశ్రయించె విలసచ్ఛాఖోపశాఖాశిఖా
సంతానోదయచుంబితాంబరదిశాచక్రంబు భూపాలశు
ద్ధాంతారామరమాంగనాభిసరణవ్యాపారసంకేతవి
శ్రాంతిస్థానకము న్విభీతకమహాస్వంసహజాతమున్. 142

వ. ఇట్లు కలిరాజు నిషధరాజధ్వజార్థంబు శుద్ధాంతలీలావనంబు
లోనితాఁడిమ్రానికోటరంబున వసియించి రంధ్రాన్వేషణ
తత్పరుండై యుండె నట పూర్వంబున. 143

— నలదమహంతీగృహప్రవేశము —

తే. అవ్విధంబున నిషధదేశాధిరాజు
నగరు సొత్తెంచి యంతరాంతరములందు
దొరల మంత్రుల దండనాథులను నృపుల
నిజనివాసంబులకు నన్నె నిలిచి నిలిచి. 144

ఉ. పాయఁ దొలంగుఁ డం చు భయపాఞ్శ్వుములం బగళంబు
సేయుచుం, దోయజలోచన ల్లాలిచి తోఁ జనుదేరఁగఁ బెండ్లి
కూతు ర, త్యాయతవైభవస్ఫురణ నంతిపురంబున కేఁగు
దెంచె బై, డాయఁగ జ్ఙవైచినక డానిమెఱుంగుఁసొండి
పాలకిన్.

- ఉ. కైశికవృత్తి యొప్పుఁ గ్రథకైశిక రాజసుతావివాహాదీ
 యోశుభవస్తుసంయుతము గా బయకారు లొనర్చినట్టిప్రా
 వేశికమంగళ ధ్రువలు వీసుల కింపుగఁ బాడి రంగనల్
 దేశివిధంబు మార్గమున తేటయు నొక్కట సాళింపఁగాన్.
- వ. అనంతరంబ వధూవరులు లౌకికవైదికాచారపారంగతు లగు
 పెద్దలవనువున గృహప్రవేశసమ యోచితంబు లగుమంగళా
 చారంబులు ప్రవర్తించుచుండి, రప్పుడు వివిధశిల్పకల్పనా
 నిపుణు లగుశిల్పిజనులు సుపర్వపర్వతళిఖరోత్సేధం బగు
 విహారసౌధం బలంకరించి రందు. 147

— విహారసౌధవర్ణనము —

- క. ఒకచోటఁ బువ్వుబందిరి
 యొకచోఁ జప్పురము దూఁగుటుయ్యెల యొకచో
 సకినల గిలిగిలిమంచం
 బొకచోఁ గప్పురపుఁ బలుఁగుటోవరి యొకచోన్. 148
- సీ. ఒకచోట సాలభంజిక గీలు వన్నిన
 మురిపెంపురవగొండ్లి పరిధవింఁచుఁ
 గుడ్డ్యగర్భాగారసూధ యై యొకచోట
 నలవోక నొక్కపద్మాక్షి పలుకు
 నొకచోట జలయంత్రయుక్తి నీలపుత్రాల
 మొగులు చల్లనిచిన్నిముసురు గురియు
 నొకచోటఁ బగలుచంద్రికలు గాయుచు నుండుఁ
 జంద్రకాంతోపల స్తంభవితతి
- తే. రమణఁ బోషిత రాజకీరములతోడ
 నొక్కచోట విటంకనిరూపాహపంక్తి

- నసమశరశాస్త్రకారిక లభ్యసించు
శారికలు నూత్నకనకపంజరములందు. 149
- తే. కోరకించినకడకంటికొలికి జూచి
వాడివాలికపూదూపు వంక దీర్చు
చొరగి రతిదేవిపాలిండ్ల నొత్తగిలిన
యించువిలుకాని వ్రాసినా రిడుపునందు. 150
- సీ. అమరవల్లభుడు గౌతముహార్తి యిల్లాలి
జీకటితప్పు నేసినవిధంబు
నితభానుఁ డాచార్యుచిగురాకుబోడిపైఁ
గన్నువైచినకన్నె కలుపుమరులు
నట్టేట దాశకన్యకకు నువ్విళు లూరి
జాలిఁ బొందినపరాశరువిరాళి
గారాపుఁగూఁతుపైఁ గాఁ గానిపనిఁ బూను
వనజసంభవునినెఱ్ఱనము వెలితి
- తే. దారువనవీధి శీతాంశుధరునిరంతు
శౌరిగోపాలకామినీచౌర్యకేళి
కామరసభావములు మించి కానఁబడఁగఁ
దీర్చి యిడుపులయందుఁ జిత్రించినారు. 151
- చ. భవజలరాశిదాఁటు నెడ భావజవాయువు వీచినం దవగ
ప్రవహాణముల్ సమున్నతసుపర్వపధూకుచపర్వతాహతిం
బవిలిన దీనతావికలభావము నొందిన మాని నావిక
ప్రవరులభావచిత్రములు వ్రాసినవారు కపోతపాలికన్. 152
- శా. చూడఁ హేమవిటంకకోణములయంచు లైట్టి యెవ్వారికిం
జూడం గాళ్లు వడంకునన్నెలవునం బోద్యంబు వేద్యంబుగాఁ

బాడు గోమలపంచమస్వరమును బంచేషుశౌర్వాంకము
 స్త్రీడాకిన్నరయుక్తముల్ నఖరపాలిం గిన్నెర ల్పిటుచున్.
 తే. వలచుఁ గస్తూరినిగ రాలతలుపు దెఱవ
 గాజుటోవరిలో ధూపగంధలహరి
 హాటదురుస్ఫూర్తినాసికాపుటకుటీర
 కోటరాంతగకుటుంబితాపాటవమున. 154

క. అచ్చట నచ్చట నిడుపుగ
 విచ్చినఁగుసుమాస్త్ర శాస్త్ర వేదలమనముల్
 మెచ్చించుఁ దెరలమంజిడి
 పచ్చడములు చతురశీతిబంధంబులతోన్. 155

క. కలకంఠలకును సురతపుఁ
 గులుకుఁటెలుంగులు వచించుగురువులువోలె
 వలభులఁ గలకలరవములఁ
 గలకల యని పలుకుఁ గలికికలవింకంబుల్. 156

తే. టంకముఖంబుల న్నణివిటంకములకొ లిఖించి యున్నమీ
 నాంకరస ప్రసంగమధు రాదిమగాధలు పారదారికా
 హంకరణక్రియాసమభిహారమహాపరిహాససంకథా
 సంకలితంబు లొప్పిదపుశైలిః బఠితురు ప్రాధభామినుల్.

●● నలవమయంతులదిహారము ●●

వ. ఇట్టికేళీసాధంబున నిషధ రాజు వధూసహాయుండై రతి
 సహాయుండై నమస్తథుడుచుంబోలెనభీష్టనిషయోభోగం
 బులం దృతీయపురుషార్థంబు చరితార్థంబు జేయువాడై.
 తే. కామశరవృత్తవర్తికాగంధతైల
 దీపితానేకదీపికాదీప్తిజాల

వర్ధితాటోపకామదేవప్రతాప
మయినయాహన్యమెక్కెనింతియును దాను.

159

సీ. ప్రథమానురాగంబు రాజహంసముచేతఁ

దెలిపి యంపినయట్టిదిట్టతనముఁ
జేరోలగంబునఁ బెద్దగద్దియనుండి
దృష్టించి డిగ్గనిధీరతయును
నుత్తరప్రత్యుత్తరోక్తనైపుణశక్తి
గర్వంబు సూపినకలికితనము
వరణావసరమున వాసవాదులమాయ
మాయింప నేర్చినమతిబలంబు

తే. నాత్తదివ్యావతారతావ్యంజకంఘ్రఁ
బ్రాధిఁ బచరింప వ్రీడాభరంబుకలిమి
వైశికం బయి యుండు నెవ్వరికిఁ జూడఁ
గాన లజ్జింప లజ్జించె గమలవదన.

160

తే. స్వప్నసంభోగశతసహస్రములు వోయె
శ్రమసమీక్షావినోదార్బుదములు సనియె
మనములో నిండియున్నది ననువుఁ గూర్చి
యింక లజ్జాభయంబుల కెడము గలదె?

161

తే. ఉపలములకంటె గతినంబు లొక్కవేళఁ
గునుమములకంటె నొకవేళఁ గోమలములు
గాన లజ్జాభయంబులు గలవా లేవా!
పువ్వుఁబోడులహృదయంబు లెవ్వఁ డెటుఁగు?

162

చ. కళావతీ ప్రముఖసఖిజనప్రయత్నంబున నవరత్న శయ్యాసనా
థంబును ధవళదుకూలకీలతమనోజ్ఞంబునుఁ బ్రత్యంతస్థాపిత

కనక కలశభృంగారుతాలవృంతదర్పణతాంబూల వేటికాఫల
కుసుమగంధకస్తూరికాదిపరికరోపశోభితంబును నగు కౌతు
కాగారంబు ప్రవేశించి. 163

క. వ్రీశాసరిన్నిమజ్జన
లిలోచితనమనసల్లలితముఖ యగుచుక
నేలఁ బదాంగుళి వ్రాయుచు
బాలామణి నిల్చెఁ దలిమపర్యంతమునన్. 164

ఉ. భావము పల్లవింపఁ బువుఁబాసుపుమిఁదికి నేర్పున స్వయ
స్యావలి దార్ప నెంతయును నర్థిలితోఁ గుసుమాస్త్రశాస్త్రవి
ద్యావిదుఁడోయ్యెఁబైఁదిగిచియక్కునఁజేర్చెభజాయుగాంక
పా, లీనలయంబులోనఁ దవిలించి కురంగవిశాలలోచనన్. 165

క.. హారపరీక్షామిషమున
భూరమణుఁడు గమిచె నింతిపోంకపుఁజన్నుల్
కూరిమి నేరిమిఁ బులకాం
కూరంబులు వొడమఁ జిగురుఁగోరులకొనలన్. 166

చ. శుచి యగుహారదామమున శుక్తిజరత్నవిభాపరీక్షణం
బుచితపుఁగై తవంబుగఁ బ్రియుండు ప్రియం బెసలారఁ జూచి
నం, గుచలికుచద్వయం బొరసికొంచుఁ బయిం బులకాంకు
రంబులం, బ్రచురము నేయుచు న్నిగిడె. బాణి వధూమణి
కంఠసీమకున్. 167

తే. నవసమాగమవేళ నయ్యవసరమున
నువిదలజ్జాభరంబున కోహటించి
యైదుపదిసేసె వలరాజునంతవాఁడు
నరయ నెవ్వనిసొమ్ము జయాజయములు. 168

సీ. ఒకదీప మార్చిన నున్న దీపంబులు
 నప్పుడ తమకుఁ దా మాటుటయును
 దాలవృంతానిలచేలాంచలాదిక
 వ్యాపారముల దీప మాఱమియును
 నాఱినదీపంబు లప్రయత్నంబున
 మఱి చూడఁ జూడంగ మండుటయును
 మండి యాఱియు నాఱి మండినదీపంబు
 వెలుఁగుఁజీకటియుఁ గావించుటయును

తే. గలుగునట్లుగ వరశక్తికలన రాజు
 శిల్పముల నవ్వలాటకుఁ జేయుచుండఁ
 దరుణి కుతుక త్రపాద్భుతాతంకభార
 సంకటస్థాయివై సారిణాంక యయ్యె. 169

తే. తరుణి లజ్జాభరంబుచేఁ దన్నువడియుఁ
 దోయజానన వెఱపుచేఁ ద్రోపునడియు
 నుల్లమున ఘేద మందక యుండ నక్కె!
 బాలుఁడా యేమి తలపోయఁ బంచశరఁడు? 170

ఉ. ఇంచుక యుల్లసించినను నేమని చెప్పఁగ? లజ్జ వచ్చి త
 జ్జించును సాధ్వసం బడరి శిక్ష యొనర్చును మూర్ఖ్య మేచి వా
 రించుఁ బ్రగల్భభావము ధరించి య టేని వధూమనోగతిం
 బంచశిలీముఖుండు పసిపాపఁడు వో నవసంగమంబునన్. 171

సీ. చూర్ణాలకంబులగుక్కుఁ జక్కఁగఁదీర్చి
 నలుపు నెఱ్ఱనములో మొలవఁ బెట్టు
 గర్వారహంబు గదియించు నెఱ్ఱమునఁ
 గుచకోరకంబుల గోళ్లఁ గముచుఁ

దల్పయం త్రణనిరోధంబునంకిలి కోర్చి
 యర్థాంకపాళిక నాదరించు
 నిబిడనీవీబంధనిర్మోక్షణమునకుఁ
 బని పూని భీతిఁ గంపంబునొందు

తే. నూరుసంవాహనమునకు సుత్యహించు
 ఘననితంబంబునై నుండ మనసు వెట్టు
 నిమ్మనాభికి డిగ్గంగ నెమ్మిసేయుఁ
 బద్దలోచన మరఁగి భూపాలుకరము.

172

తే. విభుఁడు పరిహాస మాడి నవ్వించుఁగాని
 పడయ లేడయ్యె నెన్ని యుపాయములను
 రాజబింబాస్యతాంబూలరాగసుభగ
 దంతకురువిందమాలికాదర్శనంబు.

173

మ. మనుజాధీశుఁడు మగ్న హారలతికామాణిక్యముద్రాంకిత
 స్తనభారంబుగ గాఢనిర్దయపరిష్కంఁగంబు పూజోఁడికిఁ
 ననుపుంగూరిమిమై వడి న్నరపె దన్తందాక్షభావంబును
 దనపూవిల్లును నొక్కచందమునఁ గందర్పం డొగిన్ వంప
 గాన్.

174

తే. మెలతఁ యప్పుడు మందాక్షమీలితములు
 సౌహృదస్తేరములు నై నసంగమముల
 ముకుళితంబులుఁ బుష్పితంబులును నైన
 భూజములతోఁడియుద్యానభూమిబోలె.

175

సీ. 'అధరంబు చవిసూపు మన్య మేమియు నొల్ల'
 నని చెక్కుఁ జేరి మంతనము వలుకు

డైన్యంబు దోచు బ్రాహ్మణ సేసి తుడిచిబొంచి
 బలిమి సొంపునన చుంబన మొనర్చు
 'వదనారవిందాసవము ప్రసాదమునేసి
 నను నేలికొంటి గా'యనుచు మెచ్చు
 'ననుఁగుభృత్యునకు నీపని యర్హ మగు' నంచు
 నూరుసంవాహనం బొయ్యెఁ జేయు

తే. 'నేల కుసుమాస్తు కేలికి నింత వెఱవ!
 వెఱవ కేనేమి నీసఖీవితతి యేమి?'
 యనుచుఁ దగ బుజ్జగించి హస్తాంబుజమున
 వలపుఁగీలు దెమల్చు భూవల్ల భుండు.

176

సీ. పతిపాణిపల్లవచ్యుతనీవిబంధన
 వ్యగ్ర బాలాహస్తవనరుహంబు
 ధవక్ర తాధరబింబదశనక్షతివ్యథా
 భుగ్న లీలావతీభూరితంబు
 ధరణినాయక భుజాపరిరంభమండలీ
 గాఢపీడితవధూఘనకుచంబు
 పరిసఖాంకురమృదువ్యాపారపులకిత
 నీరజాక్షీనితంబోరుయుగళి

ఆ. యస్తివామ్యభార మస్తికౌతూహలం
 బస్తిఘర్త సలిల మస్తికంప
 మస్తిభీతి యస్తిహర్ష మస్తివ్యధం
 బస్తివాంఛ మయ్యో నపుడౌ రతము.

177

చ. కుతుకమునం గురంగమడకుంకుమచర్చ వహించి నీలలో
 హితరుచు లై స్వయంభు లయి యీహితసౌఖ్యవిధాయు

లైన య,య్యుతివపయోధరంబులకు సర్ధనిశాసమయంబున
 న్నమం,చితనఖికింశుకార్చనము సేసె మహీపతి భక్తి
 యేర్పడన్. 178

తే. లావునను గూడి పాణిపల్లపయుగమున
 నొత్తిపట్టిన సరకు గా కుల్లసమున
 హారకాంతిచ్చలంబున నల్లనవ్వు
 తరుణిచన్నులు రాజుచిత్తము హరించె. 179

క. తరుణికి ధాత్రీపతికిని
 బరిచుంబనవేళ దంతపరిపీడన మి
 త్తురసంఘబానకములో
 మిరియపుఁగారఁబువోలె మెచ్చొనరించెన్. 180

తే. చూచియునుఁ జూచుఁ గ్రమ్మఱు సుదతిఁ దివుటఁ
 గొంగిలిఁచియు నప్పడ కొంగిలిఁచు
 జొంబనము నేసియును రాజసూనుఁ డెలమిఁ
 జొంబనము నేయుఁ జొనరు క్త్యంబుగాఁగ. 181

తే. కులుకుటెలుఁగుల నలరారు ఫులకములను
 గంపములను సమగ్రసీతకారములను
 జొంబనక్రీడలందు రాసుతునిమోము
 శీతకరుఁ డాట చెప్పక చెప్పె నబల. 182

ఉ. వంచన లేక యాననము వాంచినయప్పుడు ఫాల మోర గా
 వించుడుఁ జెక్కుడద్దముటు వ్రీడభరంబునఁగి లెటింగి చుం
 బించి మనంబు తాలిమి గభీరతరి త్తకు నెత్తఁ బూనినక
 మించి ముఖాబ్జచుంబనము మేకొనినవ్వు విభుండు నేర్పునన్.

తే. సతతతాంబూలభోగ కషాయితములు
 నుదయభాస్కరనవసౌరభోల్బణములు
 నయినయధరామృతముల నింతియును బతియుఁ
 జలిపి రనోన్యన్యమధుపానలలితకేళి. 184.

చ. అవహితభావభావితసహస్రకరామృతభానుమండలుం
 డవుచు నసమ్మతక్షణసమభ్యుదితం బగుభావలాభలా
 ఘవము మదిన్ జయించి ప్రియకాంత రసాంతరసన్నిరుద్ధమా
 ర్థవఁ గరఁగించుచున్ గరఁగె రాజు సమంచితపారవశ్యుండై.

తే. భాగ్యవశమున భావలాభంబు లపుడు
 రెండుసమమైనఁ గుసుమకోదండనర్త
 కర్త కాండసమాపనశర్తసార
 సంచితభాగంబు సమమయ్యె సతికిఁ బతికి. 186

వ. ఇవ్విధంబున నవ్వామ వామపాదతలవిలుక్షమన్తకశ్రీ
 విలాసుం డైనయవ్విలాసివలనం బ్రథమపరిహాసంబునం బతం
 గపుంగవగవీనైయంగవీనరసరసాయనాస్వాద ప్రరూఢం
 బునుఁ జిరకాలావస్థానసుస్థిరంబును వివిధవిఘ్న పరంపరా
 నిస్తారనిరంకుశభాగ్యోదయంబును సౌభాగ్యగర్వసర్వస్వ
 సహాయంబునునైన నిజానురాగంబునకుం దగి వ్రీడాజిత
 మన్తధంబులును దుల్యలజ్ఞాస్థరంబులును గందర్పవిజిత
 మందాక్షంబులును నగుకేళీవిశేషంబులఁ గుచకుంకుమ
 పంకంబుచేతను నుస్తుంగురులచిన్ని పువ్వులచేతను నడుగు
 నెత్తమ్ముల క్రొత్తలత్తుక చేతను బింబాధరంపుఁదాంబూల
 రసరాగంబులచేతనుం బర్యంకభాగంబు దేటపఱుపం దులా
 కోటిరటనంబును గంకణఝణఝణత్కారంబును మేఖలా

కలాపకింకిణీకలకలంబునుఁ గులుకుఁటెలుంగులం గలసి సకినల.
 కీలుఁబఱపులచప్పుల్లు విప్పు సేయం గ్రమంబున విచ్చిన్న
 హారమండలం బగుసురతాండవంబునకుం గళాసిక యగు
 పారవశ్యంబునం గుసుమకార్తుకనర్తకర్తకాండకేలీసమాపనా
 శర్తసారంబు సమసంవిభాగంబుగాఁ బంచికొని యనుభ
 వించుచు నిశ్వాసధారాసారంబుల వాసాగారంబధివాసీం
 చుచు నెడనెడం బ్రియనఖక్షతార్పణంబులు ఘాణితంబునం
 దొనర్చిన మరి చావచూర్ణంబులం బోల నర్ధనిమీలితనయన
 తారకంబునుఁ బ్రస్వేదబిందుకందలిత నాసికాశిఖరంబునుఁ
 జర్వణాధాతబింబాధరశయాళుయావకంబును సామిలుప్త
 లలాటతిలకంబును నగువదనకమలంబు హృదయవల్లభు.
 వక్షస్థస్థలై కదేశంబునం జేర్చె నప్పు డమ్మిథునంబు. 187

మహాస్రగధర.—

సరి యాతాయాతరంహ

శ్చలకలితరతశ్రాంతినిశ్వాసధారా

పరిషద్వ్యామిశ్రభావ

ప్రవిఘటితమిథఃస్రాణభేదోదయంబై

యొరిమన్వక్షోజపాలీ

యుగకరిమకరీయుగ్భజామధ్యచిహ్న

భరణవ్యక్తైకభావో

భయవిలసితహృద్భాగమై నిద్రవోయెన్!

188

న. మఱియును.

189

తే. సురతపారవశ్యంబులఁ జొక్కి చొక్కి

కేళినిద్రాసుఖంబులఁ దేలి తేలి

మేలుకొని బాహ్యరతిలీల మించి మించి
దంపతులు గ్రీడసల్పిరి తనివి సనక.

190

సీ. ప్రాణేశునోసలిలాక్షాంకంబు వొడ గాంచి
ముసిముసిసవ్వతో నోము మలఁచు
నేల నవ్వితి? చెప్పు మిప్పు డం చడిగిన
నధిపుచేతికి నుంచుటద్ద మిచ్చు
మలుపెట్టి చనుదోయి మదనాంకములు సూచుఁ
దనునవ్వవిభుఁజూపులన యదల్చు
రాజుచేఁ జికురభారము నెజ్జ మోవంగ
మ్రొక్కించుకొనుఁ బాదములకు నలిగి

తే. పుద్గమూర్తిజిగీషానురూపశలన
కతనుఁ డేకాదశాకృతి గైనునభంగిఁ
జరణనఖదర్పణములందు ధరణివిభుఁడు
లీలఁ బ్రతిబింబితుండుగా లోలనయన.

191

సీ. దంతక్షతవ్యథాదాయికాస్యమునకు
దంతక్షతవ్యథ దండు వయ్యెఁ
గుచకుంభమద్దనక్రూరకర్తం బైన
కరము పాదము లొత్తి కరుణ నడసె
దీప మార్చినయప్పు దీప్తిసూషినకల్ల
మకాలీరత్నము మ్రొక్కి మాన్చికొనియె
నొత్తినతప్పు వో నుడివెఁ గ్రీడాశ్రాంతి
నమ్మతంబు గురిసి దివ్యాభరణము

తే. మోస గాకుండ నపరాధములకుఁ దగిన
శాస్త్రి యన్నింటి కిబ్బంగి సంభవించె

సతికి బతికిని నవ్వేళ సంఘటిల్లు
శంబరారాతిధర్మ యుద్ధంబునందు.

192

ఉ. మంకెనపువ్వుమీఁదియళిమాడ్కి నృపాధరపల్లవోదరా
లంకృతిమైనదంతపదలాంఛనముం గని కన్నుఁగోనలం
దంకురితంబు లైనదరహాసలవంబులు పద్మనేత్ర యి
ఱ్ఱింకులు సేసె బక్ష్యముల యీఱమిఁ గాటుక చిమ్మచీకటిన్.

ఉ. క్రిక్కిఱిచన్నుదోయి యిరు గ్రేవలకాంతియుం బంచబాణుఁ
గ్రొవ్వెక్కఁగఁజేయ హస్తయుగ మెత్తివిహారభరంపుఁ బేర్చి
కిఁ, విక్కి ప్రసూనము ల్గురియు వేనలి వీడిచి కొప్పువెట్టుచోఁ
జొక్కులఁబెట్టె భూవరునిచూపులఁ గోమలి బాహు
మూలముల్.

194

శా. వాసోభూషణగంధమాల్యరచనావైచిత్ర్యసజ్జాంగియై
యాసీమంతిని యన్యకాంత యనుమిథ్యాభ్రాంతి పుట్టించుచు,
న్వాసాగారమునందు నొక్కతెయ నానాభంగి వర్తించు న,
త్యాసక్తి న్నవసౌఖ్యలీలల విభుం డామోదముం బొందఁగాన్.

195

ఉ. కైటభవైరియున్ జలధికస్యయు నాదిగఁ గీటకంబునుం
గీటకపత్నియుం దుదిగఁ గృతస్నము రాజును దాసు నై
నిరాఘాటరతిన్ సుఖించుటకుఁ గాంక్ష యొనర్చు మనోంబు
జంబునన్, బాటలగంధి నిత్యనిరుపాధిక రాగనిబంధనంబునన్.

ఆ. వనిత రూపవేషవాసోంగవాసనా
భూషణాదిబహువిశేషరచన
నన్యదివ్యకాంత యనుశంక పుట్టించి
నేర్పు గ్రోత్ర గాఁగ నృపతిఁ గవయు.

197

ప. ఇవ్విధంబున నమ్మిఘనంబు నిఘననక్రీడాపరాధీనంబై
 యానందజలధి నోలలాడు చుండ నవ్విభావరి జరాభావంబు
 ధరియించె. మనోభవుండు కోదండం బెక్కుడించి సుగ్రూఘు
 విరామసూచకంబుగాఁ గుక్కుటకంత కాహళంబులు
 ప్పట్టించె, నప్పుడు వైతాళికులుం గేలీప్రాసాదపర్యంతభాగం
 బున నుండి యుచైచ్చస్వరంబున నిట్లనిరి. 198

— ఆశ్వాసాంతము —

మ. ప్రణతానేకనృపాలమాళివలభీపర్యంకరత్నావళి
 ఘృణికిర్తిరితపాదపీఠజయలక్ష్మీకేళిమాణిక్యద
 ర్పణ! దర్పాంధవిరోధిరాజనివహస్రాణానిలాహళభ
 ఊణకుక్షింభరిభూరిదక్షిణాభుజాస్తంభాసికుంభీనసా! 199

క. ప్రాధజయశ్రీకుచభర
 గాధపరిరంభకేళికౌతుకసుఖసం
 రూఢనవపులకముకుళ
 న్యూఢోరస్థుల! విలోచనోత్సవమూర్తి! 200

మాలిని—

అమృతజలధికన్యాప్రాణానాథాంఘ్రిసీమా
 సముచితసురగంగాసామ్యకీర్తిప్రదీపా!
 కమలభవపురంద్రీకంతనక్షత్రమాలా
 సమధికమణిరోచిస్వచ్ఛలీలానులాపా! 201

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్ర మారయామాత్య
 పుత్ర సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథప్రణీతంబైన శృంగార
 నైషధకావ్యంబునందు సప్తమాశ్వాసము.

శ్రీ ర స్తు
శృం. గా ర నై ష. ధ ము
అ ప్త మా శ్వా స ము

ధామరెడ్డి వేమ

త్వాధీశ్వరసచివసింగనామాత్య ! దిశా

సౌధశిఖరాగ్రకీలిత

సాధీయస్ఫుటిక కుంభసన్నిభకీర్తి !

1

వ. అవధరింపుము.

2

◀▶ ప్రా భా త నై కా లి క గీ త ము లు ▶◀

మ. జయ శీతాంశుకులావతంస! నిషధస్వామీ! మహారాజ! య
వ్యయధైర్యాకర! నిత్ర మేల్కొనుము సంధ్యావేళ
యేతెంచె నీ, నయనాబ్జంబుల కిచ్చు భవ్యశకునానందైక
కల్యాణమున్, శయనోత్థాయము భోజరాజతనయాసంఘల్ల
నేత్రాబ్జముల్. 3

మ. వరుణప్రేయసి యైనదిక్కుఁ గదియ న్వాంఛించుచున్
జంద్రికా, పరిధానంబుఁ గ్రమక్రమంబునఁ బరిభ్రంశంబు
నొందించు చం, దురునిం గన్దొని యింద్రదిగ్వినిత ప్రత్యూష

ప్రసాదోదయ, స్ఫురణవ్యాజమున న్నిజాననమున న్నూనెం
బ్రహ్మసద్యతుల్. 4

సీ. చంద్రాతపంబులుసాంక్షపాతమ
స్సహాయుధ్వలై పరిశ్రాంతిఁ బొంచె
నతిదరిద్రాణదేహద్యుతి ప్రాణమై
ప్రాలేయకిరణబింబంబువ్రాలె
నపరస్పరంబులై యుకాశవీధికిఁ
గొన్ని భాస్కరకరాంకురము లెగనె
నమహతితరదీప్తి నంతంతఁ జుక్కలు
సంఖ్యావిధేయ కేషంబు లయ్యెఁ

తే. గుముదకేదారమున నుండి క్రొత్తవిరియుఁ
గమలపండంబునకు వేడ్కఁ గాఘనచ్చు
కొదమతు మైదకడ తొక్కఁ గుసుమవెట్టె
నభినవం బైన ప్రథమసంధ్యాగమంబు. 5

క. కరవాడిసూదితుదమొన
నర దటువంబడిన ముత్తయంబునుబోలెన్
గర మొప్పె రజనికరణీ
కరవమధువు హిమము కుశశిఖాశిఖరమునన్. 6

మ. దివిషద్దంపతితల్ప మైనగగనోద్దేశంబునం దారకా
నివహంబు ల్గుసుమప్రసంగములు గా నిర్వాణకాంతిచ్చటా
నవతూలప్రకరోదరంభరినిశానాభుండు గండోపధా
నవిభాళీల వహించె నత్తటి నఖండం బైనబింబంబుతోన్. 7

శా. శైవ్యనంపాతమొయి న్నభంబునసహస్రాంశుండు వైచెగర
శ్యేనవ్రాతము సంధకారబలిభుక్ష్మిణీజ్ఞుంసారతిన్

దానం జంధ్రుడు విశ్చిమాశకు శశత్రాణార్థమై యేగె ను
 డ్డినం బయ్యె నుడు వ్రజంబు పరిపాటిం బారువాలో యనున్.

క. లఘుగతి ననూరుసారథి

విఘటితతిమిరుం డయి వీడె విచ్చేసె దివిక

మఘవపుర ప్రాసాద

ప్రమాణక ప్రాంగణము లుపఘ్నుంబులు గాన్.

9

చ. గ్రహములు నిర్జరీసురతకాలవిసూ త్రితహార రత్న సం

గ్రహములు మేఘవీధి యనుకౌతుకమందిర చత్వరంబునక

బహుకరమాన్జనావిధి ప్రభాతముఖంబునఁ బాయఁ దట్టె ని

ష్టహహ భుజిష్యవో నియతి!యంతకయారసిచూడవచ్చిన్.

సీ. ఆమ్నా యశాఖాసహస్రవివ ర్తంబు

లుడురాజకల్యాణహోమవహ్ను

లాకాశహర్ష్యాగ్రహస్తదీపంబులు

ప్రాలేయజలరాశిబాడబములు

చక్రవాకమనోవిశల్యాషధంబులు

దశదిశాకుంకుమస్థాసకములు

రాజమండలకాంతి రాజయత్నము లంధ

కారవేదండకంఠీరవములు

తే. పద్మ వననిర్ణి బంధనబాంధవములు

కైరవాకరసమ్మేహకారణములు

సవిత్ప్రమణిపావకేంధనసామిధేను

లెగసె నుదయాద్రియవుల నీరెండకొనలు.

11

క. పసిపాపయెండకొనలను

మనమనకనియిరులుఁ గలసి మన మలరించెక

దెసల నలుగడల గుంజా
విసరంబుల సరులు ప్రేలవిడిచినభంగిన్,

12

సీ. నముచిసూదనువీడినడువీధిచక్కటి

నింతకు నేలెచు నినునిజేరు

కట్టుపకాసులై గగనాంగణంబున

మందేహులింతకు మాటుకొంపు

స్రవియించు నింతకుఁ బ్రథమాస్త్రవటులలో

నూవ్వసోడికి శిలాజతూత్కంబులు

ప్రీతి నింతకు నేగుఁ బిన్నుకుంటును మ్రొక్క

వినుతసాభాశ్రుండు వినచుకట్ట

తే. మేలుకొను మిదె రాజన్యమీనలక్ష్య!

కాలకంఠసమర్చనాకాలమయ్యె

విశ్వవిశ్వంభరాభారవిధృతిదీక్ష!

ద్విష్ణుతరనేత్ర! నిషధథాశ్రీకళత్ర!

13

వ. మఱియునుం దిమిరవిరహపాండూనుమానదిన్డండలంబును

విచేయతారకంబును దరిద్రాణస్థానోహిణీరమణబింబచుం

బ్యమానచరమాచలశిఖరభాగంబును శిశిరసలిల యోదకుక్షిం

భరిక్షీరకంఠరవిమయూఖంబును గుముదకేదారనిద్రాసుఖ

నిదానంబును, నిశావిరహవిహ్వలచక్రాహ్వయవిహంగమస్త్రీ

పుంసహృదయ బృంహితాస్థాంబును గువలయినీకుక్షి

భ్రూణాయమాన మదనుత్పంభరంబును లవణస్యదౌప

వాహ్యహయవిలేహ్యమానమాణి మంథశిలాశకలంబును,

సంధ్యామౌనవ్రతపరాయణవిశిష్టాధ్యేత్ర జనవిహితాధ్య

యనవిరామంబును బ్రాహ్మణాభిమంత్రి తార్హ్యంజలిజల

వజ్రధారావిదారితమందేహదేహంబును నై యత్తఱిం
 గ్రోత్తవిరియు నెత్తమ్మివిరులకేసరంబులవాసనలు గ్రోలి
 మత్తల్లి యుల్లాసంబునం దూలియాడు కొదమతుమ్మైదకదు
 పులు ఘృష్యణనుమనశ్చేణిశోణం బగుపొడుపుసంజకెంజా
 యయుం గలయ బెరసి గురువెందపేరులయందంబు వహిం
 చుటయునుం, గుశకిసలయంబులమీఁదం బ్రాలేయాంభగికణ
 క్రమసంభృతంబులై రజనియనుపిడియేనుంగుఘాత్కారంబు
 నేసి యుమిసినం జిలికిన కరవమధుశీకరంబులంబోని యుదక
 బిందుసందోహంబులు సుషిరకరణనిపుణ నికరనికాతాయస
 నూచీశలాకాశిఖాంకురసంకరంబునం గరంబు హత్తినముత్తి
 యంబుల ననుకరించుటయును, వికసితైకదళంబు లగుకుశేశ
 యకోరకంబులచేతం గమలాకరంబులు మిహిరకిరణాభోగ
 భోజనార్థంబు సంధ్యారాగాంబువుంజేత మొదల నాహో
 శనం బెత్తుభావంబు భజియించుటయును, చులుకితతమస్సింధు
 పూరంబు లగుబిసినీబాంధవువి కరంబులవలన రంధ్ర
 స్రుతంబు లగునంధకారబిందుసందోహంబు లిందిందిర
 వ్యాజంబున నంభోజవనంబులోనం దొరంగి విస్పమరమధు
 స్రోతగకచ్చద్వయీపరిసరంబులం బంకశంకాపహం బగు
 టయును, దటరుహతరునికాయనిష్కుహక్రీడానీడంబుల
 నిద్రించి మేల్కొంచి కలగొనం బల్కుపులుగులయెలుం.
 గులకోలాహలంబులచేతనుంబోలె బ్రత్యుద్బృద్ధంబు లగు
 సరోజాతంబులలో మధువ్రతవ్రాతంబులు వధూపదనలబ్ధ
 మధురాధరసుధాపానంబుతోడ సాధువిధీయమానంబు లై న
 మధుపానమహోత్సవంబులం బ్రవర్తిల్లుటయు, గాఢతమతమ

స్తమాలగహనభంగమాతంగంబులును గనత్కనకరేణుత్రస
రేణువిసరపిశంగంబులు నగుపతంగకిరణశృంగంబులు భవన
వలభిజాలంబులం దూటి భ్రమదణుగణాక్రాంతంబులై కుండ
పరిభ్రమణశ్రాంతి నాపాదించుటయును విభాతలక్ష్యీవిలాసంబు
విశ్వనయనోత్సవం బయ్యె; వెండియు:— 14

మ. సలిలాభ్యుక్షణకంబుసంభవపరజోజంబాలపాండుభవ
జ్జలజచ్చిత్కరవత్త్రభావభజనక సంధిల్లి శీతాంశుమం
డల మిష్టస్తమితార్థబింబ మగుచు న్నక్షత్రశంఖచ్చిదా
కలనచ్చేకసరోజబాంధవకరాగ్రస్వైరనిష్పీడనన్. 15

చ. తటుకున నస్తుమించె బతిదై న్యముఁ జూడఁగ నోడి తారకా
పటఁమునుం ద్రియామయును బాపురె! యింతులవాడిపంత
ముల్!, గటకట! తద్వియోగమునఁ గ్రాగి నశింపఁడ నిష్ఠ
రాత్తుడై, పటికమొకో విధుండు? నడుపట్టుకలంకము నల్ల
గారయో? 16

ఉ. నిద్దుర మేలుకొమ్ము రజనీకరవంశవతంస! కుంకుమం
బద్ధినభంగి మింట నదె యామినిచెల్లెలు కాల్యసంధ్య దా
నుద్దియ సేయుచున్న యది యుష్ణమయాఖిసంతప్రసూతికిం
బ్రొద్దులు సొచ్చి యున్నయవి పూర్వదిశాసరసీరుహాక్షికిన్.

ళా. వైదర్భిహృదయేశ! మేలుకొని నిర్వర్తింపు సంధ్యానవ
ప్రాదుర్భావవిధేయముక విధికలాపంబుక ముహూర్తంబు
లో, నాదిత్యుం డిటఁ దోడుసూపుఁ బటురంహగిపిష్టపిష్టికృత
క్షౌదిగోర్వ్యమమహాతమోఘ్నము నమోఘంబుక మయా
ఖాఘమున్. 18

- శా. ప్రాతఃకాలము వాయుసంబు 'పణినాపతోక్త్యక్తశాస్త్రంబులో
దాతేజ్ స్థానులు చెప్పుఁ డెవ్వి?' యనుచందం బొప్పు గౌకా
యనం, జాతుర్యం బలరార ను త్తరము విస్పష్టంబుగాఁ గోకిల
వ్రాతం బిచ్చెఁ దుహీతుహీ యనిగృహారామప్ర దేశంబులన్.
- ఉ. వారక రాత్రియెల్లఁ బ్రియవల్లభుఁ డైనశశాంకుఁ గూడి యి
చ్చారతికేళి జాగరము సల్పినఖన్నత నొక్కొద్దీర్చి కా
కైరవరాజి యిప్పు నిజగర్భనివిష్టమదఁజ్వరేఘం
కారమిషంబునం దటచుగా గుఱువెట్టుచు నిద్రవోయెడిన్.
- వ. అని యివ్విధంబునం బ్రభాతకాలవర్ణనంబు నేయువైతాళి
కుల నాదరించి. 21

మహాస్రగ్ధర. —

బలవద్దారిద్ర్యముద్రా

ప్రకుపితకమలాపాటలాపాంగరోచిః

కలికాసందేహదాన

క్షమకమలమణిగ్రామజాగ్రన్తయూఖో

జ్వలశుద్ధస్వర్ణభూషా

నముదయముదయత్సాన్వితసంప్రీతి నయ్య

రులకుం బుత్తైంచె భూనా

ఘనతియుడిగపుందోయజాతాక్షిచేతన్.

22

వ. అప్పుడు.

23

◀ నలుఁడు ప్రాతఃకాలకృత్యంబులం దీర్చుట ▶

తే. తనకు నెద్దానిఁ గన్యాప్రదాన వేళఁ
యాతకంబున నిచ్చె నెయ్యంపుమామ

యట్టియూశ్వరవరద త్తమైనరథముఁ
గామగమనంబుఁ దలఁచె నక్షణమ నృపతి. 24.

క. మదిఁ దలఁచినంతమాత్రన
యుదయించుసహస్రశ్చికుపమానంబై
మదనకీడాసాధము
తుదనిలువున నిలిచె రథము తోయదవీధిన్. 25.

తే. కనకకింకిణికాజాలకములు మెఱయ
గగనతరుపుష్పమగుపుష్పకంబువోలె
నెచట నుండియొ యే తెంచి యెదుట నున్న
పసిడితేరెక్కీ వసుమతీపాలసుతుఁడు. 26.

శా. వాతాహారవిరోధి నెక్కీ చను విష్వక్సేనుఁడుం బోలె ని
ర్ధౌతాసిద్యుతిమేచకంబగువియద్భాగంబునకా భాస్కర
ద్యోతస్థితవిమాన మెక్కీ మదిలో నుత్సాహ మేపారఁగాఁ
బ్రాతస్నానము సేయఁ బోయె ధరణీపాలుండుమిన్నేటికిన్.

ప. ఏఁగి యట మహానటజటాటవీవాట నవతరించి నభోవీధిమేఖీ
భూతం బగుధ్రువమండలం బొరసికొనుచు శింకుమారా
కారంబునం దారకామూర్తియై పవ్వళించిన పాంచజన్య
ధరునిచరణపల్లవంబుఁ బ్రతౌళించుచు, సోమార్కమయ
మహాసోపానంబులఁ బ్రవహించి, పరివహపవనరఘంపాసంపా
తంబులం దూఁగియాడు కరుళ్లచప్పుళ్లు దిక్కుటంబుల
నాస్ఫోటింపం, ద్రివిష్టపలలాటికాతిలకంబును నరకపురగోపుర
ద్వార దంతార్ద్రళయును నారాయణచరణారవిందమకరంద
బిందునిష్కందంబునుఁ బుండరీక భవకమండలుత్థితధారయు
నైనయమ్మహానది డాసి విమానంబు డిగ్గి, జలంబగాహనా

యాత జంభారాతి కుంభి కుంభస్థలిసాంద్రసిందూర పరాగ
 సంధ్యాయమానసలిలంబును నస్పరఃకుచతటీపటీరచర్పామ
 చర్పికాసురభిశంబునుఁ బ్రతీరపాణిజాతకుసుమధూలిపాళిపి
 శంగితసైకతంబునుఁ జింతామణి శిలాసంఘాతసంఘట్టన సము
 చ్చలజ్జలశీకరాసారచ్చటాస్ఫోటిత గగనభాగంబును గన
 త్కనకపులినవేదికామఃధ్యాసీన కామధుగ్ధేమాధస్యధారా
 ధోరణీ ప్రవాహబృంహితోర్తియు నగునొక్క రేవున డిగ్గి
 తత్ప్రదేశంబున. 28

సీ. అత్యంతనియతిఁ బంచాంగంబు వరియించె
 నఘమృతాణన్నాన మాచరించె
 దైవతఋషిపితృతర్పణం బొనరించె
 సంధ్య నారాధించె సవితఁ గొలిచె
 గాంగేయవాలుకాలింగమూర్తిని నిల్పి
 కాంచనాబ్జములఁ బూజించె శివునిఁ
 బారిజాతకలతాపల్లవాగ్రంబులు
 చిదిమి యెయ్యన మేపెఁ ద్రిదశగవికీఁ

తే. గేలుదోయె త్తి యకాదలఁ గీలుకొలిపి
 గగనమునిరాజు లైనచుక్కలకు మ్రొక్కె
 దివ్యరథ మెక్కి వేగ యేతెంచె మరలి
 యధిపుఁ డటు సురనదిఁ దీర్థయాత్ర సలిపి.

29

తే. హృద్యసాధాదికుఃప్తిమానేకరూప
 థాతుకాధిత్యకా తటాంతరము నేరె
 ధరణినాథపురందరాధ్యాసితంబు
 రత్న దివ్యవిమానధారాధరంబు.

30

తే. దివసముఖకార్యజాతంబుఁ దీర్చి వచ్చు
పతి నెదుర్కొనె భక్తిసంభ్రమ మెలర్పఁ
జెలువ ప్రత్యగ్నిశాసింధు సలిలవీచి
తూర్పు దెస వచ్చునిండుచందురునిఁబోలె.

31

—● నలదమయంతుల గోష్ఠీ ల—

వ. తరణిఖరకిరణకండళితమందాకినీకనకారవిందంబునకు విందై
నిజసందర్శనానందమందస్తి తసుందరం బగునయ్యిందువదన
వదనంబు మదనరాగంబు సంపాదింప సర్వసర్వసహానిలింప
సార్వభౌముండు.

32

ఉ. మానససంప్రమోదము సమగ్రముగా సురలోకవాహినీ
న్నానవిధిప్రవృత్తివచనంబునఁ జెప్పక చెప్పినట్లు స
మ్మాననఁ ద న్నెదుర్కొనినమానవతీజనతాలలామకుం
గానుక యిచ్చెఁ దావి వెలి గాని కనత్కనకారవిందమున్.

క. పురుషోత్తమలాలిత య

త్తరుణీమణి మిగుల నొప్పెఁ దత్సమయమునక
సురసింధు హేమకమలము

కరకమలంబున ధరించి కమలయుఁబోలెన్.

34

తే. రాజముఖకి నయ్యేకవదాటకంబు

లలితసమ్మానమున నేకలక్ష మయ్యె
రాజకృపఁ గన్న యొక్కవరాటకంబు
నేకలక్షం బగును సంశయింపనేల?

35

వ. అనంతరంబ విధివిశేషంబు సమాప్తింపంగోరి చకోరలోచనం
గడకంట నీక్షించుచు నిషధాధ్యక్షుం డగ్నిహోత్రగృహం
బునకుం జని.

36

తే. తన కనిష్ఠంబు లగుకలిద్వాపరముల
కేతు నూపియుఁ బోలె ధాత్రీశ్వరుండు
నిత్యసత్రేత ఋత్విక్ప్రణీత మైన
త్రేత నేవించె విజితమిత్రేతరుండు.

37

తే. విభుఁడు ప్రాప్తేహితన క్రియావిధికలాప
మివిధంబునఁ దీర్చి సద్భావ మొప్ప
భామినీభావజిజ్ఞాసు బాదపద్మ
యుగము నిశ్శబ్దముగ మెట్టు నొయ్యి వచ్చె.

38

ఉ. మిన్నక చేర వచ్చి యొక మేలపుమైవడిఁ బువ్వుబోడి క్రా
ల్లన్నులు మాసెఁ బాణికమలంబుల భూవతి నవ్వుచున్నయా
సన్న సఖిజనంబుఁ గనుసన్న నదల్చుచు నవ్వధూటి క్రా
ల్లన్నులఁ జేరలం గొలుచుకైవడిఁ గన్నుల నవ్వుదేఱఁగాన్.

తే. ఒక్కపూబోడి భ్రూసంజ్ఞ నొయ్యి బిలివి
యాత్తహస్తాధికారమయ్యబ్జవదన
హస్తముల కిచ్చి యెఱుఁగనియట్ల తాను
వసుమతీశుండు నగె నన్నె వచ్చినట్లు.

40

తే. జ్ఞాతహస్తాంబుజాంతరస్పర్శ యగుటఁ
గైతవంబు నెఱంబు గాఁ గమలనయన
మానసంబున మానసంపద వహించె
నాననంబున ధరియించె మానముద్ర.

41

చ. కుటిలకటాక్షవీక్షణముః గోమలనూత్నకపోలరాగముం
జటులసమంచితభ్రుకుటిసంవళనంబునుఁ జూచువేడుకకై
జిటపొట రేచె రాజు సరసీరునేత్రకుఁ గామకేళికై
గటుకులు గానిమానములు గావె ప్రదీపనసిద్ధిహేతువుల్.

- వ. అప్పుడు నృపతి సామోపాయంబునం బ్రణయమానం బహు
యింపం దలంచి యిట్లనియె. 43
- ఉ. దాస్యము నిన్నరే కుసుమధస్వంః డొకండును సాక్షిగా సరో
జాస్య! వహించినాడ, విను, మప్పుడ మ్రొక్కుట లేదు, నీకు వి
శ్వాస్యంఃడఁగాన మ్రొక్కుఁగొను స్వస్థతిసీసలిలాభిషేకసా
రస్యవపిత్రమస్తకము వ్రాల్చెద నీవదయుగ్గకంబునై. 44
- తే. కుటిల మగునీకటాక్షంబుఁ గుఱలయాక్షి!
యించుఁచుక నామీఁద నెఱ్ఱబాణి
నిగిడి మరలినభావంబు నిజము దెలిసె
శ్రవణసూపనిపాత్రైకశంకఁ జూసె? 45
- క. లేయెండ వేడి యయు్యం
దోయజపండముల కింపు దొలఁకించుక్రయకౌ
నీయలుక పరుసనయు్యను
నాయెడదకు వేడ్క సేయు నభినదళాక్షి! 46
- తే. చివ్రుఁ గెఱ్ఱెఱవిచిలుగాటు నెపము గాఁగఁ
దామరసనేత్ర! కోపింపఁ దగదు మమ్ము
ఫలరసాస్వాద మొనరించుచిలుకమీఁదఁ
బింబవల్లీమతల్లి కోపించు నెట్లు? 47
- తే. ఉవిద! నీమాట విన నొల్ల మూరకుండు
కా దనక వింటిమే నేమి కారణంబొ?
రాజకీరంబు మము నిష్ఠురంబు లాడఁ
బ్రతిపదంబును బరుసగాఁ బలుకు వీణ. 48
- వ. అని వెండియు రసావేశంబున. 49

తే. చూడ వేటికి నిడువారుసోగమీల
 సూడు పట్టంగఁజూ లెడుచూపుఁగొనలఁ
 బలుకుపలుకున నమ్మతంబు చిలుకుచుండఁ
 బలుక వేటికిఁ జిలుకలకొలికికాన!

50.

శా. కోపం బితంయు నుజ్జగించి సుమనకకోదండనారాచథా
 రాపాణింధమ మైననీధవళనేత్రబ్యోత్సన్నవైఁ జల్లవే
 తపం బాఱఁగఁ గౌఁగిలించుకొనవే తధ్యంబు నీబంట నే
 యోపుంస్కోకిలవాణి! యోశశిముఖి! యోపకర్షబింబాధరా!

మ.విను వౌచున్నది కాలయాపనకు నువ్విష్ణు రెడకు భావముల్
 రసభంగం బగు మానరోష మతిదీర్ఘం బయ్యె నే నింతటం
 బ్రసభాలింగనపూర్వకంబుగ మనోరాగంబు రెట్టింపఁ గా
 ణిసిధాత్వర్థ మనుగ్రహింపఁ గదవే నీరేజపత్రేక్షణా!

52

వ. అని పలికి బలిమిన యాలింగనంబు నేసి తల్పంబునకుం దార్చి.

తే. పతి కళావతి యనుదానిఁ బద్దనయన
 దమనహోదరిగారాపుదాదికూఁతు
 నంతికమునకు రప్పించి యాదరించి
 నర్తసాక్షిణిఁ గావించి నగుచుఁ బలికె.

54

వ. కళావతి! నీవు నొడికారపుమాట లాడం బ్రోడ వని
 విందుము. నీ వెఱుంగని పాడిపంతంబులు లేవు. తగవు
 దప్పక చెప్పె దేని గొన్ని మాట లడిగెదము. మాటలాడక
 విచారించి యుత్తరం బిమ్ము.

55.

తే. అన్యపురుషునిఁ గలలోన నైనఁ దలచు
 దాత్త లో నండు మీవిదర్భాత్తజాత

- యన్యపురుషుఁడు గాఁడె పుష్పాయుధుండు?
వనిత దనయాత్మలోన నెట్లునిచె నతని. 56
- వ. అని యడిగిన నది యిట్లనియె. 57
- తే. వనితహృదయంబులో సున్న వాఁడ వీవు
నీ ప్రతిచ్ఛాయ మదనుండు నృపనరేణ్య!
యట్లు గాకున్న నశరీరుఁ డయినయతఁడు
పుణ్యశుభమూర్తి దేవరఁ బోలు తెట్లు? 58
- వ. అనిన నృపాలుం డిట్లనియె. 59
- తే. తోఁకచుక్కలబోలు దృక్తోయజముల
వెలితి లేకుండ మీబోఁటి చెలులఁ జూచుఁ
గాంత వీక్షింప దరగంటఁ గాని మమ్ము
నేము నేసినయపరాధ మేమి? సెపుమ. 60
- క. భూపాల! మెఱుఁగుబోఁడుల
చూపులకంఠ్రాయి నీదు సొబ గట్లగుటక
మాపిన్నది యిసిఱింతల
చూపుల నరగంట వెఱచుచు న్నినుఁ జూచున్. 61
- క. కలకంఠి దనకు వలసినఁ
'గలికీ' యని నిన్నుఁ బిలుచుఁ గలమధురముగా
'నల' యను రెండక్షరములు
పలుకఁగ నాలుకకు నెంత భారంబొ కదా? 62
- తే. మగువ దేవరదివ్యనామము జపించు
నెఱ్ఱనమ్మన నిత్యప్రతమ్మ గాఁగ
నచ్చముక్తాఫలై కావళిచ్చలమునఁ
జన్ను గవ నక్షసూత్రంబు సంతరించి. 63

- వ. అనిన నలుం డి ట్లనియె. 64
- చ. మదగజరాజకుంభముల మచ్చరికించు చురోజకుంభముల్
గదిసి కలంతమేరయునుఁ గైకొనియున్నవి యెల్లవారికిఁ
విదితము గాఁగ నిట్టితటి నీచెలిడెందమునందు నేనియుం
గదలక మాకు నుండ నవకాశము లేదు గదే కళావతీ! 65.
- తే. రమణిహృదయంబునను మహారాజ వీవు
గరిమ విచ్చేసి యుండినకారణమున
ధీనివక్షోరుహంబు లాలోన నుండ
నెడము లేకున్న మరి కదా వెడలె వెలికి? 66.
- వ. అని కళావతి రాజు నుద్దేశించి. 67
- ఉ. వంచన యింత లేక కరవాఁడినఖంబుల నొక్కినొక్కి నొ
ప్పించితి రెండునేతులనుఁ బెద్దయులావున నొత్తి యొత్తి పీ
డించితి విట్టితాకటికిడెందమువానికి నీకుఁ గాక మా
చంచలనేత్రయొప్పులకుచంబులు పయ్యెదలోన డాఁగెడున్.
- ఉ. మ్రుచ్చిలి గంధవారణసమూహము కుంభవిలాససంపదల్
మ్రుచ్చిలి మించుపయ్యెదలలోపల డాఁగుచు నుండు నెప్పు
మీ, నెచ్చెలికత్తెచన్నుఁగవ నీవు విచారము సేయుమా
మదికా, మ్రుచ్చుల గిట్టి పట్టుదురు నొంపుదు రేమనవచ్చు
రాజులన్? 69.
- వ. అని పలికి రాజు కళావతీ! మామాటలకుం బ్రత్యుక్త
రంబులు పొసంగ నిచ్చితి; మేలనవచ్చు! నీప్రసంగం బిట్లుండె
నీచెలికత్తియ నేఁడు మాతోడ నేల పలుకదు? నీవు చెలిఁ
జేరి మంతనంబుండి తదభిప్రాయం బెఱింగిమాకుం జెప్పుమా.
మెచ్చుగల దనినం బ్రసాదం బని మదనరాజకార్యషాఢ్యణ్య

చక్రవర్తిని యగు నయ్యింతి దమయంతిం జేరవచ్చి యషడక్షణముం త్రరహస్యంబున.

70

మ. వరివస్యానియమం బఖండితముగా వాల్సాన్యసీయాదిక స్తరశాస్త్రంబులు వింటి నాముఖమునకా జాణుండు సీభర్త నేర్పరివై చిత్తముకీ లెటింగి సుతప్రాగ్భ్యముల్ సూపితే సరసీజానన! యన్న నుగ్ధలి వయస్యకా ప్రసె: గెంచామరన్.

వ. ప్రేసి యసూయాకుటిలం బగుకటాక్షపీక్షాబుసం దర్జించె, నిట్లు నిర్భర్షింపబడి వైదర్భిం జూచి రిస్తయలుకక చెచ్చుకొని 'యువదేశగురువ నగునాకు రతిరహస్యవాస్త సెప్పవైతి, ధూర్జవై సీవు సెప్పకుండు గాకేమి? నా నేర్పున నీమగనిచేతన చెప్పించెద, నిదె నూడన' మన మణియుం గొంత తడవు మంతనం బున్నయదిగొ శుభాంతచారిణి మహీకాంతునితో నిట్లనియె.

72

తే. 'అధిప! వైదర్భి దర్భాంకురా గ్రబుద్ధి
మనతలంపులక బోల డిమగువతలపు
బాల యనుచున్న వార మిప్పున్నయన
నిష్ఠిప్రాధియుం గలదె యేయింతులకును ?

73

వ. ప్రణయకోపంబులు రతిదీపనోషధంబులు; పాలయలుక లేక మగవారికి మగువలు బ్రాతులు గాగు; దీర్ఘంబు లగ్నయ్యేని యవియే ప్రేమభంగకారణంబులు, గావునం గోపం బింత మాత్రంబు చాలు నని పలికి దేవరమాణుగాఁ బూజప్రణామంబు నేయంబోయి లీలాకమలంబున మొత్తుపడితిఁ, బడుదుఁగాకేమి? యస్తుత్తకాశినిదిత్తం బెఱింగి నచ్చితి నరధరింపుము.

74

ఉ. తా మది నమ్మకున్నది విదర్భనరేంద్రతనూజ నిన్ను సు
త్రాముడ వంచు నీయరమరంబునఁ జో మన సీదు నీకు సు
త్రాముడు గానివానికిఁ బ్రతాపమునం జదలేటివైఁడికెం
దామరపువ్వుఁ దే వశమె ధాత్రికి మాటలు వేయు నేటికిన్?

క. దంభోళిభాగ్యరేఖా

దంభంబునఁ బ్రస్ఫుటముగ ధరియించెదు హ
స్తాంభోజంబున దేవర

జంభారివె యగుట కేల సందేహింపన్?

76

తే. లోకపాలుఁడ వస్వల్పలోచనుఁడవు

వజ్రపాణివి దేవతావల్లభుండ

విన్నిలాంచనములఁగూడ నింద్రుఁడవుదు

నైషధుండ వగుటకుఁ జిహ్నంబు సెపుము.

77

ప. మహేంద్రుం డింద్రజాలమాయావిదుండు, స్వయంవరసము
యంబునం దెట్లట్ల నలరూపధారియై వచ్చెనో యని శంకించు
చున్న యి. మందాకినీకాంచనకమలదానంబు సుమీ యీ
సందేహంబునకు నిదానంబు.

78

ఉ. రోయఁ డొకించుకేనియు మరుత్పతి యన్యకశత్రుదూషణా
న్యాయము సేయ మస్త్రుభమదాంధతనాశ్రమభూమిఁ గొక్కు
రో, కో యని గూయఁడే యతఁడు గుక్కుటమై నడిరేయి
గౌతమ, ప్రేయసిఁ బొందఁ గోరి తనవెద్దతనంబు జలంబు
పాలుగాన్.

79

ప. నీవు తత్త్వనైషధుండ వైతేని యనన్యసాక్షికంబు లగు
శయ్యారహస్యంబు లుగ్గడించి యిప్పుంకజాక్షిశంకాకలంకం
బవనయింపు మనుటయు మందస్థితసుందర వదనారవిందుం

డై యయ్యిందుముఖి సుద్దేశించి పురందరుం డనుసంఠే
హంబు డిందుపడు నట్లుగా మహీపురందరుం డిట్లనియె. 80

తే. మఱచితే నెమ్మనఁబులో మెఱుఁగుబోడి!

ప్రథమరతికేళి నతిఁరిశ్రాంతిఁ బొంది
కూడ రెండవరతికి నూల్కొననినిన్ను
గ్రీష్మ యామిని యని యేను గేలిగొంటి. 81

తే. నీవు మృదుశయ్యఁ గపటంపునిప్ర వాప

నెలఁత! కేల్లమ్మి యిడితి నీనిమ్మనాభి
నప్పు డచ్చోటఁ బులకంబు లంకురింప
నంబురుహనాభి వైనచందంబుఁ దలఁపు. 82

ఉ. కామిని! ఘర్త బిందువులు గస్తురిబొట్టునఁ దోఁగి రేఖై

కోమలగండపాలికలకోణములకా దిగజాఱ నంచల
శ్యామల మైనయాత్మ వచనాబ్జముఁ జూతుఁగదే మదీయచిం
తామణిదామదర్పణమున న్నెఱిఁ దత్సమయోచితంబుగాన్.

తే. తరుణి! యెఱుఁగవె వీకికాదానవేళ

గురుజనప్రాంతమునయందు గూఢవృత్తి
నాగవల్లీదళంబు నెన్నడుముఁ జీఱి
మడిచి యందిచ్చినపుడు గోరిడుదుఁ గేల? 84

ఉ. మానిని! భోజనావసరమధ్యమునం గొనియాడ గోస్తనిం

దేనియ సంస్తుతింప విసుతింపను మీఁగడ ఖండశర్కరా
పానక ముగ్గడింపఁ బ్రతిపక్షచటూక్తినిస్సరోషర
క్తానన మైననీయధర మల్లనొ యంచు మదిం దలంకుచున్.

తే. ఆననం బాదిగా నాభి యవధి గాఁగఁ

త్రేమ భవదంగకములు చుంబించునపుడు

చరమచుంబనవేళ నోసరసిజాక్షి!

యేను జెక్కిలి గిలిగింత లిడుటఁ దలఁతె? 86

మ. అని సంకల్పభవైకసాక్షు లగుశయ్యానేకసంభోగచి

హ్ననలక్ భూపతి ప్రత్యభిజ్ఞ కొఱకై యందంద వాక్రువ్వ
న,వ్వనితారత్నము వాలుఁగన్నులఁ బతి న్నారించుచున్నాసె
నొ,య్యన ధాత్రేయి శ్రుతిద్వయంబు నిజహస్తాంభోజయు
గ్గుంబునన్. 87

వ. ఇట్లు లజ్జావశంబునం దనవీనులు మూసిన. 88

.తే. అధిప! తాటంకచక్రధారాంచలములు

వాఁడులతికోమలములు పూఁబోడి చేతు

లొయ్య నేతెంచి శ్రుతరోధ ముడుప నీకు

నర్హమాయాస మైనను నయ్యెఁ గాని. 89

వ. అనిన విని నీవు మాన్యురాలవు నీమాట యతిక్రమింప

వచ్చునే? యనుచు నమ్మచ్చకంటిం గ్రుచ్చి కౌఁగిలించుకొని

శయ్యాంతలంబునకుం దెచ్చి ముచ్చట వోవం జెక్కుట

ద్దంబులు ముద్దు వెట్టుకొనియె నయ్యవసరంబున సమీక్ష

క్ష్యోంతరంబుననుండి వై తాళికపురం ద్రె యుచ్చైస్వరంబున.

—● మధ్యాహ్నము ●—

సీ. అవధారు దేవ! మధ్యాహ్న సంధ్యావేళ

దినయావనంబు దోతెంచె నిపుడు

అతితీవ్రతాపతప్తాంగియై మేదిని

భవదాప్ల వనవాగిపిపాసు వయ్యె

మార్తాండమండలీమధ్యభాగంబున

నీడెందమునఁబోలె నిలిచె శివుఁడు

శృంగార—19

నిస్సృతిపం బైననీప్రణానాబునో
 గోచ్చుకుంబాడె పిరండవేడి

తే. సీలనీలంబు లై ననీనిడందనెలుల
 యంబుఁ బ్రనహించు చమలగంగాంబుధారః
 దలచుగాక కళింపజాసలిలవేణి
 తుళతరవీచికాపూర్వపరిచయంబు.

91

ప. అని వైతాళికపురంధ్రీ పలికెను.

92

తే. ధవణినాథుండు గేళిసోధంబు డిగ్గి
 జలన మింటికి నేతెంచె సన్నదముస
 నవసరము వేచి యున్న నానాననిపులు
 దప్సవప్సల నిలిచి వంచన మొనర్ప.

93

తే. అంగుళిఁజేపలోచనాపాంగభంగి
 విభ్రమభ్రూతరంగసంవేల్లనముల
 నాటంబు ప్రసాదించి యవ్విభుండు
 సకలస్యపతుల నిజనివాసముల కనిచె.

94

ప. అనిచి మజ్జనశాల కరిగి.

తే. కలపములతోడి ననయక్షకర్ణమమున
 నలుఁగు వెట్టించికొని రాజనందనుండు
 మహితమృగనాభిపంకంబు మాళిఁ దాల్చి
 జలజలోచన లార్పంగ జలకమాండె.

96

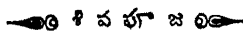
చ. మహిపతి భామినీకరసమంచితకాంచనకుంభతీర్థవా
 ర్లహారులు మూర్ధభాగమునవ్రాలంగనొప్పె విలోచనోత్సవా
 వహమహనీయమూర్తి యయి వారిజలోచనపాదతీర్థవా
 ర్లహారులుమూర్ధభాగమునవ్రాలంగనొప్పహిమాద్రికైవడిన్,

- క. వ్యామగ్రాహ్యస్తను లగు
భామలు మును జలక మార్చు బదపడి నిషధ.
స్వామికి దీర్ఘం బార్చిరి
భూమినిర్జరులు మంత్రపూతాంబువులన్. 99
- ఉ. అంతరకల్పమానచుళు కాచమనంబుగ నైషధక్షమా
కాంతుఁడు తీర్థమాడె మధుకైటభవైరపదాంబుజోదరో
ద్వాంతమధూళి యైనశుభవారి మహీదివిజు ల్వినిర్మల
స్వాంతులు చేరువ న్నిలిచి వారుణసూక్తములుచ్చరింపగన్.
- తే. కమలకింజల్కరేణుసంకాశ మైన
గౌరమృత్స్నాద్రవం బంగకములఁ బూసి
తీర్థమాడె మహారాజు త్రిదశసింధు
పుణ్యజలముల సంకల్పపూర్వకముగ. 100
- క. గర్భధృతహరితకోమల
దర్భం బై యొప్పె ధరణిధవుహస్తము వై
దర్శికుచయుగవిరహాహ
విర్భుగ్రామాంకురాభివృతమునుబోలెన్. 101
- తే. మృదులతరగౌరమృద్భిందువదనచంద్ర
చికురశేషాంబువకాక్షిక ప్రకరదశన
గురుపయగికుంభపృథులవక్షోజకుంభ
పతి భజించె గంగాజలాష్టవనలక్ష్మి. 102
- సీ. సీమంత మేర్పడఁ జికురభారమున సు
శ్లిష్టబంధంబుగ శిఖ యమర్చి
గన్నేరుఁబూచాయఁ గనుపట్టుజిలు చ్చైన
సలిలకాషాయవస్త్రంబుఁ గట్టి

చంద్రాతపముతోడ సరి యైనవెలిపట్టుఁ
 బుట్ట ముత్తరవాసముగ ధరించి
 ప్రక్షాళితము లైనపదియాఱువన్నియ
 కనకంపుగొడుగుఁబాగాలు దొడిగి

తే. శైవుఁ డగుబ్రాహ్మణ బ్రహ్మచారి యిచ్చు
 హస్త మవలంబనంబుగ నల్లనడిచి
 నియతమాన ప్రతంబుతో నృపతి సొచ్చె
 శాంతచిత్తు డై దేవపూజాగ్రహంబు.

103

సీ. అభినవాజ్యసమేధితాఖండదీపంబుఁ
 బుష్పమండలికావిభూషితంబు
 ననవద్యబహునివేద్యసమన్వితంబును
 వివిధచిత్రసుపస్త్రపిలసితంబు
 నఖిలతీర్థాంబుపూర్ణార్ఘ్యపాత్రంబును
 గలధాతరతోపకరణచితము
 శశి కాంతకుంభిమత్కాకుట్టమితమును
 జందన సక్కుశాక్షతయుతంబు

తే. నయినయ ద్దేవపూజాగ్రహంబునందు
 భద్రవీథాసనస్థుడై పరమనియతి
 నాగమోక్తప్రకారంబు ననుసరించి
 శంభులింగంబుఁ బూజించె జనవిభుండు.

104

తే. వసించిదుష్టారపుష్పంబు ఫాలనయను
 పానవట్టంబునైఁ బెట్ట బార్ధివుండు.

విశ్వపతి యాత్మ సం గ్రామవిజయలబ్ధ
మదనకాహాళముగ దాని మది దలంచె.

105

క. అమృతాంశుమాళిమాళిం

గమలభవక పాలమాలికకు సదృశముగా
విమలారవిందకోరక

సముదయమాల్యంబు నిషధజనపతి చుట్టెన్.

106

నీ. ఖట్వాంగ పాణి జెంగల్వపుష్పంబుల

ఫాలలోచను బిల్వపల్లవముల

నాగేంద్ర కేయూరు నాగకేసరముల

బాలేందుకోటిరుం బాటలములఁ

గుసుమకోదండారిఁ గుండవర్ధనములఁ

గాంచనాచలచాపుఁ గాంచనముల

నంబికాహృదయేశు ననితాంబుజంబుల

దక్షాధ్వరధ్వంసి దమనకములఁ

తే. బొండుమల్లియవిరిదండ ఖండవరశు

నఖిలసురసార్వభౌము దూర్వాంకురముల

బంతిశ్రీవత్సలాంఛన ప్రాణబంధు

శివునిఁ జేమంతిబంతిఁ బూజించె నలుఁడు.

107

ఉ. డగ్గఱి మేదినీపరిబృథ ప్రవరుండు సువర్ణ పాత్రలన్

బుగ్గన దివ్యసౌరభవిభూతి యెలర్పఁగ సాత్కరించె బెం

పగ్గల మైనభక్తి మహిషాక్షురజస్త్ర సరేణుసమ్మిళే

ద్దుగ్గులుధూపధూమములు గోవులతారకరాజమాళికిన్.

తే. సరసధూపార్థమై కామశరములందుఁ

బురములందునుఁ బొగసూపె భూవరుండు

మదనసంహారుడును బుగమర్దనుండు
నయినదేవర కామోద మావహిల్లి.

109

సీ. పద్మాసనస్థుఁడై భావించె మానస
కమలకర్ణికయందుఁ గాలకంఠుఁ
బంచాస్యుస్రౌల జపించె బంచ బ్రహ్మ
పంచాక్షరంబులఁ బరవనియతి
భక్త్యభోజ్యాదికబహుపదార్థంబుల
ససమాక్షునకు నుపహార నిచ్చు
రాజదేవోపచారప్రకారంబుల
నతిభక్తి గొలిచె రాజార్థమూళి

తే. మంత్రపుష్పంబుఁ బెట్టె మన్తధవిరోధి
మూర్ధభాగంబునందు సన్నెద మెనఁగ
నవనిసంస్పృష్టసకలాంగుఁ డగుచు యుక్తి
నిఖిలలోకై కభర్తకు నిషధరాజు.

110

— ❁ హ రి శృ జ ❁ —

వ. ఆనంతరంబ పరమపురుషునిం బురుజుఁ త్తము నారాధంపనడై
వునిసన్నిధికి వచ్చి.

111

సీ. కీలుకొప్పునఁ బైడి గేదంగి రేకులు
శోభలు గానంగ రాఁ గుదురుపాటిచి
కర్ణపాశంబులఁ గలధౌతమయసాండు
పుండరీకవతంసములు ధరించి
బాహుమధ్యంబునఁ బవడంపుఁ జివ్రులఁ
బచ్చులఁ దోమాలె యచ్చుపటిచి

చరణవీతంబుల గరుడాంకమణిఖండ
తులసీదళంబులు నెలవుకొలిపి

తే. పురుషసూక్తనిపాఠంబు పరిచయించి
పావనాష్టాక్షరీమంత్రపఠనఁ దగిలి
పాంచరాత్రోదితక్రియాపథమునందు
నలిననాభు సమారాధనంబు సేసె. 112

చ. గురుతరకౌస్తుభాశ్శమణికుట్టిమ మైనరథాంగ పాణిపే
రురమునఁ బూన్పె నొక్కయసిలోత్పలమాలిక షట్పదావళీ
గరుదనిలావతారమునఁ గంపము నొందెడు రేకు లిందిరా
తరళకటాక్షవీక్షణవిధావికటాయిత మభ్యసినంపఁగాన్. 113

క. అలనాఁటి కాళీయోరగ
వలనంబులు దలఁచు కున్నె వనమాలి మది
న్నులద త్తవికచవిచికిల
కలికాడుండుభకదంబఘటికాంగకుఁ డై. 114

క. నరనాథసమర్పిత మగు
విరవాదులదండ యొప్పె వెన్నుని పాదాం
బురుహంబున నంగుటమున
నురలినయాకాశగంగ కుపమానంబై. 115

— శ్రీ హ రి శ్రీ లలిత —

వ. ఇవ్విధంబున నిషధదేశాధ్యక్షుండు పుండరీకాక్షు నర్పించి
ప్రణామంబు సేసి యప్పరమపురుషు నిట్లని స్తుతియించె. 116
సీ. జయ భూర్భువస్వస్త్రిజగదేశనాయక!
జయ సర్వదేవతాసార్వభౌమ!

జయ పూర్వగీర్వాణసంహార కారణ !
 జయ కుక్షీనిహితవిశ్వప్రపంచ!
 జయ జహ్నుకన్యకాజనకసాదాంభోజ!
 జయ కోమలాంబుదక్యామలాంగ !
 జయ వైజయంతికాస్త్రక్రమిణాలంకార !
 జయ పుండరీకవిశాలనయన ?

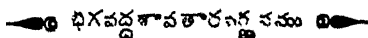
తే. జయ శత క్రతుముఖమరుచ్ఛక్రవాళ
 కనకకోటిరచారుసంఘటితనూత్న
 రత్ననీరాజనక్రియాఽజమాన
 చరణపీఠాంతికోదైశ ! జయ యమేశ !

117

క. భవదీయము లగుమంత్రము
 లవాజ్ఞనసగోచరంబు లంభోరుహసుం
 భవభవుల కనిన శక్యం
 బవునే మాజోఽఽటివారి కచ్యుత ! పొగడన్ ?

118

శా. ఓదామోవర ! యిందిరాయువతివిద్యుల్లేఖితో నూత్నపిం
 ఛాదామత్రిదశేంద్రకాంక్షకముతో సమ్యక్కృపాదృష్టితో
 నీదేహం బనుమేచకాంబుదము మన్నేత్రద్వయీచాతకా
 వ్లదంబుం బొనరించుఁగాత భవతాపాటోపముం బొప్పుచున్.

తే. కపటమత్స్యంబ వ్రోసివు గడలి నడుముఁ
 బుచ్చ మల్లార్ప నెగసినభూరిజలము
 మింటఁ గడుఁ దెల్లనై పాటు చుంటఁ జూచి
 యభ్రనది యంచు వర్ణించె నఖిలజగము.

120

క. గతభువనసర్గసముదయ
 ధృతభూవలయాంకసదృశదృఢచరమతనూ
 వితతబహుచక్రచిహ్నముః
 బతగద్భజ! కపటకచ్ఛపము నినుఁ గొలుతున్. 121

తే. చించి వెడలినతనురుహశ్రేణిచేతఁ
 బద్ధజాండంబు కడప పూబంతిఁ బోలఁ
 బెరిఁగియున్నట్టికిటిరూపధరుని నిన్ను
 ఖుచతుష్టయబిలచతుశ్చరధిఁ గొలుతు. 122

మ. అతిగంభీరహిరణ్యదైత్యహృదయాహంకారకూపోదరా
 పతితస్వర్గరమాసువర్ణకలశప్రత్యుద్ధృతిప్రక్రియా
 యతపంచాంగుళలోహాయంత్రమగునీహస్తంబు వర్ణింతును
 ధృతకంఠధ్వనికుంతితారిహృదయోత్కంఠా! నృకంఠీరవా!

తే. 'భో' గిసహవాససంబంధములు భజింతు
 భువనధార హస్తంబునఁ బోయు' మనుచు
 రెంటమాటల బలిఁ బ్రతారించినట్టి
 దంభవామన! మామనస్తాప ముడుపు. 124

మ. తఱి నాక్రాంతసమస్తలోక! బలివైత్యధ్వంసి! యోదేవ! నీ
 యఱకా లుద్ధతి రాహుమండలము బ్రహ్మాండంబుతో నొత్తి
 నం, గుఱుగుఱ్ఱం చెడ నంది బిట్టొరలునఘోరాహి నీ యంఘ్రి
 కిణ, గిఱు జైవైవనవిధంబు నామనములోఁ గీలించిన
 ట్లయ్యెడున్. 125

తే. తిరిగె నుట జాంబవంతుండు దేవ! నీకు
 దైత్యబంధనవేళఁ బ్రదక్షిణంబు

దద్భ్రమీచక్రవలయంబు దంభవటుక!
యుచితబంధనరజ్జు వై యుండ కున్నె?

126

తే. క్షత్రజాతికి నీచేయి కారణంబు

దత్తయంబున కదియ నిదాన మయ్యెఁ
గారణమునంద విలయంబు గార్యమునను
ననుట యుచితంబు గాదె రామావతార!

127

సీ. తను సృజించినవిధాతకుఁ బూర్వరాముండుఁ

లీలాభ్యసనహస్తలేఖనముగఁ

దనవిశ్వభూషణత్వముతోడ ఖరదూష

ణచ్చిదాకేళి యన్వయము నొందఁ

దన్నుఁ జింతించునధ్యాత్త వేదులురావ

ణానీకహృన్తోహ మాసుడఁగఁ

దనఖడ్గధారఁ ద్రెచ్చినశంబుకునికీర్తి

కడలికంబుకదంబకంబు గెలువ

తే. దివ్యనామసహస్రప్రతినిధి యనుఁగఁ

దారక బ్రహ్మ యనుఁ దనపేరు 'మెఱయ

నతిశయిల్లిననీసప్తమావతార

మహారహంబును వర్ణింతు నావిపురుష!

128

సీ. జనకాజ్ఞకును లోకజనవాదమునకుఁగా

నుర్వీజ యగులక్ష్మీ సుజ్జగించి

తజునిఁ బుత్రునిఁ జేసి తట్టినెయ్యముపాంఠె

నజునిపౌత్రుండవై యవతరిలితి

ధాత్రి నిక్షోకుసంతతి నుద్భవం బొంది

యాశ్రయించినవారి కమృత మిత్తు

- వాలాయముగ విశ్రవసుకూర్తికన్నెకు
 విశ్రవస్త్వము గూర్ప వేడ్కపడితి
- తే. పెద్దకాలంబు వాసితి స్త్రియవధూటి
 ననుజు నొకనాఁడు వాసి దేహంబు దొఱఁగి
 తెవ్వఁడెఱుఁగును నీచంద మిట్టి దనఁగ
 రాజితానేకగుణభద్ర! రామభద్ర! 129
- తే. కామసమ్మోహితక్రాంతఘాతమునకు
 వగచి నీచాటుకవి చెంచువానిఁ గినిసెఁ
 గామమోహిత యగునింతిఁ గ స్తిపఱుప
 ననుజుఁ బురికొల్పి తిదినీకుఁ జనునె రామ! 130.
- తే. నందనోద్యానవాటికాంతరముఁ జొచ్చి
 వితరణస్పర్ధఁ బోలె దైవతకుజంబుఁ
 బెఱికి భువిమీఁదఁ బడవైచి వేర్చినట్టి
 విక్రమాలంకరిష్ణు శ్రీవిష్ణుఁ గొలుతు. 131.
- తే. శైశవమునాఁడు కర్పరీశకలపాలిఁ
 దెచ్చి కాళిందితరఁగఁలఁ ద్రెవ్వవైతు
 భావిబాణభుజాదండభంజనమున
 కభ్యసన మయ్యె నీకది యబ్జనాభ! 132
- చ. వలఁకలికన్ను నీకు రవి వాఙ్జలోచన! చందురుండు డా
 పలినయనంబు కన్ఱఁడును బాఱఁడుఁ దత్ప్రియనందనుండుఁడ
 త్కులఱుఁడు వీరొకండాకనితోఁగలహింపసహించి తెల్లొకా?
 వలపలిలోచనాబ్జమును హామద్పగబ్జము వేఱె యచ్యుతా?
- తే. అమరపతిసూను నిర్జించి తార్కిఁగూడి
 దైత్యమర్దన! రామావతారవేళ

- నామనగ్లేశ ముడుగనే యార్కి నణఁచి
తమరపతిసూనుఁగూడ కృష్ణాచటాఁ! 134
- తే. దైత్యమర్దన! శ్రీవత్సభారణంబు
పొనుఁగు దేవర శ్రీవల్లభుండ నగుట
దామరసనేత్ర! నీవు రాధాప్రియుండ
వకట! రాధేయుఁ జంపించుటన్ మగునె? 135
- తే. కుముదబాంధవ! రేవతీనమణ! భద్ర!
కామపాల! శరన్నేఘశౌరవన్!
త్రిజగతీలోచనోత్సవ! దేవ! నీకు
నందమై యుండు నీలాంబరాకలనము. 136
- క. బలరామకృష్ణసంజ్ఞలః
దెలుపు నలుపు నైనదివ్య తేజంబులతో
నిలమీఁద నవతరించిన
జలజాతునినెఱులు శర్మసౌభ్య మొసఁగున్. 137
- తే. ఏక! యద్వయవాది! త్రయీవిదూఁ!
యనవగీతచతుర్విధఖ్యాతిమాఁ!
పంచబాణారి! షడభిజ్ఞ! పరమపురుష!
బుద్ధ! సంవత్సరంపరావృత్తి నొసఁగు. 138
- తే. బుద్ధ! నీగట్టిహృదయసంపుటము దాఁకి
కుంతితము లయ్యె మరునంపకోల లెల్ల
మొద్దువోయికదా యిప్పు ముగివిరోధి!
యలరు లెల్లను వర్తులాస్యంబు లగ్నెఱు. 139
- తే. ముఖ్యచతురాననుఁడ వీవు మునిశరణ్య!
గౌణచతురాననుం డలకమలభవుఁడ

నీవు సర్వజ్ఞుడవు బుద్ధదేవ! నిజము
శంభు సర్వజ్ఞుఁ డగుట లాక్షణికవృత్తి.

140

తే. జ్ఞానకర్తేంద్రియోపాధిసంప్రభూత
దశమహాకల్మసీహారదశశశాంక
దశమదివ్యావతారు నత్యంతనియతిఁ
గల్గిదేవుని నినుఁ గొల్తుఁ గై.టభారి!

141

క. విశ్వవ్యాప్తయశోని
త్రైశ్వర్యసమృద్ధి విష్ణుయశుఁ డనునామం
బీశ్వర, కల్మసమాహ్వయ
నిశ్వసదర్శ మయి చెల్లు నీజనకునకున్.

142

క. కురువీరపంక్తికంధర
హిరణ్యకశిపుల జయించి తీ వంబురుహా
దర! మూఁడవతారంబుల
నరహరిలీలావిడంబనప్రాధుఁడ వై.

143

తే. అర్జునచ్ఛేద మొనరించి తర్ధచక్ర
సన్నిభం బైనశితపరశ్వధముచేత
సర్వలోకేశ! సంపూర్ణచక్రధార
బాణభంజన మొనరింపఁ బరువె నీకు?

144

తే. ప్రథమపరమేష్ఠి వై ననీ ప్రకృతియందు
శేషఫణిరాజ వై ననీశిరసునందుఁ
గపటబాలుండ వై ననీకడుపునందు
విశ్వములు నుండు నని నాథ! విందు శ్రుతుల.

145

క. సంసారినికరమానస, సంసద్భవనావకరరజశ్శోధని యో
కంసారి! నీపదాబ్జని, నంసాపరిశుద్ధి బుద్ధినైపుణిఁ దలఁపన్.

తే. ధృవీజవియన్న దీతాశోకాన!
 కామితార్థప్రదానైక కల్పకృషు!
 కామజనక! చిదాత్మకైకావరూప!
 కమలనాభ! చతుర్వర్ణగతివి నీక. 147.

తే. విశ్వరూప భవద్భూతినిభవమహీను
 యెంత నన్నిండు జాలు మాయామనము!
 ప్రాతప్రచీరచెఱుగున బడుగువాగు
 హేతుశైలంబు చిదిపి తా భిన్ని ముడుచు! 148

న. అని యనేక ప్రకారంబులు ప్రస్తుతింపి నమస్కరించె, నివ్వి
 ధంబున దేవతాస్వనం బొనర్చి భోజనకార్యంబులు దీర్చి
 విడితవైజయంతం బగుశుభాంతకేళీసాధం జెప్పి విహిత
 కులదేవతాభక్తియుం గృతభుక్తియు నగువసుయంతీమహా
 దేవితోడం గూడె ననంతరంబ. 149

— సంగీతానోష్ఠి —

శా. ఆలమారమణుల్ రమాసతియు దైత్యారాతియుంబోలెశ్శం
 గారక్రీడలఁ బ్రొద్దు పుచ్చిరి వధూగంధర్వకన్యాకళా
 కీరాలాపకలాపకోకిలకుహలూకేళీమయూరాంగనా
 చారీమండలతాండవారభటికాసంరంభసంభావనన్. 150

— సాయంసంధ్యావర్ణనము —

వ. అంత. 151

తే. గగనహరినీలశైలశృంగమున నుండు
 డొల్లిపడఁ బ్రొద్దు జేగురు గల్లువోలె
 దన్ని పాతసముద్ధూతథాతుధూ
 చందమునఁ దోచె దివసావసానసంధ్య. 152

ఉ. కోమలతామ్ర చూళికలక్రొవ్వెఱుసంజనుఁ బ్రోదివెట్టని
స్సీమకఠోరతారరుతిఁ జెట్టుప లార్పుచు నట్టులెత్తి వి
శ్రామమ పోలెఁ గూనె విలసచ్చరమాచలకూటపక్కణ
గ్రామటికాకుటీరశిఖరంబులఁ గుక్కుటచక్రవాళముల్.

చ. తలఁ బ్రతిబింబభానుమణిఁ దాల్చి విహారవనాంతరంబునకొ
మలఁగి మలఁగి వెంజిలుమునాగువుభంగి నవీనసారణీ
సలిలభరంబు దోలుకొని చయ్యన వచ్చినఁ జూచి భీతి బి
ట్టులియుచుఁ బోయె నత్తటి వియోగముఁబొంది రథాంగ
దంపతుల్.

154

శా. రశ్మిగ్రహిగరుత్తదగ్రజకరారభావిరామభ్రమిం
గాశ్చీ రాభనవేష్టకారుచిరరాగంబుకొ సహస్రాంశుశా
ణాశ్చంబుకొ గదియించె థాత నవసంధ్యాఖడ్గము న్నేదనా
వేశ్శస్వాంతరథాంగదంపతిచమూవిచ్ఛేదలీలార్థ మై.

155

తే. సలిలనిధిసార్వభౌమకాస్తాపురంధ్రీ
యోలగందంపుఁబసుపాడెనొక్కొ యనఁగఁ
గమలకింజల్కు రేణుసంకాశ మగుచు
నింగి నెఱసంజకెంజాయ నివ్వటిల్లె.

156

క. కుసుమం బద్ధినవిధమునఁ
బసువున హత్తించినట్లు బంగారమునం
బస నిచ్చినగతి సంధ్యా
వసరంబున నింగి యపణవర్ణం బయ్యెన్.

157

క. అభినవసంధ్యాతాండవ
రభసరయచ్చిన్న హిమధరాధరకన్యా

ప్రభుహారాస్థులభంగిన్

నభస్థులిం దారకాగణంబులు వొడిచెన్.

158

మ. చరమాశానికపోవలాంచలమీసన్ సుధ్యాప్రకాశోదయం
బొరఁ గావించి విరించియె. గొనినసూర్యుం డన్వదార్యన్నెబు
గరపుం బూదియకై వియద్వికఱి వేడ్కం గాలమన్నచ్చు చె
చ్చెరఁ జెల్లించినగవ్వచౌక మన మించెం దారకాచక్రముల్.

—● నక్షత్రవర్ణనము ●—

మ. నభ మెల్లం గలయంగ నిండఁ బొడిచె న్సంధ్యావశేషాదృతా
రభటీడంబరతాండవభ్రమరికారంభంబున న్నాంభవీ
ప్రభుపాదాహతి మిండికి న్నెగయుచున్ బ్రహ్మాండగోళంబు
తో, నభిసంబద్ధము లయ్యెనో రజతశైలాశ్శంబు లన్న
ట్టుడుల్.

160

*సీ. చుక్కలో యివి? గావు పురలోకవాహినీ
విమలాంబుకణకపంబములు గాని
తారలో యివి? గావు లారాపథాంభోధి
కమనీయపులినసంఘములు గాని
యుడువులో యివి? గావు మృడునంబరంబున
దాపించినట్టిముత్యాలు గాని
రిక్కలో యివి? గావు రేచామ తులుముపైఁ
జెరివినమల్లెకొన్నిరులు గాని

తే. యనుచు లోకంబు సందేహ మండు చుండఁ
బొడిచె బ్రహ్మాండవేటికాపుటకుటీర
చారుకర్పూరఫాలికాసంచయములు
మెండుకొని యెలి నక్షత్రమండలములు.

161

చ. హటదురులీల నిర్జరులు నచ్చరలేమలు వేల్పు టేటన్
 క్కట విహరింప సందడికి గాక తొలంగి చరించుమీనక
 ర్కటమకరంబు లొక్కొ! యనగా గగనాగ్రమునందు
 మీనక, ర్కటమకరంబు లెంతయు బ్రకాశము నొందె
 నిశాప్రసంగతిన్. 162

మ. విపులాకాశనిపాతభీతికలనావిన్యస్తదుర్వర్ణకీ
 లపరిస్ఫూర్తినిశాలతాకుసుమముల్ భాసిల్లె బ్రహ్మాండమం
 టపకాష్టామలకీటరంధ్రరజముల్ నాకాశగాచక్రవా
 కపురంధ్రీనయనాశ్రుబిందువులు నక్షత్రగ్రహగ్రామముల్.

—ॐ అంధకారవర్ణవము ॐ—

ఉ. కాలకిరాతపాదతలఘట్టనః జేసి వియద్వనీమహః
 కాలఫలంబు భాస్కరుండు గ్రక్కున నస్తమహఃమహీధర
 స్థూలశిలాస్థలిం బడియె దోరము లై నతదీయబీజముల్
 నీలరుచుల్ వడిం జెదరె నింగి ననచ్చతమశ్చలంబునన్. 164

తే. పగలు బ్రహ్మాండభాండకర్పరమునందు
 గగనమణిదీపమున నైనకజ్జలంబు
 రాలెనో కాక యంధకారంబువేరఁ
 గాలవాతూలహతి నిశావేశయందు. 165

వ. అంత నమ్మహీకాంతుం డట మున్న నిశాముఖోచితక్రియాక
 లాపంబులు నిర్వర్తించుటంజేసి క్రీడాసౌధంబు నేడవనిలువు
 నకు దమయంతీసమేతంబుగా నరిగి యచ్చోట శుద్ధాంత
 కాంతాజనంబు పరివేష్టించు గొలువుండె, నప్పుడు పొడుపు
 గుబ్బలిమీఁదం బొడతెంచుపూర్ణచంద్రబింబంబుం బొడగని
 యంగన కి ట్లనియె. 166

— చంద్రవర్ణకము —

తే. శుభకాంచనపిండంబు సూర్యుఁ దిగిచి
పూర్ణశశిపూతబంగారుపుటము నొసఁగి
సాయ మనుధూర్తు వంచించె జగమునెల్ల
దెల్లఁబాతెడునదె చూడు తెఱవ! విధుఁడు.

167

సీ. ఇంద్రకాంతంబుల నెబ్బంగి నడిసెనో
నిష్యందకీలాలనిష్ఠరములు?
చక్రవాకముల లోచనయుగ్మకముల నె
ట్లుబ్బెనో విరహబాహ్మోదకములు?
చంద్రాతపమున నే చందాన గురిసెనో
ధారాళ మగుచు నీహారవృష్టి?
వివినవీధికల నే విధమునఁ గాఁసెనో
శేసాలికాపుష్పసీధుధార?

తే. యన్ని ముఖముల నభివృద్ధి యొసఁగ దేని
యొసఁగి పవలింఠియట్లన యుండుఁగాక
యూర కేల విజృంభించు నుదధు లేడు
సుతృణేక్షణ! యీశశాంకోదయమున.

168

క. లీలావతి! యామవతీ
కాళిండిసైకతంబు గగనోదస్య
ద్యేలాపిండిరము చం
ద్రాలోకం బింతయొప్పునా యివ్వేళన్!

169

ఉ. దేవి! తమోమక్షిరసము తేటఁ బొసంగఁగ గట్టివెట్టియం
కావళి వ్రాయఁగాఁ దొడఁగె నంబరసంపుటకాంతరంబునం

బూవిలుకానిశౌర్యగుణముల్ హరిణాంకుఁడు ముత్తియంబు
లం, దాపడముల్ రచించినవిధంబున రుక్మటికాముఖంబులన్.

తే. చామ ! యీశానమాళి నీచందమామ

కొంచెమైయుండునవయవాంకురముకంటె

దాసీ గ్రహముండమాల్యమండలమునడుము

గీల్కొనిన రాహువక్త్ర మీక్షించి యొక్కొ?

171

క. శీవునకుఁ జకోరమునకుఁ

వివిజులకుసు నిచ్చు దుహినదీధితి యీతం

డవయవము గుచుల నమృతము

సువిద! తగుం గల్పతరుసహోదరుం డగుటన్.

172

ఉ. ఆంగడ నంకవర్తి హరిణాభ్యవహారవిలోలబుద్ధి యై

మ్రుంగు విధుంతుదుం డనెడు మేటిభుంజగమమీశశాంకుసా

రంగముఁ బాయఁ దీయవసరంబున మేలని మెచ్చియో సుమీ

మ్రుంగియుఁ గ్రాయు నచ్చిలువ మెత్త! విధుం గసుగండ

కుండఁగన్.

173

తే. లతలక్రీసీడఁ దిలతండులితము లగుచుఁ

గాంత ! యీనిండు రేత్రేనికరము లమరు

నంగులీకీలితేంద్రనీలాంగులీయ

కింబులుసుఁ బోలె లీలావనంబునంబు.

174

తే. తండ్రి కంభోధికినిబోలె ధవళసేత్ర !

హానివృద్ధులు గల వీశశాంకునకును

రాజబింబనిభాస్య! కారణగుణంబు
 గార్యమున సంక్రమించుట గలద కాదె? 175

తే. వహ్ని మొదలైనయఖిలదైవతగణంబు
 దృష్టి బొందుదు రీసుధాదీప్తియందు
 మహితపుణ్యాత్మకశ్యాణగృహమునందుఁ
 బొలఁలి! యభ్యాగతులు దృష్టిబొందునట్లు. 176

తే. ప్రహవాయుకురంగ మంబరమునందు
 డప్పిగొని యీసుధాంశుమండలము సొచ్చి
 యమృతపంకంబులోనఁ మ్రులణఁగుటయును
 వెడలలేకున్న యదిచూడు విద్రుమోహి! 177

సీ. ఓషధీసందేశభాషాప్రణిధి నైన
 మృగము గాబోలు నీ మృగము దరుణి!
 రుద్రాగ్రహశ్రావణవిద్రావితం బైన
 మృగము గాబోలు నీమృగము దరుణి!
 ప్రహనామకమహాపవనవాహన మైన
 మృగము గాబోలు నీమృగము దరుణి!
 రోహిణీశుద్ధాంతగేహవర్ధిత మైన
 మృగము గాబోలు నీమృగము దరుణి!

తే. సతతసేవాసమాయాతసకలభువన
 భద్ర్యవివినాషధీలతాపల్లవాగ్ర
 భక్షణక్షీబ మై సుధాపాయియగుచు
 మగువ! యీచంద్రునందు నీమృగము బ్రతికె. 178

తే. కంతుఁడును నీవిధుండు నొక్కంతవారు
 సఖ్య మీయిద్దఱకు నొప్పుసదృశులగుట
 ముదిత! యొక్కండు హరునినెన్నుదుటికంట
 నొకఁడు కంసారికుడికంట నోహటిలిరి. 179

ఉ. బాలిక! యీసుధాకరుఁడు పంకజనాభునివామభాగదృ
 గ్లోభక మైననాఁడు నవకోమలబాలతమాలకందలీ
 కాలిమ కేలి సేయునడుకం దిది తన్నయనాంతరంబున
 న్నీలకనీనికామభువనీలమణితృము నొందకుండునే? 180

ఆ. కమలవిపినదాహకంఠోక్తపటుతీవ్ర
 శక్తియగుహిమాగ్ని సంగమమునఁ
 గందఁబోలు శిశిరకరుడెంద మీభంగి
 నాఁతి! యొండుకారణంబు లేదు. 181

క. హరితచ్చాయాచ్ఛలమున
 భరభేదము వాయ నమృతపానీయసరో
 వర మగునీశశియందుం
 దరుణీ! యోలాడుచున్నధరణిం గంటే? 182

తే. జనకుఁ డగుదుగ్ధవార్ధి కుచ్చైశ్శ్రవంబు
 గలిగె నైరావణంబును గలిగె నట్టి
 తనకు గారాబుఁబట్టికి వనజవైరి
 కొక్కకుండేలు గలుగుట యువిద! యరుదె? 183

తే. బోధ్యత్సనాఁగఁ దమిస్తనానుభయభార్య
 లుడుపతికినందు నొకతె దెల్పొర్తు నలుపు

తాను వారికి మెచ్చుగాఁ దాల్చు బోలుఁ

దెలుపునలుపును నగుపేను నెలఁతి! యితఁడు. 184

మ. గణుతింపంగ నితండు సాల్కడలికిఁ గారాపుఁబుత్తుండు
 బ్రాహ్మణరాజోపధిభర్త నెట్టుకొని సంపాదించినకా బ్రాతి.
 యకా, మణిమంఠ్రాపధము ల్పురావిహితనర్తం జెట్టిదో
 కాక ల, క్షణకాలుష్యము రాజయత్నమును జిక్కం బెట్టలే
 డయ్యెడున్. 185

క. కాలతమతిమిరనీలీ

కాలాగురుసమకళంకకజ్జలపంక

తూళనగోక్షీరము లివె

స్రాలేయకరాంశు లంబరము శోధింపెన్. 186

తే. జలదకాళిమఁ బాపంగఁ జాలెఁ గాని

సహజకాళిమఁ బాపంగఁ జాల నయ్యె

శారదారంభవేళ యీచందురునకు

నతివ! యయ్యెడి దాఁ గానియదియుఁ గాదు. 187

తే. అస్తమించినయప్పు డీయమృతకరుణి

కళలు పదునొక్కఁ డెక్కు. రుగ్మలశిరంబు

లసమబాణునిదొనఁజొచ్చునైదుకళలు

కాంత! యిది సూవె నదియాఁటుకళలలెక్క. 188

తే. అమృతజంబాలముల సందు లదిగి యదిగి

వేయునక్షత్రముల నొక్కవిధము వాని

జేర్చి విధి చందురునిఁగా నొనర్చెనేని
లలన! నీమోముసరి సకళంకుఁ డితఁడు.

139

తే. చంద్రమండల మిది పితృస్థాన మగుట
జనసమావర్జితస్వధాసలిలతిలలు
మంత్ర బలమున నెక్కె నీమధ్యమునకుఁ
జంద్ర బింబౌస్య! లాంఛనచ్చాయ గాదు.

190

మ. ఇదె వీక్షింపు చకోరశాబకనిభాక్షీ! దీర్ఘి కాహంసి యి
పుదకాంతగిప్రతిబింబితం గగనమధ్యోపస్థితం జంద్రునిక
మది దర్శించి నిజాధినాథుఁ డనుచుక వాత్సల్య మేపారఁగాఁ
జదురోప్పంబరిచుంబనంబొనరుచుం జంచూపుటా గ్రంబునన్.

మ. అకలంకాఖిలదీర్ఘి కాజలతపస్యత్యైరవశ్రేణీకా
ముకుళీభావసమాధిభంగకలనాముగ్ధాపురఃకామినీ
వికచాస్యాంబుజ మినిశాకరుఁడు దేవీ! చూడుమీసాంద్ర
చంద్రిక లేతద్దరహాసచంద్రికలు సందేహంబు లేదెంతయున్.

మ. నవలావణ్యరసంబు ప్లయైరములోనం బోసి యగ్రంబునక
భవదీయాస్య మొనర్చి యార్చి పిదపం బ్రాలేయరుజ్జండలం
బు వినిర్దిం చె విరించి యచ్చిలుమువో పూజోడి యాచిహ్నా
మంబువులం దాతఁడు చే దొలంచు మిసిమిం బుట్టెక
సరోజాతముల్.

193

శా. ఛాయామార్గభుజంగహాసమును జంచత్తారకామండల
స్థాయద్దివ్యకపాలభూషణము జ్యోత్స్నాభస్వగౌరంబునై
యీయాకాశము శంభుమూర్తి యగు త న్నే రావుటునం

దెల్పెడుం, వ్రైయతొణిమభూతి సూక్ష్మతరమధ్యా! దేవి !
వీక్షింపుమీ. 194

మ. అలరుంబోడి! సహస్రపత్రతులనాహంకారలీలావిశ్మం
ఖలసౌభాగ్యకళాకలాప మగునీకాంతాస్యముం బోలగా
వలదా యీశశికిం గళంకికి మృగవ్యాధోత్తమాంగస్థలీ
వలదాకాశధునీతటావనివనీవానీరణోయస్టికిన్. 195

క. దేవి ! యితఁడు హర్యక్షీ
భావము భజియించి యుండఁ బ్రకృతివిరోధం
బేవెంటఁ గలిగె నొక్కో
కావలమున నకట ! సింహికాసూసునకున్. 196

స్రగ్ధర.—

నానాధావళ్యసంతా

నములకును నిదానంబు నా నొప్పు నీరా

కానక్షత్రే శుమేనం

గలదె యొకకళంకంబునుం గాకతాళీ

యానక బైత్రోవ రాఁగా

హరిహాయనగరిహ స్తీరాఙ్గండ్పిండ

స్థానాపాదానదాన

ద్రవనవలవముల్ దాఁకెఁగా క భ్రవీధిన్. 197

మ. ఉడువీధీహరినీలరత్నమయపాత్రోత్సంగభాగంబునం
గడుగారా మొనరక ఝపాంకునకు నంకచ్చాయ యకమ్మ
నూఁటిడితోఁ గూడ సుధాంశుబింబ మనునేయింబాయసా

హారముం, గుడువంబెట్టెనొ బంతికూళ్ల కును జాశోరంబు.
లేపారం గాన్? 198

శా. అభ్రాంతంబున సింహికాతనయదంష్ట్రాంకూరయంత్రోద్భవ
శ్వభ్రాళీపతయాళుదీధితి సుధాసారచ్చటావాహియై
శుభ్రాంశుండు సహస్రధారకలశస్ఫూర్తిం బ్రవర్తిల్లె హే
లాభ్రాజిష్ణురత్తిస్తరోద్వహనకల్యాణార్థసంసీధికిన్. 199

క. పదియేనుదినంబులకుం
బదియే న్నళ లెక్క మేను పరిపూర్ణముగాఁ
బదియాఱవకళ యితనిది
మదిరాక్షి! వృషధ్వజుండు మాళీ ధరించున్. 200

సీ. ముక్కంటితలపువ్వు మున్నీటిలేఁబట్టి
కైటభారాతిడకన్నదమ్మి
గగనలక్ష్మికి దంతకాండతాటంకంబు
కలువలవిందు జక్కవలగొంగ
వలరాజు వెల్లెల్లి వనజబాంధవునుద్ది
శిశిరాంశురత్నంబుచేదుమందు
గన్నులపండువు గ్రహసార్వభౌముండు
సురలయాఁగటిపంట యిరులదాయ

తే. శ్రీమహాలక్ష్మినై దోడ శేషభువన
సౌధకలధాతకలశంబు చందమామ
రాజవదన! కల్యాణాపరంపరాభి
వృద్ధి గావించుఁగాత మీవిశ్వమునకు.

శ్రీబాసోపనంబులు

వ. అనుచు నిజవంశమకుటమాణిక్యం దైసరోహిణీరమణునకు
 కమణీసమేతంబుగాఁ బుష్పాంజలి సమర్పించి యంగులీయక
 మణిస్త్రభాసందోహంబుచంక్రాస్త్రవాహంబునై వెల్లిగొన
 భూరల్లభుండు పాణివల్లనంబుఁ దెలుగిచ్చి సౌలభాగంబునం
 గీలుకొలిపె నివ్విధంబున నాచిఁ దుల్యురాగసంపద పాంపిరి
 వోసం ప్రాజ్యంబు లగురాజ్యసుఖంబు లనుభవించుచుండిరి!
 తత్కాలంబునం జాతుర్వర్ణ్యంబు నుపధర్తుంబుఁ దప్పక
 మెలంగె. వాతజ్వరాగ్ని క్షుత్తిపాసావ్యాధితస్కంభయంబు
 లుడిగెఁ; బష్టస్యండు గాలంబుఁ దప్పక మన్నించె. దేశంబులు
 ధనధాన్యసమృద్ధంబులయ్యె. సుకభిః అమృతంబులు గురిసెఁ;
 నగు నులుపుటకపుటకంబున మధుస్యంజంబుఁ జెందె; సకలజనం
 బులు పరమానందంబు నొందిరి. మామల్లుచేవీనందనుండును
 శ్రీహేరరోహణాచలరత్న ప్రరోహంబును జింతామణీమంత్ర
 చింతనఫలంబును గన్వారుజ్జరాజ్ఞానంగమంగళాభరణం
 బును గౌడవిజయ కావ్యకర్తయు గనినక్రవర్తియు ఖండన
 గ్రంథకారుండును వైతండికకమలషండవేపండంబును నగు
 భట్టహన్వ మహాకవీశ్వరుండఁ గవిగులాద్యష్టాధ్వపాంథుం
 డొనర్చిననైషధశృంగారకావ్యం బాంధ్రభాషావిశేషంబు
 నశేషమనీషిహృదయంగమంబుగా శబ్దం బనుసరించియు నభి
 ప్రాయంబు గుఱించియు భాగం బువలక్షించియు రసంబు
 పోషించియు సలంకారంబు భూషించియు నౌచిత్యం బాద
 రించియు ననౌచిత్యంబు పరిహరించియు మాతృకానుసారం

బునఁ జెప్పఁబడి యీభాషానైషధకావ్యం బౌపస్తంబ
 సూత్ర! భారద్వాజగోత్ర! యుభయకులపవిత్ర! దానవిద్యా
 సత్ర! నెల్లూరితూర్కరాజపాత్ర! మామిడి పెద్దనామాత్య
 పుత్ర! వెదకోమటివేమధూపాలకరుణాపాత్ర! వినయ
 వివేకసాహిత్య! సింగనామాత్య! సీపుకృతినాయకుండవుగాఁ
 బుణ్యశ్లోకుండు నలుండు కథానాయకుండుగా విలసిల్లు
 నాచంద్రతారార్కంబు. 202

సీ. నలచక్రవర్తి పుణ్యశ్లోకుఁ డగుటను
 దమయంతి పతి దేవతావతంస
 మగుట నప్పగమభవ్యపురంధ్రపురుషుల
 చరితంబు సత్కావ్యసరణీఁ గూర్చి
 చింతామణీమంత్రసిద్ధుం డుపాధ్యాయ
 భట్టహంతుండు వాక్పాండి మెఱయఁ
 జెప్పిననైషధశృంగారకావ్యంబు
 చెలియఁ జెప్పితి నాంధ్రదేశభాష

తే. నిర్మహాకృతిఁ బరియించు నెవ్వఁ డేని
 యాతఁ డపగతకలిదోషుఁ డగుచుఁ గాంచు
 నాయురారోగ్యవిమలవిద్యావివేక
 భాగసౌభాగ్యవైభవప్రాభవములు. 203

— ఆశ్వాసాంతము —

శా. ఆలంకాపురశంక రాచలమహివ్యాపారపారంగత
 ప్రాలేయద్యుతికీర్తిమండల! కృపాపాఘోనిధి! దానవి

ద్యాలంకార! కరాళహలహలజహ్వభీలనిస్త్రీంశ! లో
కాలోకోపరిభాగసంతమససంహారప్రతాపాతసా! 204

క. హాటకరత్నమయతులా
కోటిర్షుశంఝశకతోఽకోలాహలవి
స్ఫోటితకుటిలమహీభృ
తోక్తికఠినాంతరంగ! తులితానంగా. 205

మాలిని. జగదవనధురీణా! సాధురక్షోప్రవీణా!
నగపతిసమధైర్యా! నందినాచార్యవర్యా!
యగణితగుణభద్రా! త్యాగముద్రాసముద్రా!
విగతసకలదోషా! విశ్వలోకైకభూషా! 206

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్ర మారయామాత్య-
పుత్ర సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథప్రణీతం వైవశృంగార.
నైషధకావ్యంబునందు అష్టమాశ్వాసము.

శృంగారనైషధకావ్యము సంపూర్ణము.

పద్యానుక్రమణిక

	పుట.		పుట.
అ		అక్షరజంతు 7-34	240
అంకిలిలేకయప్పు 4-13	115	అక్షయరాజ్య 7-5	222
అంగదచంద్రస్వయం 3-25	72	అక్షరముల్ కఠింఱు 3-70	81
అంగదనంకవర్తి 8-173	307	అఖిలదిగ్దేశ 5-5	147
అంగుళిక్షేప 8-94	290	అఖిలభూతాంత 3-66	80
అండజరాజాగాంచె 2-36	39	అఖిలమోహినియ్యం 3-26	72
అండబాధీశని 2-28	37	అగ్రమార్గకాగ్ర 3-141	96
అంతరగుమారుని 6-37	196	అచ్చేటనచ్చేట 3-155	259
అంతనమహీ 8-166	305	అచోప్పటవేటోక 5-139	173
అంతరకల్ప్యమాన 8-99	291	అటగుమారుండును 6-48	199
అంతరమెట్టిదోయని 6-45	198	అటనిఱుధులు 7-26	226
అంతరమొప్పశోభన 6-47	199	అటుదిగునేనులేళ్ళ 4-69	127
అంతరాంతరముల 3-6	68	అట్టుపురుషోత్తముం 2-3	30
అంతరిక్షంఱునందతి 2-134	63	అట్టుశృంగారం 6-59	201
అందగ్రణాండు 1-34	9	అట్టుసాక్షాత్కరిం 5-3	146
అందుండుకామి 5-36	153	అడిగిలిసొక్కరాండు 2-58	46
అంఱుజాననశోల్ప 3-105	88	అడిగినప్పుడయిత్తు 3-51	77
అంభోజాననభూమి 3-114	90	అడుగఱుఱునిన 3-21	71
అంభోజాననవీని 5-111	168	అతఱుపాణిగ్రహ 2-66	48
అకలంకాఖిల 8-192	311	అతఱుశుద్ధాంత 2-80	51
అక్కటకటాదైవ 1-110	28	అతనిక్తిర్తప్తా 1-58	14
అక్కడనొక్క 5-116	169	అతనిఱోరుదునే 2-75	50
శృంగార—21			

	పుట.		పుట.
అతనిబాహుపరా 2-53	45	అనంతరంబకామ 4-119	138.
అతనియర్థాంగలక్ష్మి 1-25	7	అనంతరంబతిర 4-114	137
అతనిదిద్యజీన్యా 1-48	12	అనంతరంబదమ 4-144	115
అతనుఁడఁటజోదు 1-82	20	అనంతరంబనివధ 6-16	191
అతనుతావజ్వరం 2-110	57	అనంతరంబవరమ 8-111	294
అతిగంభీరహిరణ్య 8-123	297	అనంతరంబకోజ 6-107	212
అతిథిబాంధవ 3-16	70	అనంతరంబయభ్యం 6-87	208
అతిర్జకేశ్వరం 5-45	155	అనంతరంబవాల్మేయ6-62	201
అతినిశానాసిధార 3-11	69	అనంతరంబనిధి 8-36	280
అతివసీతావదా 5-5	147	అనంతరంబవధూ7-147	257
అతివమిథ్యావచాక 4-3	112	అనఘజగములఁ 3-8	69
అతివముష్టి 3-163	100	అనఘయిదహేయ 4-6	113
అతివయవవ్యపా 5-166	180	అనతారాతివనుం 1-27	7
అతివయాణాను 5-94	165	అనలసంబంధవాంఛ 2-71	49
అపరీధాని 3-111	89	అనవద్యవృద్ధ్య 1-26	7
అతివసగ్రామ 5-104	167	అనవినియోవిని 5-114	169
అనవసముఖపాస్త 2-113	58	అనికళావతి 8-67	285
అన్యోనానియతి 8-29	279	అనిగారనించి 2-104	56
అనికారణంబుగా 3-27	72	అనిచికురాదియం 3-205	109
అనికారణానాను 3-127	93	అనిచిమజ్జన 8-95	290
అనికారణానాను 7-176	263	అనితమలోన 7-110	248
అనికారణానాను 4-52	123	అనితెగనాడి 3-145	97
అనికారణానాను 7-33	227	అనివసలుం 8-64	285
అనికారణానాను 2-82	52	అనివనిల్లనన్య 5-133	173
అనికారణానాను 8-89	289	అనివన్మహలుం 8-59	284
అనికారణానాను 3-74	82	అనివనినీవు 8-90	289
అనికారణానాను 8-73	286	అనివనిప్రతిబంధి 4-62	125

	పుట.		పుట.
అనినవిదర్శనాజ 4-66	126	అని ప్రస్తుతింపే 5-17	150
అనినవినియకకన్ని 3-128	94	అనిబహు ప్రకా 2-131	62
అనినవినిముహూర్త 2-60	46	అనిముజ్జగించి 7-10	223
అనినవినియకకల 5-65	159	అనిబృందారకచకు 4-46	122
అనినవినియబృల 5-24	151	అనిమిషతనిన్నుఁ 5-23	151
అనినవినియ్యంబు 4-49	122	అనిముహూర్త 3-58	78
అనినవినియ్య్యర 5-95	165	అనియంజలి 7-91	242
అనినవినియాగంధ 5-58	157	అనియందఱి 7-139	255
అనినవినియను 5-101	166	అనియనేక ప్రకా 8-149	302
అనినవినియు 5-162	179	అనియ్యుద్ధఱి 4-110	136
అనినవినిలోక పాల 5-187	185	అనియ్యాంధలు 5-170	181
అనిన్య పాలండు 4-79	129	అనియ్యిద్ధంబునం 8-21	277
అనిపలికినంగలనా 3-30	72	అనియ్యిచ్చదేవతా 1-6	2
అనిపలికిన ప్రతి 4-86	131	అనియ్యా ప్రకారం 7-88	241
అనిపలికిన సెప్పునం 7-122	250	అనియెనప్పుడున 5-127	171
అనిపలికినలుకు 6-29	194	అనియెనానను 5-151	176
అనిపలికినలుకుబోటిక 5-158	177	అనియెంకార 5-191	186
అనిపలికిబలిమిన 8-53	283	అనివర్ణింపేమేండ 5-106	167
అనిపలికిభూవల్లికి 5-38	154	అనివారించు 4-97	134
అనిపలికియప్పుడు 5-50	156	అనివెండియునా 7-113	248
అనిపలికియ్య ద్ర 3-136	96	అనివైతాళిక 8-92	290
అనిపలికిరాజు 8-70	285	అనివైద్యుని 4-108	136
అనిపలికియ్యవైద్యుని 2-139	64	అనివైద్యుని 6-15	190
అనిపనివీర 2-98	55	అనివారదూరైవ 4-59	124
అనిపలికినలనా 1-18	5	అనినంకల్ప శ్లోక 8-87	289
అనిపలుకుమేనంధ 2-142	65	అనినఖుల శ్లో 3-142	96
అని ప్రస్తుతించిన 4-139	144	అనుఁగఁదర్శికి 3-107	89

	పుట.		పుట.
అనుజ్ఞోన్యము 4-117	138	అబలపాదార్ప 5-54	156
అనుచుండిక్షంబుగా 4-71	127	అబ్జగర్భుడునువ 3-179	103
అనుచునిజ 8-202	314	అబ్జిసీమానసానురా 2-70	49
అనుచునిబ్బంగి 5-146	175	అభ్రాంకంబున 8-199	313
అనుచునిచందంబు 6-80	205	అభినవనంభ్యా 8-158	303
అనుచునేవురం 5-181	184	అభినవాజ్యనమేధి 8-104	292
అనుచుకొసారఘ 4-102	135	అభినవోదిత 6-49	199
అన్నయెస్వరివాడ 3-46	76	అభిముఖులైయేలా 3-12	69
అన్నలుండునళిన 1-59	14	అభ్యుదయపరా 1-45	11
అన్నీలవేణికునును 3-24	71	అమరపతిన్వగింపెడ 4-48	122
అన్యదేవోక్తి 7-71	237	అమరపతిసూను 8-134	299
అన్యపురుషుని 8-56	283	అమరవల్లభుడు 7-151	258
అన్యపురుషుల 2-60	125	అమరాంగనానంగ 4-68	126
అపుడులిలా 1-66	15	అమరుహాటకమయ 2-42	41
అప్పట్టణంబునకరి 2-37	39	అమృతజంబాల 8-189	310
అప్పరాతుడు 7-130	253	అమృతజలధి 7-201	270
అప్పడనలావరుద్ధక 1-72	17	అమృతమధురంబు 5-47	155
అప్పడుకనకమయ 4-131	140	అమృతరసోపనం 6-124	216
అప్పడుగొండ 6-32	195	అమృతాంశుమా 8-106	293
అప్పడునిజ 7-7	222	అమృతమంత్రుడల్ల 3-28	72
అప్పడునృపతి 8-44	282	అమృతకాశినులు 2-46	42
అప్పడునృపా 4-112	137	అమృతనండు 7-44	230
అప్పడుపలుకుబో 5-32	153	అమృతమనుంచి 4-109	136
అప్పడుపౌరాంగ 6-70	203	అమృతహారధురధము 3-79	83
అప్పడుభోజరాజు 5-4	146	అయ్యవనసంబున 1-61	15
అప్పడుమత్స్య 5-89	164	అరయననంగరా 3-192	107
అప్పడునరస్వలీ 5-164	179	అరయకగర్దిభూ 1-52	13

	పుట.		పుట.
అరిపీరబస 6-145	220	అవపితభావ 7-185	266
అరుదారస్వీదిధా 1-38	10	అవ్వరాసనంబునందు 4-15	115
అరుదుగనపు 6-123	216	అవ్వలిదిక్కు 6-113	214
అర్జునశ్లేష 8-144	301	అవ్వీధంబున 7-144	256
అర్థినర్జింప 7-78	239	అనద్యకదానకై భవ.3-69	81
అర్థియను పేరుచెవి 3-48	77	అనమనుధారన 6-129	217
అర్థిసాధారణము 4-100	135	అనమానస్థిరదాన 5-156	177
అర్హ మెవ్వనిరూ 7-105	247	అస్తమించిన 8-188	310
అలఁతినవ్వుప్రగల్భ 2-67	126	అస్తి తాఱుదిగల 7-74	238
అలకతిమిరాళి 3-160	100		
అలనాఁటికాళి 8-114	295	అ	
అలయకధీతిబోధ 1-47	12	అకర్ణింపుమానము 3-2	67
అలయకయోగిబుద్ధి 3-23	71	అక్రోశాక్రోశ 7-47	231
అలయంబోఁడి 8-195	312	అచక్రావళికైల 2-145	66
అలవరిచెప్పవతి 6-57	210	అచారపరకవేటవ 6-20	191
అలికులవేణి 5-97	166	అచిటిపెద్ద 1-23	6
అలికులవేణి 6-111	213	అజననయానాం 7-40	229
అల్లనల్లగపీచె 4-133	141	అకతమైనకర్త గతి 3-135	95
అల్లునికేసిచ్చె 6-96	209	అకనిఁగూర్చినా 2-77	50
అవటుశోభిక 3-185	105	అక్తకాండకారు 4-101	135
అవతంసంబపు 2-129	62	అక్తనూతకుఁజూ 7-125	251
అవధరింపు 2-2	30	అక్తమండల 7-6	222
అవధరింపుమిర్జిభూ 4-2	111	అదరణంబుతో 6-125	216
అవధారునేని 8-91	289	అదిఁబరోపకార 4-95	134
అవధారునేని 3-120	92	అదిక్పాఱురుదివ్య 3-38	74
అవనగుణనిహారా 5-194	187	అదిత్యులమగుమాకు 4-41	121
అవనిపతికన్య 5-20	150	అదిమశక్తియై 6-14	190
		అదైత్యాంతకు 5-123	170

	పుట.		పుట.
అద్వితీయాధిపువలన 2-26	36	అననుయంబునం 4-105	136
అనందంబునఁబొం 5-61	158	అనవజలనిధి 5-67	159
అనందబాష్ప 4-98	134	అనుభటుల 7-62	235
అననంబాదిగా 8-86	288	అనారినాక్షియిక్ష 6-8	189
అనిర్భాగ్యుఁడు 7-131	253	అనాపంబునమృతు 7-83	240
అపరమేష్ఠీవాహన 2-85	52		
అపరమోవకారనిధి 3-76	82	ఇ	
అమిషమసామిష 6-128	217	ఇంచినభక్తిని 6-117	214
అమనీసాధునన్య 1-20	6	ఇంచుకయుల్ల 7-171	262
అమోదాశ్రు 5-137	173	ఇంతమాత్రంబు 4-55	123
అన్నయకాఖా 8-11	273	ఇందుండియూ 3-134	95
అరసింబిరసాధా 6-126	217	ఇందుకాంతంబు 8-168	306
అరవిబోటికి 3-119	90	ఇందునిభాన్య 6-55	200
అరయనీయుండయ 4-9	114	ఇందుబింబాన్య 4-64	126
అరసిచూచితాపము 4-22	117	ఇంద్రాస్మియమ 4-128	140
అరాజుకడంబనవు 2-55	45	ఇంద్రుఁడింతికి 3-158	99
అరాజునిజయ 1-56	13	ఇతురసోదధి 5-75	161
అరాజుపట్టువాసి 5-130	171	ఇట్టికేళి 7-158	259
అరామారమణు 8-150	302	ఇట్టివిచిత్రశోభా 2-44	41
అలంకాపుర 8-204	315	ఇట్టుంతుర్నితుండై 3-83	83
అలోకాలోకమేది 5-120	169	ఇట్టునుమలించి 5-115	169
అభియుఁబోతనిప్పు 2-48	43	ఇట్టుకనకకదళి 3-121	92
అవసింజలు 7-119	242	ఇట్టుకన్యాంతకః 3-106	88
అవటనుపీరుహం 5-37	153	ఇట్టుకలిరాజు 7-143	256
అవనుధాధినాథు 1-80	19	ఇట్టుకుండిననగ 3-57	83
అనామాక్షిమనోహ 1-79	19	ఇట్టుగగనంబుఁడగ్ని 3-39	75
అకాన్యమలైన 5-18	150	ఇట్టుగద్దదికా 4-88	132

	పుట.		పుట.
ఇట్లు జంభా 3-37	74	ఇత్రైఱంగుననన 3-153	98
ఇట్లు శ్రీ లోక్య 4-130	140	ఇదిచింతామణి 6-19	191
ఇట్లు దమయంతీ 6-4	188	ఇది శ్రీమత్కమలనాథ	
ఇట్లు దీనించి 5-19	150	శాస్త్ర 1-114	29
ఇట్లు నడిసింది 5-72	160	" 2-147	66
ఇట్లు నారదవర్ష 3-7	68	" 3-209	110
ఇట్లు నిషధరాజు 1-103	26	" 4-144	145
ఇట్లు పాణిగ్రహ 6-105	212	" 5-195	187
ఇట్లు ప్రభావోపన 7-96	244	" 6-147	220
ఇట్లు మంత్రి 7-18	225	" 7-201	270
ఇట్లు రాజులు 5-10	149	" 8-207	316
ఇట్లు లజ్జావశంబు 8-88	289	ఇదెయిల్లికల్యాణ 4-82	130
ఇట్లు నిమగ్నించు 3-43	75	ఇదెవీక్షింపుచకో 8-191	311
ఇట్లు నీక్షించి 3-109	89	ఇన్నియింద్రియ 7-55	233
ఇట్లు సూతసిల్లి 3-49	77	ఇప్పటిసీతలంపు 2-67	43
ఇట్లు సంభానికుండై 4-16	115	ఇరులుగనియుచు 7-39	229
ఇట్లు నూస్తపాద 6-118	214	ఇరులుగలిచిన 3-90	85
ఇట్టే తెంచె 7-61	232	ఇరువురుసీలసీరజ 3-94	86
ఇకఁడు క్కలచే 5-153	176	ఇలవర్షంబులలోన 3-132	95
ఇకఁడు దరిదుఁడొ 1-57	14	ఇల్విధంబుగునేని 4-77	129
ఇకఁడు నేపాల 5-140	173	ఇల్విధంబునఁగలి 7-137	254
ఇకఁడు ప్రాస్థోత్తి 5-148	175	ఇల్విధంబునఁగా 5-147	175
ఇకని తాతభీర 5-109	168	ఇల్విధంబునఁగొం 2-6	31
ఇకని నిపురాజరా 5-119	169	ఇల్విధంబునఁగొం 1-91	22
ఇకని హేలిశకమ్మి 5-145	174	ఇల్విధంబునఁగ్ర 2-132	63
ఇత్రైఱంగున 4-99	135	ఇల్విధంబున ననన్య 1-71	17
ఇత్రైఱంగునఁజాటు 3-75	82	ఇల్విధంబుననన్యా 3-119	91

	పుట.		పుట.
ఇర్విధంబుననమ్మి 7-198	270	ఈనకలంబునం 4-136	142
ఇర్విధంబుననవ్యా 7-187	266	ఈనకలాపనీకల 5-118	169
ఇర్విధంబునననంప 1-87	21	ఈనుదలిశిరీష 5-15	149
ఇర్విధంబుననా 2-106	57	ఈనుననేక హేలన 5-68	159
ఇర్విధంబుననిష 8-116	205	ఈనునంబుమ్మ 7-48	231
ఇర్విధంబుననిషధ 6-35	195		
ఇర్విధంబుననేనుం 3-85	84	ఉ	
ఇర్విధంబునంబుక్ష 2-101	56	ఉడువీధీనూరినీల 8-198	312
ఇర్విధంబునంబరస్త్రీ 3-97	87	ఉదికమనోజురా 2-114	58
ఇర్విధంబునంబ్రతి 2-120	60	ఉపలములకంటె 7-162	260
ఇర్విధంబునమంద 2-27	36	ఉభయపాలస్త్యుకీ-141	173
ఇర్విధంబునరథం 3-45	76	ఉభయవంశ 7-13	224
ఇర్విధంబునశుచి 6-140	219	ఉరవడినేగుచోట 3-94	86
ఇర్విధంబునసంబంధి 7-14	224	ఉవిదనీమాట 8-48	282
ఇర్విధంబునసం 3-117	91	ఉవిదసోమరసం 4-32	119
ఇర్విధంబునసు 4-137	142	ఉష్ణకీతాన్న 6-137	219
ఇష్టమానసమయిన 2-7	31	ఊ	
ఈ		ఊరుకాండద్వ 3-199	108
ఈగజరాజగామి 3-172	102	ఎ	
ఈనందంబునం 4-40	120	ఎంతజడుండైన 6-23	192
ఈతంఢేపాడిణా 6-69	203	ఎంతయూదాయ 3-110	89
ఈదృగ్విధగుణా 1-39	10	ఎట్టివీధీకుండో 6-132	218
ఈన్మపాలు 5-107	167	ఎట్టువరించునా 5-186	185
ఈమాటలాడకు 3-68	80	ఎదిరించినమ్ముఖం 5-126	171
ఈయర్థంబుకుటింప 3-71	81	ఎద్దియొకొవీరి 3-53	77
ఈయొలదీగఁబో 3-173	102	ఎదురుగనేఁగు 6-84	207
ఈరీతినాకలొదరి 4-83	130	ఎదురుగానేఁగు 7-17	224

వియ్యదికారణం 1-83	పుట 20		పుట.
విజయనగరము 1-106	27	వి	
విజయనగరము 6-66	202	వికమత్యంబు 7-73	237
విజయనగరము 4-116	138	వి	
5		వికచోటంబువ్రు 7-148	257
విజయపుట 3-28	278	వికచోటంబుకాళిం 4-51	123
విజయచెంచితూర్పు 4-137	136	వికచోటసాలభం 7-149	257
వికపత్నీవ్రత 7-13	245	వికదీపమూర్తి 7-168	262
వికయద్వయవాది 8-138	300	వికపూజోడి 8-40	281
వికాతపవారణ 5-42	154	వికరత్నంబువిదగ్ధ 3-18	70
వికార్యంబు 7-79	237	వికకరలక్షి 6-65	202
విజయచనయేత 5-122	170	వికకనాడువిభాక 2-50	44
విజయనగరము 3-197	107	వికకచోనుండి 3-113	90
విజయనగరము 4-8	113	వికకరాజాంజాని 5-41	154
విజయనగరపుణ్యం 3-60	78	విజయనగరమూటకర్ణ 4-76	128
విజయనగరపుణ్యం 4-53	123	విజయనగరము 6-133	218
విజయనగరపుట 4-17	115	వి	
విజయనగరపుట 4-93	133	విదామోదర 8-119	296
విజయనగరపుట 4-89	132	విమలరాంకువంక 3-63	79
విజయనగరపుట 7-107	247	విమలయేమె 6-114	214
విజయనగరపుట 2-105	56	విజయనగరరాజ్య 4-115	137
విజయనగరపుట 7-19	225	విజయనగరరాజ 2-65	47
విజయనగరపుట 5-69	159	విజయనగరరాజ 5-79	161
విజయనగరపుట 3-10	69	విజయనగరరాజ 8-178	308
విజయనగరపుట 3-125	93	వి	
విజయనగరపుట 4-30	118	విచిత్రావధాన 6-60	201
విజయనగరపుట 1-84	20	విచిత్రావధానము 4-42	121

క	పుట.	పుట.	పుట.
కంకణానికృష్ణాంబు 6-11	211	కమియంబాపము 7-54	233
కంఠుండనునీ 8-179	309	కరవాడినూది 8-6	272
కంఠుకంఠిజగ 5-80	162	కర్పూరకస్తూరికా 5-7	147
కటికీతనంబుమాన్వి 3-54	77	కఱకుల్ల పెరిగిన 7-93	243
కట్టెఱ్ఱనెరల 7-46	230	కలకంఠిదనకు 8-62	284
కడుపునుండిం 7-53	232	కలకంఠులకును 7-156	259
కదళికాచంపక 7-12	223	కలపములతోడి 8-96	290
కదిసినాతెఱంగు 2-83	52	కలయనేత్రాచి 7-16	224
కదిసివరిపాటి 4-135	142	కలపువిధ్యర్థ 7-87	240
కనకకంకిణికా 8-26	278	కలికాలంబు 7-136	254
కనకకేతకదళ 5-62	158	కలికమాపులు 6-68	202
కనకక్షీణీధరంబు 1-2	1	కలికవరాట 6-141	219
కనకమరాళము 4-111	137	కలియంగంబున 6-25	192
కనకశైలంబుడ్డి 2-51	44	కలుగుటలేమి 7-77	238
కనియైదవవాడు 5-183	184	కలుచంగోళ 5-157	177
కనిరంజంత 7-38	229	కలువలనుంజూర 3-166	101
కపటమత్యంబ 8-120	296	కళావరీనీవు 8-55	283
కఱరికాభరము 6-22	192	కళావరీప్రముఖ 7-163	260
కనులకంజల్క 8-100	291	కంతాగానప్రియ 3-186	105
కనులనేత్రకవ 2-111	58	కవిరాజరాజీశ 1-16	5
కనులభవనిశ 3-207	110	కవివచనంబు 5-10	168
కనులము తండ్రి 3-181	104	కష్టశ్రులత్యవా 3-91	85
కనులముపంకనం 3-55	78	కాంచనవడం 1-101	26
కనులవిసినదాహ 3-181	309	కాంచనముద్రికా 6-104	211
కనులాధిరాజ్య 3-180	103	కాంచియొక్కిం 1-98	25
కనులేందీవర 2-21	35	కాంచినిర్ణయకేంద్ర 3-40	75
		కాంచివరుణం 3-41	75

	పుట.		పుట.
కాంచీవిబుధపుర 2-22	35	కుటిలకటాక్ష 8-42	281
కాంతమెఱుంగు 3-150	98	కుటిలమగుసీ 8-45	282
కాంతయస్త్రి చిం 4-90	132	కుటిలారాతివరూ 1-22	6
కాంతాబాహు 3-187	105	కుతుకమునం 7-178	264
కాంతాశైశవచా 2-47	43	కుముదబాంధవ 8-136	300
కాకవతాక 7-140	255	కురువీరవంశీకం 8-143	301
కాదంబరి 7-120	249	కులుకుటెలంగుల 7-182	265
కానువరమేష్ఠి 2-136	63	కువలయశ్రేత్రనమ 4-58	124
కానుశరవృత్త 7-159	259	కువలయశ్యాముః 5-92	164
కామనమ్మోహిత 8-138	299	కువలయాశ్శంఖం 6-38	196
కామినిఘ్నచిం 8-53	288	కుసుమంబద్ధిన 3-157	303
కార్యమిదకాల 2-79	51	కుసుమాయుధు 4-34	119
కార్తాంతికులః 6-36	195	కౌలివనాశివేమ 1-50	12
కాలకంఠకకోర 1-35	9	కేదారములోళిశిర 3-168	101
కాలకీరాశపాద 8-164	305	కేశాదిరాయ 1-112	29
కాలకమలిమిర 8-186	310	కేవలసాధ్వరం 4-4	112
కాలాంతఃపుర 2-32	38	కైటభవైరియుక్ 7-196	269
కాలాచితకుగు 7-109	248	కైశికవృత్తి 7-146	257
కావనదీరంబులేం 2-35	38	కొండనివేద్యతో 1-53	13
కావననఘమర్షణ 3-15	70	కొంతకడవిద్విధం 4-92	133
కావననవరసం 2-84	52	కొండఱుతరుణి 4-122	139
కావననాకునో 1-15	5	కొన్నిజీవులుచిదిసి 3-140	96
కావననిఖల 2-25	36	కొలకొలమంచునుం 3-13	70
కీర్తిధనుఁడైన 5-125	171	కొటిఱుగుంగ 4-126	139
కీలుంగోవ్యవఁదై 8-112	294	కొపంచీతయుం 8-51	283
కుండబొజ్జు 7-63	235	కొమలతామ్ర 8-153	303
కుకురుకురుచోళ 1-41	10	కొరగించినకడ 7-150	258

	పుట.		పుట.
కోరిలీలా-గేహ 1-70	16	గణాదుకృంజయ 4-12	114
క్రంచులగురాజ 6-34	195	గురుశరకాస్తుభా 8-113	295
క్రీక్కిఱిచన్న 7-194	269	గురువన్న కొధనకున్న 7-8	222
క్రంకంబాటునవా 2-40	40	గొజ్జంగినీరుసల్లె 2-140	64
క్రూరాసిక్రూటి 5-149	175	గోలిగాంగేయపీత 5-88	164
క్రొధనులుదారు 7-86	240	గోధూచువేవికా 6-120	215
క్షత్రజాతికినీచే 8-127	298	గోవర్ధనాద్రి 5-93	166
క్షీరసీరవిభేదంబు 5-188	186	గౌతమగోత్ర 1-32	8
క్షోణీశాఘండి 5-85	186	గ్రహములునిర్ధారీ 8-10	273
క్షోణీవల్లభ 7-35	228	శ్రీవాలంకృతపట్ట 2-96	55
		ఘ	
ఖ		ఘటియింపుమాచ 5-55	157
ఖట్వాంగరాజిం 8-107	293	ఘనసిందూరవిము 5-124	170
ఖురకందూయన 2-11	33		
		చ	
గ		చంచలనేత్రనివ్య 3-122	92
గంధజలపూరితంబు 6-39	196	చంచలనేత్రమేని 3-157	99
గభంవారణసంభ 3-190	106	చండజ్వరజర్జరము 4-36	119
గంభీరప్రతిపక్ష 5-112	168	చంద్రమండలమి 8-190	311
గగనకణ్ణాలిసీ 1-37	9	చంద్రరజమున 3-100	87
గగనమండలమాన 7-92	243	చంద్రాకపంబులు 8-5	272
గగనపీఠిమీమాన 3-5	68	చంద్రుడునుజం 2-93	54
గగనహరిసీలకైల 8-152	302	చతురంగధ్వజిసీ 4-120	138
గజపతివచ్చెనంచు 5-133	172	చతురశ్చంద్రాబ్జ 5-8	148
గణులించంగనికం 8-185	310	చతుర్ముఖవిలాసిసీ 2-146	66
గతభువనసర్గ 8-121	297	చనిమహేంద్ర 5-131	172
గరిమపరాటరా 6-100	210	చనుంగపఘనమా 5-16	150
గర్భభృతహరిక 8-101	291	చనునప్పడు 7-28	227

	పుట.		పుట.
చపలలోచనవైరి 5-66	159	చెక్కుటద్దముల 6-103	211
చరమాశానికపోప 8-159	304	చెమరించుందుమీ 5-154	176
చలదండ్రవీల 3-164	100	చెలికత్తెయుం 4-103	135
చలివాలసవ్వు 6-134	218	చెలులుకెళిరోప 2-116	59
చామయీశాన 8-171	307	చెబువజెక్కుట 4-91	132
చించివెడలిన 8-122	297	చెలువబంధారి 4-29	118
చింతాక్రాంత 4-80	129	చెలువనిర్వృత్త 6-40	196
చిగురుఁగఁజ్జూచి 8-17	282	చెలువారుగొమ్మిం 3-96	86
చిగురుఁదామర 2-119	59	చేయకుముచంద్ర 2-130	62
చిగురుఁబోడి 3-198	108	చేరెఱులగ్నవేళ 6-81	206
చిత్తగింపుము 6-2	188	చేసెంగావలయున్ 6-75	204
చిత్తజాపువ్వు 6-9	189		
చిత్తములోనఁ 7-36	228	చ	
చిలుకలువల్కునో 4-24	117	ఛాయామార్గ 8-194	311
చిలువనికమ్మఁజేనియ 1-94	23	జ	
చీకటికవ్వనం 7-12	230	జగతీనాథుని 4-140	144
చీటికిమాటికిన్నిలు 7-76	238	జగదవనధరీణా 8-206	316
చీటికిమాటికేకవధ 3-93	85	జగమునులింపఁ 1-14	5
చుక్కలోయిది 8-161	304	జగములొక్కు 2-15	33
చుట్టంబులంజేలులం 2-4	30	జనకాజ్ఞకును 8-129	298
చూచియునుఁజూ 7-181	265	జనకుంగొల్లఁగ 1-73	17
చూచెనొకఁడు 6-136	218	జనకుఁడగు 8-183	309
చూడఁజూడఁగ 3-82	83	జననకాలమునా 2-123	61
చూడవేటిక 8-50	283	జన్యజనకంబులకు 3-59	78
చూడాపేమీ 7-153	258	జమునినాలుకతో 6-94	209
చూర్ణాలకంబుల 7-172	262	జయజయజయిత్రి 4-138	143
చెంచినులమార 1-42	11	జయభూర్వువ 8-117	295
		జయశీతాంకు 8-3	271

	పుట.		పుట.
జరతకమతరాజ 1-113	29	తప్పిదేశంబున 1-89	22
జలదకాళిమః 8-187	310	తప్పంతాన 1-21	6
జలదుర్గస్థివృణాళా 2-16	34	తదనంతరంబకనక 6-44	197
జలరుహాననదోక్తి 3-189	106	తద్గణాకర్ణనం 1-68	16
జవరాలార్దు 6-64	202	తద్దాసీత్వపదంబు 2-74	50
జాగరోద్భూత 1-86	20	తద్దికాజయ 1-51	12
జాతరూపవృద్ధ 1-104	27	తనకనిష్ఠంబులగు 8-37	281
జాలపాదవేషమున 5-57	157	తనకుందాన 6-71	203
జీవగవేషణనిర 7-132	253	తనకుంబట్టపు 7-57	233
జీలుగుంబయ్యెద 6-67	202	తనకునెద్దానిక 8-24	277
జేజేయంచుభజెంతు 1-4	2	తనకృపాణము 1-9	3
జ్ఞాతనాస్తాంబు 8-41	281	తనజనకుడుకూరి 3-196	107
జ్ఞానకశేంద్రి 8-141	301	తనహృదయాధి 3-144	97
జ్ఞానప్రదీపకా 7-59	234	జనుస్ఫులించిన 8-128	298
జ్యోతిస్సూనాగః 8-184	309	తపనీయదండైక 1-46	11
ట		తమయంకంబగు 6-30	194
టంకముఖంబుల 7-259	259	తమ్మువరియింబ 5-30	152
డ		తమ్ములమునీయు 6-63	201
దగ్ధుమేదినీ 8-108	293	తమ్ములుదన్న 1-31	8
ద		తరణిఖనికెరణ 8-32	280
దండ్రికంఠానిధి 8-175	307	తరుణాపాఠోద 1-65	15
దండ్రినిషధాధిపతి 2-73	50	తరుణునైరంధ్రికా 6-56	200
దగవేకులకన్యల 4-61	125	తరుణికిధాత్రి 7-180	265
దగునైవారము 1-36	9	తరుణితదృజనుధ్య 4-39	120
దగునయ్యకలి 7-100	244	తరుణితనాథి 2-97	55
దటుకుననస్తమిం 8-16	276	తరుణినిస్తంద్ర 5-34	153
		తరుణియలెలలిత 3-188	106

	పాట.		పుట.
తరుణియాత్మక	4-33	119 నాయులింక	5-21 150
తరుణియోజుగం	4-34	228 నోచోచుక్కల	8-60 284
తరుణిలక్ష్మణం	7-170	262 నోరులై నతరా	1-19 6
తరుణివదనంబు	5-11	149 త్రి జగన్వోహన	2-29 37
తరుణివై దన్వి	2-92	54 త్రి వతులకును	3-50 77
తరుణిరామోదరి	5-161	179 త్రి భువనస్య	3-169 101
తరుణులుచంచ	6-121	215 త్రి భువనానంద	7-101 245
తలచగు వెను	4-124	139 త్రి లోక్యంబును	7-64 235
తలినాకాంత	8-125	297 త్వదరాశభూ	4-44 121
తలననధమధు	3-57	78 ద	
తలలైలిలిల	8-154	303 దంకవకస్య	7-192 268
తలవెండుకలక	1-64	15 దంభాశ్రిభాగ్యక	8-76 287
తల్లమాంచాను	3-268	110 దనుయంతిట్టని	5-189 186
తల్లిమణికపుక్త	1-109	27 దనుయంతియుక్	1-73 17
తల్లిమనోరూప	3-108	89 దనుయంతికాంతి	5-86 163
తాచుకేరుని	1-49	12 దనుయంతీకలిం	2-23 36
తాచుకీర నిం	5-113	168 దనుయంతీకేళి	2-43 41
తాచుకీనవ్వుకున్న	8-75	287 దనుయంతీప్రియ	6-35 207
తాచుకీసాక్షివంశ	4-54	123 దనుయంతీవదనా	7-21 225
తాచుకీసాక్షివంశ	5-82	162 దనుయంతీనుకుమర	3-80 83
తాచుకీమూలగాంచు	7-65	236 దనుయంతీస్తనకుం	1-95 23
తియ్యనిలేనామోరె	2-31	37 దనుయంతీస్వయం	7-93 244
తిగ నలు	8-126	297 దరహానీకావధీక	1-63 15
తిలలువై నై తి	4-123	139 దర్శదళభ్రాజనంబు	5-53 156
తిలవపులకాంతురం	6-6	189 దర్శనీయంబునీకను	2-62 46
తిలవప్రకృతి	5-96	165 దళదిండివర	3-165 100
తిలవంబున్నాక్షు	3-123	92 దవ్యదవ్యులగన్ను	5-9 148

	పుట.		పుట
దశలంతంకకు 2-115	59	ధరణినాథుండు 8-93	290
దశకతద్యగర్వ 5-105	167	ధరణిపుచక్కి 6-7	189
దశకతాక్షుండు 6-106	212	ధరణిధర 6-146	220
దాడిమీపక్వఫల 3-174	102	ధర నేకాంఘ్రి 1-55	13
దానకళాకలాప 3-56	78	ధర్మబీజవియన్నదీప-147	302
దాసిచేసినయప్పు 5-128	171	ధర్మధళమని 7-31	227
దాస్యమునిన్నకేం 8-44	282	ధవళాక్షిచూడు 5-169	181
దాస్యమొనరించు 1-60	14	ధారుణిపరినిర్దంపుః 6-5	188
దిననాభనందనుఁ 7-81	239	ధీరకంఠుమ్మరాను 5-33	153
దివసముఖకార్య 8-31	280	న	
దివిజవలంబించె 6-78	205	నందనోద్యాన 3-126	93
దివిషద్దంపతి 8-7	272	నందనోద్యానవా 8-131	299
దివ్యభక్తేంద్ర 2-72	49	నందనోద్యానవీధి 4-20	117
దీనికంతంబునందు 3-178	103	ననవిలంకాడను 2-135	63
దీవులాఱునుకనుఁ 5-78	161	నభమెల్లంగల 8-160	304
దుందుభివాద్య 2-45	42	నముచినూదనుపీటి 8-13	274
దేవమునిమాట 3-33	73	నరనాథనమర్పిత 8-115	295
దేవాయవధరింపుము 2-8	31	నరనుతునిస్తుహే 5-132	172
దేవితమోమషీ 8-170	306	నలచక్రవర్తి 8-203	315
దేవియితకండు 8-196	312	నలవనుధాకళక్తు 2-109	57
దైత్యవర్ధన 8-135	300	నలినశేత్రప్రకృ 5-172	182
దైన్యమునకుఁద్రోవ 7-85	240	నలినసంధిపురాని 2-49	43
ద్యావరమపుడు 5-174	182	నలంబిఁబాచిన 7-45	230
ద్వివిధచంద్రమతి 5-178	183	నలనిదూతకృ 4-118	138
ధ		నలనివరియింపఁ 3-131	95
ధరణింబొందని 5-182	184	నలవనన్నంబుగా 3-191	106
ధరణినాథ 7-22	225	నలుపుదలిర్పనర్ప 3-61	79

	పుట.		పుట.
రవచతుర్విధ 6-46	199	నిఱు సేదయింటి 4-73	127
నవరత్నోపలదివ్య 2-144	65	నివనద్వాష్ప 6-119	215
నవరసభావానుబంధ 1-3	8	నివధవేళంబులూ 7-126	252
నవలావణ్యరసం 8-193	311	నివధభూపాలు 2-69	49
నవవిదళత్తుకే 5-59	158	నివధభూకల్ల 2-107	57
నవకేరీసుయంబుల 4-7	113	నివధకుహీకల్లకు 6-143	220
నవసమాగమవేళ 7-168	261	నిచరితంబుఁచూడ 4-81	129
నాకభువనంబునకు 3-17	70	నియంతకకరణం 4-107	136
నాకాకృప్రవరులు 4-18	116	నిలావణ్యపయోధి 4-45	122
నాగతిఁన్నవింతుట 2-81	51	నివదనంబువేళ 5-64	158
నాగదొఱంగి 6-138	219	నివుతక్త్యనైవధుండ 8-80	287
నానాధావ్య 8-197	312	నివుచ్చుదుశయ్య 8-32	288
నాభియొత్పాటి 3-194	107	నివుయోగీశ్వరుం 3-22	71
నాననోఁకఁబు 2-63	47	నునతాతమెఱుఁగు 6-42	197
నాయండుమీ 3-62	79	న్యరతిచేఁకెమీఁదు 6-90	209
నారీక్షత్రసరో 6-144	220	సెమిలికింఁబు 3-159	99
నావుడులోచనాంత 5-71	160	సెలఁతుకయాన్మపా 2-95	55
నిక్కపుదూతగాని 4-104	135	సెలసెలకప్పుక 2-33	38
నిద్దురమేఱకొమ్ము 8-17	276	సెలపొడుపులనుర 2-39	40
నినుదమయంఁపిని 6-26	193	నేత్రమనేనజీర 3-152	98
నిన్నుంగనుంగొంటి 3-32	73	నేనుముతోడవిశ్వ 6-17	191
నిదికతైశవ 3-170	101	నేనుమెలర్చుగా 1-90	22
నియతియచేతన 3-138	96	నేరెటిదీవియేలు 5-76	161
నియమవిచిత్ర 1-54	13	నైవధుఁడంతరంగ 6-33	195
నిరుపమాన 7-24	226		
నిర్ణయమాన్మపాలు 2-59	46	ప	
		పంకజనేత్రవీని 5-91	164
		పంచదారఁబొరవి 6-139	219

	పుట.		పుట.
నాచాంగ్గిరముక్త 1-10	4	నానమాత్మంధ 7-34	227
నాచియనాతరం 7-141	255	నల్లవాయుగీని 3-202	108
నాచిరకేద్యతో 3-3	67	నానానాన 6-99	210
నాచులుచరియించు 7-37	228	నానంగంబున 3-34	73
నాచుల్రవ్వుడ 8-165	305	నాసిడినత్తూరి 8-105	292
నాచుశివుడు 3-177	103	నాసిరాపయోజి 8-12	273
నాచునామారికం 6-122	216	నాచుధూపా 5-117	169
నాచునాతూలతగం 5-60	158	నాచుకానపానక 4-19	116
నాచు శుకముల 6-108	212	నాచిదివిలుపు 7-9	222
నాచికళాపతి 8-54	233	నాచిచియకవి 5-100	166
నాచికప్రకృతి 5-143	174	నాచిగంబుమై 5-26	152
నాచికాణిలలు 7-177	264	నాచిగంబులీలి 7-61	234
నాచులమూలం 1-92	22	నాచిగంబులూరి 3-31	73
నాచియార్యుని 6-53	200	నాచిరకేద్యతో 7-103	247
నాచియనెరిమిని 3-84	105	నాచియదొలగం 7-145	256
నాచియనుచివంబు 8-200	313	నాచియదొలగం 6-83	208
నాచియకాళినయ 6-135	218	నాచియదొలగం 7-4	221
నాచియకాళిమి 7-102	245	నాచియదొలగం 3-20	71
నాచియనమ్మడై 8-110	294	నాచియదొలగం 6-30	239
నాచియకాళిమి 2-141	64	నాచియదొలగం 8-34	280
నాచియకాళిమి 1-17	5	నాచియదొలగం 1-77	18
నాచియనమ్మపురో 7-3	221	నాచియదొలగం 4-23	118
నాచియంకరపటు 5-168	181	నాచియదొలగం 5-99	166
నాచియగూటి 4-21	117	నాచియదొలగం 6-116	214
నాచియగూడు 2-103	56	నాచియదొలగం 6-12	190
నాచియగూడు 2-38	40	నాచియదొలగం 4-57	124
నాచియంకరపు 5-25	151	నాచియదొలగం 4-94	134

	పుట.		పుట.
వైద్యైకశారభట్టా 5-155	177	ప్రాణబాంధవుడైన 2-100	56
వైద్యైకనాకృష్ణ 4-134	142	ప్రాణపఖుళార 2-124	61
పాంసిరివోవుభక్తి 5-74	160	ప్రాణేశునావలి 7-191	268
పాలఃతలలిన్వలి 5-56	157	ప్రాకృకకాలము 8-19	277
పాయెఃఃఃః 7-111	248	ప్రీతిలిసనీవిఃగేల 3-86	84
ప్రకటఫణిశేష్ట 5-63	158	ప్రాధనుయగోప 7-95	243
ప్రకటమందాక్ష 5-31	152	ప్రాధజయక్రతువ 7-200	270
ప్రణతనూలిమణి 4-5	113		
ప్రణతానేకన్పపా 7-199	270	ఫ	
ప్రణయబోపంబు 8-74	286	ఫణిఫలకంబు 5-29	152
ప్రణిధిఃఃఃః 7-15	224	ఫలకునుమమాల 1-108	27
ప్రనిధిఃఃఃః 3-195	107		
ప్రతిముఃఃఃః 3-19	71	బ	
ప్రశ్నార్థిసార్థసార్థక 2-9	32	బలవిహూదను 3-65	79
ప్రథమజామాత 6-97	210	బలభిద్యస్నావశేక 3-78	82
ప్రథమపరమేష్ఠి 8-145	301	బలభిద్యస్నాయకు 7-89	242
ప్రథమానురాగం 7-160	260	బలరామకృష్ణసం 8-137	300
ప్రబలవయోజ 3-193	107	బలవద్దారిద్ర్య 8-22	277
ప్రమథాధీశ 4-127	140	బాలకుఃకేకృటద్ధ 2-112	58
ప్రకుదనిష్పంద 1-88	21	బాలయాలేఖ్యకు 2-89	53
ప్రవహనాయు 8-177	308	బాలిశనీవుహేతు 4-15	119
ప్రవినులాక్షినభా 4-87	131	బాలికయీనుధా 8-180	309
ప్రవిలేపనపాండుర 2-144	33	బాలురాత్మకుటుం 7-58	234
ప్రశ్నమొక్కటి 4-50	123	బాల్యమునఃకేసి 2-61	46
ప్రాణంబుకంటెభీమ 3-52	77	బిట్టుఘనస్తంభంబు 6-10	189
		బినయన్నగరూప 2-117	59
		బినయనూలోచన 4-37	119
		బుద్ధజీవపరిస్పర్శ 7-43	230

	పుట.		పుట.
బుద్ధనీ కట్టికృదయ 8-139	300	భువనములందు నెల్లఁ 3-124	98
బౌద్ధుల బాటింతు 7-128	252	భువనమోహన 2-138	63
బ్రహ్మీ క్రమ 1-13	4	భ్రమిణీకాల 7-50	232
		భూపాలమొలుగుఁ 8-61	284
భ		భూనుండలామన 3-64	79
భంగాకీర్తిమవీ 5-121	170	భోగినహవాన 8-124	297
భక్తిలక్షణము 6-101	210	భౌమగురునాఁ భువన 5-35	153
భవజలగాఢి 7-152	258		
భవనీయములగు 8-118	296	మ	
భాంజీమండలి 7-135	254	మంజనపువ్వుమొంది 7-193	269
భాగ్యవశమున 7-186	266	మందకమధ్యస్థిక 5-180	184
భాగుననూనూన 3-206	109	మందకవాటికా 6-31	194
భామానూజిక 6-54	200	మందకాకార 5-52	156
భామినీజనములగు 2-57	45	మండునాగునూను 7-19	231
భారతిలక్షణము 5-152	176	మందారమునా 4-142	145
భారతీకీర్తియ 5-185	182	మనవకాటంక 5-13	149
భారద్వాజవిశ్ర 1-111	23	మనుకామినికా 3-63	284
భారద్వాజమృతగో 1-12	4	మనుమముభోమ 3-149	98
భావజకేళిస్తోభము 5-28	152	మనుమలభూమి 4-132	141
భావముఁజూడఁ 3-118	91	మచ్చికవీరనేయ 7-106	247
భావమువల్లవింకు 7-165	261	మదవకముష్టి 5-22	149
భావమువల్లవింపనొక 3-102	83	మక్తకాళిని 5-102	166
భావములొనఁడు 4-113	137	మదకజలాజ 8-65	285
భావములొనీకిలు 5-184	185	మదనకరవేదనా 2-91	54
భానురనధ్యకేళి 3-171	101	మదనుఁడులింతులేతు 2-90	54
భాస్వరరూప 5-167	180	మదిందలొనినంతమాత్ర 8-25	278
భుజదండఁబున 6-58	201	మదిరాక్షిజలధి 4-38	120
భువనగురుత్వస్తోభము 3-4	68	మనముఁగారాఁ 2-125	62

	పుట.		పుట.
మనమున బాక పాలు 2-78	51	మానన సంప్ర మోద 8-33	280
మనుకాధీశుండు 7-174	263	మానితలీలనల్లిస 6-3	188
మన్మథానలతాపాము 2-118	59	మానినిభోజనాననర 8-85	288
మన్మథుండేయ కింశుక 1-96	23	మారుండుదుర్వారుం 7-67	236
మరువాలారుకరంజులన్ 2-99	55	మాళవాధీక 5-87	163
మఱిచిలే నెమ్మనంబు 8-81	288	మిన్నక చేరవల్లి 8-39	281
మఱియునికండు 5-173	132	మిసిమిగల 6-130	217
మఱియునుందిమిర 8-1	274	మీకలంపే 3-137	96
మఱియుబహు 7-115	249	మక్కంటికలపువ్వు 8-201	313
మఱియుమందానిల 1-97	23	మఖ్యుచతురాననండు 8-140	300
మఱియుమనోరథ 1-78	18	మగ్ధత్వమున 4-74	127
మఱియుశుద్ధాంత 3-87	84	మదికొమ్మేలి 3-146	97
మలికిన రాలయండు 7-70	237	మహారామ క్రంబు 3-47	76
మలికియేకాండము 6-98	210	మూడుకన్నుల 4-23	117
మహితబంధాధ్యరతి 2-94	54	మృతుండంటపుట్టుక 7-75	238
మహితలాపణ్యవార్ధి 3-101	88	మృదుమధురచిక్ర 1-11	4
మహిపతిభూమికం 8-97	290	మృదుమృష్టాన్నము 6-142	219
మహిమహిమకళ 1-75	17	మృదురీతింబ్ర తివాస 2-20	35
మహిళ! లాపణ్య 3-101	88	మృదులకరగౌర 8-102	291
మహిళాలలాసు 5-51	156	మొలుగుకదీంగల 7-29	227
మహిళాసీమంత 5-160	178	మొలకయర్పణు 7-175	263
మహాంద్రుండింద్ర 8-78	287	మొలకమైవడి 3-67	80
మాటిపక్కెగ రాగాది 3-175	103	మైత్రీయుఁద్రే మయున్ 4-8	130
మాటిమాటికి 7-30	227	మొసలకరీరసంగమ 3-115	90
మాదివ్యత్వమునీకు 4-43	121	మొలచినకూర్కి 1-69	16
మానవతియూర్తి 3-147	97	మోహముదాహమున్ 2-3	33
మానవుండవై తివేని 4-10	114	మృచ్చిలిగంధ 8-69	285

య	పుట.	పుట.	పుట.
యజమానక్రమదా 7-134	254	రాజగుఢాంతభాషిని 3-92	85
యజ్జలదేవతాస్ఫటిక 5-136	173	రాజాంకరాభిముఖ 5-10	154
యతిమాచకమ్మ 7-138	254	రాజానువచనము 7-63	236
యాచాకోటి 5-84	163	రాజీనాస్తి ప్రసంగ 5-150	175
యామిత్రేశ్య 7-114	242	రాజుకాడివ 6-61	201
యానుకంఠదక్షిణాంబ 6-82	207	రాజునొజ్జలమూర్తి 4-129	140
యానశేషనుశేష 7-112	248	రాసిబ్రహ్మిన్వృత్తికి 3-9	69
యాననాంభోధరో 3-155	99	రాసుగ్రహచరణ 2-127	62
		రాసుపాస్త్రాంబర 3-182	104
		రోయదేశంబుశేషి 3-79	287
ర			
రంభవిక్రంభ 3-36	74	ఱ	
రణానల్లగిమీండం 4-75	128	ఱవికయంబట్టం 6-131	217
రణాంకదూధర 2-52	44	ఱక్కింబిగినియాను 2-5	31
రఱిగ్రీదాహంస 5-135	172	ఱక్కలగొనలం 1-105	27
రఱిదేవిశక్తింబు 7-41	229	ఱప్పలుచాల్ప 1-67	15
రఱిసంపదాని 5-14	149	ల	
రఱుణిమూదాక్ష 2-64	47	లఱుబఱిసనూరు 8-9	278
రఱుణిరఱుణియ 5-43	154	ల*లక్ష్మీనీదః 3-174	307
రఱుణిస్మదయంబు 8-66	285	లలనకనుకోయి 2-12	33
రఱుణినికంబ 3-151	98	ల*నపాదమవ్వలకి 5-39	154
రఱిగ్రాగోగారుక్తి 8-155	303	లలనయితంబు 5-93	164
రాకనుభాంశుమండ 2-137	63	లలనయొకర్తుఁగ్గు 6-111	213
రాజనిభాన్యయోర్లు 6-52	200	లలనలజ్జానొద్దుర్లు 1-85	20
రాజనిబంబునందు 2-13	33	లలకకలాకినోమల 6-51	199
రాజమ.భి 8-35	280	లలికకాశీరథవ 5-48	155
రాజవంశాంబు 4-121	139	లాటిదీక్షునరో 4-141	144

	పుట.		పుట.
లాలనగ్రాత్ర 6-115	214	వలచుంగస్తూరి 7-154	259
లాలామూత్రపురీమ 7-79	239	వలవలికన్నునీకు 8-133	299
లావుననుగూడి 7-180	265	వలుదయింకవట్టువ 2-18	34
లీలంగట్టింఱె 5-159	178	వసుమతివేయిపాదకుల 3-72	81
లీలాచక్రను 5-19	156	వన్నె మొవలైవ 8-176	308
లీలావతియీనువతి 8-169	306	వాణియిట్టును 5-165	180
లేమయొకర్తువేడుక 3-98	87	వాతావకవిరోధి 8-27	278
లేయొడవేడి 8-16	282	వానిగలకావ 1-62	15
లోకంబుననాకీటం 3-139	96	వానిబ్రశంసనీయ 4-11	114
లోకపాలండవవల్లు 8-77	287	వానిదుర్వృత్తి 7-117	249
		వాసునుండైనకైటభ 1-102	26
వ		వామాక్షిమాక్షిక 4-63	125
వంచనమైదాని 3-84	83	వారకరాత్రియెట్లు 8-20	277
వంచయింతలేకరవాడి 8-68	285	వారనోన్మనంబు 7-99	244
వంచనలేక 7-183	265	వారివివారికళ 5-108	168
వందికాతులము 7-90	242	వారిదుర్గవారిధి 5-46	155
వగవనేటికి 4-96	134	వాసవంగేకకీ 6-43	197
వచ్చివిదగ్గుగాజ 2-108	57	వాసవాద్యవ్ర 8-112	90
వదకళపూర్వపుల్ల 3-14	70	నానీనెక్కూర్తి 6-92	209
వదకాలేక్షణయూదు 2-19	34	నాసోభూషణ 7-195	269
వనికనానారదా 3-200	108	నాటిదద్దుణ 2-76	50
వనికరూపవేష 7-197	269	వికచపారాంగనా 7-25	226
వనికహృదయంబులు 8-58	284	వికకప్రతిప్రతీకా 3-154	99
వనితారన్నముతల్లి 1-33	9	వికతాప్రతిమాకారా 3-154	99
వరశివప్రసూన 3-176	103	విదపియాయంతి 2-10	33
వరివస్యానియంతుం 8-71	286	వినుడీనాడు 7-118	239
వరుణప్రేయసి 8-4	271	వికకలికూర్తిచిక్కి 2-54	45
వర్ణితంలైవసావర్ణి 7-82	227		

	పుట.		పుట.
వినుతయశఃపాదాం 3-204	109	వెడియుచివధమండ 6-13	190
వినుమిలియాయర్థ 2-86	52	వెనుకముందట 4-125	139
వినుమీసాను ప్రతిజ్ఞ 4-70	127	వెన్నెలకుప్పనం 6-50	199
వినుము 7-2	221	వెలఁదియైరావత 4-73	129
వినువైదగ్గిభవ 4-27	118	వెలఁదిపేజీలు 5-83	163
విపులాకాశ 8-163	305	వెలఁదినంకల్ప 2-87	53
విబుధవయలేం 5-179	183	వెలయఁగఁబాచ 5-176	183
విబుధేంద్రావరణ 6-74	204	వెనుఁబోకల 7-129	252
విభుఁడుపరిహాస 7-173	263	వేదములునాల్గు 3-129	94
విభుఁడుబ్రాహ్మణ్యన 8-33	281	వేదాభ్యుపనిషత్ 2-41	41
విమలతరనిస్త్రి 3-44	75	వేదములునాల్గు 7-121	250
విరమాతావప్రకాంతి 4-26	118	వేదపులారమీకు 7-116	249
విరమాభారంబుతోన 3-77	82	వేదములేకభీతి 5-163	179
విరహీజనకృపనయ 1-93	22	వైదగ్గివోలె 6-24	192
విరహీణీ ధమనా 2-122	60	వైదగ్గివహుజన్త 6-76	204
విసలితజంబాల 1-100	25	వైదగ్గివృత్తయక 8-18	276
విశ్వరూపభవ 3-148	302	వైదగ్గివృత్తయక 8-93	291
విశ్వవ్యాప్తయశో 8-142	301	వైదగ్గివృత్తయక 1-7	2
వినువోచున్నది 8-32	233	వ్రయ్యవిదమండ 6-109	213
విఁడఁలంబు 3-104	88	వ్రాసెనొక్కలతోంక 3-99	87
వీక్షింపునరో 5-73	160	వ్రాసెనొకటి 5-90	164
వీరిఁగులకీలకాలి 5-44	154	వ్రాసెనొకటి 7-164	261
వీరిపుకాంకవతి 5-134	172	వ్రాసెనొకటి 8-72	286
వీరమాహేంద్రరా 6-95	209		
వీరావతారక్షణ 5-193	187		
వీరమాఖండల 5-190	186		
వెడియువయంతి 4-72	127		

	పుట.		పుట.
శంబరీతైరిమ్మాన్ది 6-83	207	శ్రుతపూర్వబగు 3-42	75
శతమన్యునంత 7-66	236	శ్రుతిమతింపగనీవు 3-130	94
శరణస్రొద్ధృతి 5-142	174	స	
శర్మమెకాని 3-133	95	సంకుమచంబు 7-11	223
శాంతిమతికాముకత 7-82	240	సంతానవాటికలు 5-22	151
శారదమధురాలస 5-171	181	సంతోషంబునధరణి 6-93	209
శాల్మలీలల్ల 5-70	160	సంతోషంబున 7-142	256
శివునకుంజోరము 8-172	307	సంబంధంబిటు 6-77	205
శిశిరకాలంబునందు 3-203	109	సంసారినికర 8-146	301
శుచియగునార 7-167	261	సకలంబైహిమయక్క 6-18	191
శుభకాంచన 8-157	306	సకలధరాదికాధునకు 6-89	208
శేషపుచ్చచ్చాయి 1-93	24	సకలధా ధీకృయమై 7-20	225
శ్రావణుని వాఙ్మయ 8-132	299	శకలశ్రుత్యాంగనా 6-28	193
శ్రావ్యసంపాకమయ 7-8	272	సకలశాస్త్రాను 3-183	104
శ్రావణపుటనూప 3-167	101	శకియయితిండు 5-103	167
శ్రావణపూరకచూర 2-126	62	సఖుఁ దాఁబుమ్మిచ్చు 1-76	17
శ్రావణాజకంస 1-80	19	సతతతాంబూల 7-184	266
శ్రీగునుశంకర 6-1	188	సత్యబచోనిరూఢుండు 1-29	8
శ్రీధామరెడ్డి 8-1	271	సప్తసాగరపరివృతి 2-143	65
శ్రీపాబాంభోరునా 5-1	146	సమధికచామర 6-41	196
శ్రీసుంతునకాష్టక 1-40	10	సమసుఖూతానాది 3-88	84
శ్రీమచ్చరణాంభోరునా 4-1	111	సమయోక్త్యంత 6-73	204
శ్రీమహితపెద్ద 1-14	11	సంసత్వంబునిసూధ 2-102	56
శ్రీరాజరాజకవి 2-1	30	సరసధూపార్థమై 8-109	293
శ్రీరామాకచనంబిలి 1-1	1	శరియూతాయాక 7-188	267
శ్రీశివీచేమ 7-1	221	సర్వతోముఖ 6-110	213
శ్రీహర్షసుకవి 3-1	67	సర్వాంగీణరసా 6-21	191

	పట.		పుట.	
సలివిధిసాగ్యభామ	8-156	303	స్నానముల 7-127	252
సలివాక్యములు	8-15	276	స్పటికానుకృత 7-27	226
సవయూచస్తంభ	7-124	251	స్ఫురదులేపాక 5-175	128
సవిగలీలాసనీ	5-31	162	స్మరనాత్పాత్యమున 2-55	45
సకృపయంతును	2-30	37	స్మరణలీకాభిమను 4-25	117
సాక్షీమాత్రముగా	3-29	72	స్మృతులయందు 7-72	237
సాటిజంటేడి	3-156	99	స్వప్నసాధాన 7-161	260
సానుకంబులు	3-162	100	స్వస్మృతివిత్కృత్తి 3-143	97
సాకయనాపాదువు	3-103	88	స్వస్మాదునుమును 2-30	37
సించాసనాచారు	1-5	2	స్వయిత్రోహారంబు 1-30	8
సీమంతపేద్యము	8-103	291	స్వయిహారంబుచేసె 1-24	6
కుందరిజూమూర్తిప	5-77	161	స్వయినామ్రములు 6-79	205
కుదతిమనంబునం	3-201	118		
కుదతిముఖేను	3-148	96		
కుమ్యమ్నాదును	6-72	203	హంసానుకృత 2-83	53
కురతపారపశ్యంబు	7-190	267	హంసానుకృత 8-162	305
కురసార్థవాచిక	4-17	122	హంబూహారు 5-27	152
కురుమేనిర్జర	7-97	244	హంబూహారుము 4-85	130
కుంబించిరాకటి	6-127	217	హరిచరణసరోజ 4-13	145
కున్యములకెల్ల	86-6	203	హరికచ్ఛాయా 8-182	309
కుంఠాగండ్లుపూర్ణము	3-89	85	హరిదంతద్విప 5-144	174
కుంఠార్యాపర	5-192	187	హరియంతుంబోరి 6-27	193
కుంభములేనియట్టి	2-24	36	హరిహయాది 7-104	246
కుంజనిహారనాంచల	4-31	118	హరిహయంబేది 4-65	126

	పుట.		పుట.
హరుని పాపాన్ని 3-161	100	హలహలద్వయంబు 2-121	60
హస్తములు విస్తరించు 7-52	232	హింసయనీకువేద్య 1-107	27
హటవకలశంబులు 2-17	34	హృద్యసౌధాద్రి 8-30	279
హటకగర్భచేత 1-3	1	హేనుభరాధకేంద్ర 1-28	7
హటనగరిధరునకు 1-43	11	హేలాబృందారకు 7-94	243
హటశరన్ననుయ 8-205	316	హోమాన్ని 7-123	250
హరపరీక్షా 7-166	261		

చెన్నపురి: వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారి
 'వావిళ్ల' ప్రెస్సున ముద్రితము.—1951

ప ద్య కౌ వ్య ము లు

	ప్రతి 1-3	రూ.	అ.
అధ్యాత్మ రామాయణము, పద్యకావ్యము	...	2	0
ఆంధ్ర భారతము, పద్యకావ్యము:—			
ఆది సభాపర్వములు	...	4	0
ఆరణ్యపర్వము	...	4	0
విరాటోద్యోగ పర్వములు	...	4	0
భీష్మ ద్రోణపర్వములు	...	4	0
కర్ణ శల్య సౌప్తిక స్త్రీ పర్వములు	...	4	0
కాంతిపర్వము	...	4	0
ఆనుకాసనిక, ఆశ్వమేధ, ఆశ్రమవాస, మాసల, మహా ప్ర స్థానిక, స్వర్ణారోహణపర్వములు		4	0
ఆదిపంచకము, ఒకటేనంపుటము	...	11	8
యుద్ధపంచకము, స్త్రీ పర్వము	...	7	8
కాంతిసప్తకము	...	7	8
ఆదిపర్వము, పద్యకావ్యము, పెద్ద దుప్ప	...	1	8
ఆంధ్ర శ్రీమద్రామాయణము— శ్రీ జనమంచి శేషాద్రి కర్త			
గారిది 3 సంపుటములు	...	15	0
ఆంధ్ర భాగవతము, పద్యకావ్యము, 2 సంపుటములు	...	15	0
ఉత్తర రామాయణము, చక్కనికూర్పు	...	6	0
కాశీఖండము	...	3	8
కుమారసంభవము, నన్నెచోడకృతము	...	5	0
ఆంధ్ర భారతవిమర్శనము, ముద్దాచి సూర్యనారాయణకాస్త్రి గారిది		0	12
చాటుపద్యమణిమంజరి, ప్రథమభాగము	...	1	12
ఉత్తరవారిపంచము	...	3	0
చిత్ర భారతము, చరిగొండ ధర్మనగారిది	...	1	8

వావిళ్ల రామస్వామి శాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

292, ఎస్. ప్ల. నెడ్, చెన్నపురి. 1

